Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath en August Kowalczyk

DE NAZI ACHTERGRONDEN VAN DE 'EU TE BRUSSEL'

Wat u altijd wilde weten over de 'EU te Brussel' –
Maar niemand u durfde te vertellen!

Bevat kopieën van nooit eerder gepubliceerde historische documenten bijeengebracht uit internationale archieven. "De Nazi achtergronden van de 'EU te Brussel' bewijst dat de voornaamste grondleggers van de Europese Unie werden aangeworven uit dezelfde technocraten, die eerder de plannen smeedden voor een Europa na de Tweede Wereldoorlog onder Nazi gezag.

Door te onthullen hoe de ondemocratische aard van de Europese Unie overeenkomsten vertoont met de na-oorlogse plannen van de Nazi's voor een 'totaal Europees economisch grondgebied', bepaalt de schokkende informatie in dit boek het begin van het einde van het zogenaamde "EU Project".

Met op de achtergrond in gedachten, dat het Europa van heden staat te wankelen op de rand van economische ineenstorting, eindigen de schrijvers met te tonen hoe een nieuw Europa – ontworpen voor het volk en door het volk – opgebouwd kan worden, dat zal leiden tot een wereld waarin gezondheid, vrede en sociale rechtvaardigheid bewaarheid worden.

€ 12,80

ISBN 978-90-76332-93-2

DE NAZI ACHTERGRONDEN VAN DE 'EU TE BRUSSEL'

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath en August Kowalczyk

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath en August Kowalczyk

DE NAZI ACHTERGRONDEN
VAN DE 'EU TE BRUSSEL'

Wat u altijd wilde weten
over de 'EU te Brussel' –
Maar niemand u durfde te vertellen!

Zij die zich de geschiedenis
niet kunnen herinneren zijn
veroordeeld deze te herhalen.

George Santayana

Paul Anthony Taylor, Aleksandra Niedzwiecki,
Matthias Rath en August Kowalczyk

DE NAZI ACHTERGROND VAN DE ‘ EU BRUSSEL’

Dr. Rath Health Foundation

Wat u altijd wilde weten
over de ‘EU Brussel’ –
Maar niemand u durfde te vertellen!

ISBN 978-90-76332-61-1

1e Druk

Vertaling: H.H. Jelgerhuis Swildens

Uitgegeven door de Dr. Rath Health Foundation

Verspreiding:
Dr. Rath Education Services B.V.
Postbus 656
NL-6400 AR Heerlen

Tel.: 0031-457-111 222
Fax: 0031-457-111 229
E-Mail: info@rath-eduserv.com
Internet: www.rath-eduserv.com

INHOUD

Voorwoord

door August Kowalczyk

Wij kunnen op verschillende manieren vriendschap krijgen.

Hij, die vriendschap krijgt door de WAARHEID,
is een gelukkig mens.

Gelukkig, want buiten vertrouwen, hoop en liefde bestaat er RECHTVAARDIGHEID – hetgeen WAARHEID betekent. Het duikt vaak op tussen de rommel van onze naïviteit en onwetendheid – maar het wordt een stuwende kracht achter ons 'nieuwe' denken en is noodzakelijk bij het ondernemen van actie.

En dan, in het universum van de mensheid staat iemand op, of zijn er die het weten.

Feitelijk weten zij wèl of zij pretenderen het te weten. Als onze levens en ons universum is ingevuld met geschiedenis, die in onze levens, in ons bestaan, zijn ingebrand, dan bestaat er een kans dat wij heel gauw hen die hoofdzakelijk alleen maar praten kunnen herkennen.

Een enkele keer kunnen wij stemmen herkennen, die wij vroeger hoorden, de stemmen van hen die de WAARHEID al eens bedrogen hebben. Gelogen, bedrogen en verdraaid. Soms zijn het de stem-

August Kowalzcyk.
KZ Auschwitz.
Gevangene No. 6804

men van hen die doodden, soms die van hen die de opdrachten gaven – te doden! Nu, na een geslaagde vermomming steken zij hun vingers in de lucht en roepen “dood niet!”

En soms komen achter de gordijnen die het opschrift Europese Commissie dragen, gezichten naar voren, die ik persoonlijk ken, maar niet bij hun voor-, of achternaam.

Dit is de beschuldigdenbank in het Neurenberg Proces, de directeuren, de juridische adviseurs en de ingenieurs van de bouwplaats Oswiecim – de chemische fabriek van IG Farben Auschwitz.

Zij zagen de dood en de zielsangst van hen die stervende waren, maar zij wendden hun ogen af naar een verre horizon.
Zij hoorden harde kreten van de schofterige toezichthouders, hun vloeken en de doffe klappen die zij uitdeelden, vaak dodelijk; gek genoeg waren zij volslagen doof voor de roep om hulp of genade. Rustig hielden zij hun hand aan de pols van de bedrijfsresultaten en beschermden zij hun winst.

In Den Haag, de regeringsstad van Nederland, hoorde ik op 14 juni 2003 – de dag van de 63e verjaardag van het eerste transport naar Polen, getatoeëerd met de nummers van 31 tot 728 KL Auschwitz – de simpele woorden, heel duidelijk vanwege hun eenvoud en historische werkelijkheid.

Deze woorden werden uitgesproken door dr. Matthias Rath, oprichter van de Health Foundation. Deze Haagse bijeenkomst bracht mensen samen vanuit de hele wereld, die waren getuigen van de

woorden die hij sprak. Deze bijeenkomst eindigde met een aanklacht gericht aan het Internationale Hof van Justitie in Den Haag.

Deze aanklacht, zoals elke andere aanklacht, bevatte vele bewijzen, maar was ook een lering en het leek dat het doek was gevallen, dat de WAARHEID verborg. Hoewel misschien nog niet gevallen, maar een klein beetje geopend waardoor de feiten betreffende geld, kartels, de farmaceutische industrie en mijn persoonlijke schuldenaar, het IG Farben kartel, zichtbaar werden.

Tot op heden heb ik de schadevergoeding nog steeds niet ontvangen waar ik recht op heb vanwege mijn slavenarbeid, waaraan ik vanaf april 1941 tot mei 1942 toe gedwongen werd op het industrieterrein van IG Farben Auschwitz. De bouwsels, die het tegenovergestelde zijn van vrijheid, stonden weer aan de kant van de beul en niet van het slachtoffer.

Ik ondersteunde de aanklacht aan het Internationale Hof van Justitie in Den Haag met mijn handtekening – August Kowalczyk, vroegere gevangene in het Nazi Duitse concentratie en vernietigingskamp Auschwitz, mijn nummer was 6804.

IG Auschwitz was een volle 100% onderafdeling van het IG Farben kartel (BAYER, BASF, HOECHST). Het was het grootste industrieterrein in Europa in de 2e Wereldoorlog en werd gebouwd voor de vervaardiging van synthetische benzine en rubber voor de verovering van het Europese Continent door het Duitse Leger ten gunste van dit olie en Chemie kartel.

Dit industrieterrein van 24 km² werd gebouwd door slavenarbeiders van het Auschwitz concentratiekamp. August Kowalczyk was een van hen. Hij is ooggetuige van een Europa onder de wrede overheersing van het kartel – en 'hoeder van de herinnering'.

Sinds 2003 hebben onze gezamenlijke acties geleid tot het programma 'Europa voor het volk en door het volk', die de grondslag vormt voor het 'Peoples Project for a European Constitution' (Volksproject voor een Europese Grondwet).

Dit boek is een beschrijving van hoe WAARHEID – de werkelijkheid, het begrip en boven alles de kennis en het vertrouwen – elkaar trachten te vinden. En hoe wij, vanuit persoonlijke ervaringen, door een 'terugblik op herinneringen en gezondheid', een sociale openheid kunnen bereiken en politieke pogingen doen om de holle leuzen, voornamelijk verkiezingsleuzen en dergelijke te ontmantelen in naam van de WAARHEID.

Alleen dan kunnen wij vrienden worden in WAARHEID.

August Kowalczyk

August Kowalczyk maakte een samenvatting van zijn Auschwitz ervaringen in het boek: 'A Barbed Wire Refrain'.
(Een prikkeldraad refrein)

Inleiding

Dit boek vertelt een verhaal, waar vele lezers, om duidelijke redenen, in eerste instantie bezwaren tegen hadden. Met als argument dat als de diepgaande historische informatie, die in dit boek is vastgelegd, waar zou zijn. Zij er vanzelfsprekend eerder over gehoord zouden hebben.
Met dit in gedachten menen wij, als schrijvers, de verantwoordelijkheid te hebben de lezers aan te moedigen niet alleen dit boek te lezen, maar ook de bronnen en documentatie te bestuderen, die onder aan de bladzijden worden gegeven.

Bijna driekwart eeuw lang werd de wereld verteld, dat de Tweede Wereldoorlog (WO II) werd veroorzaakt door een krankzinnige (geesteszieke heet dat tegenwoordig), Adolf Hitler en zijn aanhang van racisten, de Nazi's. De feiten zijn, dat WO II een veroveringsoorlog was ten gunste van het chemie, olie en farmaceutisch kartel. Met als doel bezit te krijgen over de miljarden dollar-afzetmarkt op de zich ontwikkelende terreinen van gepatenteerde chemische producten.

Officiële documenten van het Amerikaanse Congres en het Neuremberg Oorlogsmisdadigers Tribunaal laten onweerlegbaar zien, dat WO II niet alleen was voorbereid, maar ook op logistiek en technisch gebied mogelijk werd gemaakt door het grootste en beruchtste olie en farmacie kartel in die tijd, namelijk: het IG Farben kartel, bestaande uit Bayer, BASF, Hoechst en andere chemische bedrijven. De samenvatting van de aanklacht in Neuremberg geeft aan, dat zonder IG Farben de Tweede Wereldoorlog nooit plaats gehad zou hebben.

U zult uit dit boek opmaken dat de 1e Wereldoorlog (WO I), de op één na grootste tragedie van de 20e Eeuw, in feite de eerste poging was tot wereldoverheersing van deze groep industrieën.

Maar, dat niet alleen, nadat deze beide militaire pogingen om Europa te onderwerpen gefaald hadden, investeerde het olie en farmaceutisch kartel in een derde poging: de economische en politieke onderwerping van Europa door middel van de 'Brusselse EU'.

Niet verbazingwekkend is dus, dat de voornaamste architecten van de Brusselse EU werden aangetrokken onder de technocraten, die al eerder plannen hadden gemaakt voor een Europa na de 2e Wereldoorlog onder het bestuur en de macht van een Nazi/kartel coalitie. Dit boek zal u kennis laten maken met deze aandeelhouders van het kartel – niet gekleed in militaire uniformen, maar in grijze pakken – waarvan de beruchtste Walter Hallstein is, de eerste president van de zogenoemde Europese Commissie.

Het antwoord op de vraag, waarom u nooit over deze schokkende feiten hebt gehoord is eenvoudig. Na 1945 heeft het kartel honderden miljarden dollars geïnvesteerd in slechts één doel: de geschiedenis te herschrijven en hun criminele verleden te verbloemen. Dit verbergen van de waarheid met betrekking tot het veroorzaken van twee wereldoorlogen door de grote industrieën, werd duidelijk de voorwaarde van de derde poging van het kartel – dit keer via de Brusselse Europese Unie – voor de verovering en overheersing van Europa.

Het is duidelijk, dat het kartel hoopt haar belangen, in te kunnen bouwen in de Europese Unie zonder dat haar duistere verleden bekend zou worden. Dit plan is echter niet gelukt. De publicatie van dit boek en de tientallen duizenden authentieke bewijsstukken waaraan het refereert, betekent dat het Brusselse EU experiment voorbij is. Geen democratisch mens, organisatie of partij kan nu deze derde poging tot onderwerping van Europa ondersteunen.

Dit boek is ook een unieke gelegenheid voor al die politici en politieke partijen, die verleid zijn de EU te steunen, zonder haar achtergronden en hare ware doel te kennen. Dat zijn de 27 staatshoofden, die het 'Verdrag van Lissabon' tekenden, waarvan de meerderheid geen notie had, dat hun handtekening een 'Machti-

gingswet' was voor het kartel en haar aandeelhouders om in Europa naar de macht te grijpen. Deze politici en politieke partijen krijgen nu de kans om 180° te draaien en openlijk hun steun in te trekken aan een vorm van Verenigd Europa dat gebouwd is op tientallen jaren van leugens en bedrog.

Voor de inwoners van het Verenigd Koninkrijk is de openbaarmaking van de historische achtergronden van de EU bijzonder pijnlijk.

Na in – WO I en WO II – een beslissende rol te hebben gespeeld in het voorkomen, dat Europa door het kartel en haar politieke aandeelhouders werd veroverd, worden zij er nu mee geconfronteerd dat de grote menselijke offers, die hun landgenoten hebben opgebracht, voor niets zijn geweest. Door hun onderwerping wegens het 'Verdrag van Lissabon' zullen de Britten en nakomelingen, onder het juk komen van dezelfde belangengroep, die al twee keer getracht heeft hen te onderwerpen.

Wij moedigen u, lezer van dit boek, aan om deze belangrijke informatie te verspreiden onder familie, vrienden en kennissen, uw collega's op het werk en in uw leefomgeving. Bovendien moedigen wij u aan om uw politieke vertegenwoordigers – op gemeentelijk, provinciaal, landelijk en Europees niveau – te confronteren met de feiten, die in dit boek vermeld staan. Als u dat doet moet u hen voor de keus stellen: Of zij kunnen hun ogen sluiten voor de waarheid en daarmee op een roekeloze manier de overname van de EU door een dictatorschap van belangen van grote industriële bedrijven steunen, of zij kunnen de democratie beschermen en de levensbelangen en de gezondheid van miljoenen mensen. De keuze, die deze politici maken met betrekking tot hun opstelling ten opzichte van de EU in Brussel, zal de belangrijkste zijn in hun politieke loopbaan.

Toen in 1945 de laatste poging van het kartel, om Europa te onder-

werpen was mislukt, was het meest gehoorde en gebruikte excuus dat "zij het niet hadden geweten". Na de publicatie van dit boek kan geen hedendaagse politicus een dergelijk excuus aanvoeren voor zijn blijvende steun aan de EU.

Vanuit historisch perspectief is het in beweging komen van het volk, het belangrijkste, dat nu vereist is. Extra belangrijk, omdat politici in vele landen van Europa beïnvloed zijn door de bedrijfsbelangen van het olie en farmaceutisch kartel; daardoor zijn zij niet langer de belangenbehartigers van het volk. Een volksbeweging kan daarom de enige garantie bieden op vrijheid, democratie en onafhankelijkheid voor de bevolking.

“Het Machtigings Verdrag van Lissabon” –
Uitgangspunt voor de poging van het olie en
farmaceutisch kartel voor de onderdrukking van Europa.

Om de referenties (onder aan de bladzijden) te bestuderen gelieve u het betreffende nummer in te voeren in de web pagina van ons boek in de zoekfunctie aan de linkerkant en op 'Go' te klikken.

http://www.reject-the-eu.co.uk/nazi-roots/introduction/index.html

Hoofdstuk 1

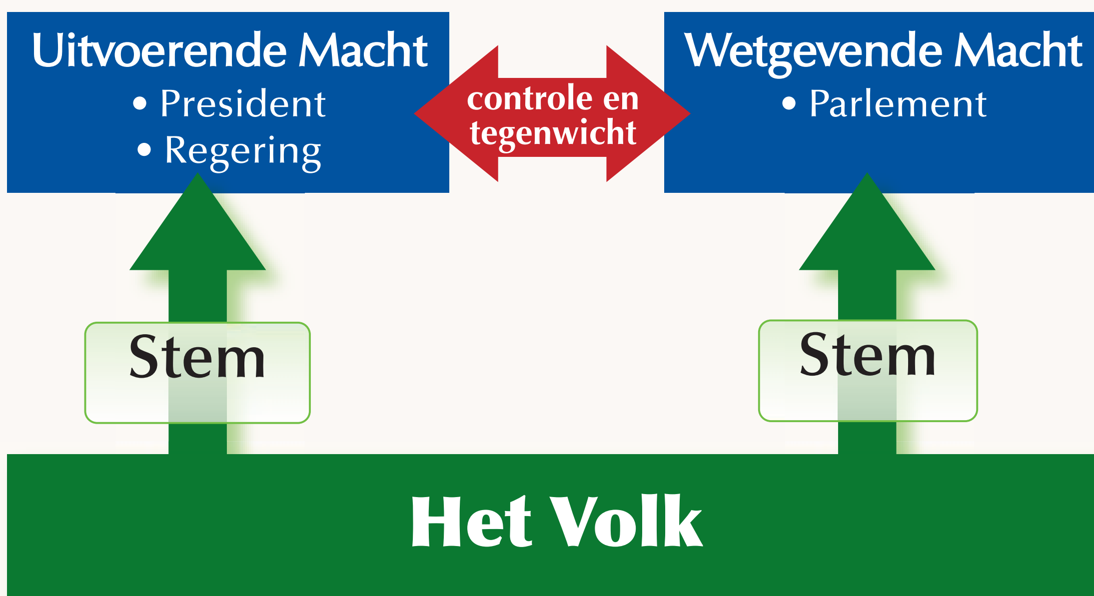
Samenvatting van de bewijzen

Democratie verandert in dictatorschap

Hoe de Europese Unie wordt gestuurd door de belangen van grote industriële bedrijven

De EU in Brussel presenteert zich naar de wereld als een schitterend voorbeeld van democratie in de 21e Eeuw. In werkelijkheid is dit wel heel ver verwijderd van de waarheid.

In een echte democratie is alle macht bij het volk. Het principe van de driedeling van machten van een regering – wetgevende macht, juridische macht en uitvoerende macht – maakt een controle mogelijk en een tegenwicht tegen misbruik. Dit principe is wereldwijd aangenomen, nadat de mensheid er duizenden jaren lang voor had gestreden.

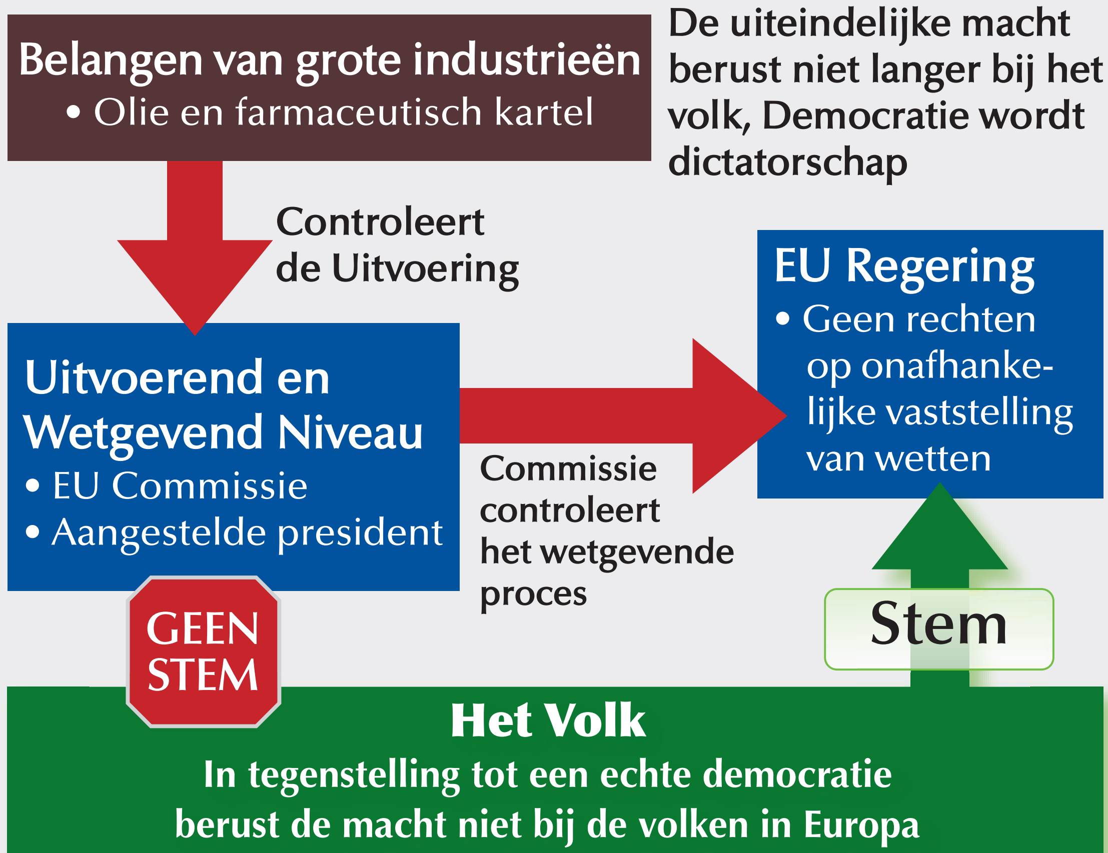

In tegenstelling ontbreekt het aan de EU in Brussel dit fundamentele principe van de 'verdeling van machten'. Bovendien hebben de volken in Europa geen controle op de uitvoerende en de wetgevende procesgangen. Nog erger, de regering, die zij kiezen heeft evenmin de mogelijkheid om controle uit te oefenen op deze machten.

Om hun onmacht te verbergen, werd artikel 225 – het zogenaamde vijgenblad artikel – in het Verdrag van Lissabon tussengevoegd. Dit artikel geeft de mogelijkheid aan de EU regering om "de Commissie te verzoeken een wetsvoorstel in te dienen". De Commissie kan dit uiteraard gewoonweg weigeren.
(Zie: *http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm*).

Zoals de EU in Brussel werkt is het – per definitie – een dictatorschap. De macht van het volk om over hun regering te beslissen is verplaatst naar de belangen van grote N.V.'s.

HET DICTATORSCHAP VAN DE EU IN BRUSSEL

Verdere informatie: **GB1BD122**

Hoe het olie en chemiekartel Europa onder controle tracht te krijgen

De EU in Brussel doet zich aan de wereld voor als een parlementaire democratie,waarin het parlement van de EU een beslissende rol speelt. Echter, alle uitvoerende besluiten en alle ontwerpen van wetten worden behandeld door de Europese Commissie en haar personeelsbestand van meer dan 54.000 mensen!

Vanuit hun kantoren in het hoofdkwartier van de commissie – het Berlaymont gebouw – werkt dit goedbetaalde leger van beroepsbureaucraten aan de opstelling van wetten voor Europa ten bate van de belangen van de grote industrieën.

Europese Commissie: 54,000 werknemers
Het personeel van de Commissie werkt buiten enig parlementair toezicht en werkt aan de Europese wetgeving ten bate van bedrijfsbelangen.

Daarentegen is het 754 koppige Europese Parlement samengesteld uit politici uit alle 27 naties, die geen macht hebben over dit leger van bureaucraten. Het Europese parlement heeft in wezen geen andere functie dan voor de show de indruk te wekken bij het Europese volk, dat de EU een ‘parlementaire democratie’ is voor het Europese volk.

OLIE EN CHEMIE KARTEL

Geeft opdrachten

EUROPESE COMMISSIE

De Europese Commissie is een reusachtige bureaucratie en zowel het uitvoerende als het wetgevende orgaan van de EU.

In de Europese Unie kan geen wet opgesteld of uitgevaardigd worden zonder toestemming van de Europese Commissie, die handelt in het belang van de grote industrie.

Geeft opdrachten

EU Bureaucratie:

- Meer dan 42.000 gekozen bureaucraten en ander personeel rechtstreeks in dienst van de Europese Commissie
- Meer dan 12.000 personeelsleden "die niet op de balans voorkomen"

=

Een totaal van meer dan 54.000 mensen!

Parlement van de EU 754 leden

De gekozen parlementsleden hebben geen recht zelfstandig wetten op te stellen!

Stemmen

Regeren over

Alle 500 miljoen mensen van Europa.

Verdere informatie: **GB1CE843**

De aandeelhouders van het olie en chemie kartel

Op de vorige bladzijden hebben wij benadrukt dat de beslissende macht, die de regering over Europa bepaalt, verschoven is van het volk naar groot industriële belangen, met name het olie en chemie kartel. Om dit kartel goed te beschrijven: Het omvat de miljarden dollars belangen in chemische, petrochemische en farmaceutische investeringen. Dit kartel bestaat uit veruit de grootste groep van investeerders in die bedrijven.

Gedurende de 20ste Eeuw is dit kartel niet alleen uitgegroeid tot de overheersende economische macht, maar het heeft ook haar politieke aandeelhouders weten te plaatsen in de regeringen van de toonaangevende industriële naties van de wereld. Leidinggevende vertegenwoordigers uit de financiële kringen, die dit kartel besturen zijn:

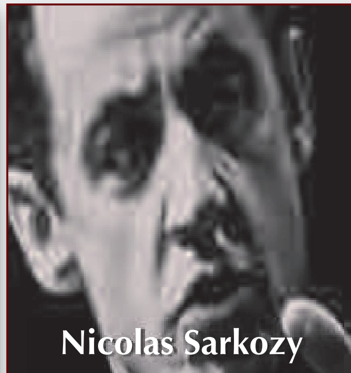
- **De Rockefeller Groep,** die de in Amerika gebaseerde olie en chemie belangen vertegenwoordigt. Dit is de grootste van deze financiële belangengroepering. Opgebouwd vanuit het 19e Eeuwse monopolie van de Standard Oil Corporation, beheerst het tegenwoordig vele chemische, farmaceutische en olie multinationals in de hele wereld. Eén van haar vooraanstaande ambassadeurs was Henry Kissinger.

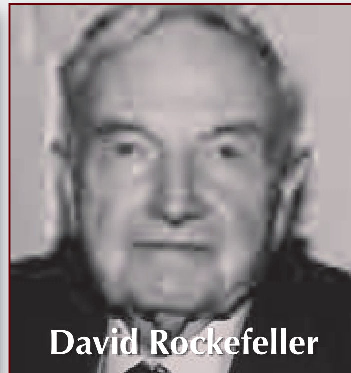
- **Duitsland en Frankrijk,** de leidinggevende exportlanden van chemische en farmaceutische producten in Europa. Deze groep heeft haar wortels in de late 19e Eeuw en omvat Bayer, BASF, Hoechst en later de beruchte IG Farben industrie. Hun hedendaagse opvolgers zijn de toonaangevende investeringsbedrijven in Europa en waren doorslaggevend bij de opbouw van de Europese Unie.

Zoals in die tijd uitvoerig in de media werd vermeld, werd de huidige EU President Rompuy voor een ‘sollicitatiegesprek’ door de Bilderberg Groep uitgenodigd – een elite kring van Amerikaans/Europeese multinationals onder het bewind van David Rockefeller en voorgezeten door de voormalige EU Commissaris en verdovende middelen lobbyist Etienne Davignon.

HOE ZIJ DE PRESIDENT VAN EUROPA KIEZEN

Duitsland:
- Wereldleider export van chemicaliën
- Eén van de leidinggevende exporteurs in medicijnen

Frankrijk:
- Eén van de leidinggevende medicijnen exporteurs
- Eén van werelds grootste oliehandelaren

Rockefeller Groep:
- 's Werelds grootste investering groep
- Basis investeringen: Olie, chemicaliën en medicijnen

'Bilderberg Groep'
Financiële en politieke aandeelhouders van het Chemie, Olie en Medicijnen kartel, met hulp van;
- **Henry Kissinger**, vroegere secretaris van het Gebr. Rockefeller Fonds,
- **Etienne Davignon**, vroegere EU Commissaris, lid van de raad van commissarissen van medicijnenfabrikant Gilead

19 november 2009
Europa President Rompuy poseert voor de camera's met een van de mensen, die hem aan de macht bracht.

GEEN STEM

Het volk van Europa kon niet stemmen en kreeg geen zeggenschap!

Verdere informatie: **GB1ST321**

Het einde van de democratie en de terugkeer naar de middeleeuwen

Op deze plaats kan het voor de onwetende lezer een hulp zijn om een samenvatting van de verkiezing van de eerste President en Minister van Buitenlandse Zaken van de EU weer te geven:

1. De bevolking van Europa werd uitgesloten in het nemen van deze en verdere beslissingen.

2. De nieuwe 'vorsten' van Europa werden gekozen door het elitekringetje van grote industriële belanghebbenden.

3. De verkiezingsceremonie vond plaats in een luxe aristocratische omgeving, het Paleis van de Vallei van de Hertogin aan de rand van Brussel.

4. Toenmalige Franse President Sarkozy (Nicolas Paul Stéphane Sarközy de Nagy-Bosca), nakomeling van een kleine aristocraat, was de 'ceremoniemeester'.

5. De Barones Catherine Ashton werd gekroond met de 'koninginnekroon'.

6. De 'koningskroon' ging naar een andere persoon wiens naam een adelijke afkomst weer geeft, Herman van Rompuy. Van Rompuy zal als tussenkoning fungeren, totdat – vermoedelijk in de gang gezet door een internationale crisis – de kleine aristocraat zelf de troon op zich neemt.

In feite draait het Europese regeringssysteem alle democratische verworvenheden van de Europese beschaving over de voorbije duizend jaren terug en wordt het gehele continent teruggeworpen naar de Middeleeuwen toen autocratische vorsten over Europa regeerden zonder enige democratische controle.

'Paleis van de Vallei van de Hertogin' aan de rand van Brussel waar de verkiezingsceremonie van de President van de Europese Unie op 12 november 2009 plaats vond.

De Europese Unie doet zich aan de wereld voor als een voorbeeld voor 21e Eeuwse democratie. Maar de Brusselse EU bekroningsceremonie zou zelfs de meest sceptische lezer moeten overtuigen dat de Brusselse EU-constructie alles is behalve een democratie.

Verdere informatie: GB1MT165

Terugdraaien van de eeuwenlange strijd van de Europese Naties voor democratie

Geboorte van de democratie

Magna Charta

1648 onafhankelijkheid van de Nederlanden

1707 vorming van het Britse parlement

1789 Franse grondwet

Stierven miljoenen mensen in WO I en WO II voor niets voor het behoud van de democratie?

Bombardement van Londen

Vernietiging van Coventry

Vernietiging van Rotterdam

Meer dan 100 miljoen slachtoffers van twee wereldoorlogen: het oorlogskerkhof in Normandië

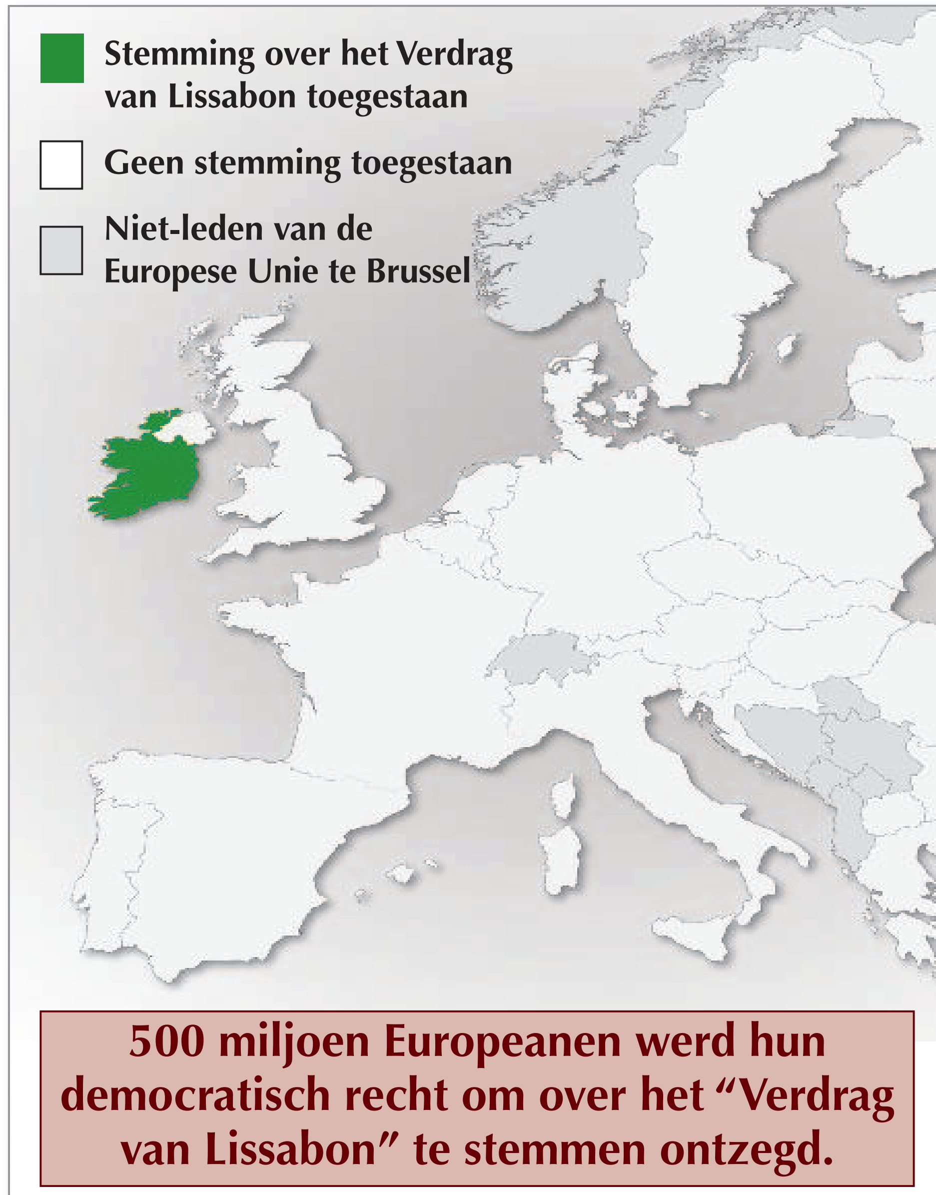
Hebben de mensen van Europa eeuwen aan democratie vrijwillig opgegeven?

Voor het olie en farmaceutisch kartel is de EU Brussel slechts een uitvalsbasis van waaruit zij van plan is de wereld te onderdrukken door gebruikmaking van politieke, economische en – zo nodig met – militaire dwang. Met dit doel voor ogen is het kartel momenteel bezig de ondemocratische opzet van de EU naar andere landen van de wereld te exporteren. De 'African Union' wordt naar het EU model opgezet – met inbegrip van een 'AU Commissie'. De politieke aandeelhouders van het kartel lopen op bedrieglijke manier te koop met de EU als voorbeeld van democratie en vrede in de 21e Eeuw. Louter door de omvang van deze wereldwijde PR campagne, kunnen de mensen in de wereld de indruk krijgen, dat de EU Brussel was ontstaan doormiddel van een democratische verkiezing door de Europese bevolking en dat dit politieke instituut hun wil vertolkt.

Maar niets is minder waar. De werkelijkheid werpt een opvallend licht op de fundamenteel ondemocratische aard van de EU – een waarschuwingssignaal voor de wereld:

- Het enige land waar het volk mocht stemmen over het 'Verdrag van Lissabon' – de machtigingswet voor de EU – was Ierland met een bevolkingsaantal, dat minder dan1% bedraagt (!) van het totaal in Europa. Zelfs deze stemming werd een aanfluiting: In juni 2008 hadden de Ieren de opzet van de Europese Unie met een klinkend 'NEE' afgewezen. Echter de politieke aandeelhouders van het kartel in Brussel beslisten deze stemming te negeren. Zij zagen kans om het Ierse Parlement om te kopen om een tweede referendum te laten houden en dwongen een 'Ja' af met duizelingwekkend veel geld, dat naar Dublin werd doorgesluisd.
- Meer dan 99% van de bevolking van Europa – meer dan 500 miljoen mensen in getal – werd een democratisch recht onthouden om, middels een referendum, een stem uit te brengen over het 'Verdrag van Lissabon'.

De aandeelhouders van het kartel ontzegden het volk hun democratische rechten!

Deze verkrachting van alle democratische principes door het kartel is niet toevallig. Opiniepeilingen over geheel Europa lieten een afwijzing zien door een grote meerderheid van stemmers over de opzet van de EU Brussel. De bedrieglijke aard van de EU Brussel laat zich het beste zien op de manier waarop het bejubeld wordt door de aandeelhouders van het kartel als het voorbeeld van democratie, terwijl de grondrechten van democratie aan het volk worden onthouden.

Verdere informatie: GB1SC834

De strategische doelen van het kartel

Op de voorgaande bladzijden hebben wij samengevat wat de plannen van het olie en farmaceutisch kartel zijn om de EU op te zetten. Deze gedurfde slinkse handelswijze is geen lukrake oefening, maar heeft uitgesproken economische motieven. Op deze bladzijde verklaren wij het waarom achter de EU Brussel. De financiële groepen achter het olie en farmaceutisch kartel hebben grote belangen bij het beheersen van de reusachtige wereldmarkten, die letterlijk elk mensenleven betreffen. Vooraanstaande voorbeelden hiervan betreffen voedsel, gezondheid en energie. Gedurende de voorbije eeuw heeft het olie en farmacie kartel zijn markten op deze drie gebieden uitgebreid met multi biljoen dollar investeringen. De opbouw van deze reusachtige wereldmarkten gebeurt met twee strategische gereedschappen: Ten eerste, het gebruik van patenten als middel om de markten te monopoliseren, Ten tweede, het verspreiden van misleidende informatie aan het volk met als doel mensen onkundig te houden van de alternatieven. Het resultaat hiervan is, dat iedereen in de westerse wereld, heden ten dage ongeveer een derde van hun besteedbare inkomen als “accijns” aan dit kartel betaald. Bij het begin van de 21e Eeuw wordt het kartel geconfronteerd met een principiële nieuwe uitdaging: Al haar voornaamste markten – olie, farmaceutica, landbouwchemicaliën en Genetisch Gemodificeerde Organismen (GMO’s) – worden bedreigd door nieuwe technologieën, die uiteindelijk de plaats zullen innemen van de monopolistische en op patenten gebaseerde wereldmarkten. In deze situatie, weten de financiële belangen achter het kartel, dat hun multi-biljoen dollar handel geen lang bestaan beschoren is in een democratie. Vandaar dat de ondemocratische opzet van de EU een strategische stap is naar de oprichting van een wereld onder dictatorschap ten gunste van de belangen van deze multinationals. Bij het begin van de 21e Eeuw staat de mensheid op een viersprong. Wij moeten beslissen of wij de olie en farmacie belangen van het kartel toestaan hun overheersing over onze levens voort te zetten – door het opleggen van voornamelijk achterhaalde technologieën – of dat wij klaar zijn onszelf te bevrijden van dit juk door gebruik te maken van nieuwe onafhankelijke en te verwezenlijken technologieën, zoals natuurlijke energie, op wetenschap steunende natuurlijke gezondheid en organische landbouw.

De wereldwijde multi miljarden dollar markten van het chemische/petro-chemische/farmaceutisch kartel

Percentage van gemiddelde uitgaven per persoon	Wereldwijde kartel Markten	Technieken van het kartel voor wereld-overheersing	Uitvoerbare technologieën die de wereldbevolking onafhankelijk maken van het kartel
Voeding[1] 15%	• GMO's • Landbouw chemi calieën • Synthetische additieven	• Onbekendheid met gezondheid • Patenten	Organisch voedsel
Gezondheid[2] 10%	Synthetische farmaceutische medicijnen	• Onbekendheid met gezondheid • Patenten	Op wetenschappelijke basis gesteunde natuurlijke therapieën
Energie[3] 10%	Olie, gas, synthetische brandstoffen en andere petro-chemische producten	• Technische onkunde • Patenten	Natuurlijke energiebronnen • water (waterstof) • zonne-energie • wind • andere

1 Gem.% beschikbare inkomen voor voeding en non-alcoholische dranken. Bron: Eurostat
2 Gem.% beschikbare inkomen voor gezondheid en aanverwante belastingen: Bron: Eurostat
3 Gem. % beschikbare inkomen voor brandstof voor transport en electra etc. Bron: Eurostat.

De strategische doelen van het kartel:

- Verander het leven en de lichamen van de miljarden bewoners van onze planeet in een marktplaats voor hun gepatenteerde producten.
- Hun multi miljarden dollar winsten uit technologieën van de vorige eeuw – met inbegrip van de milieubeschadigende petrochemicalieën en giftige farmaceutische producten – over te brengen naar de 21e Eeuw.

Verdere informatie: **GB1BD733**

Vandaag Europa – Morgen de Wereld

Twee maanden voordat het Verdrag van Lissabon in werking ging, lieten de politieke aandeelhouders geen twijfel bestaan over hun wereldwijde ambities. Op 7 oktober 2009 publiceerde de Daily Telegraph – een krant die in het Verenigd Koninkrijk uit komt – een artikel getiteld: 'De EU maakt plannen om zich als wereldmacht te doen gelden'. Als het kartel haar zin krijgt, is de EU in Brussel slechts een opstapje om hun politieke en economische verovering van de wereld te bereiken.

Volgens het artikel in de Daily Telegraph waren de eerste ambassades voor deze ondemocratische opzet, gepland in strategische plaatsen, namelijk: New York (de zetel van de Verenigde Naties), Addis Ababa, (de zetel van de Afrikaanse Unie) en Kaboel (een plaats van groot belang vanwege de lopende oorlog in Afghanistan) -zelfs voor dat het Verdrag van Lissabon in werking ging.

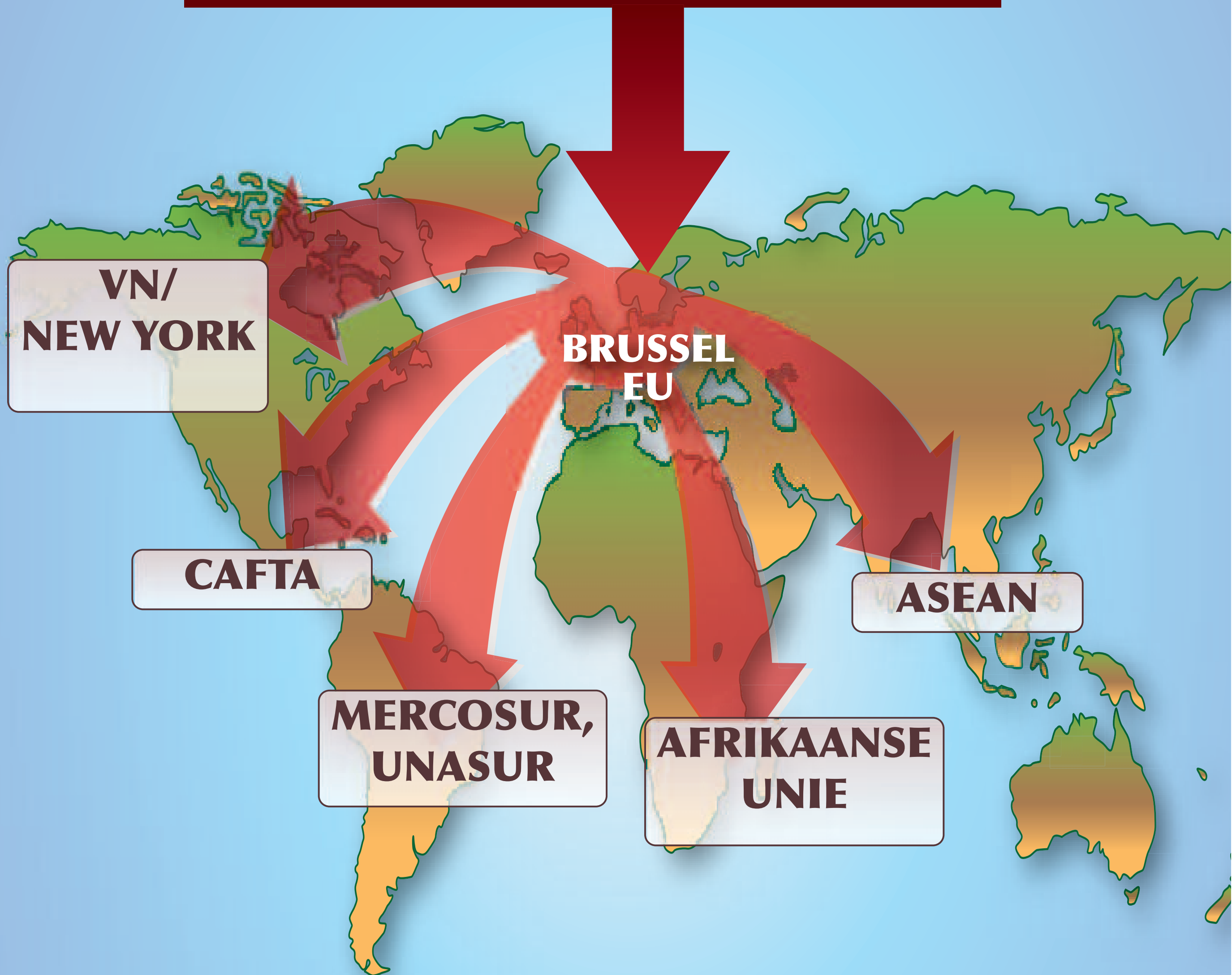
Maar zelfs al lang voor het Verdrag van Lissabon ook maar ontworpen was, was het kartel bezig de politieke opzet van de EU te exporteren als een model om hun overheersing over andere continenten uit te breiden.

• **Afrikaanse Unie.** De bouwmeesters van de Afrikaanse Unie (AU) hebben het nooit verborgen gehouden dat de AU naar voorbeeld van de EU – met bijna dezelfde internationale structuur - was ontworpen, met inbegrip van een zogenaamde "AU Commissie". De vaste standplaats van deze commissie is Addis Ababa in Ethiopië – kennelijk voorbestemd als een Afrikaans 'Brussel'.

• **ASEAN.** In 2009 lieten Aziatische leiders weten, dat zij de basis gelegd hadden voor een EU-achtig blok, dat de halve wereldbevolking zal omvatten. Hun plannen leken een echo van eenzelfde soort plannen, die de Australische Minister President Kevin Rudd in 2008 naar buiten bracht.

OLIE EN FARMACIE KARTEL

Gepatenteerde chemicaliën, petrochemicaliën en farmaceutische producten

Vanuit haar nieuwe politburo in Brussel probeert het olie en farmaceutisch kartel nu de hele wereld te onderwerpen

Verdere informatie: **GB1TW421**

Opdringen van farmaceutische patenten als hoofdbestanddeel van wereldwijde economische overheersing

In de historie zijn wereldoorlogen uitgevochten met gebruik van kanonnen en bommen met het doel andere landen te veroveren en te overheersen. Tegenwoordig zijn de voornaamste instrumenten om wereldoverheersing te bemachtigen economische en wettelijke werktuigen, die worden toegepast als een middel, niet alleen om regeringen en economische systemen te veroveren, maar uiteindelijk leefgemeenschappen en mensen.
De voornaamste economische instrumenten van EU Brussel zijn patenten; in het bijzonder patenten op chemicaliën, farmaceutische medicijnen, genetisch gemodificeerde zaden en andere geavanceerde technologie producten. Van deze zijn de patenten op farmaceutische medicijnen het meest winstgevend. Bijvoorbeeld, in 2008 bedroeg de wereldwijde farmaceutische omzet van 773 miljard dollars – een bedrag dat het totale bruto nationaal product van' s werelds 100 armste landen gezamenlijk overschrijdt.

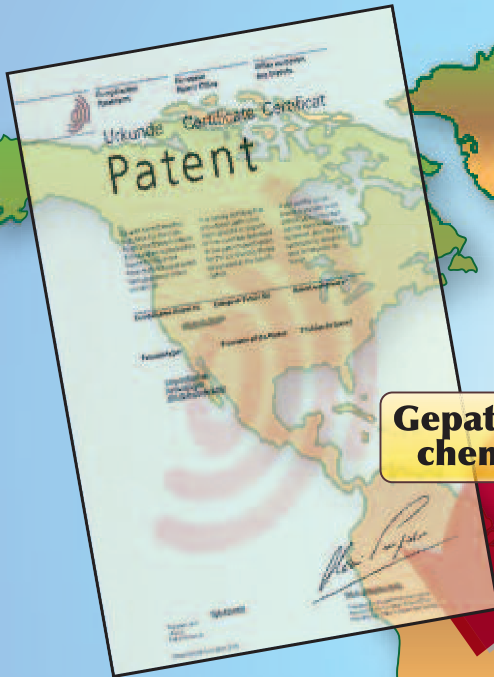
Als zodanig zal het duidelijk zijn, dat het kartel iemand zou kiezen als eerste minister van Buitenlandse Zaken, die ervaring had op dit terrein.
Catharine Ashton, in haar eerdere taak als EU commissaris voor Koophandel, speelde een centrale rol in het herhaaldelijk beslag leggen in Europese havens op farmaceutische producten, die vanuit India werden verscheept naar Afrikaanse en Latijns Amerikaanse landen. (1) De enige reden voor deze beslagleggingen was dat: deze medicijnen waren vervaardigd door bedrijven in India, die zich toeleggen op vervaardiging van niet-generische (niet gepatenteerde) medicijnen. Deze generische medicijnen – de enige vorm, die arme ontwikkelingslanden zich kunnen permitteren, bedreigen de winsten op gepatenteerde medicijnen, die alleen door Europese farmaceutische bedrijven worden gefabriceerd.

[1] Economic Times, India. 6 September 2009

OLIE EN FARMACIE KARTEL

Gepatenteerde chemicaliën, petrochemicaliën en farmaceutische producten

Dringen wereldpatenten op als basis voor wereldwijde medicijn investeringen

BRUSSEL EU

Genetisch Gemodificeerde Organismen

Gepatenteerde chemicaliën

Farmaceutische medicijnen

Catherine Ashton werd in 2008 aangesteld als Commissaris voor Koophandel van de EU. In die functie was een van haar voornaamste taken als een soort politieagent toezicht te houden op de internationale handel en om medicijn patenten te gebruiken om economische en politieke overheersing af te dwingen – Daarmee de afhankelijkheid van de ontwikkelingslanden van gepatenteerde medicijnen van Europese exporteurs af te dwingen.

Haar nieuwe aanstelling, als de nieuwe Minister van Buitenlandse Zaken van de EU en Vice President van de Europese Commissie, zal haar in staat stellen haar taak met nog grotere invloed op de wereld uit te oefenen.

Verdere informatie: **GB1PT937**

Patenten – de instrumenten om de wereld te overheersen

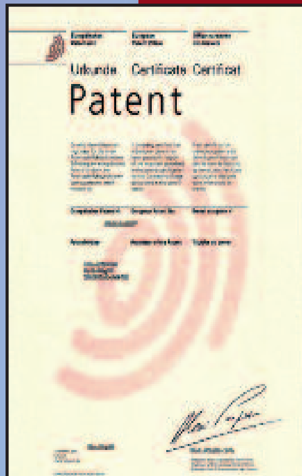
Het belang van patenten in de strategische plannen van de EU op controle verdient bijzondere aandacht. In het algemeen zijn patenten:

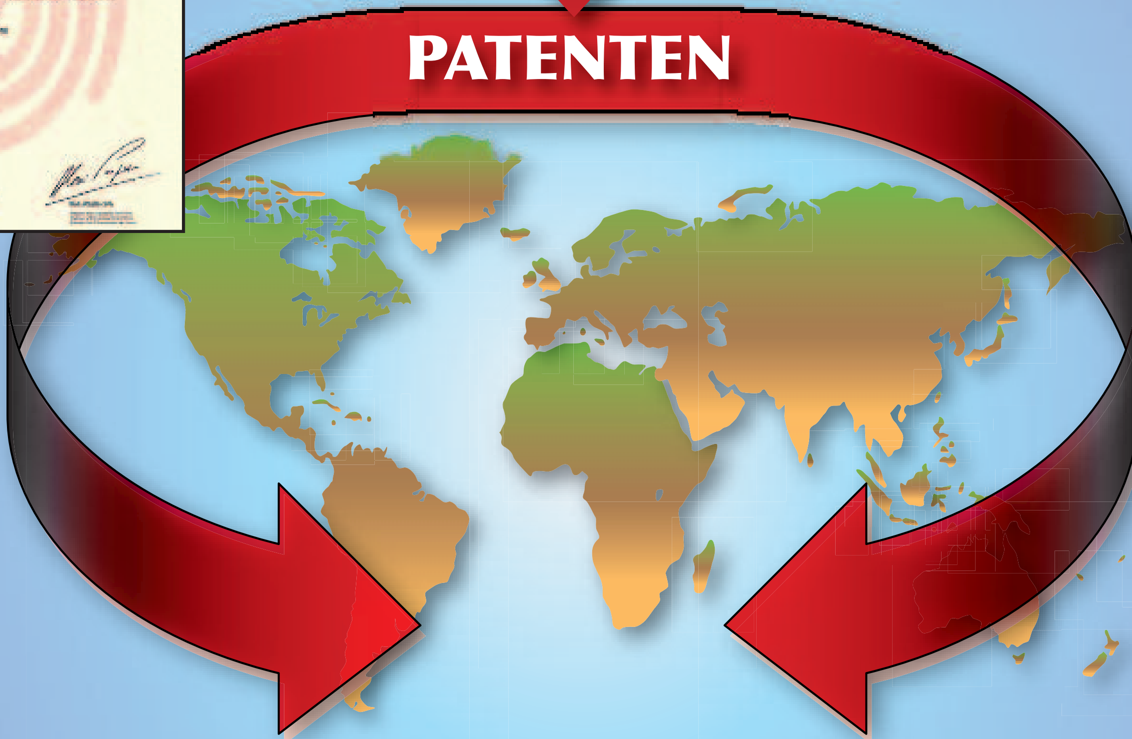
- ***wettelijke*** documenten – afgegeven door de betreffende regeringsinstantie in een land – die het recht van eigendom vastleggen op een product of een technische procedure;
- ***economische*** middelen – om controle te hebben over de nationale en internationale markten;
- ***politieke*** middelen – vanwege hun rol in de gezondheidssector bij levensbedreigende ziekten, worden farmaceutische medicijnen ook ingezet als strategische middelen om gehele landen te overheersen.

Een bijzonder kwalijk aspect van patenten is, dat zij worden gebruikt om wereldwijde kartels te vormen, die buiten de nationale en internationale wettelijke controle vallen. Voor grote multi-nationals is het helemaal niet nodig om samen te werken om een bepaalde markt te beheersen – zij behoeven alleen maar hun patentrechten in de rechtsgebieden te laten gelden. Patenten geven multinationale bedrijven de mogelijkheid om hele sectoren van gemeenschappen in de continenten te beheersen zonder enige beperking, zoals landsgrenzen. In sommige industrieën worden miljarden winsten doorgesluisd naar multinationale bedrijven zonder dat het publiek kan zien wie de ontvangende aandeelhouders zijn. De invloed van patenten met betrekking tot de menselijke gezondheid is bijzonder verwoestend. De multinationals trachtten de – aanwijsbaar meest kritieke sector in elke samenleving – te monopoliseren. Als gevolg daarvan is de mensheid tientallen jaren lang de toegang ontzegd tot niet-patenteerbare medicijnen, die betere resultaten geven, veiliger zijn en beter betaal baar in de strijd tegen de meest voorkomende ziektes. Om deze wereldwijde klachten te coördineren hebben deze multinationals ″Centraal Kartel Kantoor″: de EU Brussel.

OLIE EN FARMACEUTISCH KARTEL

Gepatenteerde chemicaliën, petrochemicaliën en farmaceutische producten

Patenten zijn de belangrijkste instrumenten om de wereld te beheersen

De EU probeert de patent strategie uit te breiden naar andere continenten-Daarmee wordt de mogelijkheid geboden voor het kartel om de hele wereld te beheersen.

Verdere informatie: **GB1PC887**

De belangrijkste profiteurs van de EU in Brussel

Eén blik op de grafiek op de bladzijde hiernaast moet voor iedere lezer voldoende zijn om te begrijpen wie het grootste voordeel heeft van de huidige opzet van de EU.

Vanaf het begin werd de EU opgezet door de economische aandeelhouders van het chemie/farmaceutisch kartel. De bovenste grafiek op de bladzijde hiernaast onderschrijft dit. Het laat de financiële contributie zien met belastinggeld van 27 lidstaten aan Brussel in 2005. De totale "investeringen" van een halve eeuw van de oprichtende naties doen de meerderheid van kleinere staten in het niet vallen.

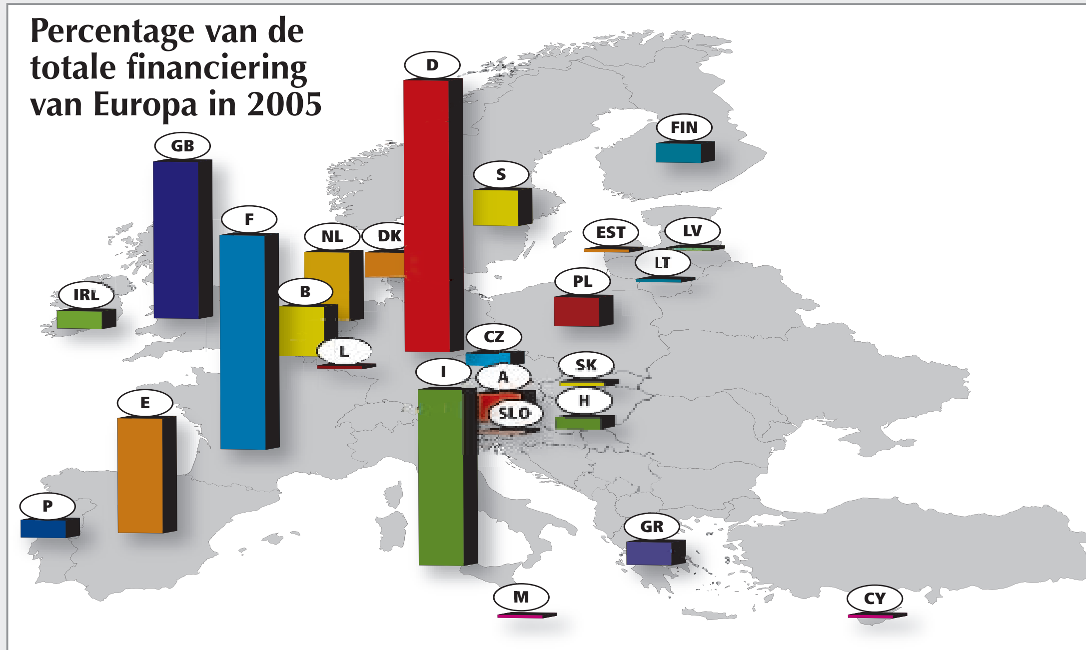
De grafiek eronder laat het relatieve aantal patenten zien, die jaarlijks wordt afgegeven in elk van de 27 lidstaten van de EU. Het grootste aantal patenten werd geregistreerd door Duitsland, Frankrijk, Italië en Nederland. Gezamenlijk is het aantal patenten van deze vier landen meer dan 70% van alle patent uitgiften in de EU – dat betekent, meer dan het dubbele van alle 23 andere landen tezamen. (1) Het is daarom niet toevallig dat:

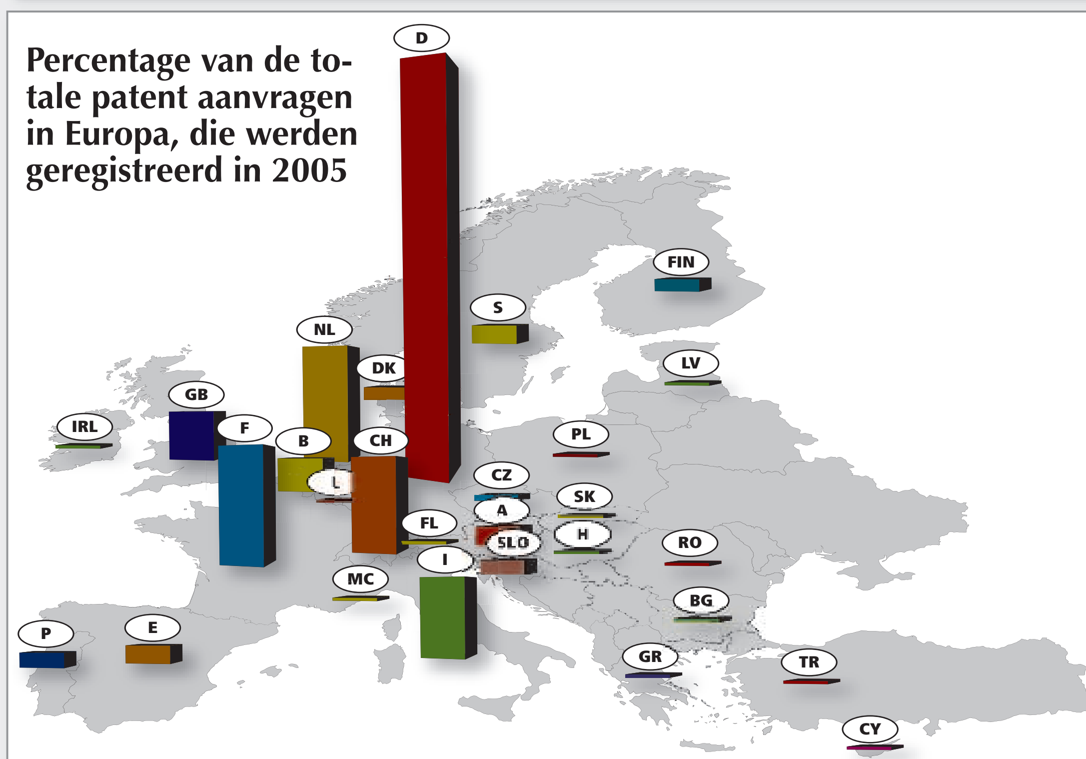
- Duitsland, Frankrijk, Italië en Nederland tot de zes oprichters van de EU behoren.
- de zes oprichtende naties – inclusief Groot Brittannië, ook een grote farmaceutische productenexporteur – de meerderheid van de stemmen bezit in zowel ‘De Raad van Europa”als het ‘Europese Parlement’.

In navolging van de ondertekening van het verdrag van Lissabon, staan de ‘investeerders’ in de EU klaar om de ‘opbrengst’ van hun investeringen te ontvangen.

[1] Source EUROSTAT 2005.

Europa kopen voor patenten

Er is een opmerkelijke overeenkomst tussen de plaats, die de financiële geldschieters aan de EU innemen en het aantal patent aanvragen binnen dezelfde lidstaten. Aangezien patenten in heel Europa van kracht zijn, geeft dit plaatje heel goed weer, welke landen de hoge technologie markten beheersen – en uiteindelijk het leven – in Europa.

Verdere informatie: GB1KB632

De meester architect van de EU Brussel

Vragen, die beantwoord dienen te worden zijn: Hoe konden de bedenkers van de EU een dergelijk ondemocratische constructie opzetten in democratische Europese landen – en wie waren deze mensen? In feite was de voornaamste architect van de EU: Walter Hallstein (1901-1982), een vooraanstaande jurist in Nazi Duitsland.

In juni 1938 nam Hallstein deel aan de officiële onderhandelingen tussen Nazi Duitsland en fascistisch Italië met de bedoeling deze agressieve ideologieën de basis te laten vormen voor een toekomstig Europa. In januari 1939, slechts enkele maanden na het begin van WO II, hield Hallstein een historische redevoering, waarin hij in detail de structuur weergaf van Europa onder Nazi/ IG Farben overheersing.

In 1941 werd Hallstein Decaan van de faculteit rechten en economie aan de universiteit van Frankfurt. Het was geen toeval, dat de hoofdvestiging van IG Farben in Frankfurt lag. Jaren later, kwam tijdens het Neurenberg Tribunaal naar voren, dat vanuit dit IG Farben hoofdkantoor de economische verovering van Europa werd ontworpen – waarbij patenten als wettelijke instrumenten werden gebruikt voor economische overheersing.

In 1950, na tegen de geallieerden te hebben gelogen over zijn Nazi verleden, werd Hallstein adviseur van de West Duitse kanselier Conrad Adenauer en werd de belangrijkste coördinator van diens buitenlandse politiek. Ten gevolge van zijn vroegere uitgebreide ervaring in het ontwerpen van een Europa onder de regering van de Nazi's en het kartel, werd hij de voornaamste architect van de Europese Unie in Brussel.

Op 25 maart 1957 was Hallstein één van de 12 mede-ondertekenaars van de verdragen van Rome – de oprichtingsakte van de EU Brussel. In 1958 werd hij aangesteld als eerste president van de EU Commissie – een post die hij tien jaren lang bekleedde.

Walter Hallstein

Officiële Swastika badge van de “Nazi Wetsbeschermers Genootschap”

1936 - 1945

Hallstein was lid van het beruchte genootschap van Nazi “Wetsbeschermers”, de organisatie die de wettelijke steunpilaar werd voor een Europa onder toezicht van de Nazi/kartel samenwerking.

1941 - 1945

Hallstein was professor in de rechten en economie aan de universiteit van Frankfurt, waar het hoofdkwartier was van het grootste chemiekartel en voornaamste Nazi financier; IG Farben.

Hoofdkantoor van het IG Farben kartel in Frankfurt, Duitsland.

1950 - 1957

Hallstein was de politieke geestelijke vader van de onderhandelingen die leidden tot de ‘Verdragen van Rome’.

Op 25 maart 1957 werd Hallstein één van de twaalf medeondertekenaars , die de basis legden voor de EU.

1958 - 1967

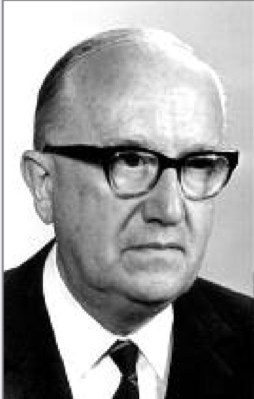
Hallstein werd tot eerste president van de zogenaamde “Europese Commissie” benoemd. Hij bouwde de EU Brussel op en regeerde over Europa tien jaren vanuit dit gigantische gebouw met de hulp van duizenden niet gekozen bureaucraten – ten faveure van kartel belangen.

Het nieuwe Brusselse hoofdkantoor van het olie en medicijnen kartel.

Verdere informatie: GB1WH799

De architecten van de EU Brussel

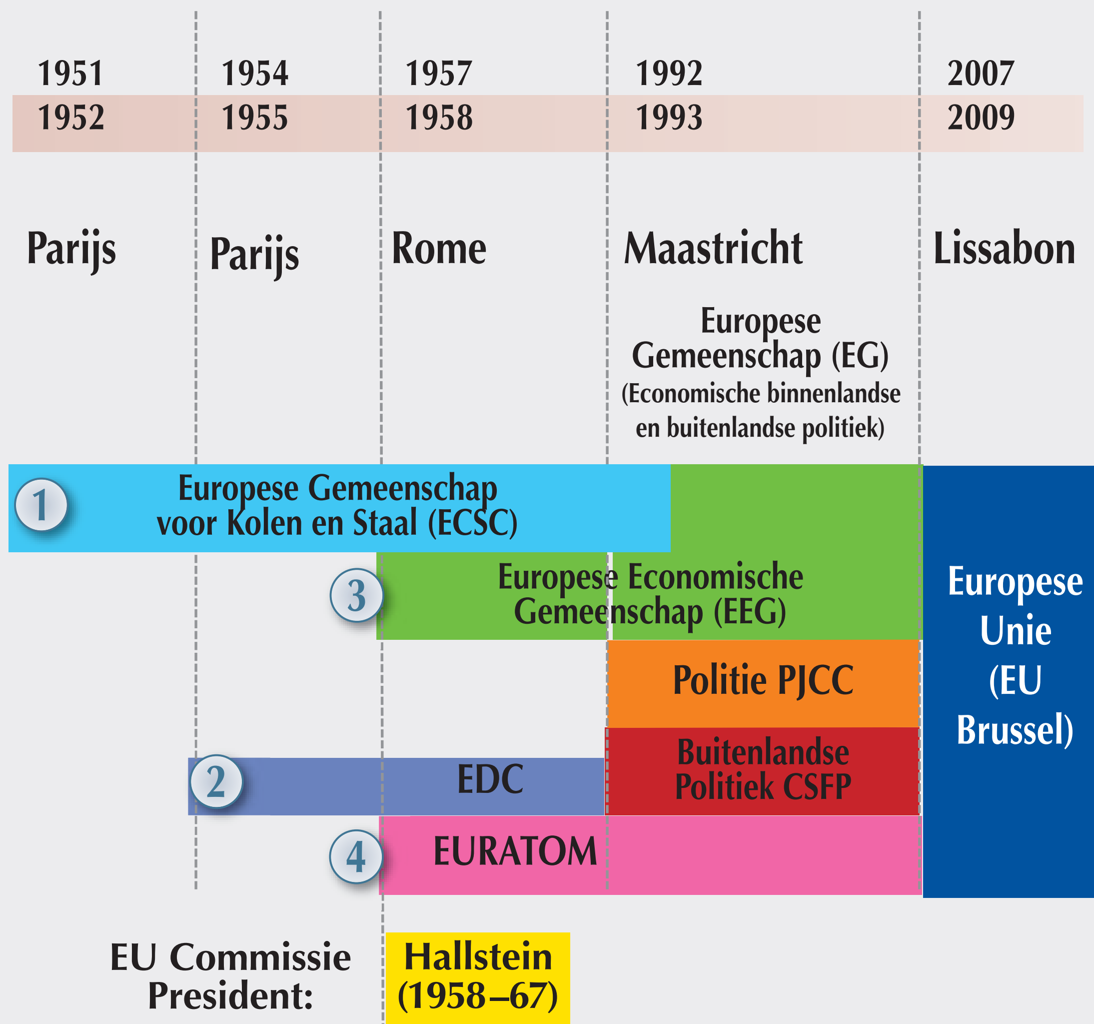
Toonaangevende Groep van Juristen

1 Europese Kolen en Staal gemeenschap (ECSC)	Hallstein
2 West Europese Unie (WEU)	Hallstein
3 Europese Economische Gemeenschap (EEG)	Hallstein
4 Europese Atoom Energie Gemeenschap (EURATOM)	Hallstein

De EU is een uitvloeisel van eerdere organisaties. De eerste organisatie werd in 1950 beëindigd en heette de **Europese Kolen en Staal Gemeenschap (ECSC)**, gevolgd in 1951 de **Europese Defensie Gemeenschap (EDC)** (een project dat door het Franse Parlement in 1954 werd verworpen), de **Europese Economische Gemeenschap (EEG)** en de **Europese Atoom Energie Gemeenschap (EAEC of EURATOM)** in 1957.

Al deze organisaties hadden gemeenschappelijke punten:

Samenstelling van de verdragen van de EU Brussel

1. Zij werden aangestuurd door het Duitse olie en farmaceutisch kartel – Na de beeindiging van de samenwerking met de Nazis in 1945, een nieuwe poging Europa te onderwerpen aan hun belangen.
2. De teksten van de verdragen werden samengesteld door wettige aandeelhouders van het olie en farmaceutisch kartel, voornamelijk door Hallstein, teneinde een dictatoriale structuur vast te leggen die nodig was voor dit veroveringsplan.
3. Vijf andere Europese landen werden overgehaald, Frankrijk, Italië en de drie Benelux landen, om aan de 'Gemeenschappen' mee te doen met de misleidende belofte van vrede, veiligheid en economische vooruitgang.

Verdere informatie: GB1CA582

Het 'Sicilliaanse Zestal'

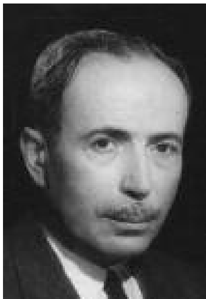
Van 1 tot 3 juni 1955 vond de beslissende voorbereidende conferentie voor de Europese Economische Gemeenschap plaats te Messina, Sicillië. De deelnemers aan deze vergadering werden bekend als; het 'Sicilliaanse Zestal'.

Gaetano Martino, arts, Italië, Conferentie Gastheer

Officiële rechten studie: Geen

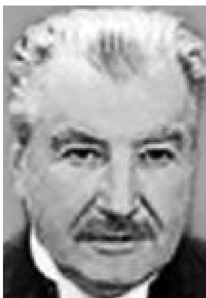
Voor en tijdens WW II: Lid van de Italiaanse Fascistische beweging onder Mussolini. Na WO II loopbaan als lid van het Sicilliaanse Zestal

Antoine Pinay, Frankrijk

Officiële rechten studie: Geen

Was gedurende WO II lid van de 'Vichy Regering' een marionetten regering aangesteld door het Nazi/kartel regime in "bezet" Frankrijk.

Joseph Bech, Luxemburg

Opleiding: Rechten studie

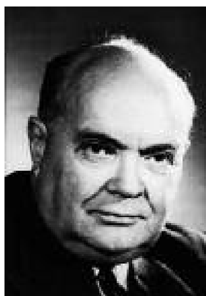
Beroep: In het jaar van zijn toelating als jurist (1914) werd hij vertegenwoordiger van een rechtse politieke partij. Bezette verschillende politieke functies gedurende zijn leven.

Johan Willem Beyen, Nederland

Opleiding: Rechten studie

Beroep: Business executive (Philips, Unilever) bankier, verschillende politieke taken

Paul-Henri Spaak, België

Opleiding: Rechten studie
Beroep: Enkele jaren zelfstandige rechten praktijk.

Vanaf 1925 verschillende politieke functies.

En de Nazi/kartel rechten professor

Links:
Hallstein ondertekent het Verdrag van Rome

Onder:
Zijn handtekening als mede-oprichter

De weinige ervaring van deze vijf "oprichters"van de EU steekt schril af bij het zesde lid, Walter Hallstein.

In de tijd van de Verdragen van Rome had Hallstein ongeveer dertig jaar ervaring op het gebied van ontwikkeling, onderwijs, en onderzoek bij Duitse rechten faculteit opgedaan met als voornaamste punten: Internationaal recht en economie:

- Studie aan de rechten faculteiten van Bonn en München, promotie tot Doctor in de Rechten aan de Universiteit van Berlijn
- Elite opleiding Vergelijkend Internationaal Recht aan het Kaiser Wilhelm Instituut te Berlijn, bekostigd door het IG Farben kartel
- Bijna 20 jaar Decaan van de Faculteiten Rechten en Economie aan de Universiteiten van Rostock en Frankfurt.

Eén blik op zijn Curriculum Vitae maakt ons duidelijk wie werkelijk aan de touwtjes trok bij het opstellen van de wettelijke basis van de EU in Brussel.

Hallstein en het project 'Verschroeide Aarde'

Hoe kon Hallstein – met zijn duistere achtergrond in de Nazi/kartel geschiedenis – de hoofd architect worden van de EU Brussel en de eerste president van de Europese commissie?
Het antwoord op deze vraag is opvallend eenvoudig; Ten eerste loog Hallstein tegen het Geallieerde Oppercommando in het na-oorlogs Duitsland over zijn lidmaatschappen van verschillende Nazi organisaties, ten tweede zorgde hij ervoor dat zijn talrijke publicaties en voordrachten als kruisvaarder voor de verovering van Europa door het Nazi/kartel, werden vernietigd.

Op de andere bladzijde is een uitdraai te zien van de Duitse Nationale Bibliotheek onder de term ″Walter Hallstein". Deze – de meest uitgebreide online bibliotheek in heel Duitsland – laat de volgende publicaties van hem zien:

- Voor 1933 (het jaar dat het Nazi/kartel in Duitsland de macht greep) wordt maar één publicatie gevonden.
- Na 1945 en de nederlaag van het Nazi/kartel coalitie kan men meer dan 100 boeken en publicaties van Hallstein vinden.
- Verbazingwekkend is, dat tussen 1933 en 1945, de tijd van het terreurregime van de nazis, kan men slechts één enkele publicatie van Hallstein vinden. Deze absurde korte lijst van één publicatie in 12 (!) jaren vraagt om een uitleg – speciaal uitgaande van het feit, dat Hallstein gedurende deze periode Deken was van de Rechtenfaculteiten van twee belangrijke Duitse universiteiten.

Er is maar één verklaring: Hallstein en zijn kartel medeplichtigen hebben getracht zeker te stellen, dat geen van zijn toespraken en publicaties als jurist voor de Nazi/kartel coalitie en hun overname van Europa nog zou bestaan. Deze politiek van de 'Verschroeide Aarde' was noodzakelijk voor de politieke opkomst van Hallstein om de oprichter van de EU te worden.
Om het volk van Europa antwoord te geven op de vraag: "Wie is de ware Hallstein?" hebben wij een speciaal hoofdstuk aan hem geweid.

DEUTSCHE
NATIONAL
BIBLIOTHEK

KATALOG DER DEUTSCHEN NATIONALBIBLIOTHEK

Ergebnis der Suche nach: *per=hallstein and jhr=1925-1951*
im Bestand: Gesamter Bestand

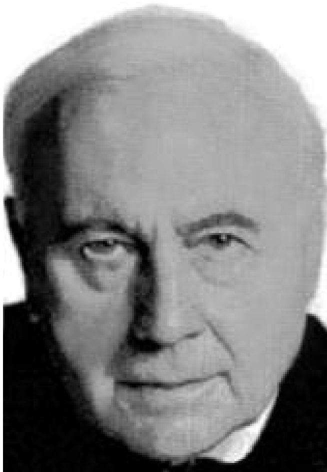
1	Der Schumann-Plan Sahm, Ulrich. - Frankfurt, M. : Kommentator, 1951
2	Der Schuman-Plan Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1951
3	Probleme des Schuman-Plans Hallstein, Walter. - Kiel : Institut f. Weltwirtschaft, 1951, als Ms. gedr.
4	Bericht bei der Rektoratsübergabe am 24. September 1948 Hallstein, Walter. - Frankfurt a.M. : Klostermann, 1950
5	Burg Breuberg im Odenwald und ihre nähere Umgebung Hallstein, Karl. - Sandbach i. Odenwald : Selbstverl., 1950
6	Wissenschaft und Politik Frankfurt a.M. : Klostermann, 1949
7	Wiederherstellung des Privatrechts Hallstein, Walter. - Heidelberg : L. Schneider, 1946
8	Die Berichtigung des Gesellschaftskapitals Kalveram, Wilhelm. - Frankfurt a. M. : Breidenstein Verlagsges., 1942
9	Die Aktienrechte der Gegenwart Hallstein, Walter. - Berlin : Vahlen, 1931
10	Der Lebensversicherungsvertrag im Versailler Vertrag Hallstein, Walter. - Marburg : N. G. Elwert's Verl., 1926

Nazi Regime
1933-1945

Uitdraai van de online zoek dienst van de Duitse Nationale Bibliotheek. Zoeken onder trefwoord 'Walter Hallstein' gaf slechts een enkel stuk als resultaat gedurende de 12 jaar van Hallsteins rol als promotor van de Nazi en kartel belangen.

Verdere informatie: GB1WH733

C.F. Ophuels, de patent expert van het kartel

Het zal duidelijk zijn, dat Hallstein niet alleen stond in zijn rol als architect van de EU in Brussel. Hij omringde zich met goede technocraten, die vóór 1945 medewerkers waren in de Nazi/kartel coalitie.
Aangezien het belangrijkste middel van het kartel om haar toekomstige overheersing van Europa te bereiken **patenten** zijn, was het geen verrassing, dat Hallstein een expert in patentrechten als zijn rechterhand koos:

Gedurende het Nazi regime was **Carl Friedrich Ophuels** de voornaamste expert van het Patent Gerechtshof (Octrooiraad in Nederland) in Frankfurt (Duitsland) de stad waar IG Farben haar hoofdkantoor had. In deze hoedanigheid was Ophuels bekend met alle patent geschillen die verband hielden met de door de IG Farben ingenomen chemische industrieën in de veroverde landen tijdens de oorlog. Dit was een mooie capaciteit om hem te betrekken bij de volgende poging van het kartel om Europa te controleren.

De denazificatie vragenlijst van de Geallieerden in 1946 brengt aan het licht dat, Ophuels lid was van de Nazi Partij, de NSDAP, onder lidmaatschap nummer 2 399061 (document **A**). Vanwege zijn Nazi verleden werd Ophuels door de Geallieerde Veiligheidsdienst geclassificeerd als: "*Deze persoon werd hiervoor als werkloze aangemerkt door de Militaire Regering voor enig ander beroep hoger dan gewoon arbeider*". (document **B**).
Maar de beoordeling van Hallstein was een directe tegenstelling met die van de Geallieerde Dienst. Samen met Gerhard Schiedermair – een lid van de beruchte Schiedermair kliek van Nazi juristen – promoveerde Hallstein Ophuels binnen het jaar (1949) tot 'Doctor en Professor in de Rechten' aan de Universiteit van Frankfurt. Een jaar later, in 1950, werd Ophuels door Hallstein aangesteld als 'Ambassadeur in Brussel' en daarmee zijn rechterhand bij de oprichting van de EU in Brussel.

Hallstein's rechterhand in Brussel

A

Universitätsarchiv Frankfurt am Main (UAF)
Abt. 4, [illegible]

Lfd. Nr.	Einlieferungsort	Einlieferungstag	Aktenzeichen	Buchstabe

Meldebogen auf Grund des Gesetzes zur Befreiung von Nationalsozialismus und Militarismus vom 5. 3. 1946

Deutlich und lesbar ausfüllen (Druckbuchstaben)! Dick umrahmtes nicht ausfüllen! Jede Frage ist zu beantworten!

Zuname Ophüls Vornamen Carl Friedrich Beruf Landgerichtsdirektor
Wohnort Kronberg (Taunus) Straße Jaminstr. 11
Geburtsdatum 27.12.95 Geburtsort Essen Familienstand ledig/verheiratet/verw./gesch./geschieden
Wohnorte seit 1933:
a) Frankfurt von 1931 bis 1943
b) Kronberg (Taunus) von 1943 bis [illegible]
c) von bis

1.	Waren Sie jemals Angehöriger, Anwärter, Mitglied, förderndes Mitglied der:	Ja oder Nein	Höchster Mitgliedsbeitrag monatlich RM	von	bis	Mitglieds-Nr.	höchster Rang oder höchstes bekleidetes Amt oder Tätigkeit, auch vertretungsweise oder ehrenhalber Bezeichnung	von	bis	Klasse oder Teil B
a	NSDAP.	ja	3.-RM	1.5.33	45	2 399 046	Kein Rang, Amt oder Tätigkeit			
b	Allg. SS	nein								
c	Waffen-SS	nein								

2.	Gehörten Sie außer Ziffer 1 einer Naziorganisation gemäß Anhang zum Gesetz an? Bezeichnung	von	bis	höchster Rang oder höchstes bekleidetes Amt oder Tätigkeit, auch vertretungsweise oder ehrenhalber Bezeichnung	von	bis
a	NS-Rechtswahrerbund	[illegible]	45	Kein Rang, Amt oder Tätigkeit		
b	N.S.V.	1.4.36 (38)	45			
c						
d						

B

LIAISON AND SECURITY OFFICE (Annex A)
Stadtkreis Frankfurt /Main
APO 633 US Army

Date: 4 February 1947	Datum 4.Februar 1947
1.Ophüls (Name) Carl Friedrich	1. Ophüls (Name) Carl Fr.
residing at Kronberg i.Ts.,11,Jaminstr. has been tried before a tribunal set up under the law for Liberation and has not been subjected to Employment sanctions.	wohnhaft in Kronberg/Ts,Jaminstrasse 11 wurde von einer Spruchkammer unter dem Befreiungsgesetz verhoert und es sind ihm keine Beschaeftigungseinschraenkungen auferlegt worden.
2. This individual was previously found unemployed by Military Government for any position above ordinary labour.	2. Die genannte Person wurde frueher durch die Militaer-regierung als nicht beschaeftigungswuerdig fuer eine Tätigkeit in anderer als gewöhnlicher Arbeit befunden.
3. Military Government employment restrictions are herewith removed. employed with Landgericht.	3. Die durch die Militaer-Regierung auferlegten Einschraenkungen werden hiermit zurueckgezogen. beschäftigt bei Landgericht.

(sign.) Lee H. Morrison
LEE H. MORRISON
CAPT SIG C

Verdere informatie: GB1CO266

"Politiek betrouwbare" kartel Nazi wordt

Universitätsarchiv Frankfurt am Main (UAF)
Abt. 4, Nr. 67, Bl. 8

Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei
Gauleitung Hessen-Nassau

Frankfurt am Main, Adolf Hitler-Haus
Fernsprecher: Nr. 50011
Schließfach 615

Bankkonto: Nassauische Landesbank
Frankfurt am Main Nr. 6221
Postscheckkonto: Frankfurt am Main Nr. 53063

NSD.-Dozentenbund
Der Gaudozentenbundsführer

Frankfurt am Main, den 31. Juli 1943.

Universität Frankfurt a. M.

Akt.-Z.:

Ihr Zeichen:

Betrifft: Unbesoldeten Lehrauftrag für Landgerichtsdirektor Carl-Friedrich O p h ü l s .

An
Seine Magnifizenz
den Herrn Rektor
der Universität
F r a n k f u r t a. M.

Dem Antrag der Rechtswissenschaftlichen Fakultät, dem Landgerichtsdirektor Carl-Friedrich O p h ü l s einen unbesoldeten Lehrauftrag für »Patentrecht, ausländisches und internationales Recht, Vollstreckungs- und Konkursrecht« zu übertragen, stimmt die Dozentenschaft nach Einholung entsprechender Gutachten durchaus zu.

.....

Er ist politisch zuverlässig.

Dozentenführer.

Op 17 december 1941 verklaart hoofdkantoor van de Nazi partij in Frankfurt, in een officiële brief aan de rector van de universiteit, dat C.F. Ophuels een "Politiek betrouwbare" ["politisch verlässiger"] Nazi is. Slechts 16 jaar later tekent deze trouwe aanhanger van de Nazi/kartel Coalitie de 'Verordeningen van het Europese Hof van Justitie' in zijn hoedanigheid als voornaamste grondlegger.

Wij, het volk van Europa moeten ons realiseren, dat de oprichting van het Europese Hof van Justitie – het hoogste Rechts orgaan van de huidige EU – gevormd werd en tot wet werd ondertekend door aandeelhouders van de Nazi/kartel coalitie waaronder van geregistreerde leden van de Nazi Partij.

Gedurende een halve eeuw was het kartel in staat de schijnvertoning van haar politieke aandeelhouders verborgen te houden. Nu de waarheid bekend is, is de democratische wettigheid van de EU verdwenen. Geen democratische organisatie – en geen stemgerechtigde – kan dit criminele verleden negeren.

oprichter van het Europese Hof van Justitie

Akte betreffende de Wet op het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap

17.4.1957

De Hoge Deelnemers aan het Verdrag tot instelling van de Europese Economische Gemeenschap,
Hebben aangewezen als hun gevolmachtigden:

Zijne Majesteit de Koning van België:
Baron J.Ch. SNOY et d'ÓPPÜERS, Secretaris-Generaal van het Ministerie van Economische Zaken, Hoofd van de Belgische delegatie bij de Intergouvernementale Conferentie;

DE PRESIDENT VAN DE FEDERALE REPUBLIEK DUITSLAND:

Professor Dr. Carl Friedrich Ophuels, Ambassadeur van de Federale Republiek Duitsland, Hoofd van de Duitse Delegatie bij de Intergouvernementele Conferentie;

DE PRESIDENT VAN DE FRANSE REPUBLIEK:

Mr. Robert MARJOLEIN, Professor van Rechtenfaculteiten,
Plaatsvervangend Hoofd van de Franse Delegatie bij de Internationale Conferentie;

....

Op 17 april 1957 werd C.F. Ophuels - Nazi Partijlid no. 2 399601, duur van het lidmaatschap 1 mei 1933 tot 1945 (gedurende de gehele Nazi regering) – hoofd 'oprichter' van Europa's Hoogste Gerechtshof.

Verdere informatie: GB1PR598

IG Farben en de criminele geschiedenis van het Duitse chemische kartel

Wie was het kartel voor wie Hallstein, Ophuel en hun handlangers in 'grijze pakken' werkten? Het IG Farben kartel werd in 1925 gevormd door Bayer, BASF, Hoechst en een aantal kleine Duitse chemie bedrijven. Het was het grootste bedrijf ter wereld in de opkomende markten van verfstoffen ["Farben" in het Duits], chemicaliën, farmaceutische producten, plastics en andere gepatenteerde synthetische producten.
In die tijd was het IG Farben kartel met tienduizenden patenten de grootste patenthouder ter wereld. Het enige dat nog ontbrak was de uitbreiding van hun patenten over de rest van de wereld om een monopolie te verkrijgen op de groeiende markten van gepatenteerde synthetische producten. Al in 1904 had Carl Duisberg, de toenmalige voorzitter van Bayer, om de vorming van zo'n kartel gevraagd, met als helder doel, "wereld overheersing" van de Duitse chemische industrie.

Met dit doel voor ogen waren Bayer, BASF en andere Duitse chemische bedrijven hoofdleverancier van explosieven en gifgassen aan het Keizerlijke Duitse leger tijdens de start van WO I. In 1918, als gevolg van de heldhaftige inzet van de wereldgemeenschap, werd het Duitse leger verslagen en had de eerste poging van het Duitse chemie kartel om wereld overheersing te verkrijgen, gefaald. Maar het kartel gaf niet op.

BAYER, BASF, HOECHST – sinds 1925 samenwerkend onder het IG Farben kartel - financierde de opkomst van de Nazi Partij en bereidde de volgende poging voor, WO II, op technologisch en logistiek gebied.
In 1942 bevonden de chemische industrieën van half Europa onder toezicht van het IG Farben kartel. In 1945 had de tweede poging voor wereldheerschappij wederom gefaald. In 1948 werden verschillende IG Farben directeuren door het Oorlogsmisdaden Tribunaal te Neurenberg veroordeeld voor genocide, slavernij, plundering en ander misdaden tegen de mensheid.

De economische stuwende kracht achter beide Wereldoorlogen

BAYER | **BASF** | **HOECHST**

1914/18

WERELDOORLOG I

De eerste poging van het olie en farmaceutische kartel om de wereld te veroveren. In 1914 beheerden deze 3 bedrijven duizend patenten, veruit het grootste aantal ter wereld in handen van bedrijven in die tijd.

1925

OPRICHTING VAN HET IG FARBEN KARTEL

Het grootste chemisch/farmaceutische kartel financiert de opkomst van de Nazi's en bereid hen voor op oorlog.

1939/45

WERELDOORLOG II

Tweede poging van het olie en farmaceutische kartel om de wereld te veroveren faalt wederom.

1947/48

Het Oorlogsmisdaden Tribunaal te Neurenberg.

Leidinggevenden van het IG Farben concern worden berecht en veroordeeld wegens genocide, slavernij, plundering van Europa en andere misdaden tegen de mensheid – waaronder het bouwen van het concentratiekamp Auschwitz.

Verdere informatie: **GB1DF377**

Het IG Farben kartel bouwt het grootste vernietigingskamp ter wereld

In ruil voor de financiering van de Nazi's en hen uit te rusten voor WO II, werd het IG Farben kartel de voornaamste economisch winnaar in de verovering van Europa. Een voorbeeld van de nauwe samenwerking tussen IG Farben en de Nazi's is het Auschwitz concentratiekamp. Gefinancierd met een lening van 1 miljard Duitse Reichsmarken, van de Duitse Bank en van de Dresdner Bank, bouwde IG Farben het, in die tijd, grootste industrieterrein ter wereld in de Poolse stad Auschwitz.

Het "IG Auschwitz" industrieterrein had tot doel synthetische rubber, benzine en andere chemicaliën voor de Nazi/IG Farben verovering van Rusland en Azië te maken. Voor de bouw van deze reusachtige fabriek werd het nabijgelegen Auschwitz concentratiekamp uitgebreid. Het werd daarmee het grootste slavenkamp ter wereld en later vernietigingskamp.

Deze en vele andere misdaden van het IG Farben kartel in Auschwitz en elders, staan gedocumenteerd in de verslagen van rechtszaken tegen deze leidinggevende directeuren van het kartel. De meest afschuwelijke verslagen, zijn die over dodelijke medische experimenten – waarvan de meeste werden uitgevoerd met gepatenteerde farmaceutische medicijnen van BAYER, HOECHST en andere IG Farben bedrijven. Het Neurenberg Tribunaal onthulde ook, dat sommige van die doktoren, die deze experimenten uitvoerden, inclusief Dr. Vetter, betaalde werknemers waren van BAYER.

Voor meer informatie omtrent de rol van het olie en farmaceutische kartel achter WO II, Auschwitz en andere oorlogsmisdaden:

www.profit-over-life.org

Meer dan 50.000 authentieke documenten van het Neurenberg Oorlogsmisdaden Tribunaal tegen het IG Farben kartel.

BAYER, BASF, HOECHST (IG FARBEN KARTEL)
De architecten van Auschwitz

IG Auschwitz *strekte zich uit over 24 km². Het was een 100% dochtermaatschappij van IG Farben (BAYER, BASF, HOECHST).*

IG Auschwitz werd gebouwd door tienduizenden slavenarbeiders uit het Auschwitz concentratiekamp.

BAYER en HOECHST testten hun gepatenteerde medicijnen op duizenden gevangenen, waarvan de meesten stierven.

BAYER werknemers voerden proeven uit met ge- patenteerde BAYER medicijnen in het Auschwitz Concentratiekamp.

Tussen 1 en 3 miljoen mensen werden in Auschwitz vermoord met Zyclon B – een gas gefabriceerd door een BASF/IG Farben dochtermaatschappij: Degesh.

In 1948 werden directeuren van het IG Farben kartel in Neurenberg berecht. Voorzitter C. Krauch en anderen werden veroordeeld voor genocide, slavernij en andere misdaden.

Verdere informatie: GB1AU388

Door hun "Staatsgreep" aan de EU te Brussel op te leggen, legt het kartel haar eigen criminele verleden bloot

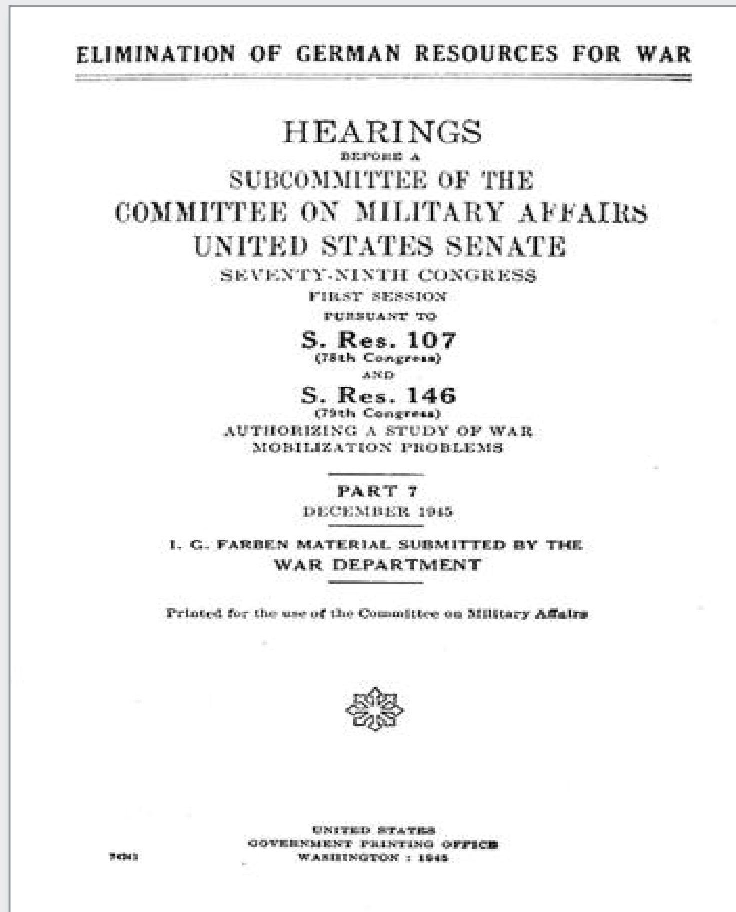
In de afgelopen halve eeuw heeft het olie en farmaceutisch kartel al het mogelijke gedaan om de waarheid te verbergen aangaande haar criminele verleden als aanjager van twee wereldoorlogen.

Sinds 60 jaar hebben de aandeelhouders van het kartel:

- honderden miljarden dollars betaald om het verleden te verbergen,
- media imperiums opgebouwd om de publieke opinie te manipuleren,
- geschiedenisboeken laten herschrijven en wereldnieuws gecensureerd,
- generaties politici opgeleid en gefinancierd – zowel links als rechts – in meerdere landen,
- "poortwachters" op belangrijke plaatsen in academische plaatsen binnengesluisd, inclusief wis-, en natuurkunde, medicijnen, geschiedenis, politieke en sociale wetenschappen, maar ook in andere sleutelposities in de maatschappij, zoals kerken, vakverenigingen etc.,
- en genadeloos achter mensen aangejaagd, die de stilte durfden te verbreken.

Dit gebeurde allemaal slechts met één reden: het criminele verleden van het kartel verbergen, totdat het haar derde poging tot verovering van Europa met succes had bekroond, deze keer via de EU in Brussel. Het verbergen van de grootste misdaad in de geschiedenis – en de rol die het kartel daarin speelde – heeft het kartel honderden miljarden dollars gekost in de afgelopen halve eeuw. Deze bedragen, uitgegeven door de aandeelhouders van het kartel om haar criminele verleden te verbergen, kan slechts verklaard worden door dit ene feit: het kartel is zich zeer wel bewust, dat openbaarmaking van haar verleden haar plannen voor een volgende poging tot verovering en overheersing van Europa in rook zullen doen opgaan. De ondertekening van het "Machtigings Verdrag van Lissabon" tezamen met het uitoefenen van druk op het Europese volk via de EU te Brussel, maken de publicatie van historische documenten en feiten in dit boek noodzakelijk en het juiste moment. De verspreiding van deze informatie door heel Europa en de wereld moet de rol van het kartel achter de EU openbaar maken en voorkomen, dat het kartel nog een poging tot wereldverovering lanceert.

Wereldoorlog II: de Veroveringsoorlog ten bate van het olie en farmaceutisch kartel

ELIMINATION OF GERMAN RESOURCES FOR WAR

HEARINGS
BEFORE A
SUBCOMMITTEE OF THE
COMMITTEE ON MILITARY AFFAIRS
UNITED STATES SENATE
SEVENTY-NINTH CONGRESS
FIRST SESSION
PURSUANT TO
S. Res. 107
(78th Congress)
AND
S. Res. 146
(79th Congress)
AUTHORIZING A STUDY OF WAR
MOBILIZATION PROBLEMS

PART 7
DECEMBER 1945

I. G. FARBEN MATERIAL SUBMITTED BY THE
WAR DEPARTMENT

Printed for the use of the Committee on Military Affairs

UNITED STATES
GOVERNMENT PRINTING OFFICE
WASHINGTON : 1945

Dit is de voorpagina van het officiële rapport in 1945 dat volgde op de Behandeling in het Amerikaanse Congres naar de oorzaken van WO II. Het behelst meer dan honderd pagina's en bewijst overduidelijk, dat WO II een "Veroveringsoorlog" was gevoerd ten bate van het olie en farmaceutisch kartel. Het doel van WO II was hetzelfde als van WO I: Beheersing van de opkomende multi biljoenen markt voor chemicaliën, petrochemicaliën en farmaceutische medicijnen.

Deze officiële bewijzen werden 60 jaar lang verborgen gehouden in archieven. Ondanks dat het doorslaggevende bewijzen zijn betreffende de grootste misdaad in de geschiedenis der mensheid; werden deze ook niet gepubliceerd op de website van de Amerikaanse regering.
U kunt ze nu eindelijk zelf bestuderen op: www.relay-of-life.org.

Verdere informatie: GB1SR299

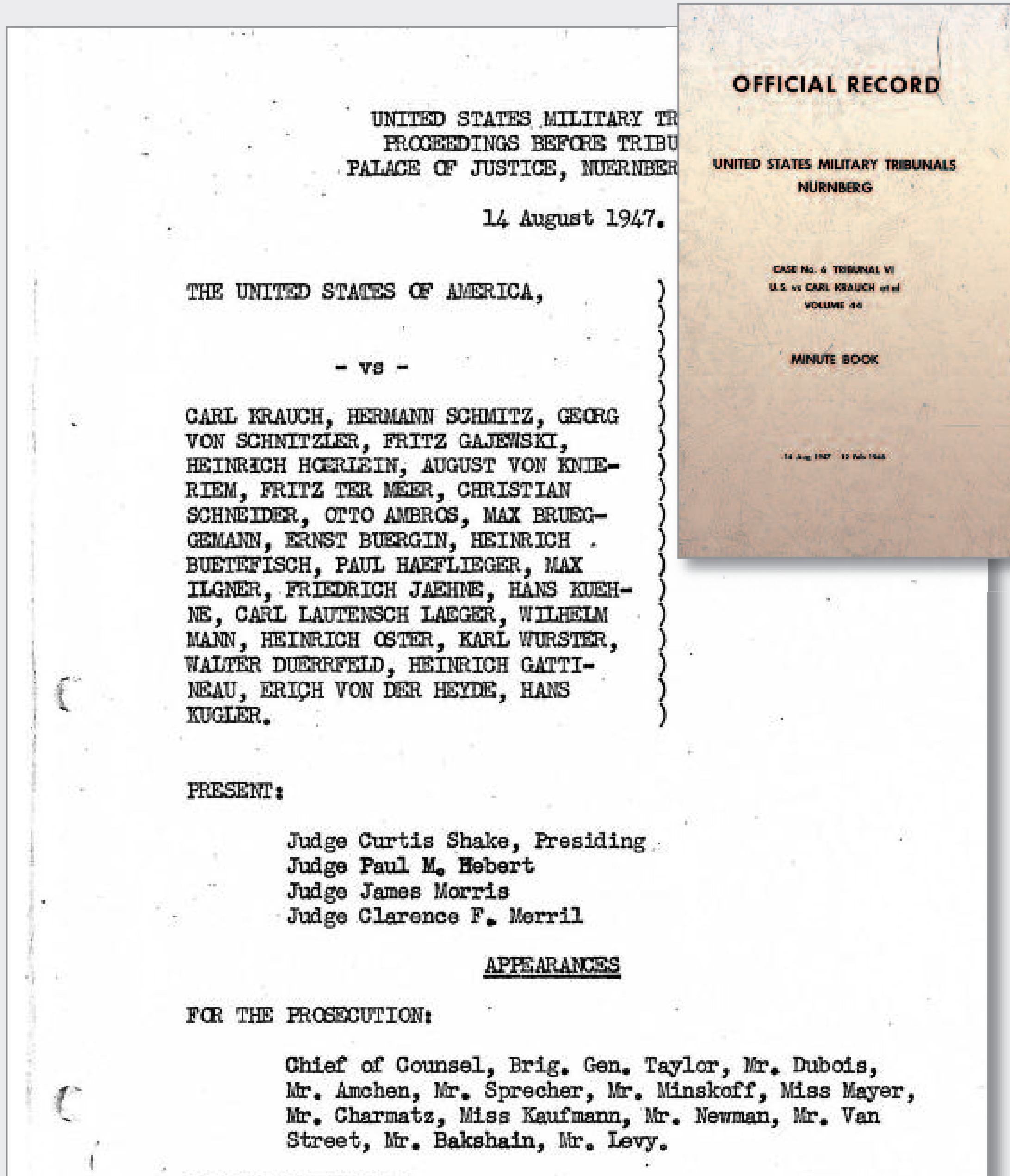
Openbaar gemaakt na 70 jaar stilte: De oorlogsmisdaden van het kartel

Wij hebben meer dan 50.000 pagina's bemachtigd van de officiële verslagen van het oorlogsmisdaden tribunaal te Neurenberg aangaande het IG Farben kartel. Voor de eerste keer in meer dan 70 jaar zijn de authentieke documenten van deze rechtszaak in 1947/48 tegen de directeuren van BAYER, BASF, HOECHST en andere IG Farben bedrijven, openbaar gemaakt en wereldwijd online toegankelijk.

Als u deze documentatie bekijkt zult u zich realiseren, dat u systematisch bent misleid over de ware toedracht van WO II, de grootste misdaad in de geschiedenis van onze planeet. U zult bijvoorbeeld zien dat:

- WO II niet plaats had gevonden zonder de financiële en logistieke steun van BAYER, BASF, HOECHST en andere IG Farben bedrijven; in die tijd het grootste chemische en farmaceutische kartel ter wereld.
- WO II werd in eerste instantie niet gevoerd om nationale of racistische redenen, maar ten faveure van het IG Farben kartel en haar poging de opkomende multi-biljoen dollar chemisch, petrochemische en farmaceutische markten in Europa en de wereld te beheersen.
- WO II was niet alleen het gevolg van een verdorven gek met de naam Adolf Hitler. Hitler en zijn Nazi schoften waren tevens de militaire en politieke marionetten van het IG Farben kartel. Volgens de aanklager in het Oorlogsmisdaden Proces te Neurenberg was WO II het resultaat van een gecoördineerde technologische, logistieke, financiële en militaire krachtsinspanning door – zoals de aanklager noemde het "huwelijk" tussen IG Farben en de Nazi's.
- Het Auschwitz concentratiekamp was geen bedenksel van een paar SS gekken, maar een slavenarbeiderskamp voor de reusachtige industriële fabriek van IG Auschwitz, die synthetische brandstoffen en rubber moest produceren voor de verovering van Oost-Europa, Rusland en Azië.

Het oorlogsmisdaden tribunaal te Neurenberg tegen het olie en farmaceutisch kartel

UNITED STATES MILITARY TR
PROCEEDINGS BEFORE TRIBU
PALACE OF JUSTICE, NUERNBER

14 August 1947.

THE UNITED STATES OF AMERICA,

- vs -

CARL KRAUCH, HERMANN SCHMITZ, GEORG VON SCHNITZLER, FRITZ GAJEWSKI, HEINRICH HOERLEIN, AUGUST VON KNIERIEM, FRITZ TER MEER, CHRISTIAN SCHNEIDER, OTTO AMBROS, MAX BRUEGGEMANN, ERNST BUERGIN, HEINRICH BUETEFISCH, PAUL HAEFLIEGER, MAX ILGNER, FRIEDRICH JAEHNE, HANS KUEHNE, CARL LAUTENSCH LAEGER, WILHELM MANN, HEINRICH OSTER, KARL WURSTER, WALTER DUERRFELD, HEINRICH GATTINEAU, ERICH VON DER HEYDE, HANS KUGLER.

PRESENT:

Judge Curtis Shake, Presiding
Judge Paul M. Hebert
Judge James Morris
Judge Clarence F. Merril

APPEARANCES

FOR THE PROSECUTION:

Chief of Counsel, Brig. Gen. Taylor, Mr. Dubois, Mr. Amchen, Mr. Sprecher, Mr. Minskoff, Miss Mayer, Mr. Charmatz, Miss Kaufmann, Mr. Newman, Mr. Van Street, Mr. Bakshain, Mr. Levy.

Voorpagina van het oorlogsmisdaden tribunaal te Neurenberg Zaak No. VI "De Verenigde Staten van Amerika versus Carl Krauch en andere IG Farben directeuren", dat duurde van 27 Augustus 1947 tot 30 juli 1948.

Verdere informatie: **GB1NT954**

Ontmaskering van een halve eeuw misleiding

Als de duistere rol van het kartel in WO I en WO II in het verleden bekend zou zijn, zouden de belanghebbenden van dit grootbedrijf nooit de kans hebben gehad nog een poging te wagen Europa en de wereld te veroveren.

Daarom was het verbergen van het criminele verleden een vanzelfsprekendheid voor het kartel bij de opzet van de EU Brussel.

In de vorige bladzijden van dit boek hebben wij de misleidende strategie van het kartel beschreven. De pagina hiernaast geeft een samenvatting van de belangrijkste feiten: Terwijl de militaire en politieke aandeelhouders van het kartel in Neurenberg veroordeeld werden, werd in de tussentijd hun wettelijke en economische aandeelhouders aangesteld om de derde poging van het kartel voor de verovering van Europa en de wereld voor te bereiden en in te voeren.

OLIE EN FARMACIE KARTEL

IG Farben/BAYER/BASF/HOECHST

AANDEELHOUDERS

In uniform

In grijze pakken

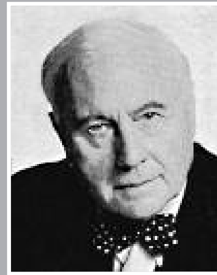
Door het Neurenberg Oorlogsmisdaden Tribunaal als de 'belangrijkste' oorlogsmisdadigers veroordeeld tot de doodstraf of lange gevangenisstraf.

Boven: Hermann Göring,
Onder: Joachim von Ribbentrop

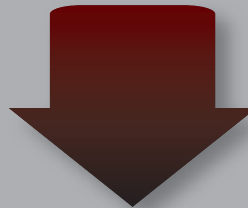
`Door het kartel aangesteld om de volgende wereldverovering voor te bereiden via de EU

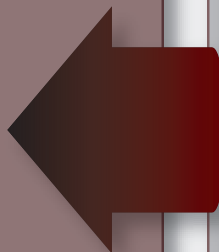
Walter Hallstein

Carl F. Ophüls

Opbouw van een "Europees Leger" – met inbegrip Van nucleaire wapens – bestuurd door het "Brusselse" politburo van het kartel.

De "EU Brussel" bouwt een nieuwe wapenmacht op, die opgeofferd was na de laatste poging.

De derde poging van het olie en farmaceutisch kartel om de wereld te overheersen

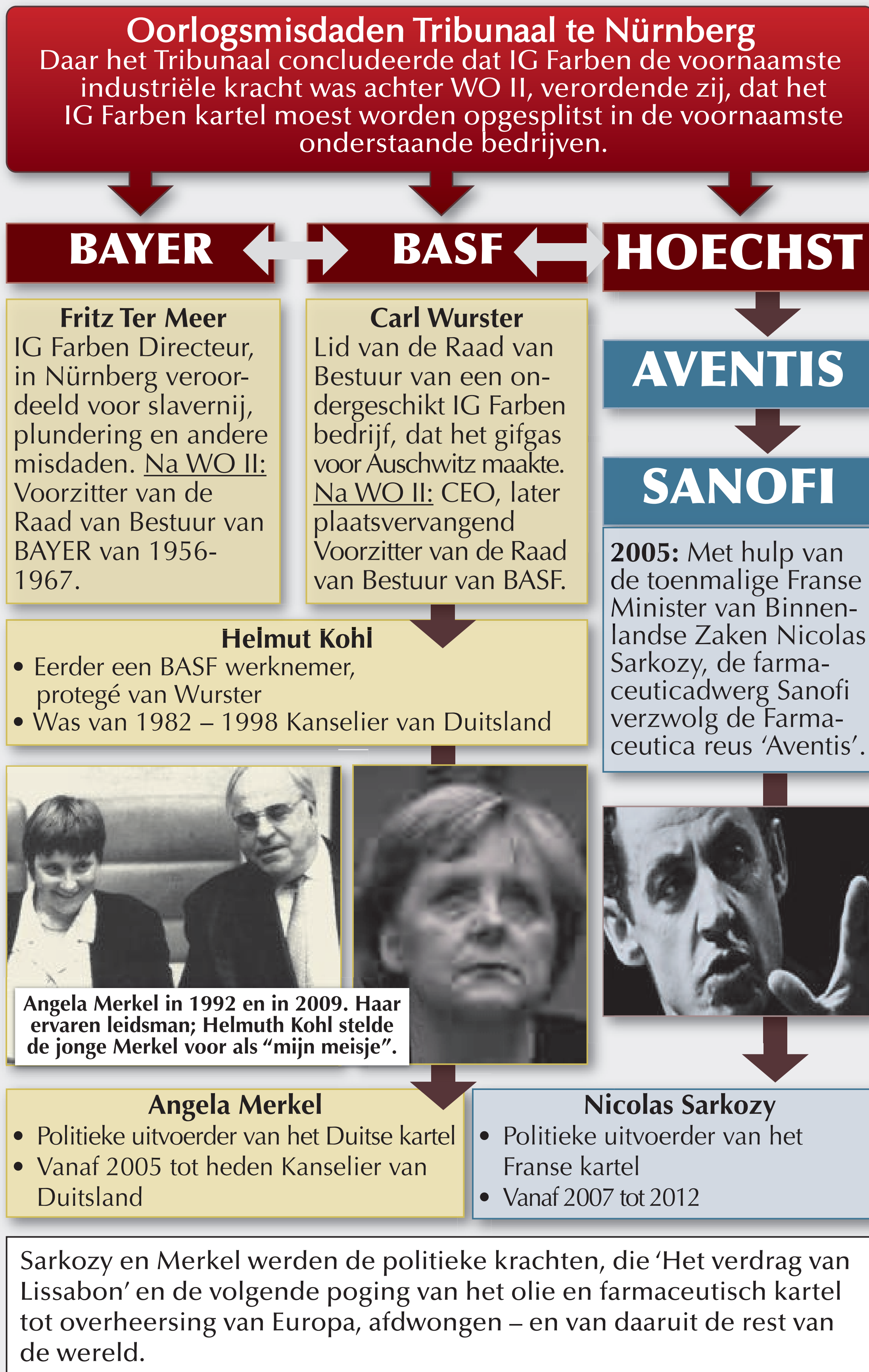
Als u dit boek leest zou u kunnen denken dat de opzienbarende informatie die wordt aangedragen, niet waar kan zijn want, als het waar zou zijn dan zou u er eerder wel van gehoord hebben. Er bestaat echter een eenvoudige reden waarom u tot nu toe niet op de hoogte bent van deze feiten.

Aangezien de twee eerdere pogingen tot wereldverovering – WO I en WO II – waren mislukt, wisten de aandeelhouders van het kartel, dat de derde poging alleen kan slagen als de geschiedenis van de vorige twee pogingen uit het geheugen van de mensheid gewist kan worden. Hoe is het anders te verklaren, dat meer dan zestigduizend bladzijden van het Neurenberg tribunaal tegen IG Farben, meer dan 60 jaar verborgen waren in internationale archieven? Dat is waarom de schrijvers dit boek schrijven om deze informatie naar buiten te brengen en het online te publiceren op **www.profit-over-life.org?**

Terwijl de militaire en politieke aandeelhouders van het kartel verantwoordelijk werden gesteld voor de dood en verwoesting, gedurende WO II, gingen hun economische directeuren door om hun uiteindelijke doel te bereiken. Om dat doel te bereiken financierden zij de opkomst van een nieuwe generatie van aandeelhouders in toonaangevende landen.

Helmut Kohl, een vroegere werknemer van BASF, werd gepromoveerd tot Duitse Kanselier – een positie die hij 16 jaar lang bekleedde. Gedurende die tijd spendeerde hij miljarden dollars aan belastinggeld om de opbouw van de Eu in Brussel te financieren. Angela Merkel, zijn politieke protegé, bezet heden deze positie. In Frankrijk brachten de erfgenamen van de architecten van Auschwitz, Nicolas Sarkozy aan de macht. Na de afwijzing van de EU door Frankrijk en Nederland in 2005 dwongen deze twee politieke uitvoerders van het kartel de hoofden van de rest van Europa tot het ondertekenen van de 'Machtigingswet' van Lissabon.

De erfgenamen van de architecten van Auschwitz werden de voornaamste stuwende krachten van de EU Brussel

DE WERELD OP DE RAND VAN EEN WERELDWIJD DICTATORSCHAP EN WOIII

De geschiedenis leert ons, dat er twee voorwaarden zijn voor tot wereldverovering door het kartel.

1. Het vestigen van een dictatorschap in het gebied van waaruit de verovering van de wereld zal worden gestart. Het Verdrag van Lissabon vormt het uitgangspunt hiervoor.
2. Systematisch voorbereiden van militaire acties, inclusief voorbereiden van een nieuwe Wereldoorlog. De vorming van een Europees Leger, indien gecombineerd met dreigementen van leidinggevende politieke aandeelhouders van het kartel om nucleaire wapens te gebruiken, is een stap in die richting.

De greep naar de macht van het olie en farmaceutisch kartel door middel van de EU Brussel is een historische overeenkomst met de overname van de Duitse regering door dezelfde belangengroepen driekwart eeuw geleden. Het jaar 1933 komt overeen met het jaar 2009, toen het olie en farmaceutisch kartel haar 'Machtigingswet' erdoor drukte. Het jaar 1934 komt overeen met 2010, als het dictatorschap haar ware gezicht zal laten zien door de belangrijkste sectoren van de gemeenschap onder haar gezag te brengen. Het door Sarkozy gesteunde plan voor een centraal gestuurde Europese economy is slechts het begin.

In het licht van deze feiten, moeten de mensen van Europa en de wereld actie ondernemen. Het succes van hun inzet zal afhangen van de volgende voorwaarden:

1. De juiste politieke analyse.
   Dit boek werd geschreven om daarin te voorzien.
2. Doeltreffende verspreiding van deze informatie
   aan iedereen in van de wereld.
3. De organisatie van een volksbeweging van mensen, die begaan is met de bewaking van de democratie en vrede in Europa en de rest van de wereld.

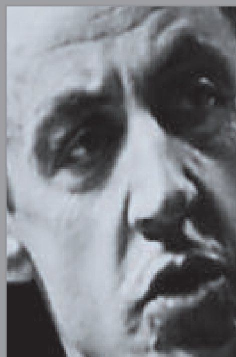
OVEREENKOMSTEN TUSSEN 1933 EN HEDEN

Machtigings-wetten van het kartel	1933 Duitsland	2007/09 Europa Verdrag van Lissabon
Begunstigden en Financiers	Chemisch, olie en farmacie kartel	Hetzelfde
Uiteindelijke doel	Economisch en politieke macht	Hetzelfde
Territoriale markt rechten	Europa, daarna de rest van de wereld	Hetzelfde
Leidinggevende natie(s)	Duitsland	Duitsland, Frankrijk
Misleidende tactieken om de macht te grijpen	Valse beloften betreffende "recht, orde en vrede"	Hetzelfde
Machtigingswet	Duitse Machtigings-wet van april 1933	Verdrag van Lissabon
Aanstootgevende gebeurtenis	Economische Crisis van de de late Twintiger Jaren	Hedendaagse economische crisis
Voorbereiding op het Dictatorschap	Afschaffen van burger-rechten; Militarisme	Hetzelfde
Door kartel beheerste Media	Sturen van de Publieke opinie	Hetzelfde

DE POLITICI DIE HET EUROPESE CONTINENT

Op 13 december 2007 ondertekenden deze Europese politici het "Verdrag van Lissabon". Door die ondertekening legden zij het gehele Europese continent in de handen van het kartel. Net zoals het Duitse parlement in 1933, deze politici de weg vrij maakten voor dictatorschap en wereldverovering ten bate van de kartel belangen. En net zoals in 1933 gaven zij deze overdracht een pseudo-democratisch tintje.

Voornaamste politieke uitvoerders van het kartel

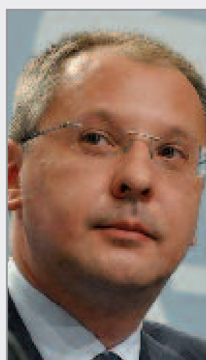
Sarkozy
Frankrijk

Merkel
Duitsland

Verhofstadt
België

Stanishev
Bulgarije

Rasmussen
Denemarken

Andrus
Estland

Vanhannen
Finland

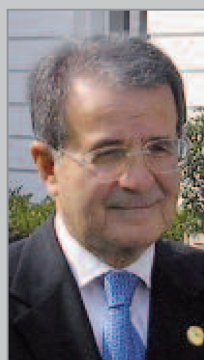
Karamanlis
Griekenland

Brown
Verenigd
Koninkrijk

Ahern
Ierland

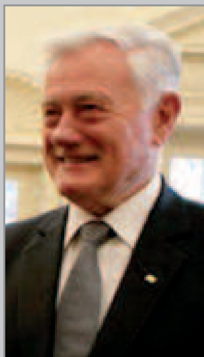

Prodi
Italië

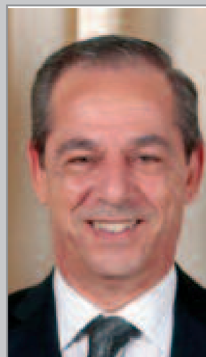

Zatlers
Letland

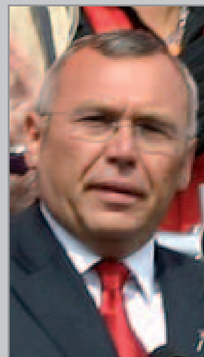
IN HANDEN VAN HET KARTEL OVERDROEGEN

Adamkus
Litouwen

Junkers
Luxemburg

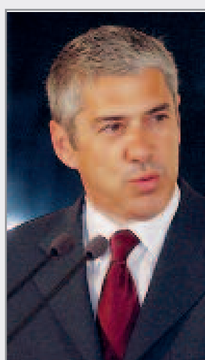

Gonzi
Malta

Balkenende
Nederland

Gusenbauer
Oostenrijk

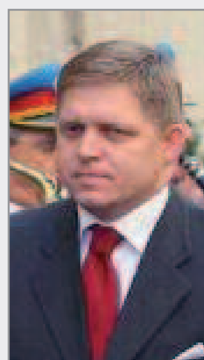

Tusk
Polen

Socrates
Portugal

Basescu
Roemenië

Reinfeldt
Zweden

Fico
Slowakije

Rumsfeld
Slovenië

Zapatero
Spanje

Topolanek
Tsjechië

Ferenc
Hongarije

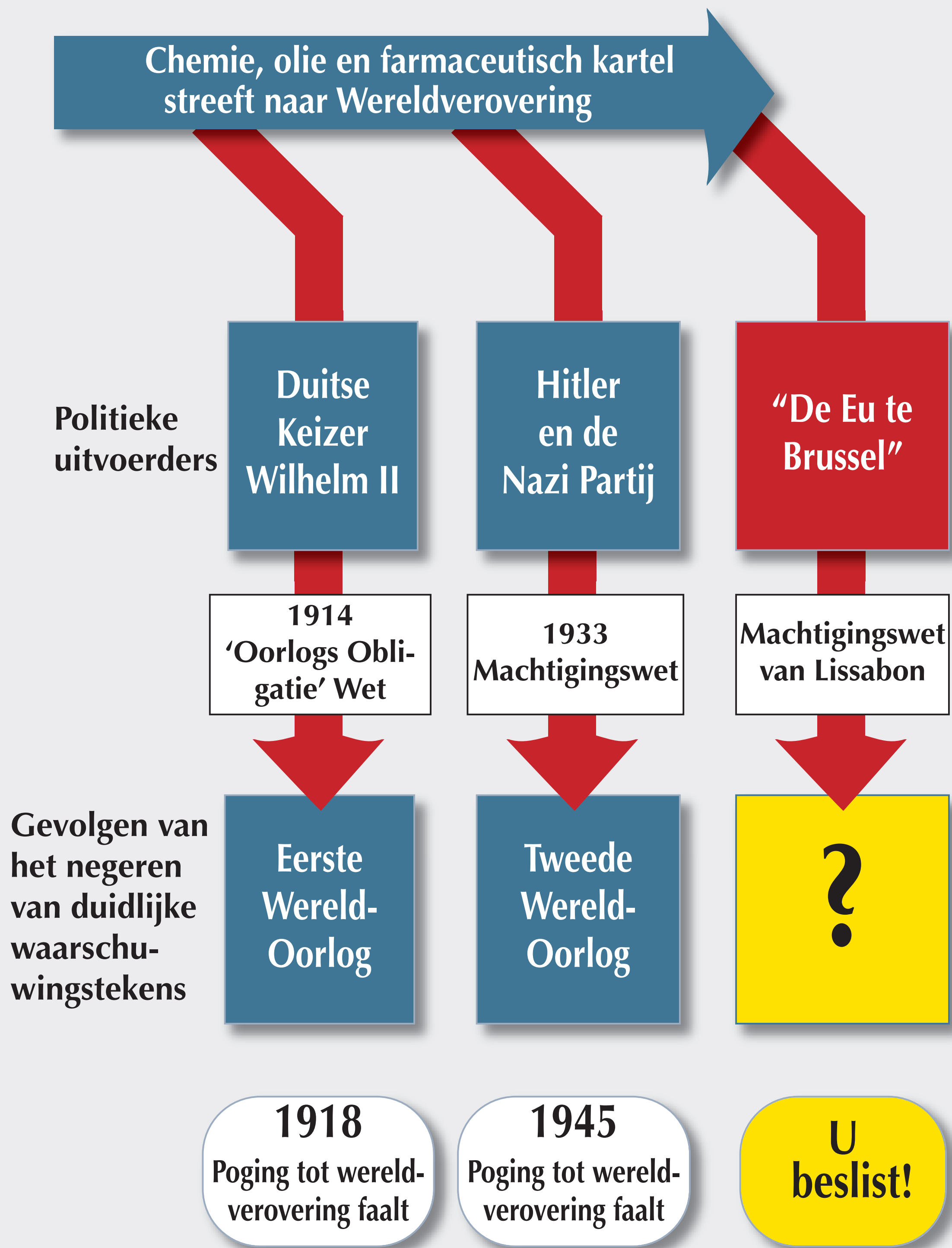

Papadopulos
Cyprus

Bron: Wikipedia

VOORKOM, DAT DE GESCHIEDENIS zich weer herhaalt

Aangezien het duidelijk is, dat de politieke vertegenwoordigers van een heel Europa, in gebreke zijn om de democratie te bewaken, moeten wij, als burgers, onze verantwoordelijkheid nemen. Om dat te kunnen, moeten wij de geschiedenis kennen. De bladzijde hiernaast vat de geschiedenis van de mensheid over de afgelopen eeuw in een grafische vorm samen. Reeds twee keer eerder bracht het olie en farmaceutische kartel Europa in een afgrond. Meer dan honderd miljoen mensen betaalden met hun leven als gevolg van deze 'bedrijfsbelangen'.
De twintigste eeuw zal daarmee de geschiedenis ingaan als de "Eeuw van Dood en Vernietiging" ten bate van het olie en farmaceutisch kartel. En nu, aan het begin van de eenentwintigste eeuw, worden wij geconfronteerd met de situatie dat dezelfde bedrijfsbelangen een derde poging ondernemen de wereld te onderwerpen.
Deze derde poging is heel sluw omdat het kartel haar motieven voor wereldoverheersing verhult achter misleidende propaganda voor vrede. De politieke aandeelhouders van het kartel proberen het volk te overtuigen, dat de EU noodzakelijk is om Europa te behoeden voor een nieuwe wereldoorlog.
Wij moeten nu een keus maken: Of wij sluiten de ogen en negeren de historische feiten, of wij nemen onze verantwoordelijkheid om te voorkomen, dat de geschiedenis zich herhaalt. De enige stap voorwaarts is om zelf het heft in handen te nemen. De eerste stap om eeuwen van misleiding – de ware daders achter de grootste misdaden in de geschiedenis – te beëindigen, is om deze kennis te delen met anderen.

Een eeuw van: "Dood en Vernietiging": Het kartel en haar zoektocht naar wereldverovering

Lange schaduwen uit het verleden

Voor die lezers, die menen, dat de huidige situatie niet vergeleken kan worden met de verschrikkingen van het verleden, willen wij het volgende mee geven. De huidige Minister van Defensie van Duitsland, Karl-Theodor zu Guttenberg, was vanaf zijn 14e opgevoed door zijn stiefvader, die de zoon was van Joachim von Ribbentrop. Von Ribbentrop was de Minister van Buitenlandse Zaken van Hitler van 1933 tot 1945 en was coördinator van het militaire component in de tweede wereldoorlog. In 1947 werd hij door het Nürnberg Tribunaal veroordeeld voor zijn oorlogsmisdaden en opgehangen.

Het standpunt, dat familie relaties niet noodzakelijkerwijs een band met bedrijfsbelangen of politieke strategieën met zich mee brengt, gaat in dit geval niet op. De Duitse Minister van Defensie is een onvermurwbare voorstander van militairisering van Europa en de oprichting van een Europees leger. Toen hij werd verzocht om af te treden, omdat hij het doden door Duitse troepen van onschuldige burgers in Afghanistan, verdedigde, reageerde Guttenberg tegenover een Duits TV publiek: "Ik zal gewoon aanblijven, ook al waait er een storm. Zo ben ik opgevoed – en dat is zoals ik mij zal gedragen". Daarmee aangevend, dat de donkere schaduwen van de von Ribbentrop traditie de toekomst van de wereld weer bedreigen.
De agressieve manier waarop deze denkbeelden worden nagestreefd door Duitsland en andere chemicaliën exporterende landen laat geen twijfel over bestaan welke belangen Guttenberg en andere politieke aandeelhouders vertegenwoordigen.

Er bestaat een dringende behoefte deze ontwikkelingen een halt toe te roepen, speciaal met het oog op het volgende feit: De laatste twee veroveringsoorlogen werden begonnen door het kartel voor het aanbreken van het atoom tijdperk. Die situatie is momenteel veranderd. De voorraad atoomwapens in Frankrijk en Groot Brittannië, gecombineerd met de besluitvorming in Brussel, geeft het kartel een rechtstreekse toegang tot deze wapens. Het enige moment om dat te voorkomen is nu!

Van Ribbentrop naar Guttenberg

Joachim von Ribbentrop, de Minister van Buitenlandse zaken van Hitler gedurende WO II (boven). Werd in 1947 in Nürnberg veroordeeld tot de doodstraf en opgehangen voor oorlogsmisdaden.

Carl Theodor zu Guttenberg sinds 2009 Duitse Minister van Defensie

- **Politieke aandeelhouder van het hedendaagse Duitse bedrijfsleven – Met inbegrip van de opvolgers Van IG Farben, BAYER en BASF**
- **Voorvechter van de militairisering van Europa en de oprichting van een Europees leger – onder gezag van de EU Brussel.**

Schaduwen uit het verleden?

Verdere informatie: GB1RG532

“Zij die zich het verleden niet kunnen herinneren, zijn veroordeeld deze te herhalen”.

Georg Santayana

In het openingshoofdstuk van dit boek hebben wij u historische feiten en informatie gegeven waarvan u wellicht nog nooit van had gehoord.

Wij zijn ons bewust, dat sommige informatie, schokkend en nauwelijks te geloven is. Daarom vragen wij u om zelf aanvullend onderzoek te doen.

Aangezien alle feiten, die in dit boek worden aangedragen zijn gebaseerd op historische documenten, zijn wij ervan overtuigd, dat u alles in dit boek bevestigd zult zien.

Wanneer u zich realiseert tot op welke hoogte u uw familie, vrienden en hele generaties in onwetendheid zijn gehouden, mag u uzelf deze belangrijke vraag stellen:

‘Hoe lang staan wij het toe, dat belangen van het kartel de toekomst van ons continent bepalen?’

De volgende bladzijden zullen u ideeën aandragen van wat u kunt doen, die verder zullen worden besproken in het laatste hoofdstuk van dit boek.

TOEN

IG Farben Hoofdkantoor Frankfurt
plannen maken voor Auschwitz

Opoffering van miljoenen levens ...

Concentratiekamp Auschwitz

Voor miljarden winst

IG Auschwitz

HEDEN

BAYER | **BASF** | **HOECHST** heden **SANOFI**

Internationaal olie en farmaceutisch kartel

Gelooft u werkelijk, dat deze multinationals in de 21e eeuw zullen ophouden met het in de waagschaal stellen van miljoenen levens louter om miljarden winst te maken?

Verdere informatie: **GB1TA748**

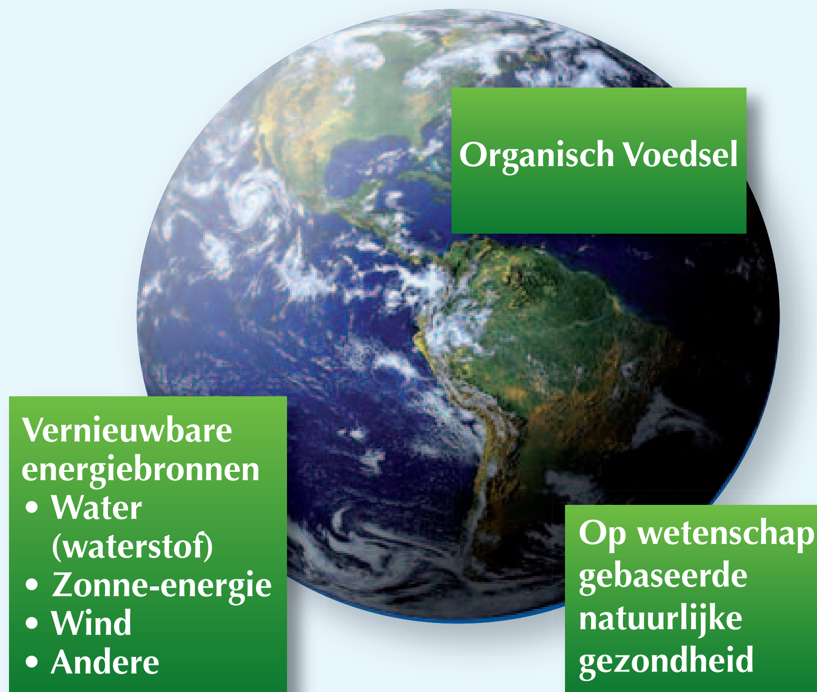
DE HISTORISCHE UITDAGING VAN ONZE TIJD

Om de huidige wereldpolitiek goed te kunnen beoordelen, benadrukken wij een belangrijk verschil tussen de twee vorige pogingen tot wereldverovering door het kartel en de huidige. WO I en WO II waren pogingen van het olie en farmaceutisch kartel van één land (Duitsland) om de concurrentie van andere naties en multinationals uit te schakelen om de pas opgekomen markt voor chemicaliën, petrochemicaliën en farmaceutica te domineren

In tegenstelling daarmee; de huidige poging tot werelddominantie via de EU wordt om een andere reden zo sterk nagejaagd. De laatste tientallen jaren heeft de mensheid technieken ontwikkeld, die de monopolie positie van gepatenteerde synthetische producten in principe heel sterk bedreigen. De producten, die momenteel bedreigd worden, is precies de basis, waarop de economische macht van het kartel berust:

- **Olie.** Het alleenrecht op olie als de voornaamste bron van de energie in de wereld, wordt bedreigd door alternatieve vormen van energie, zoals water (waterstof), wind, zonne-energie, getijdewerking, geothermische en andere (zoals nulpunt energie). Ondanks, dat al deze energievormen verschillend zijn, hebben zij één ding gemeen – zij bevrijden de mensheid van de afhankelijkheid van olie.
- **Gepatenteerde geneesmiddelen.** Het alleenrecht op gepatenteerde geneesmiddelen als de voornaamste oplossing op de gezondheidsproblemen in de wereld, wordt bedreigd door de op wetenschap gebaseerde werkzame, veilige en betaalbare natuurlijk gezondheidsmethoden.
- **Gepatenteerd voedsel (GMOs).** De poging om het alleenrecht en beheer over de levering van voedsel aan de gehele wereld, gebaseerd op gepatenteerde genetisch gemodificeerde (veranderde) vruchten, groenten en dieren (GMOs), wordt bedreigd door de groeiende vraag naar gezond, kunstmest en pesticiden vrije op natuurlijke manier gekweekte voedingsproducten.

Het langzaam afnemen van deze wereldmarkten betekent een verlies in een orde van grootte van honderden biljoenen dollars.

Bovendien hebben de belanghebbenden achter het kartel zich gerealiseerd, dat de mensen over de gehele wereld vastbesloten zijn deze nieuwe 'bevrijdende' technologieën te verdedigen. Het daarbij onmogelijk makend voor de aandeelhouders om hun wereldwijde op patenten gebouwde markten in een democratisch systeem te verdedigen. In die situatie is de enige optie voor het kartel haar economische voorrechten te beschermen via een internationale crises en militaire conflicten te stimuleren met als doel hun dominantie over de wereld te waarborgen..

De mensheid moet zich realiseren, dat de huidige poging van het olie en farmaceutisch kartel tot dominantie geen strijd is van de ene natie tegen de andere, zoals WO I en WO II. De gevechtslinie worden heden ten dage getrokken tussen de financiële belangen van een handvol multinationals en de gezondheid en levensbelangen van miljarden mensen en hun nazaten.

Dit is onze uitdaging. Maar in deze historische uitdaging zitten ook geweldige mogelijkheden.

Een wereld van het volk en voor het volk

Nu het duidelijk is, dat de politieke vertegenwoordigers Europa, gebreke zijn gebleven om de democratie te verdedigen, moeten wij, het volk, onze verantwoordelijkheid nemen. Een wereldwijde beweging, die de bewoners van deze planeet beschermt tegen het belang van het olie en farmaceutisch kartel, is wat wij nu nodig hebben, nu en in de toekomst. Het belang van deze beweging is de bescherming van de gezondheid en het leven van miljoenen mensen: het is daarom een “Beweging voor het Leven”.

Dit boek brengt met deze historische analyse daarmee de dringende noodzaak voor een dergelijke beweging. De lessen uit het verleden, die in dit boek zijn vastgelegd, moeten tientallen jaren van misleiding beëindigen.

Dit boek maakt duidelijk, dat de wanhopige pogingen van het kartel om ‘Brussel’ tot een geheel te smeden en de uitbreiding van haar invloed over de gehele wereld geen toeval is. Het legt de angst bloot van de heersende groep, dat zij hun politieke en economische controle over onze planeet kan verliezen. Alternatieve energiebronnen (“nulpunt energie”) dreigen de “Tirannie van de olie” te stoppen. Net als de natuurlijke gezondheids middelen een bedreiging zijn voor de afhankelijkheid van de mens van gepatenteerde giftige chemische medicijnen.

De aandeelhouders in de gevestigde orde realiseerden zich, dat zij hun economische belangen in een democratie niet langer kunnen handhaven. De enige manier om hun multi-biljoen dollar markt, met voornamelijk verouderde technologieën, in stand te houden is bij het ontstaan van een totalitaire regering. De agressieve pogingen van het kartel om de macht over Europa en de wereld te krijgen, zoals vastgelegd in dit boek, is dus geen teken van kracht, maar van vertwijfeling.

De geboorte van de 'Movement of Life'

Waarom Movement of Life zal slagen

Door het analyseren van de geschiedenis – de oude machten bevinden zich steeds meer in een uitzichtloze situatie – een voorwaarde voor een nieuwe beweging: van het volk en voor het volk. Deze beweging heeft voor deze historische taak twee belangrijke doelen:

1. Het bevorderen van nieuwe technologieën op het gebied van energie, gezondheid en andere voorname activiteiten in de gemeenschap, die de monopolie van de gevestigde orde kunnen doorbreken..
2. Het combineren van de vrijheid van deze technologieën met de vooruitgang van politieke democratie op plaatselijk, nationaal en internationaal niveau.

Om het gewenste doel te bereiken zal de "Movement of Life" de democratie beschermen, de vrede bewaren en daarmee de plannen van het kartel om de wereld te domineren verijdelen.

Meer informatie over de noodzaak van de Movement of Life is te vinden in het laatste hoofdstuk van dit boek.

Om de referenties (onder aan de bladzijden) te bestuderen gelieve u het betreffende nummer in te voeren in de web pagina van ons boek in de zoekfunctie aan de linkerkant en op ‘Go’ te klikken.

http://www.reject-the-eu.co.uk/nazi-roots/introduction/index.html

Hoofdstuk 2

WALTER HALLSTEIN:

Vooraanstaande Nazi jurist – en hoofd architect van de 'EU Brussel'

Walter Hallstein (1901-1982)

Walter Hallstein was een vooraanstaande jurist betrokken bij de juridische en administratieve opbouw van een Europa na WO II onder bewind van de Nazi's. Hallstein vertegenwoordigde een nieuw soort van leden van de Nazi/kartel Coalitie. Opgeleid door juridische leraren was het doel het "Verdrag van Versailles", schadevergoedingen die Duitsland kreeg opgelegd na de nederlaag van WO I, te saboteren. In het begin van zijn loopbaan kreeg Hallstein een speciale opleiding aan het 'Kaiser Wilhelm instituut in Berlijn'. Dit privé instituut werd hoofdzakelijk gefinancierd door het IG Farben kartel om wetenschappelijke en juridische kaders te vormen voor de volgende poging van het kartel om Europa en de wereld te domineren.

Toen het Nazi bewind in 1945 ophield te bestaan, was het bewind van hun medeplichtigen, het IG Farben kartel en haar opvolgers BAYER, BASF en HOECHST net begonnen. Als een strategisch deel van hun plan plaatsten zij – slechts 10 jaar nadat hun vorige poging had gefaald – een van hun eigen mensen aan het roer van het nieuwe 'politburo' in Brussel: Walter Hallstein.

Dit hoofdstuk bewijst dat de fundamenteel ondemocratische opzet van de huidige 'EU Brussel' niet toevallig is. Hallstein, een vooraanstaande Nazi jurist – en expert betreffende het IG Farben concern – werd gekozen vanwege deze bedrijfsbelangen om de eerste president van de Europese Commissie te worden met een specifieke opdracht: de 'EU' modelleren volgens de oorspronkelijke plannen van de Nazi/kartel Coalitie om Europa te besturen middels een 'Centraal kartel Kantoor'.

De belangen van het Olie en Farmacie kartel, zowel toen als nu, is het tot stand brengen van één Europees kartel kantoor (lees: EU in Brussel) met één raad van niet gekozen bureaucraten (lees: EU commissie).

Meester van bedrog

Geen ander mens dan Hallstein heeft een grotere invloed gehad op de hedendaagse structuur van de ‘EU’ en daarmede de visie van het kartel op de toekomst van Europa. De feiten betreffende Hallstein, zoals in dit boek vast gelegd, moeten de ontmaskering van deze grondlegger openbaren.

Door de achtergrond van deze man te leren kennen, zullen de mensen van Europa in staat zijn om de ware belangen en motieven achter deze opzet van de ‘EU Brussel’, te doorgronden.

De hoofdarchitect van de huidige 'EU Brussel'

Op 23 maart 1957 werd Hallstein een van de twaalf grondleggers – de oorspronkelijke ondertekenaars – van het 'Verdrag van Rome', het oprichtingsverdrag van de 'EU Brussel', dat hij had mede ontworpen.

Op 7 januari 1958 werd Hallstein door de politieke aandeelhouders van het Olie en Farmaceutisch kartel, benoemd tot eerste President van de zogenaamde Europese Commissie, het hoogste ambt van de Europese Economische Unie (EEG) en voorloper van de 'EU Brussel'.

In 1963 werd Hallstein benoemd voor een, tweede vijfjarige termijn als president van de EU Commissie. Als eerste koning van Europa werd hij voorzien van een reusachtig "kasteel" het Berlaymont gebouw in het centrum van Brussel. (zie foto hieronder)

Tien jaar lang, van 1958 tot 1967 voerde Hallstein het bevel over een leger van duizenden bureaucraten – zonder enig democratisch toezicht.

De politieke leiders van de 27 Europese naties, die het 'Machtigingsverdrag van Lissabon' tekenden bleven in gebreke om cruciale vragen te stellen:

1. **Wie ontwierp de ondemocratische opzet van de 'EU Brussel' ?**
2. **Waar kwam de blauwdruk voor de opzet van de 'EU Brussel'vandaan?**

Met behulp van zijn leger gehoorzame knechten, voornamelijk betaald door het kartel en haar politieke aandeelhouders, modelleerde Hallstein de 'EU' volgens blauwdrukken, die twintig jaar eerder door hem en zijn medeplichtigen waren ontworpen voor een Europa onder Nazi/IG Farben bewind.

51 jaar later, op 1 december 2009 legde het zogenaamde 'Lissabon Verdrag' de hoofdpunten van Hallsteins ontwerp voor de 'EU Brussel' vast en daarmede werden de hoofdpunten van het Nazi/kartel basisplan aan Europa opgelegd.

Bij het begin van de 21e Eeuw als gevolg van de historische onbekendheid:

- **Door het ondertekenen door 27 Staatshoofden van het Verdrag van Lissabon, ondertekenden zij een 'Machtigingswet'.**

- **Overeenkomstig aan 1933 offerden zij democratie op en openden de deuren voor een bewind over Europa door dezelfde bedrijven kartels, die WO II gefinancierd hebben.**

Het nieuwe plan van het kartel om het beheer over Europa in handen te krijgen was eenvoudig: Benoem een "koning", geef hem een kasteel en duizenden bureaucraten en verdoezel deze constructie alsof het een democratisch model is.

Dankzij dit boek wordt deze oplichterij blootgelegd en mag dit niet langer meer uitgevoerd worden.

Voor en gedurende WO II was Hallstein lid van officiële Nazi organisaties

Professor Dr.iur.W.Hallstein

Rostock, den 30.September 1935
Stephanstr.15

An den Herrn Regierungsbevollmächtigten
an der Universität

Rostock

Unter Bezugnahme auf meinen Diensteid erkläre ich:
Ich habe in der Nachkriegszeit angehört
während meiner Referendarzeit dem Reichsbund deutscher Referendare,
als Professor dem Reichsverband deutscher Hochschulen.
Ich gehöre jetzt an dem BNSDJ, dem NSLB, der Dozentenschaft.

Als onderdeel in de opbouw van hun dictatorschap in WO II, zorgde de Nazi/IG Farben coalitie ervoor om ook hun ideologische opstelling van de belangrijkste sectoren van de maatschappij op een lijn te krijgen. Eén van de belangrijkste sectoren was die van de juridische beroepen, die gebruikt werd om het dictatorschap een wettige basis te geven. In 1933, direct na de greep naar de macht werd de BNSDJ [Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen = Bond van Nationaalsocialistische Duitse Juristen] opgericht. In 1936 werd deze organisatie omgezet in de beruchte Nazi bond van Rechtenbeschermers [Rechtswahrer]. 'Rechtsbeschermer' was de Nazi geheimtaal voor het systematisch vernietigen van het democratisch wetsysteem en te vervangen door de Nazi/Fascistische dictatoriale wet.

De officiële speld van de Nazi 'Rechtswahrer' {wetsbeschermers] organisatie met de Nazi Swastika in het midden.

Hallstein was lid van zowel de BNSDJ als de beruchte Nazi 'Rechtswahrer Organization'. Lidmaatschap van deze organisatie was beperkt tot die personen, die een onvoorwaardelijke steun gaven en deelnamen aan de invoering van de Nazi ideologie en planning voor de verovering van de wereld door de NAZI/IG Farben coalitie.

Prof. Dr. jur. Walter Hallstein

Rostock 30 september 1935
Stephan Str. 15

Aan de [Nazi] regeringsvertegenwoordiger bij de Universiteit

R o s t o c k

Met referentie aan mijn eed bij aanstelling verklaar ik:

In de tijd na de oorlog [WO I, dus na 1918] was ik lid van de volgende organisaties:

> gedurende mijn tijd als assistent jurist [Referendaris] behoorde ik tot het Referendaris Genootschap van het [Nazi] Rijk,
>
> als professor behoorde ik tot het genootschap van Duitse Universiteiten van het [Nazi] Rijk.

Heden ben ik lid van het Genootschap van Nationaal Socialistische Beroeps Juristen [Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen, BNSDJ], het 'Nationaal Socialistische Leraars Genootschap"[Nationalsozialistischer Lehrerbund, NSLB] en de lectoren.

Hallstein – 'Beschermer' van de Nazi wetten

Het Genootschap van Nazi "Wetsbeschermers" was één van de peilers van het Nazi terreur regime. De taken en de verantwoordelijkheden waren vastgelegd in de officiële 'Handelingen van het NS Wet Beschermers Genootschap' [Schriftenreihe des NS-Rechtswahrerbunds] volume 5, 1938, zoals hieronder wordt beschreven::

De Nationaalsocialistische Alliantie van de Beschermers van de Wet

"De Nationaal Socialistische Alliantie van Beschermers van de Wet (NSRB) is verantwoordelijk voor de beroepsmatige organisatie van het [Nazi] Duitse juridische beroep. Het wordt geleid door de Minister Dr. Frank (1), de leider ['Reichsleiter'] van de Rijks Juridische Dienst ['Reichrechtsamt' dat is de voedingsbodem van de Nazi Terreurwetten] van de Nationasocialistische Duitse Arbeiders Partij (NSDAP) [d.w.z. de officiële Nazi partij].

Vanwege haar toonaangevende posities is de NSRB verbonden met de centrale kantoren van het Juridische Kantoor van de NDSAP. Op die manier is het ervan verzekerd dat de professionele activiteiten overeenstemmen met de wens van de NDSAP [Nazi partij] – en daarenboven met het leiderschap van de [Nazi] Staat. Aldus heeft de verbinding van de NSRB met de [Nazi partij] NSDAP een solide basis."

[1] Frank, de hoogst geplaatste jurist van de Nazi's werd op 17 October 1947 veroordeeld tot de doodstraf wegens oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid door het Oorlogsmisdaden Tribunaal te Neurenberg.

Hallsteins belofte – onder ede – voor zijn ondersteuning aan de Nazi ideologie en doelen bevorderde zijn academische loopbaan. Op 18 mei 1936, slechts acht maanden na zijn eed van trouw aan de Nazi's, werd Hallstein aangesteld als 'Decaan van de Faculteit voor Rechten en Economie' aan de Universiteit van Rostock in Nazi Duitsland.

Der Rektor
der Universität Rostock
Fernsprecher Nr. 7081 (Nebenstelle 240)

Rostock, den 18. Mai 1936.

Auf Grund der mir von dem Herrn Reichserziehungsminister erteilten Ermächtigung berufe ich Sie hierdurch zum Dekan der rechts- und wirtschaftswissenschaftlichen Fakultät. Ich ersuche um Mitteilung, wen Sie zu Ihrem Vertreter bestellt haben.

Heil Hitler!
Der Rektor.

Herrn
Prof. Dr. H a l l s t e i n
H i e r

De Rector
van de Universiteit van Rostock

Rostock, 18 mei 1936

Gezien het gezag, dat mij is gegeven door de Rijksminister van Onderwijs, stel ik U bij deze aan tot Deken van de Faculteit Rechten en Economie. Ik verzoek U mij te informeren wie U aanstelde als Uw plaatsvervanger.

Heil Hitler!
De Rector

De Heer
Prof. Dr. H a l l s t e i n
Alhier [Rostock]

Na de nederlaag van de Nazi's in 1945 leed Hallstein aan acuut geheugenverlies

Na de nederlaag van Nazi/IG Farben bestond een van de eerste taken van de mensheid er uit, de verantwoordelijken te straffen en zich te verzekeren dat dergelijke misdaden nooit meer zou voordoen. De Geallieerden ondervroegen onder anderen de leiders van de Duitse openbare diensten – met inbegrip van universiteitspersoneel en docenten – naar hun Nazi verleden. Hieronder is een kopie van de officiële ondervragingslijst van Hallstein in 1945 (uittreksels).

Personalfragebogen für Hochschulbeamte

Für wichtige amtliche Zwecke des alliierten Oberkommandos sollen Sie den folgenden Fragebogen ausfüllen. (Benützen Sie Extrabogen nach Bedarf.)

A. Personalbeschreibung:

Name: Hallstein
Anschrift: Frankfurt a.M., Schubertstr. 23
Alter: 44 Jahre
Geburtsort: Mainz
Ausbildung: Jurist
Religion: evangelisch
Universität: Frankfurt Rang: ord. Prof.
Fakultät: rechtswiss. Fach: Privatrecht

Datum und Ort der Promotion: August 1925 Berlin
Habilitation: November 1929 Berlin
Familienstand: ledig Kinder: keine
Beruf und politische Angliederung oder Tendenz des Vaters: Regierungsbaurat bei Reichsbahn
Deutsche Volkspartei
Militärische Laufbahn: Oberleutnant
Jährl. Einkommen 1930—1944: 15 – 18000 RM

B. Laufbahn und Tätigkeiten seit 1930:

2. Waren Sie seit 1933 Mitglied

d) Einer politischen Organisation innerhalb der Universität: nein
(Falls ja, fügen Sie alle Einzelheiten hinzu.)

12. Haben Sie seit 1933 öffentliche oder außerakademische Reden oder Vorlesungen gehalten (z. B. Rundfunk, Wehrmacht, Napola, Ordensburgen)? nein

13. Haben Sie nach Ihrem besten Wissen je dazu beigetragen:
a) nationalsozialistische oder ähnliche „völkische" Ideen (einschließlich Rassenkunde und Rassenhaß) zu verbreiten? nein
b) faschistische oder antidemokratische Ideen zu verbreiten? nein
c) Feindschaft oder Geringschätzung gegen die Vereinten Nationen zu erregen? nein
d) militärische, einschl. großdeutsche und deutsch-imperialistische Ideen zu verbreiten? nein

Dit document getiteld ‘Persoonlijke Vragenlijst voor Universiteits Ambtenaren’ werd door Hallstein persoonlijk ingevuld. In deze officiële vragenlijst ontkent Hallstein opvallend enige bemoeienis met het Nazi regime – behalve als normale toeschouwer. Geheel in tegenspraak met zijn openbare gegevens – met inbegrip van zijn gezworen trouw aan de Nazi Partij in 1936 – ontkende hij ooit lid van enige Nazi organisatie geweest te zijn dan wel promotor van hun ideologie.

De onbeschaamde leugens van Hallstein over zijn Nazi verleden in officiële documenten betekenen niets anders dan meineed. Gedurende tientallen jaren leek hij er mee weg te kunnen komen.
In 1957 zou de “Juridische frontsoldaat” [Een zelfportret van Hallstein in 1939] aangesteld worden om de volgende poging tot dominering van Europa door het kartel te coördineren middels het nieuwe Centrale kartel Kantoor de ‘EU Brussel’.

Nu, een halve eeuw later, valt het Hallstein sprookje als grondlegger van een democratisch Europa in duigen en daarmede de gehele opzet van de ‘EU Brussel’.

Vertaling van het officiële Ondervraging Bewijsstuk van Hallstein uit 1945, onder ede afgenomen als Onderdeel van het Geallieerde ‘De-nazificatie Programma’

Name: Hallstein
Leeftijd: 44
Beroep: Jurist

2. Bent U vanaf 1933 lid geweest van:

d). Een politieke organisatie binnen de Universiteit? **Nee.**
(wanneer ja, geef ons de volledige infomatie.)

12. Hebt U sinds 1933 in het openbaar redevoeringen gegeven, of buiten Universitaire werk (zoals radio, leger, Nazi opleidings instituten?) **Nee.**

13. Hebt U naar Uw beste weten ooit medegewerkt aan

a) verspreiding van Nazi of gelijkwaardige ‘racistische’ Ideeën (met inbegrip van racistische opleidingen en rassenhaat)? **Nee.**

b) Verspreiding van racistische en anti democratische ideeën? **Nee.**

c) Vijandigheid opgewekt of verachting tegen de verenigde naties van de wereld? **Nee.**

d) Militairistisme verspreid, met inbegrip van Groot Duitsland en Duitse imperialistische ideeën? **Nee.**

Antwoorden toegevoegd

Hallstein – officiële Nazi Staatsonderhandelaar

Op 9 mei 1938 werd Hitler verwelkomd door 'Il Duce' Mussolini op het station van Rome.

In mei 1938, toen de Nazi macht stevig in Duitsland verankerd was, bracht Hitler een staatsbezoek aan Italie, de andere fascistische natie in Europa. Minder dan een jaar voor de Nazi/IG Farben coalitie WO II zou starten, maakte Hitler en Mussolini afspraken voor een Europa onder hun bewind. Dit officiële Nazi Staatsbezoek markeert het begin van gezamenlijke voorbereidingen voor WO II in sleutelgebieden – met inbegrip van invoering van dictatoriale wetten in heel Europa – tussen de fascistische regeringen van Italië en Duitsland. Met het oog daarop werd een binationale commissie ingesteld met de naam 'Werkgroep voor Duits-Italiaanse Wettelijke Relaties' ['Arbeidsgemeinschaft für Deutsch-Italienische Rechtsbeziehungen']

Het voornaamste doel van deze groep was om een wettige basis te leggen voor het bewind van de fascistisch/IG Farben coalitie over Europa, dat in werking zou treden als Duitsland en Italië de rest van het continent aan het militaire juk hadden onderworpen. Voornaamste gesprekspunten waren de 'bescherming van het intellectueel eigendom' [d.w.z. de uitbreiding van patenten, speciaal die van het IG Farben kartel] en 'bescherming van het ras' [het codewoord voor de bevestiging van het Arische ras als leiders van de wereld].

Vanaf 21-25 juni 1938 vertegenwoordigde Hallstein de Nazi regering tijdens Staats onderhandelingen met het fascistische Italië over een juridisch raamwerk voor een geheel Europa omvattend dictatorschap onder het bewind van de Nazi/IG Farben kartel coalitie.

Slechts enkele weken na het bezoek van Hitler in 1938, had de eerste bijeenkomst van deze groep van fascistische/Nazi juristen plaats in Rome. Eén van de juridische experts die Nazi Duitsland vertegenwoordigde bij deze officiële onderhandelingen over hoe de Nazi's en de fascisten het veroverde Europa zouden besturen was: Walter Hallstein.

Nazi/kartel juristen beramen de toekomst van Europa

In de lente van 1939 werden enkele resultaten van de officiële onderhandelingen bekend gemaakt:

Van de 'Werkgroep voor Duits-Italiaanse Relaties' tijdens haar bijeenkomst in Wenen van 6 - 11 maart 1939 zijn deze stellingen [Thesen]**:**

- **Elk volk als een levende gemeenschap zijnde, moet het rassenvraagstuk** [Rassenfrage] **in overeenstemming met haar geestelijke en ras karakteristieken** [geistig und rassischen Eigenart] **oplossen. <u>Op basis hiervan eisen het Nationaal Socialisme en het Fascisme beiden het recht op om de Europese cultuur te verdedigen en te perfectioneren.</u>**

- **De wettelijke organisatie van de dictatoriale Staat** [Führerstaat] **heeft de taak om de integriteit, de gezondheid en de racistische gezondheid** [Erbgesundheit] **van het volk te beschermen. … Het is de taak van het Nationaal Socialisme en het Fascisme om het racistische bewustzijn voortdurend te versterken door diepgaand geestelijke en morele opvoeding** [geistige und sittliche Erziehung]**.**

- **Het** [opper] **ras moet in het bijzonder beschermd worden tegen het Joodse ras** [Judentum] **door het voor altijd uit de gemeenschap** [Volksgemeinschaft] **te elimineren ten einde te voorkomen, dat het Joodse ras enige invloed uit kan oefenen op het leven in beide naties** [Duitsland en Italië]**.**

- **De universele en cosmopolitische ideologieën van wereldverovering** [Weltherrschaftsplänen] **van het Joodse ras worden tegengewerkt door de ondubbelzinnige principes van het Duitse en Italiaanse volk, zoals vastgelegd in de Wetten van Nürnberg op 15 september 1935** [Duitsland] **en door beslissingen van de Fascistische Grote Vergadering op 6 October 1938** [Italië]**.**

Benadrukkingen en verklaringen tussen haakjes toegevoegd.

Walter Hallstein was in de zomer van 1938 niet slechts een functionaris van het Nazi regime, die deel nam aan onderhandelingen op hoog niveau tussen twee fascistische staten. In feite was hij een belangrijke juridische en politieke strateeg met betrekking tot de plannen van de Nazi/kartel coalitie om een dictatoriaal raamwerk vast te stellen voor een Europa onder bewind van het kartel.

Hallstein – Architect van een nieuw Europa

De stad Rome heeft een specifieke rol gespeeld in de geschiedenis van Europa in de 20e Eeuw. In juni 1938 was deze stad de gastheer voor een internationale conferentie van juridische en politieke aandeelhouders van het kartel. Onder de dekmantel van 'juridische werkgroep' kwamen zij tezamen om de basis te leggen voor het dictatoriale raamwerk voor Europa onder het bewind van het kartel. Het belang van deze 'werkgroep' werd onderstreept zowel door de beslissingen, die werden aangenomen als door de lijst van deelnemers. De Hallstein groep werd aangevuld met enkele hoogst geplaatste Staats functionarissen – waaronder de Nazi Minister Hans Frank (vanwege zijn oorlogsmisdaden ter dood veroordeeld in 1947) – en ondersteund door de gedachten van Hitler en Mussolini. In 1945 realiseerden de kartel-plannenmakers voor de verovering van Europa zich, dat de Nazi/Fascistische militaire marionetten de oorlog hadden verloren. Voor de kartel belangen was dit niet meer dan de hik. In oorlogsmisdaden 'Tribunaal te Nürnberg' werden de militaire marionetten veroordeeld als de schuldigen. In tegenstelling daarmee werden Hallstein en andere juridische en politieke experts voor de veroveringsplannen op een misleidende manier aan het onwetende publiek voorgesteld als de democratische 'grondleggers' van een nieuw Europa – met haar hoofdvestiging in Brussel. Toen Hallstein aan het einde van 1938 Rome verliet na beëindiging van de 'Veroverings Conferentie' kon hij niet vermoeden, dat hij 19 jaar later naar deze stad zou terugkeren met dezelfde missie. Op 25 mei 1957 ondertekende hij de 'Verdragen van Rome', die hij als belangrijkste juridische architect had voorbereid. Met zijn handtekening onder deze 'verdragen' volbracht hij zijn opdracht, die hij in 1938 had ontvangen: de onderwerping van Europa onder het bewind van het Olie en Farmacie kartel nu via de EU in Brussel. Maar laten wij terugkeren naar 1938. Aan het eind van dat jaar gebeurde er iets, dat het uiteindelijke doel van de Nazi/kartel coalitie niet alleen overheersing van Europa maar de gehele wereld binnen hun bereik bracht.

Onder het bewind van de Nazi/kartel coalitie

IG FARBEN (BAYER, BASF, HOECHST)

De plannen in 1938 van het Olie en Farmaceutisch kartel voor de verovering van Europa

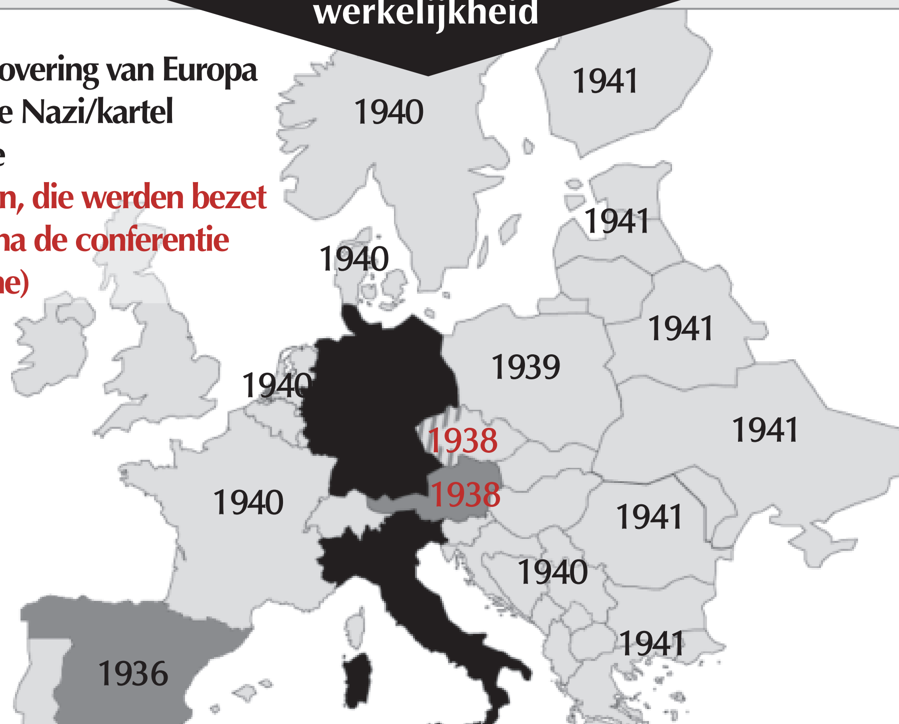
Militaire veroveringsplannen | **Politieke veroveringsplannen**

Van plannen naar brute werkelijkheid

De verovering van Europa door de Nazi/kartel coalitie
(Landen, die werden bezet direct na de conferentie in Rome)

Het begin van de nucleaire eeuw

De jaarwisseling van 1938/39 markeerde een keerpunt in de geschiedenis van de mens. Al geruime tijd was er een wetenschappelijke race om de structuur van atomen en hun enorme kracht te ontraadselen. Laboratoria in Frankrijk, Groot Brittannië, de Verenigde Staten, Duitsland en andere landen probeerden enkele jaren deze strijd te winnen om vervolgens de nucleaire energie toe te passen voor commerciële en militaire doeleinden.

Op **10 december 1938** ontving de Italiaanse natuurkundige Enrico Fermi de Nobelprijs voor Natuurkunde als erkenning voor zijn pionierswerk in dit kritieke wetenschappelijke veld – daarmee de onderzoek activiteiten in nucleaire natuurkunde en chemie verder aanwakkerend.

Slechts een week later op **17 december 1938** voerden de Duitse chemicus Otto Hahn en zijn medewerker Fritz Strassmann experimenten uit in het Kaiser Wilhelm Insituut te Berlijn, Duitsland. Op die dag ontdekten zij, dat door uranium atomen te beschieten met kleine deeltjes (neutronen) als gevolg had, dat het grote uranium atoom gespleten werd in twee kleinere atomen – waarbij een enorme hoeveelheid energie vrij kwam. Atoomsplitsing was uitgevonden.

De derde wetenschapper die voor vele jaren nauw bij dit onderzoek betrokken was kon op die dag niet aanwezig zijn. Zes maanden eerder was zij gedwongen Duitsland te verlaten en naar Stockholm (Zweden) te emigreren vanwege haar Joodse afkomst. Hahn en Strassmann dienden hun baanbrekende ontdekking op **22 december 1938** in bij het vooraanstaande Duitse wetenschappelijk tijdschrift 'Naturwissenschaften' (Natuurwetenschappen), die het onmiddellijk publiceerde op **6 januari 1939**.

Gedurende de eerste dagen in januari 1939 zou de wetenschappelijke gemeenschap in Duitsland, Europa en daarbuiten leren, dat de wereld nooit meer hetzelfde zou zijn. De ontdekking van atoomsplitsing, het vrijkomen van enorme hoeveelheden nucleaire energie en haar toepassing voor militaire doeleinden zou het geopolitieke gezicht van de aarde veranderen: Die landen, die atoomsplitsing konden beheersen zouden over de wereld kunnen heersen.

8 weken die de loop van de geschiedenis veranderden

Naturwissenschaften Heft 1 - 6. Jan. 1939

Über den Nachweis und das Verhalten der bei der Bestrahlung des Urans mittels Neutronen entstehenden Erdalkalimetalle[1].

Von O. Hahn und F. Strassmann, Berlin-Dahlem.

[1] Aus dem Kaiser Wilhelm-Institut für Chemie in Berlin-Dahlem. Eingegangen 22. Dezember 1938.

In einer vor kurzem an dieser Stelle erschienenen vorläufigen Mitteilung[2] wurde angegeben, daß bei der Bestrahlung des Urans mittels Neutronen außer den von Meitner, Hahn und Strassmann im einzelnen beschriebenen Trans-Uranen — den Elementen 93 bis 96 — noch eine ganze Anzahl anderer Umwandlungsprodukte entstehen, die ihre Bildung offensichtlich einem sukzessiven zweimaligen α-Strahlenzerfall des vorübergehend entstandenen Urans 239 verdanken. Durch einen solchen Zerfall muß aus dem Element mit der Kernladung 92 ein solches mit der Kernladung 88 entstehen, also ein Radium. In der genannten Mitteilung wurden in einem noch als vorläufig bezeichneten Zerfallsschema 3 derartiger isomerer Radiumisotope mit ungefähr geschätzten Halbwertszeiten und ihren Umwandlungsprodukten, nämlich drei isomeren Actiniumisotopen, angegeben, die ihrerseits offensichtlich in Thoriisotope übergehen.

Zugleich wurde auf die zunächst unerwartete Beobachtung hingewiesen, daß diese unter α-Strahlenabspaltung über ein Thorium sich bildenden Radiumisotope nicht nur mit schnellen, sondern auch mit verlangsamten Neutronen entstehen.

Der Schluß, daß es sich bei den Anfangsgliedern dieser drei neuen isomeren Reihen um Radiumisotope handelt, wurde darauf begründet, daß diese Substanzen sich mit Bariumsalzen abscheiden lassen und alle Reaktionen zeigen, die dem Element Barium eigen sind. Alle anderen bekannten Elemente, angefangen von den Trans-Uranen über das Uran, Protactinium, Thorium bis zum Actinium haben andere chemische Eigenschaften als das Barium und lassen sich leicht von ihm trennen. Dasselbe trifft zu für die Elemente unterhalb Radium, also etwa Wismut, Blei, Polonium, Ekacäsium.

Es bleibt also, wenn man das Barium selbst außer Betracht läßt, nur das Radium übrig.

Hierboven: Otto Hahn, Lise Meitner in het laboratorium van het Kaiser Wilhelm Instituut.
Rechts: De wetenschappelijke publicatie, over kernfusie op 6 januari 1939.

De wereld neemt kennis van het nucleaire tijdperk

In het begin van januari 1939 had de wetenschappelijke wereld kennis genomen van het ontstaan van het nucleaire tijdperk. Maar hoe stond dat met de politici, de wetgevers, de media en het gewone publiek in het algemeen? Realiseerden welke dramatische gevolgen dit zou kunnen hebben op de wereld? Niets kan dit beter illustreren dan het gedetailleerd rapport over deze ontdekking in de 'New York Times' van 30 januari 1939. Op die dag, nog geen vier weken na de eerste publicatie in een wetenschappelijk tijdschrift werden de experimentele resultaten van het team van Dr. Hahn bevestigd door de Columbia Universiteit in New York en door andere onderzoek instituten. De 'New York Times' een krant – niet algemeen bekend als sensatiekrant – beschreef de ontdekkingen als "Tijdperk bepalend".

Het rapport laat geen twijfel bestaan over de potentiële militaire betekenis van deze ontdekking: "Het splitsen van het uranium atoom in twee delen, elk bestaande uit een gigantische atoom kanonskogel' met de kolossale energie van 100.000.000 elektro-volts, is de grootste hoeveelheid atoom energie, die tot nog toe op aarde door de mens is vrij gemaakt." De gedetailleerde beschrijving van de ontwikkeling van twee neutronen 'kogels' uit ieder gespleten uranium atoom maakte onmiddellijk de mogelijkheid van een kettingreactie duidelijk hetgeen ook door alle lezers van de New York Times werd begrepen.
Het artikel beschrijft de kritische stappen zoals bij dit onderzoek door Otto Hahn en Liese Meinert in het Kaiser Wilhelm Instituut in Berlijn waren ondernomen. Wat het artikel echter niet vermeldde was het feit, dat dit onderzoek bij deze privé instelling voornamelijk werd gefinancierd door het IG Farben kartel, hetzelfde bedrijven kartel, dat de groei van de Nazi's had gefinancierd en actief bezig was de Nazi/IG Farben coalitie voor te bereiden op militaire wereldverovering.

Maar het IG Farben kartel had niet alleen geïnvesteerd in de ontwikkeling van wapen technologieën voor hun wereld verovering.

The New York Times

January 31, 1939

VAST ENERGY FREED BY URANIUM ATOM

Split, It Produces 2 'Cannon-balls,' Each of 100,000,000 Electron Volts

HAILED AS EPOCH MAKING

New Process, Announced at Columbia, Uses Only 1-30 Volt to Liberate Big Force

The splitting of a uranium atom into two parts, each consisting of a gigantic atomic "cannonball" of the tremendous energy of 100,000,000 electron-volts, the greatest amount of atomic energy so far liberated by man on earth, was announced here yesterday by the Columbia University Department of Physics in a statement by Dean George P. Pegram of the Columbia Graduate Faculties.

The splitting of the uranium atom, it was said, constitutes an entirely new atomic process, the possibility of which did not even occur to any of the world's atom smashers. This new process, it was added, "yields the largest conversion of mass into energy that has yet been obtained by terrestrial methods."

Small Force Used for Splitting

One of the most startling phenomena in this newly discovered atomic process is the relatively small amount of energy necessary to liberate the enormous amounts developed through the splitting of the uranium atom. The uranium atom is split by means of neutrons, that is, neutral atomic particles carrying no electrical charge. These neutron bullets travel with energies of only one-thirtieth of a volt. Yet they produce two atomic "cannon-balls" of a total of 200,000,000 electron-volts, representing an energy 6,000,000,000 times greater. . . .

It was Professor Fermi who first fired neutron bullets into uranium, the heaviest element found in nature. Professor Fermi believed he had succeeded in creating an element heavier than uranium, which, being unstable, disintegrated into an isotope (twin of an element) of radium.

The work was continued at the Kaiser Wilhelm Research Institute for Chemistry at Berlin-Dahlem, Germany, by Dr. Lise Meitner and Professor Otto Hahn, who had been working together for many years. Dr. Meitner was discharged last year for racial reasons and she went to Stockholm, Sweden. . . .

Excerpts from the report
published in the New York Times on January 31, 1939

De militaire en politieke strategische voorbereidingen voor wereldoverheersing door het kartel

In 1918 had het kartel haar eerste poging tot wereldoverheersing verloren – WO I – en haar militaire marionet Keizer Wilhelm II, was gedwongen af te treden. Niet echter het gilde van ondersteuners van WO I, namelijk BAYER, BASF, HOECHST, wiens handelswaar – explosieven en gifgassen – deze verwoestende oorlog hadden gedreven. Deze maatschappijbelangen, na 1925 werkend onder de naam van het IG Farben kartel verzamelden hun krachten voor een volgende poging tot wereld verovering.

Het kartel veranderde een particulier academisch instituut – saillant detail: vernoemd naar de afgetreden Keizer Wilhelm – in een opleidingscentrum voor haar kaders voor de toekomstige pogingen tot wereldverovering. IG Farben financierde niet alleen Otto Hahn's onderzoek, maar ook de opleiding van technocraten aan het KWI voor Internationaal en Vergelijkend Recht. Verscholen achter deze codenaam financierde het kartel de strategische ontwikkeling van het wettelijk raamwerk, dat nodig was om de onderdrukte wereld te besturen. Eén van de technocraten, die hier tussen 1927 en 1929 een speciale opleiding kreeg was Walter Hallstein.

Hierboven: Het Kaiser Wilhelm Instituut voor Chemie in Berlijn waar atoomsplitsing werd ontdekt. Rechts: IG Farben directeur Carl Bosch, die President van het Kaiser Wilhelm Genootschap werd in 1937. IG Farben financierde de Kaiser Wilhelm Instituten voor Chemie en Internationaal Recht – als voorbereiding voor een nieuwe poging van het kartel om de wereld te domineren.

Opleiding van eliten voor de nieuwe wereldverovering

Duits Chemisch kartel
BAYER / BASF/ HOECHST

Gebaseerd op het grootste aantal patenten van de enige naamloze vennootschap ter wereld, maakt het Duitse kartel plannen om de wereldmarkten te veroveren in chemicaliën, petrochemicaliën en farmaceutische producten.

1914 - 1918 Wereldoorlog I

De Duitse Keizer Wilhelm en het Duitse leger wordt "opgedragen" deze plannen voor wereldverovering uit te voeren. BAYER/BASF leveren de explosieven en de chemische wapens. Het plan faalt. De Keizer moet aftreden – het kartel gaat door.

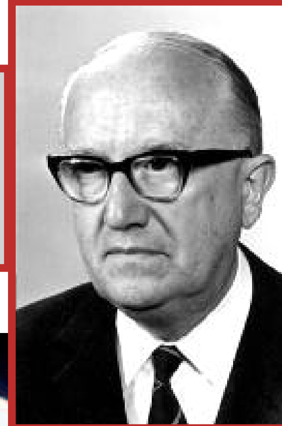
Kaiser Wilhelm Instituten (KWI)

BAYER, BASF, HOECHST – na 1925 optredend als het IG Farben kartel – financiert dit instituut als een opleidingscentrum voor de volgende twee pogingen tot wereldverovering.

KWI voor Chemie
Otto Hahn

KWI voor Internationaal Recht
Walter Hallstein

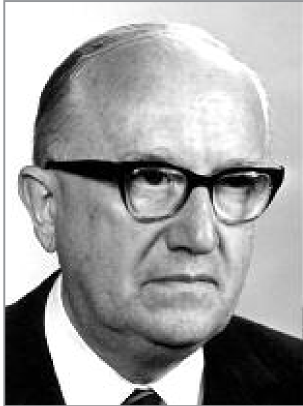
Nucleaire wapentechnologie voor wereldverovering

Wereld 'Rijk'

kartel regeert over Europa en de wereld door:

- **Supranationale overheid**
- **Centraal kartel Hoofdkwartier**
- **Dictatorschap via rechtspersonen**
- **Nucleaire dreiging**

De ‘Veroveringsrede’ van Hallstein: De toekomst van Europa onder Nazi/IG Farben bewind

Op 23 januari 1939 gaf Hallstein, toen decaan van de faculteit van rechten en economie van de universiteit van Rostock, Duitsland, een redevoering over de juridische herstructurering van Europa. Zijn redevoering, die het best omschreven kan worden als de ‘Veroveringsredevoering’, was onderdeel van de mobilisatie door het Nazi regime en hun deelgenoten, het Olie en Farmaceutisch kartel IG Farben.

Het tijdstip van deze redevoering was veelbetekenend. Slechts tien maanden daarvoor, op 12 maart 1938 hadden de Nazi’s Oostenrijk geannexeerd – slechts 3 maanden voor de rede van Hallstein – hadden de Nazi’s een deel van Tsjechoslowakije – het Sudetenland (Bohemia, Moravia) in bezit genomen door te dreigen met oorlog als hun aanspraak op die grondgebieden niet werd ingewilligd. Tijdens een internationale conferentie in München – op 29/30 september 1938 – had Hitler de wereld gerustgesteld dat met de annexatie van het Sudetenland zijn aanspraak op gebiedsuitbreiding voldaan zou zijn. Niets was minder waar. Het voornaamste, het aanbreken van het nucleaire tijdperk en het monopolie, dat zij daarop meenden te hebben, moedigde de Nazi’s aan hun plannen voor wereldverovering te bespoedigen. De ‘Veroveringsrede’ van Hallstein laat geen twijfel bestaan, dat hij op de hoogte was van de plannen en de onderwerping van Europa – en later de gehele wereld onder het volstrekte economische, juridische en economische gezag van de Nazi/IG Farben coalitie –. In zijn rede beschreef hij specifiek de geplande verovering van Europa als een economische gebeurtenis met onvoorstelbare gevolgen.

Deze redevoering weerspiegelt het probleem waarmee de Nazi’s worstelden in januari 1939 – slechts zeven maanden voor de aanvang van WO II. Hallstein en andere Nazi propagandisten moesten de Duitse elite voorbereiden en motiveren voor een oorlog. Echter zij mochten zich niet openlijk over hun oorlogsplannen uitspreken.

De plaats waar Hallstein zijn propaganda redevoering gaf: 'Mahn en Ohlerichs Keller', Doberaner Str. 21 te Rostock. Het is heden nog een bekende plek.

U moet zich eens voorstellen deel uit te maken van dit akelig decor meer dan 80 jaar geleden. Een koude winteravond in januari 1939. IJzige temperaturen hebben de Duitse havenstad aan de Oostzee in hun greep. Sneeuw en ijs bedekken de straten en de lucht is donker.

Plotseling wordt de stilte doorbroken. De hoofdstraten in de binnenstad lijken te bewegen, de kinderkoppen weergalmen de spijkerlaarzen van soldaten, bruinhemden en Nazi functionarissen. Zij mengen zich naadloos met de plaatselijke politici, professors van de universiteit en studenten, allemaal gekleed in statige kleding, waarmee het belang van deze bijeenkomst wordt versterkt. De Nazi elite is op weg naar een van de grootste vergaderzalen in de stad: 'Mahn & Ohlerichs Keller', de evenementen zaal van de plaatselijke brouwerij.

De belangrijkste spreker van deze avond is de 38 jaar oude professor in de rechten van de universiteit van Rostock: Walter Hallstein. Zijn redevoering, die u op de volgende bladzijden kunt lezen, zal uw mening over de'EU Brussel'voor altijd veranderen.

Großdeutschland als Rechtseinheit

Vortragsabend der Rostocker Universität — Professor Hallstein sprach

Seestadt Rostock, 24. Januar.

Gestern abend fand in Mahn & Ohlerichs Keller ein Vortragsabend statt, zu dem der Rektor der Universität, Prof. Dr. Ruickoldt, eingeladen hatte. In seiner Begrüßungsansprache konnte er Staatsminister Dr. Scharf, die Vertreter der Partei und ihrer Gliederungen, der Wehrmacht, des Reichsarbeitsdienstes, der Stadt, der Wirtschaft und der Studentenschaft begrüßen. Er sprach die Hoffnung aus, daß dieser Abend dazu beitragen werde, daß die Hochschule in der Oeffentlichkeit Vertrauen und Verständnis finden möge, denn sie stehe nicht fern dem alltäglichen Geschehen, wenn sie auch als alte Einrichtung auf eine lange Geschichte und alte Tradition zurückschauen kann. Wie sehr der Führer die deutschen Hochschulen als Träger wertvoller Tradition achte, gehe daraus hervor, daß an der großen Kulturtagung auf dem Reichsparteitag 1938 die Rektoren in ihren historischen Amtstrachten teilgenommen hätten.

Der Redner des Abends, der Ordinarius der Rechtswissenschaft, Professor Dr. Hallstein, der durch seine vergleichende Forschung in den europäischen rechtspolitischen Verhältnissen reichste Erfahrungen gesammelt hat, behandelte darauf die überaus aktuelle Frage der rechtspolitischen Eingliederung der Ostmark und des Sudetenlandes.

Die tiefschürfenden Ausführungen von Professor Dr. Hallstein wurden mit lebhaftem Beifall belohnt. Ein geselliges Beisammensein schloß den Abend. Unter den Ehrengästen befanden sich außer dem Staatsminister u. a.: Oberbürgermeister Volgmann, der Standortälteste Oberst Lieb, Generalarbeitsführer Schroeder, ein Vertreter des Kreisleiters, Kreisorganisationsleiter Degner, SA-Oberführer Behnert, Polizeipräsident Dr. Sommer, Ministerialdirektor Dr. Bergholter, Oberstleutnant von Blessingh, Warnemünde.

Kopie van het originele krantenverslag over de redevoering van Hallstein getiteld: ‘Groter Duitsland als Wettige Eenheid’. Dit ooggetuigeverslag van de Nazi propaganda gebeurtenis werd de volgende dag gepubliceerd in de ‘Nederduitse Waarnemer’[Niederdeutscher Beobachter], 24 januari 1939.

Het feit dat de lezing van Hallstein niet zomaar een bijeenkomst van de Universiteit was, maar een officiële bijeenkomst van de Nazi Staat wordt bewezen door de aanwezigheid van de Duitse Minister van Staat, Dr. Scharf – de vertegenwoordiger van Hitler in de Regering van de deelstaat Mecklenburg.

Het bovenstaande artikel uit het officiële Nazi nieuwsblad ‘Niederdeutscher Beobachter’, dat de volgende dag werd gepubliceerd , 24 januari 1939, rapporteert de lezing van Hallstein en alle Staats evenementen daaromheen.

De vertaling van dit krantenartikel wordt vastgelegd op de volgende bladzijde. Verklarende tekst tussen haakjes en accenten zijn toegevoegd.

Groter Duitsland als een juridische eenheid

Avondlezing van de universiteit van Rostock
Spreker Professor Hallstein

Rostock, 24 januari 1939

Gisterenavond vond een avondlezing plaats in de "Mahn & Ohlerichs Keller'. Prof.Dr. Ruickholdt, Deken van de universiteit had de uitnodiging uitgestuurd. In zijn openingsrede verwelkomde hij de Minister van [Nazi] Staat Dr. Scharf, vertegenwoordigers van de Nazi partij en haar organisaties, van de Whermacht [Nazi Leger], de "Reichsarbeitsdienst" [Rijks Arbeids Dienst, de Nazi Vakvereniging], de Stad [Rostock] alsook vertegenwoordigers van de afdeling van Koophandel en de studenten. Ruickholdt sprak de hoop van de universiteit uit, dat de avond zou bijdragen aan het vertrouwen en het begrip van het volk in de universiteit want, ondanks dat het een oude instelling is die kan terugblikken op een lange geschiedenis en tradities, staat deze niet ver af van de dagelijkse gang van zaken. De grote waardering van de Führer [Hitler] voor de Duitse universiteiten als de dragers van een waardevolle traditie kon worden opgemaakt uit het feit, dat tijdens de "Kulturtagung" [cultuur conferentie] de rectoren in hun historische gewaden de samenkomst in Nürnberg ["Reichsparteitag"] in 1938 bij woonden zei Ruickholdt.

De spreker voor die avond was Dr. Hallstein, professor in de Rechten, die bijzonder veel ervaring heeft opgedaan in Europese juridische politiek door zijn vergelijkend onderzoek. Hij besprak de kwestie van de vereniging van het 'Ostmark" en het Sudetenland. [d.w.z. de annexatie door de Nazi's van Oostenrijke en grote delen van Tsjechoslowakije].

De grondige uiteenzettingen van de professsor werden beloond met veel applaus. Een sociaal samenzijn rondde de avond af. Behalve de Minister van Staat bevonden zich onder de eregasten Majoor Volgmann, de [Nazi] garnizoenscommandant, Kolonel Lieb, "Generalarbeitsführer" [de op drie na hoogste rang in de Nazi Rijks Arbeidsdenst], Schroeder, een vertegenwoordiger van de "Kreisleiter" [Nazi districtsleider], "Kreisorganisationsleiter" [hoofd van de Nazi districtsorganisatie]Degner,"SA-Oberführer" [SA Brigadier] Behnert, Commissaris van Politie Dr. Sommer, [Nazi] directeur Generaal Dr. Begholter, [Nazi Wehrmacht] Luitenant Kolonel von Bleffingh te Warnemünde [district Rostock].

Hallstein en de Nazi 'Newspeak'

In het hele hoofdstuk zal het begrip 'Nazi/kartel Coalitie' worden gebruikt om het afgrijselijke 'huwelijk' te beschrijven, tussen het Olie en Farmaceutisch kartel IG Farben en hun Nazi handlangers, die, gezamenlijk het doel hadden om de wereld te veroveren en te overheersen. De uitdrukking 'Coalitie' en 'Huwelijk' werden gebruikt gedurende het Oorlogsmisdaden Tribunaal te Nürnberg om de verwevenheid tussen het Olie en Farmaceutisch kartel en de Nazi's aan te duiden in hun voorbereiding en het veroorzaken van WO II.

De 'Veroverings Rede' op 23 januari 1939 was onderdeel van de mobilisatie campagne in de aanloop naar de Tweede Wereldoorlog.

Om hun agressieve plannen te verbergen – en om het verrassingselement te behouden – perfectionneert de Nazi/kartel coalitie de kunst van misleiding. Walter Hallstein was een van de 'Meesters van Bedrog' in de Nazi propaganda campagne die leidde tot WO II.

Nu het bekend is gemaakt, zal de rede van Hallstein een klassiek voorbeeld zijn van hoe de Nazi/kartel propaganda makers de hele wereld bedrogen betreffende hun werkelijke bedoelingen. De 'Veroveringsrede' van Hallstein zal door generaties van studenten in geschiedenis, politiek, juridische en andere disciplines bestudeerd worden.

De publicatie van deze redevoering door ons dient niet alleen om de belangen van Hallstein bloot te leggen, maar stond hij daarmee ook aan de basis van de huidige EU. Een waarschuwing voor komende generaties om waakzaam te blijven voor woorden van de hedendaagse politiek.

"Avondkleding of [Nazi] Uniform"

Zelfs enige weken voor de lezing van Hallstein, liet de Rector van de Universiteit van Rostock er geen twijfel over bestaan, de 'Hallstein' lezing een officiële gebeurtenis was georganiseerd door de universiteit voor de Nazi Staat.

R u n d s c h r e i b e n Nr. 1/39.

Ich erlaube mir, die Herren Kollegen zu dem am Montag, den 23. Januar 1939, um 20.30 Uhr, in Muhn & Ohlerichs Keller, Doberaner Straße 21, stattfindenden Vortrag des Herrn Kollegen Hallstein

„ Die Rechtseinheit Großdeutschlands "

einzuladen und zu dem anschließenden Bierabend aufzufordern.

Ich hoffe sehr auf die Teilnahme aller Kollegen an diesem Abend und wäre dankbar, wenn sie zum Empfang der Gäste bis spätestens 20.15 Uhr anwesend wären.

Seestadt Rostock, den 10. Januar 1939.

D e r R e k t o r .
gez. R u i c k o l d t .

Dunkler Anzug oder Uniform
Antwort, auch im Falle der Behinderung, auf beiliegender Freikarte erbeten bis 14.1.39.

An den
gesamten Lehrkörper
(einschl.Assistenten)

Circilaire No. 1/39

Ik nodig alle 'Herren Kollegen' [alle Professors en assistenten lectoren van de universiteit] uit naar de Mahn & Ohlerich Kelder, Doberaner Str. 21 op maandag 23 januari 1939 om 20.30 uur voor de lezing van de 'heer collega Hallstein' over het onderwerp

"De Juridische Eenheid van Groter Duitsland"

Met het verzoek er na deel te nemen aan de 'bier avond'.

Ik verwacht de aanwezigheid van alle collega's die avond en zal het op prijs stellen als u om 20.15 uur aanwezig zal zijn om de gasten te verwelkomen [Nazi elite].

Zeestad Rostock, 10 januari 1939.

De rector – Ruickholdt.

Avondkleding of uniform [vereist]
Antwoord – ook in geval van niet deelneming –
Gewenst middels de bijgaande kaart voor 14/1/39

Hier volgen een paar voorbeelden van het Nazi/kartel propaganda woordgebruik, zoals gebruikt door Hallstein – 'Meester in Misleiding' – in zijn gehele 'Veroveringsrede'.

- **'Groot Duitsland' ['Grossdeutschland' het codewoord voor 'Europa onder het bewind van de Nazi/kartel Coalitie']** Zelfs met de titel van zijn rede – 'De Juridische Eenheid van Groter Duitsland' – wekt Hallstein de indruk, dat hij alleen maar juridische veranderingen op het Duitse grondgebied bedoelt. Het begrip 'Groter Duitsland' was het codewoord van het Nazi/kartel voor het 'Geheel van Europa' – en later de rest van de wereld – onder hun bewind'.
- **'Ostmark' [Oostelijk Gebiedsdeel', [de code van het Nazi/kartel voor 'bezet Oostenrijk'].** Voor de annexatie van Oostenrijk en de Tsjechische gebieden van Sudetenland (Bohemië en Moravië), had de Coalitie de term 'Anschluss' ['aansluiting'] bedacht om de indruk te wekken, dat de annexatie van deze landen slechts administratieve aansluiting' betekende.
- **'Anschluss' ['aansluiting' het Nazi/kartel codewoord voor 'onderwerping van een natie met alle mogelijke middelen'].** Hallstein gebruikte deze bewoording veelvuldig gedurende zijn rede, daarmee de Coalitie plannen verdoezelend om Europa te annexeren.
- **'Rechtswahrer' ['Beschermers van de Wet' het codewoord voor het Nazi/kartel voor de 'juridische stormtroepen' verbonden met de opbouw van een totalitaire wereld onder hun bewind'].** 1936 – drie jaar na de machtsovername in Duitsland – was het jaar van de Nürnberger Rassenwetten en het jaar waarin Hallstein Deken werd van de Faculteit Recht en Economie van de Universiteit van Rostock.

Professor Dr.iur.W.Hallstein   Seestadt Rostock, den 23.Januar 1939
Stephanstr.15

Euer Magnifizenz

hoffe ich durch die Bemerkung (nichts Neues zu sagen, aber) eine Bestätigung eigener Motive zu liefern, daß heute Abend über "die Rechtseinheit Großdeutschlands" ein Gelehrter zu Wort kommen wird,

dessen wissenschaftliche Arbeit einerseits vorwiegend der vergleichenden Erforschung der europäischen Rechtsordnungen gilt und der andererseits durch intensive Beteiligung an den Arbeiten der "Akademie für Deutsches Recht" mit den rechtspolitischen Zielsetzungen des Dritten Reiches besonders vertraut ist und daher berufen erscheint zu dem Problem der <u>rechtlichen</u> Verschmelzung der neuen deutschen Gebiete mit dem Altreich vom Standpunkte der Rechtswissenschaft aus Stellung zu nehmen.

Heil Hitler!
Euer Magnifizenz aufrichtig
ergebener

Prof.Dr. jur. Walter Hallstein   Zeestad van Rostock, 23 januari 1939
Stephan Str. 15

Geachte Rector, ['Magnifizenz'was de gebruikelijke aanspreektitel in die tijd]

[Hallstein spreek over zichzelf in de 3e persoon enkelvoud, hetgeen niet ongebruikelijk was toen]

Hedenavond zal een geleerde het podium op gaan over het onderwerp van de "Juridische Eenheid van Groot Duitsland", wiens wetenschappelijke werk aan de ene kant gericht was op het vergelijkend onderzoek van Europese juridische systemen.

Aan de andere kant is hij, door intensieve deelneming in de "Academie van de Duitse Wet" [het Nazi instituut voor waarborging van het dictatoriale Nazi bewind in het veroverde Europa middels wetten en decreten] bijzonder op de hoogte van de juridisch-politieke doelen van het [Nazi] Derde Rijk.

Hij lijkt dus (Hallstein praat hier nog steeds over zichzelf) geroepen om een uitspraak te doen vanuit de optiek van juridische wetenschap [d.w.z. het raamwerk van dictatoriale Nazi wetten] over de samensmelting van de nieuwe Duitse grondgebieden met het 'Oude Duitsland' [Altreich d.w.z. het toen bestaande Duitse Rijk]

Heil Hitler!
Dienstwillige toegewijde
aan uwe 'Magnifizenz'.

In deze officiële brief aan de Rector van de Universiteit, beschrijft Hallstein <u>zichzelf</u> als een expert in de 'Europese Juridische Orde'en in het bijzonder bekend met de 'Doelen van het Derde Rijk'.

1936 was eveneens het jaar waarin de Nazi/kartel Coalitie begon met hun "4-jaren plan' voor WO II en de militaire verovering van de wereld. De Duitse juristen waren een onderdeel van deze voorbereiding. Het 'Genootschap van Duitse Juristen' [Bund Nationalsozialistischer Deutscher Juristen (BNSDJ)] werd gereorganiseerd tot de Nazi 'Reichtswahrer Bund (NSRB) – de officiële Nazi 'Organisatie van Beschermers van de Wet'.

De beslissing om grote delen van de juridische beroepen in Nazi Duitsland onder de propaganda leus ´Beschermers van de Wet´ te verenigen, laat het belang zien, dat de Coalitie stelde in deze groep. Deze ´juridische stormtroepen´ waren noodzakelijk om het dictatorschap in Duitsland vast te leggen – en het later uit te breiden over heel Europa.

Door de gehele juridische beroepsgroep als 'Beschermers van de [Nazi/kartel] Wet' te noemen, creëerden de Nazi's het beste voorbeeld van hun misleidende propaganda. Deze 'Beschermers van de [Nazi/kartel] Wet' zouden natuurlijk de democratische wetten niet 'beschermen'. Integendeel zij waren toegewijd om deze systematisch te vernietigen. Deze 'Beschermers van de [Nazi/kartel] Wet' waren de fanatieke architecten van een wereld onder het bewind van de Nazi/IG Farben coalitie. De enige wetten die zij gezworen hadden om te beschermen waren de dictatoriale wetten die het bewind van de Nazi/kartel coalitie over de wereld moesten bevestigen in het 'Duizend-Jarig Rijk'.

Walter Hallstein was lid van deze beruchte organisatie van " Beschermers van de [Nazi/kartel] Wet".

Deze voorbeelden zijn slechts een aantal van een lange lijst van misleidende bewoordingen, die door Hallstein en de andere Nazi/kartel propagandisten werden gebruikt in hun poging om het bewind over Europa en de wereld te verkrijgen.

Kopie van het manuscript van Hallstein voor zijn propaganda redevoering, die hij op 23 januari 1939 in Rostock gaf. Het gehele manuscript is te lezen op onze website.

verdere informatie: **GB2HS241**

De Nazi/kartel propaganda techniek: het omkeren van feiten en gebruik van misleidend taalgebruik voor propaganda doeleinden – Met als duidelijk voorbeeld de 'Veroveringsrede' van Hallstein – zou 15 jaar later door George Orwell 'Newspeak' genoemd worden in zijn boek "1984".

De volgende vertaling van de 'Veroveringsrede' van Hallstein is gebaseerd op zijn originele handgeschreven document. Gezien de fanatieke aard van de rede van Hallstein kunnen sommige lezers van dit boek de authenticiteit van deze tekst betwijfelen. Daarom, om alle twijfel te voorkomen, hebben wij de complete tekst van de 'Veroveringsrede' van Hallstein online gepubliceerd in het oorspronkelijke Duits.

Daarbij hebben wij de hand weten te leggen op een handgeschreven kopie van de rede van Hallstein; een voorbeeld daarvan staat afgebeeld op de vorige pagina. Uitleg van de Nazi/kartel propaganda bewoordingen, zoals door de gehele extremistische rede door Hallstein worden gebruikt worden weergegeven tussen haken in de tekst of als voetnoten.

Om de betekenis van de Nazi/kartel 'Veroveringsrede' van Hallstein in 1939 voor het huidige Europa te onderstrepen, zijn rode kaders in de tekst gevoegd. Deze rode kaders markeren de belangrijkste delen van de rede die naderhand officiële onderdelen werden van de 'EU' door het ondertekenen van de 'Machtigingswet van Lissabon' in 2009 – precies 70 jaar nadat Hallstein zijn rede uitsprak.

De 'Veroveringsrede' is een uitstekend voorbeeld hoe in de loop der jaren het Kartel haar aandeelhouders wisselt maar op de lange termijn haar economische en politieke doelen blijft nastreven.

Nu de Nazi's van het toneel verdwenen zijn en Hallstein overleden is, heeft hetzelfde Olie en Farmaceutisch kartel, dat verantwoordelijk is voor beide wereldoorlogen in de 20e eeuw, nieuwe politieke aandeelhouders aangesteld voor de 21e eeuw.

Deze politieke marionetten – voornamelijk uit de 'export grootmachten' van Duitsland en Frankrijk – zijn vastbesloten de wereld opnieuw te onderwerpen aan het kartel.

De meeste van deze documenten met betrekking tot de oorsprong van de EU had door iedereen ingezien kunnen worden. Het feit dat bijvoorbeeld de Veroveringsrede van Hallstein onbekend was totdat deze in dit boek gepubliceerd werd is natuurlijk niet goed te praten.

Deze nalatigheid maakt het u, als lezer, duidelijk dat of uw politieke leiders achterwege lieten zich zelf op de hoogte te stellen of zij durfden u niet op de hoogte te stellen van de feiten.

Na de publicatie van dit boek kunnen de politieke leiders van Europa zich niet langer verschuilen achter het excuus dat "zij het niet geweten hebben". Het is nu aan u, de lezer, om uw politieke vertegenwoordigers – groot en klein – te confronteren met de historische feiten.

Wij moeten leren van de fouten van het verleden; moeten voorkomen, dat de geschiedenis zich herhaalt, en helpen een nieuw democratisch Europa op te bouwen.

"De Juridische Eenheid van het Groter Duitsland"*

volgende is de tekst van de 'Veroveringsrede' van Hallstein:

*"**De Beschermer van de [Nazi/kartel] Wet**[1] heeft drie taken: hij moet de wet kennen en toepassen en verder ontwikkelen. Het belangrijkste van deze drie is de laatste, omdat alles wat wij doen is onderworpen aan de **Wet van [Totalitaire] ontwikkeling.**"[2]*

*"Wij moeten niet alleen aandacht schenken aan de bestaande wet, maar in het bijzonder aan het **maken van wetten voor de [Nazi/kartel] toekomst**. Onze Juridische Beleidstaak bestaat niet alleen uit het behouden van de bestaande orde, maar ook om een **betere [!] te maken**"[3].*

*"Ik moet uitleggen waarom het de **Beschermer van de [Nazi/kartel] wet**[1] is, die een speciale roeping heeft om deze taak uit te voeren."*

"Het Leiderschap van de [Nazi/kartel] Europese Staat (4) heeft de onvoorwaardelijke en uiteindelijke macht in alle beslissingen in verband met de opbouw van deze Gemeenschap van het Volk."[5]

Heden ten dage is de **'Europese Commissie'** dit **"Leiderschap van de [Europese] Staat met onvoorwaardelijke en uiteindelijke macht in alle beslissingen!"**.

* ***'Groter Duitsland,*** d.w.z. analoog aan Groot Brittannië en haar gezag over grote delen van de wereld middels de Commonwealth in die tijd. De Nazi/kartel coalitie gebruikte de bewoordingen Groot Duitsland en Groter Duitsland om hun aanspraak op wereld overheersing duidelijk te maken. 'Groter Duitsland' werd gebruikt als een codewoord voor Europa en naderhand grote delen van de wereld onder Nazi gezag.

1 ***'Rechtswahrer',*** dat is Nazi 'newspeak' voor die fanatieke Nazi juristen, die vastbesloten waren om het democratische juridische systeem te vernietigen en te vervangen door het raamwerk van de totalitaire wet, die de basis vormde voor het Nazi/kartel dictatorschap.

2 ***'Gesetz des Werdens',*** dat is de 'newspeak' van Hallstein om de noodzaak te beschrijven om het totalitaire Nazi/kartel juridische systeem over Europa en de gehele wereld te verspreiden.

3 ***'Eine bessere Ordnung',*** d.w.z. met deze betere regeling beschrijft Hallstein de wettige basis voor het dictatoriale gezag van het Nazi/kartel regime over Europa en de wereld.

In 1957 (hierboven) slechts 18 jaar na zijn 'Veroveringsrede' voerde Hallstein zijn **'Leiderschaps Principe'** in bij de 'Verdragen van Rome', de stichtingsakten van de **'EU Brussel'**.

De Europese Commissie – bureaucraten benoemd ten bate van het kartel – werd het nieuwe dictatoriale "Leiderschap van de Europese [kartel] Staat met onvoorwaardelijke en beslissende macht in alle beslissingen met betrekking tot de inrichting van deze [Europese] Gemeenschap"!

In 2009 (hieronder) namen 27 Europese politieke leiders de **'Machtigingswet van Lissabon'** aan, waarmee de 'Veroveringsplannen' van Hallstein voltooid werden – 70 jaar na zijn rede in 1939 – en daarmee de derde poging van het kartel om Europa te domineren in het zadel te helpen.

4 *'Führung des Staates'*, d.w.z. Nazi terminologie om het 'Führer Prinzip" ingang te doen vinden, de totale onderwerping onder de hoede van de Nazi/kartel Coalitie.

5 *'Volksgemeinschaft'*, d.w.z. radicale besmette Nazi terminologie om het 'superieure' (Arische) volk aan te duiden als het overheersende ras en het enige volk de uitdrukking 'volksgemeenschap' waardig.

*"Heeft het **Leiderschap van de [Nazi/kartel] Staat** juristen nodig om haar politieke taak te vervullen? Iedere jurist zou dat graag zo zien vanuit een professioneel en psychologisch standpunt, hetgeen begrijpelijk is. Juristen zijn in het algemeen hun hele leven druk met regelen en onder controle houden van verkeer in een gemeenschap binnen een door duizenden wettelijke paragrafen afgeschermd gebied.*

*"Daarom zullen juristen sterk de aantrekking voelen die uitgaat van de **bevrijdende daad van [Nazi/kartel] Wetsvorming**[6], deze mannelijke [!] uitdaging die iedere vordering in onbekende terreinen karakteriseert. Zij zullen de mogelijkheid om deel te nemen in een **immens grootschalig [Nazi/kartel] ontwerp prestatie**[7] – of slechts zorg te dragen voor een bescheiden (juridische) tuin, die aan hen is overgelaten."*

*"Echter, de gedachtengang voor de verantwoordelijkheid van **de Beschermer van de [Nazi/kartel] Wet**[1] voor de **ontwerpers rol**[8] vloeit voort uit de noodzaak en behoeften van de **[Arische] Gemeenschap**"[9].*

*"Het creëren van deze nieuwe Staatkundige Wetten vraagt om de steun van juristen, die het **Gebied van de [Nazi/kartel] Wet** beheersen, die de [Nazi/kartel] Wetgeving en de **Regels van de [Nazi/kartel] Wetopstelling** kennen, want het is duidelijk, dat men het 'Goede'moet kennen om in staat te zijn het **'Betere'[!]**[10] te kunnen vinden."*

*"Ik ben er echter van overtuigd, dat de rechtvaardiging van deze roeping om **Nieuwe [Nazi/kartel] Wetgeving** te ontwerpen, zelfs nog diepere grondvesten moet hebben. Ik meen, dat het voortkomt uit de specifieke aard van de opdracht zoals gegeven door het **[Arische] Volk**[11] aan de **Beschermer van de [Nazi/kartel] Wet.**"[1]*

6 ***'Befreienden rechtsschöpferischen Tat'*** d.w.z. terminologie om Nazi/kartel wetten aan de volkeren van de veroverde Europese naties op te leggen.

7 ***'Großartigen Gesamtplanung'*** d.w.z. Nazi/kartel terminologie voor verovering en hervorming van het Europese Continent.

8 ***'Mitgestalter'*** d.w.z. de oproep van Hallstein aan de juridische broederschap om een door het Nazi/kartel overheerst Europa op te bouwen.

Brandende vragen betreffende Walter Hallstein:

1946 Nürnberg Oorlogsmisdaden Tribunaal. Voorste rij van links naar rechts; Göring (die – samen met de IG Farben directeur Krauch – verantwoordelijk was voor de 'Vier-jaren Plannen door de Nazi/kartel Coalitie), Hess (Hitlers afgevaardigde), von Ribbentrop (Minister van Buitenlandse zaken voor de Nazi/kartel Coalitie, Keitel, Chef van de Wehrmacht0 en andere oorlogsmisdadigers.

Vraag: **Hoe ontsnapte Hallstein de Geallieerde 'de-nazificatie' en waarom werd hij in het Nürnberg oorlogsmisdaden Tribunaal niet berecht, zoals andere Nazi/kartel juristen?**

Antwoord: **Hallstein loog tegen de geallieerden omtrent zijn verbondenheid met Nazi organisaties. Zijn 'Veroveringsrede' en andere belastende elementen werden opzettelijk door Hallstein achterwege gelaten in zijn officiële rapport aan de Geallieerden. Om hen te misleiden deed hij zich voorkomen als slechts 'toeschouwer'of zelfs als 'slachtoffer' van het Nazi regime.**

* Voor meer informatie over het Nürnberg Oorlogsmisdaden Tribunaal tegen de Nazi juristen (Case No.III van de berechtingen) kijk op: http://www.mazal.org/archive/nmt/03/NMT03-C001.htm

9 *'Gemeinschaft'*, d.w.z. op Arische basis opgebouwde gemeenschap in het door het Nazi/kartel beheerste Europa, zie hiervoor.

10 Hallstein propageert hier duidelijk het totalitaire Nazi/kartel regime als het 'betere'systeem in vergelijking met democratie.

11 *'Volk'*, Nazi terminologie voor het Arische volk.

*Een natuurwet volgende, aangeboren in het beroep van de '**Beschermer van de [Nazi/kartel] Wet'**, moet hij uiteindelijk de verantwoordelijke **Architect zijn van de [Nazi/kartel] Wet.**"[12]*

*"Het verband tussen de **'Beschermer van de [Nazi/kartel] Wet'** en de **[Nazi/kartel] Wet"** heden ten dage is verschillend van de 'Wettige Stelligheid' van de late 19e Eeuw, die de overheersende mening was tot de overgang van de [20e] eeuw:*

"Het ontwerpen van een nieuwe [Nazi/kartel] Wet is de uitsluitende taak van de [dictatoriale Nazi/kartel] Wetgevers en de taak van de Rechter is beperkt tot de integratie – de 'Onderwerping' – van de 'Realiteiten van het Leven' onder de feiten zoals vastgesteld door de [Nazi/kartel] Wet."

In 1957, voerde Hallstein precies dit principe in – het exclusieve recht op het **'Ontwerpen van Nieuwe [kartel] Wetten'** – het alleenrecht van de **'Nieuwe [kartel] wetgevers', de Europese Commissie** – in de 'Verdragen van Rome'.

In 2009, ondertekenden 27 Europese politici het **'Verdrag van Lissabon'** – en daarbij de hoofdpunten van een "Machtigingswet" de autorisatie voor een dictatoriale macht van kartel belangen over Europa. Met hun handtekeningen hebben deze politici – willens en wetens of roekeloos – een aanfluiting gemaakt van eeuwen van Europese democratie.

"Hij tracht de wet te bevrijden van toevalligheden en legt het raamwerk bloot voor een wet, die wettelijke gevolgen verbindt aan een willekeurige gebeurtenis."

*"Alle onderdelen van juridische activiteiten zijn onderdeel van de **Purificatie[!]:**[13] De **Wetenschappelijke Theorie van de {Nazi/kartel] Wet.** waarvan de resultaten worden samengevat in een juridisch advies voor de uitvoering van de wet en de dagelijkse beslommeringen van de **Front Officieren[!] van de [Nazi/kartel] Wet"**,[14] die advocaten worden van het **'Beledigd Bewust-***

[12] d.w.z. het Nazi raamwerk van wetten die de volkeren van Europa onderwerpen.

[13] ***'Läuterungsarbeit'***, dat is de terminologie van het verwijderen door het Nazi/kartel van alle democratische elementen door de Nieuwe Orde van de Nazi/kartel coalitie voor Europa en de wereld.

Het Interne 'Ondersteunende Team' van Hallstein voor de verovering van Europa via de 'EU Brussel'

Konrad Adenauer, Kanselier van West Duitsland (links) en Herman Josef Abs, ceo van de Deutsche Bank en object van het oorlogsmisda den onderzoek.

Hans Globke, Hoofd van Adenauers Kanselarij, No. 101 op de lijst van 'Meest Gezochte Oorlogsmisdadigers' van de geallieerden.

Fritz Ter Meer, Directeur van BAYER/IG Farben, in Nürnberg veroordeeld voor zijn oorlogsmisdaden. In 1956 weer aangesteld als voorzitter van BAYER.

verdere informatie: **GB2WW351**

zijn’[!] voor de [Nazi/kartel] Wet’[15] *zo goed als beoordelen wie – met een uitspraak – uiteindelijk voldoet aan de* ***Instructies van de [Nazi/kartel] Wet.****”*

*“Al deze onderdelen ontwikkelen de [Nazi/kartel] wet in een bijzonder nauwgezette voortdurende inspanning die het dagelijkse ‘****Bewustzijn van het Volksbewustzijn na de [Nazi/kartel] Wet****’.*[16] *vereist.”*

“De ware aard van de ***juridische Grondwet van een volk***[16] *kan alleen herkend worden door die waarnemers, die zich niet blind staren op de wetten, maar de levendige* ***synergie van al deze krachten***[16a] *tezamen in aanmerking neemt. Deze ‘uitgebreid toegepaste kunst’ moet toegepast worden als een* ***algemene herziening van gehele juridische systemen***[17]*, nog blijkt als deze de mogelijkheden van dagelijkse correcties overstijgt.”*

“Dit is te meer waar wanneer een Algehele Omverwerping van een Juridisch Systeem van revolutionaire [!] omvang[18] ***vraagt om het gebruik van alle beschikbare krachten.”***

In 1957, voerde Hallstein de juridische ‘gereedschappen’ voor de ‘**Gehele Omverwerping van Juridische Systemen van revolutionaire omvang**’ – over geheel Europa – in de ‘**Verdragen van Rome**’ de oprichtings documenten van de ‘EU Brussel’.

In 2009, bekrachtigden 27 Europese politieke leiders deze **‘Complete Ommekeer van Juridische Systemen’** van Europese naties in naam van het kartel door ondertekening van **‘De Machtigingswet van Lissabon’.**

[14] ***‘Frontoffiziere des Rechts’***, een uitdrukking die de onderwerping van Hallstein weergeeft van het juridische beroep onder de algemene mobilisatie voor oorlog. Hallstein voerde deze militaire terminologie bij het juridische beroep in zeven maanden voordat de Nazi/kartel Coalitie WO II ontketende.

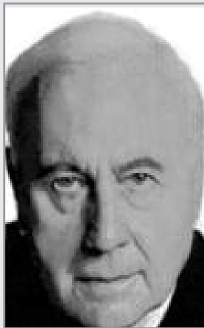
[15] ***‘Rechtsbewusstsein’***, terminologie van het Nazi/kartel voor de ‘belediging’ die de democratie inneemt ten opzichte van het standpunt van Hallstein en andere fanatieke aanhangers van Nazi/kartel ideologie.

[16] ***‘Völkisches Rechtsbewusstsein’***, dat is Nazi terminologie voor het ondergeschikt zijn van de wet onder het dictatoriale systeem van de Nazi’s en hun radicale ideologie van een superieur (Arisch) ‘Volk’.

Hallsteins Externe 'Ondersteunende Team' voor de verovering van Europa via de 'EU Brussel'

DE AGENTEN VAN HALLSTEIN UIT HET DUITSE MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Vele ambtenaren en ambassadeurs van het na WO II West-Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken waren lid geweest van hetzelfde Nazi Ministerie onder Von Ribbentrop. Zij waren toegeweide agenten van de Nazi/kartel coalitie verovering van Europa gedurende WO II. Gedurende de vijftiger jaren – de oprichtingsjaren van de 'EU' – de juridische en politieke mollen werden de werkzame agenten van het kartel in Europa. Zij waren aangesteld om het plan voor te bereiden om Europa opnieuw te domineren via de EU.

HALLSTEINS 'RECHTERHAND' IN BRUSSEL

Carl F. Ophüls, lid van de Nazi Partij van 1933 - 45, Lidmaatschap No. 2399061.

Gedurende WO II werkte Ophüls als leidinggevend Duits juridisch patent expert met inbegrip van duizenden IG Farben patenten.

Na WO II stelde Hallstein hem aan als zijn rechterhand en 'Ambassadeur van Duitsland' in Brussel.

[16a] **'Zusammenwirken der Kräfte'**, = 'Synergie van Krachten', de Nazi terminologie voor het proces van op een lijn stellen ['Gleichschaltung'] van alle delen van de gemeenschap onder het principe van de 'dictatoriale Führer' (Leider) en van de Nazi/IG Faben ideologie van oppermacht en wereld overheersing.

[17] ***'Generalüberholung ganzer Rechtsgebiete'***, dat is de uitdrukking voor het opleggen van Naziwetten in alle landen in bezet Europa.

[18] **'Rechtsumwälzung'**, dat is de uitdrukking voor de algehele vervanging van democratische wetten door dictatoriale Nazi wetten.

"Heden zien wij het geheel van de 'Beschermers van de [Nazi/kartel] Wet' – de gehele juridische beroepsgroep zo u wilt – deelnemen aan de reusachtige taak van de ***Volksrecht [!] vernieuwing van de Wet.****"*[19]

. . . . .

"De werkelijkheid is, dat geen een Wet de volledige grootte van het bestaan omvatten kan en dat iedere formulering van juridische feiten alleen maar een poging kan zijn om de hoogtepunten van een beslissing aan te stippen. Dat is al sinds aloude tijden bekend, de logica van een jurist is daar noodzakelijkerwijs mee in overeenstemming."

"De meest opmerkelijke karakteristiek van de huidige Staat van de Wet zal voor altijd [!] de Totale [Dictatoriale] Gedragslijn zijn van de [Nazi/kartel] Wet.[20] ***Dat betekent een nooit eerder vertoonde brede en diepe revolutie van het verouderde [democratische] juridische systeem tot in haar verste uithoeken."***

*"****De resultaten van deze [Nazi/kartel] Vernieuwing [!]***[21] ***zullen het Culturele Gezicht van het nieuwe tijdperk***[21a] ***typeren. [onder het gezag van het Nazi/kartel]****"*

In 1957 legde Hallstein de basis voor de invoering van **'een nooit eerder vertoonde brede en diepe revolutie van de verouderde (democratische, nationale) juridische systemen'** vast in de **'Verdagen van Rome'**, de oprichting van de **'EU Brussel'**, waarbij de volken van Europa – **"tot de verste uithoeken"** – onderworpen werden onder de heerschappij van het kartel.

In 2009 door de **'Machtigingswet van Lissabon'** te ondertekenen stelden de 27 Europese politici deze **"Totale Gedragslijn van de [kartel] Wet in werking",** die dreigt het volk van Europa te onderdrukken onder het regime van het kartel voor de komende generaties.

[19] ***'Völkische Rechtserneuerung'***, dat is de uitdrukking voor de overname door de Nazi's van het rechtssysteem.

[20] ***'Totale Rechtspolitik'***, d.w.z. de terminologie '' Total' werd gebruikt door de Nazi's om een voortdurende verwijzing te maken naar hun politieke systeem: een totalitaire staat.

[21] ***'Erneuerung'***, Nazi 'Newspeak' voor de invoering van de Nazi ideologie in alle lagen van de bevolking.

[21a] **New Era,** de Nazi uitdrukking die de overheersing van de Nazi/IG Farben kartel aangeeft over onze planeet in een 'Duizend Jarig Rijk'.

1951 De Europese kolen en staal gemeenschap: Opbouw van het dictatorschap van het kartel in kleine stappen

18 april 1951: Met de ondertekening van het Verdrag van Parijs, werd Hallstein de Afgezant van Adenauer voor kolen en staal .

Op 18 april 1951 werd het eerste ‘vooruitlopende’ verdrag van de’EU Brussel’ondertekend. Op papier werd een gemeenschappelijke markt voor kolen en staal in centraal Europa in het leven geroepen. Het was de eerste stap van het kartel in haar volgende poging om Europa over te nemen. Ondanks het ondertekeningsceremonieel dat op Frans grondgebied plaats vond, was het verdrag voornamelijk beïnvloed door Hallstein en zijn team van juristen en komt er duidelijk de taal van het kartel in voor.

Artikel 9 (zie beneden) van het verdrag van de Europese Kolen en Staal Gemaanschap, maakt de weg open voor de voorloper van de Europese Commissie met al zijn dictatoriale karakteristieken. Het roept een macht op, die ‘bovennationaal’ kan werken en uitdrukkelijk onafhankelijk is van democratisch gekozen regeringen – allemaal het duidelijke stempel van een dictatoriaal bewind.

(Article 9 contd.)

The members of the High Authority shall, in the general interest of the Community, be completely independent in the performance of their duties. In the performance of these duties, they shall neither seek nor take instructions from any Government or from any other body. They shall refrain from any action incompatible with the supranational character of their duties.

Each Member State undertakes to respect this supranational character and not to seek to influence the members of the High Authority in the performance of their tasks.

"In het verleden was dit proces een aangelegenheid binnen eigen grenzen – zeg maar een interne huiselijke kwestie in Duitsland. De gebeurtenissen in dit tijdperk[22] stellen dit proces echter in een geheel ander daglicht."

In 1957, nadat Hallstein de plannen van de Nazi/kartel coalitie voor een na-oorlogs Europa onder hun gezag, openbaar maakte, kreeg hij een tweede kans op de "Vernieuwing" van Europa, dat het 'Culturele Gezicht" van het Continent zou veranderen. Met de **'Verdragen van Rome'** legde Hallstein de basis voor de EU onder toezicht van het kartel.

In 2009, zeventig jaar na de 'Veroveringsrede' van Hallstein, huldigden 27 Europese politici dit **"Nieuwe Tijdperk"** in **onder het gezag van het Olie en Farmaceutisch kartel** voor miljoenen Europeanen door het **'Machtigingsverdrag van Lissabon'** te ondertekenen.

*"Alle interne problemen en alle interne taken worden overschaduwd door de grote invloed van de **Anschluss [van andere Naties met het Nazi Rijk]**[23] zij worden verpletterd door de magnifieke impulsen, die het **[Nazi/kartel] staatkundige juridische werk** ontvangt vanwege het **'Heimkehr [!] van Oostenrijk en Sudetenland.**"*[24]

22 ***'Welthistorischen Ereignisse'***, dat is het naar de macht grijpen in Duitsland door de Nazi/IG Farben coalitie, de annexatie van Oostenrijk en delen van Tsjechoslowakije in de voorbereiding op WO II.

23 ***'Anschluss'***, dat is Nazi 'Newspeak' voor annexatie.

24 ***'Heimkehr der Ostmark und des Sudentenlandes'***, dat is Nazi terminologie voor de annexatie van Oostenrijk en delen van Tsjechoslowakije.

Hallstein voornaamste ontwerper achter West Europese Verdedigings Unie

Hallstein verleende ook medewerking bij de organisatie van de volgende 'staatsgreep' van het kartel. Slechts 7 jaar na het einde van WO II en de militaire nederlaag van de Nazi Wehrmacht, maakte het kartel plannen om de volgende aanstelling van militaire troepen, nu onder de codenaam 'Europese Verdedigings Organisatie' (EDC).

Hallstein was het voornaamste brein van het EDC verdrag, dat een Europees leger onder het gezag bracht van een hoge autoriteit – en daardoor van het kartel. Het verdrag werd getekend op 27 mei 1952 en werd bevestigd door Italië en de Benelux landen.

Het Franse Parlement blokkeerde op 30 augustus 1954 het plan door het EDC verdrag af te wijzen. Belangrijkste reden was dat de hoogste militaire adviseurs van het na-oorlogse Duitsland, hooggeplaatste Nazi generaals waren, waaronder Generaal Hans Speidel (**hierboven:** met Hitler in Parijs, 1940; **links:** aanstelling als Generaal van het nieuw opgerichte West-Duitse Leger in 1955.

Met het 'Lissabon Verdrag' van 2009 kreeg de'EU Brussel'machtiging om een Europees Leger op te bouwen onder het gezag van het kartel. 55 jaar nadat het Franse Parlement een dergelijk plan afwees – heeft het kartel haar doel bereikt.

“Het oprichten van een Groot Duits Rijk”*[25] *[dat is Europees Rijk onder Nazi/kartel gezag] is

- *Een politiek feit,* ***één ‘Daad van een Leider’ met wereldwijde afmetingen***[26]

In 1957, in de **‘Verdragen van Rome’** had Hallstein de basis gelegd voor de **‘EU’** en de **“Schepping van een Groter Rijk”** onder het gezag van het kartel.

In 2009 maakten 27 Europese politici het werk af door het **‘Machtigingsverdrag van Lissabon’** te ondertekenen en waarmee zij de gezondheid en de levensbelangen van miljoenen opofferden aan de financiële belangen van **het Olie, Chemie en Farmaceutisch kartel**.

- *een van die* ***[historische]*** *daden die het ‘****landschap van de Geschiedenis’*** *en een oud* ***Verlangen van het [Arische] Volk vervult;***[27]

- ***een <u>Economische</u> <u>Gebeurtenis</u> met schier onnavolgbare gevolgen;***[28]

In 1957, werd Hallstein de bouwmeester van de **‘Verdragen van Rome’** – en daardoor van de **‘Europese Economische Gemeenschap’, (EEC).** Zijn **‘Veroveringsrede’ van 1939** laat er geen twijfel over bestaan, dat hij dezelfde kartel belangen diende van voor en na WO II.

In 2009, met het **‘Machtigingsverdrag van Lissabon’** namen 27 Europese politici een beslissing van **“schier onvoorstelbare economische gevolgen”** en leverden het gehele Europese Continent over aan een handvol multinationale kartel rechtspersonen – waaronder BAYER, BASF, HOECHST (tegenwoordig Sanofi) – die voorheen verantwoordelijk waren voor twee wereldoorlogen op het Europese continent.

25 ***‘Grossdeutsches Reich’*** dat is een Nazi term voor het gehele Europa onder hun gezag.

26 ***‘Eine Führertat von weltgeschichtlichem Rang’***, een verheerlijking door Hallstein van Hitler als goddelijke vertegenwoordiger van de geschiedenis.

27 ***‘Eine alte völkische Sehnsucht erfüllen’***, dat is een weergave van Hallstein van de op handen zijnde verovering van Europa door de Nazi’s, WO II, als een daad van op racistische motieven gedreven toekomst.

28 ***‘Wirtschaftliches Geschehnis von kaum noch absehbaren Folgen’***, dat is de verwijzing van Hallstein naar het economische gezag over Europa door het olie en farmacie kartel IG Farben en andere Duitse multinationals.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU'

Voorbereiding van de 'Verdragen van Rome'

Vanaf 1 juni tot 3 juni 1955 werden de beslissende voorbereidende vergaderingen voor de oprichting van de 'Europese Economische Gemeenschap' gehouden in **Messina, Sicilië** met deelnemers uit Frankrijk, Italië Duitsland en de Benelux-landen. Met dertig jaar juridische ervaring in 'Vergelijkend Internationaal Recht en Economieen als toegewijde knecht van het kartel, was Hallstein het meesterbrein achter deze voorbereidende vergadering voor de 'Verdragen van Rome'.

Gaetano Martino
Italië

Antoine Pinay
Frankrijk

Joseph Bech
Luxemburg

Johan Willem Beyen
Nederland

Paul-Henri Spaak
België

- ***een gebeurtenis van uitzonderlijk belang vanuit het gezichtspunt van de Geschiedenis van de Wet;***[29]

"Het is niet langer de taak om een vervallen huis op te knappen,[30]***, maar een nieuw huis te bouwen op een groter gebied voor een grotere familie."***[31]

In 1957, met de **'Verdragen van Rome'** werd Hallstein de architect voor het **"Nieuwe Gebouw",** dat is het '**Centrale kartel Kantoor' van de 'EU Brussel' voor grotere familie,** d.w.z. miljarden Europeanen van vandaag en van toekomstige generaties, **"op een vergroot grondgebied"**, d.w.z. meer dan twee dozijn Europese landen.

In 2009, met het **'Machtigingsverdrag van Lissabon'** vielen 27 Europese politici ten prooi aan de misleidende holle redenering van de kartel aandeelhouders, dat hun volkeren beter af zouden zijn als zij hun **"vervallen oude [nationale] huizen"** zouden verlaten, en te verhuizen naar een **"Nieuw Gebouw" – de 'EU in Brussel'** – onder het gecentraliseerde dictatoriale juk van het Olie en Farmaceutisch kartel.

"De vraag is: Is het werkelijk nodig om maar een gebouw te bouwen?"

"Dat brengt ons precies bij het eerste probleem van wettig beleid veroorzaakt door de gebieds annexaties: ***Waarom moet een enkel juridisch systeem de basis vormen voor een Groter [Nazi/kartel Europa wijd] Duitsland?"***[32] . . .
"Er kan heden geen twijfel bestaan aangaande de noodzaak van een Verenigd Juridisch Systeem."[33]

[29] ***'Ein rechtsgeschichtliches Ereignis von außerordentlicher Bedeutung'*** dat is de omschrijving van de rol van Hallstein als jurist in een toekomstig Europa onder Nazi/IG Farben gezag.

[30] ***'Das baufällig gewordene alte Haus',*** dat is de beschrijving van Hallstein en de Nazi's van het democratische Europa.

[31] ***'Auf erweitertem Grunde ein neues Gebäude für die größer gewordene Familie zu errichten',*** dat is het opvallende beeld van Hallstein van de op handen zijnde dood van 60 miljoen mensen, de verwoesting van Europa gedurende WO II en een toekomstig Europa onder het gezag van de Coalitie.

[32] **'Warum soll ein Recht in Großdeutschland gelten',** hier stelt Hallstein de retorische vraag om de uitbreiding van de Duitse Nazi wetten naar alle toekomstige door de Wehrmacht bezette landen te rechtvaardigen.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Schepping van 'EURATOM'

De belangrijkste militaire nederlaag die het kartel leed in WO II was dat de Nazi/kartel Coalitie de race om het vervaardigen van een atoombom verloor, ondanks dat zij de leiders waren in de ontwikkeling van de belangrijkste onderdelen namelijk atoomsplitsing (**boven links:** Hahn) en raket technologie (boven rechts: Von Braun met Nazi officieren en midden afstand raketten. (**rechts:** V1 raketten door het Amerikaanse Leger in Duitsland gevonden)

Met de oprichting van de Europese Atoom Energie Commissie (EURATOM) als onderdeel van de 'Verdragen van Rome' 'corrigeerde" het kartel dit manco. Hallstein en zijn rechterhand Ophüls bewerkten deze 'staatsgreep' middels een zogenaamde 'Intergouvernementele Conferentie' (**links:** zitting van 28 januari 1957 met Hallstein in het midden)

Met EURATOM en de ondertekening van de Verdragen van Rome hadden de N.V. medeplichtigen van de Nazi/kartel coalitie middels hun 'politburo', EU, toegang gekregen tot nucleaire technologie. In 1957 was het kartel klaar om hun volgende poging tot wereldverovering te starten.

"Het falen om dit plan in werking te stellen is een van de onafgewerkte taken en mislukkingen van het ***Tweede Duitse Rijk****."*[34]

In 1957, legde Hallstein met de **'Verdragen van Rome'** de basis voor zijn **"Verenigd Juridisch Systeem"** – de 'EU in Brussel' – met haar politieke uitvoerende macht, de zogenaamde Europese Commissie, die werkt zonder toezicht van enig democratisch bestuur.

In 2009, met het **'Machtigingsverdrag van Lissabon',** zetten 27 Europese politici hun handtekening onder een plan, dat afkomstig was van de "tekentafel" van de Nazi/kartel coalitie. De rede van Hallstein in 1939, die hier wordt gedocumenteerd, laat geen twijfel bestaan en is het bewijs daarvan.

"De bevestiging komt niet alleen voort uit materieel ongemak. Dit grotere Duitsland [dat is het Europese continent] wordt in toenemende mate een enkele economische eenheid."[35]

"Het is daarom niet te accepteren dat het [Nazi/kartel dictatoriaal] Juridisch Systeem – dat de bloedsomloop van dit Lichaam[36] ***vertegenwoordigt - wordt verstikt [!] door de verscheidenheid van [democratische] juridische systemen*** . . . . .

[33] ***'Notwendigkeit der Rechtseinheit'***, d.w.z. de Duitse Naziwetten moeten doorgetrokken worden tot alle veroverde naties van Europa en de wereld.

[34] De uitdrukking ***'Zweites Reich'***, – in tegenstelling met het Nazi Derde Rijk (Drittes Reich) – omschrijft het tijdvak van de Duitse Keizers Wilhelm I, Frederik III en Wilhelm II (de periode van 1871 tot 1918) dat uitliep in WO I, de eerste Duitse poging om Europa an de rest van de wereld te veroveren. Hallstein pleit er voor dat de Nazi's en de N.V. belangen, die zij vertegenwoordigen, met WO II dit zullen af maken.

[35] Aangezien Duitsland op zich al een economische eenheid vormde, benadrukt deze zin nog eens te meer de misdadige aard van de propaganda speech van Hallstein. De uitdrukking **'Groter Duitsland' ('Grossdeutschland') is de Nazi codetaal voor de 'totaliteit van Europa – en later de wereld – onder het gezag van de Nazi's en het olie en Farmacie kartel!**

De architecten van Auschwitz steunen de ‘EU Brussel’

Oorlogsmisdadiger als voorzitter van de raad van bestuur van BAYER

1956 was het jaar waarin de ‘Intergouvernementele conferenties’ om de ‘Verdragen van Rome’ voor te bereiden, werden gehouden. In hetzelfde jaar werd Fritz Ter Meer, de vroegere BAYER/IG Farben directeur, die in Nürnberg tot zeven jaar was veroordeeld, opnieuw tot voorzitter van de raad van bestuur van BAYER benoemd.

De motieven van de grote steun van BAYER aan de’EU Brussel’en de andere IG Farben bedrijven waren overduidelijk: Als de grootste patenten bezittende groep op het terrein van chemicaliën en farmaceutica, zouden zij in feite het gezag voeren over Europa via hun politburo, de ‘EU in Brussel’.

17 jaar na de “Veroveringsrede” van Hallstein ten faveure van het kartel – en 8 jaar na zijn oorlogsmisdadenstraf te hebben uitgezeten-was het Hallstein/Ter Meer team weer herenigd.

*"Een **Volk**[11] wordt niet alleen gevormd door algemene lichamelijke toestanden, zoals geërfde en uitwendige factoren. Evenmin wordt het gevormd door het gezamenlijke lot van de geschiedenis op zich. Een volk wordt in de eerste plaats gevormd door gemeenschappelijke overtuigingen en waarden."*

In 1957, had Hallstein, met de **'Verdragen van Rome'** de basis gelegd om een einde te maken aan **"het verstikkende effect"** van de democratische juridische systemen, dat de plannen van het kartel voor de verovering van Europa en de wereld, verhinderde. Door een dictatoriaal juridisch systeem te bedenken – zonder scheiding van de grondwettelijke machten – verzekerde Hallstein zich ervan, dat de "juridische bloedsomloop" van het gezag over Europa, niet langer geblokkeerd kon worden door de democratische wens van het volk.

In 2009, met het **'Machtigingsverdrag van Lissabon'** ruimden 27 Europese politici de laatste obstakels op, die de 'bloedsomloop' van het kartel blokkeerden van een dictatoriale overname van Europa.

"Aldus kan het[Nazi/kartel] Leiderschap van een [Arische] volksstaat[37] – in het bijzonder het Nationaal Socialisme – niet bestaan zonder de gereedschappen van de wet teneinde deze gezamenlijke grond veilig te stellen."
*"De wet is de meest uitgelezen manier van **vorming**[38] die een gemeenschap ten dienst is, want er zijn weinig zaken, waarvan de autoritaire aard zo diep in het binnenste van de mens zijn ingebed als **het geloof in de wet en de waarheid[!].**"*[39]

[36] d.w.z. Europea onder Nazi gezag.

[37] ***'Völkischer Staat'***, dat is de racistische uitdrukking van Hallstein voor de superioriteit van de Arische staat.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Ondertekening van de 'Verdragen van Rome' in 1957

Op 25 maart 1957 maakte Hallstein het eerste deel van de opdracht van het kartel af: De vroegere voorvechter van de militaire verovering van Europa door de Nazi/kartel coalitie was één van de 12 ondertekenaars van de 'Verdragen van Rome' welke de Europese Economische Gemeenschap (EEG) en EUROTOM tot stand brachten.

Door deze verdragen te ondertekenen had Hallstein (samen met de Duitse Kanselier Adenauer, foto links) het platform gecreëerd voor de volgende poging van het kartel tot verovering van Europa door politieke druk en economische omkoping – en voor EUR-ATOM. **Vanaf het eerste ontwerp was het kartel van plan om een politieke – en uiteindelijk militaire – basis op te bouwen voor haar overheersing in de 21e eeuw.**

“Aangezien wij nu de vraag hebben beantwoord “of “een eensluitend juridisch systeem nodig is, gaan wij nu over tot de vraag “hoe” zo’n systeem er uit moet zien, hetgeen veel moeilijker is.”

*“De **Anschlusch**[23] **[Annexatie van Oostenrijk]** is in wezen een handeling van de **[Nazi/kartel] staatswet**. Deze gang van zaken integreert het grondgebied en het Volk van de nieuwe aangesloten [geannexeerde] staat, waardoor een **Nieuwe Nationaliteit** [!] voor het volk wordt gevormd.*

*“daarnaast maakt dit proces de volkeren en gebieden [van de veroverde/geannexeerde Staat] ondergeschikt aan de soevereiniteit van de Moeder [Nazi/kartel] Staat met zijn vastgestelde **Wetgevende en Uitvoerende Grondwettelijke Macht.”**[40]*

In 1957, met de **‘Verdragen van Rome’** legde Hallstein het fundament voor de volgende poging van het kartel om Europa te veroveren. In zijn Veroveringsrede van 1939 beschreef Hallstein de technieken van de dictatoriale annexatie van Oostenrijk ten gunste van de Nazi/kartel coalitie. Na de verdragen van Rome was de annexatie van Oostenrijk in 1938 niet langer een voorbeeld uit de geschiedenis. Met deze ‘Verdragen’ zou de overname van gemeenschappen niet langer een uitzondering zijn – maar de regel voor alle naties van Europa. De volkeren van Europa zouden worden gedwongen zich in een **“Nieuwe Nationaliteit”** te schikken – die van slaafse onderdanen van een door het kartel geregeerd Europa.

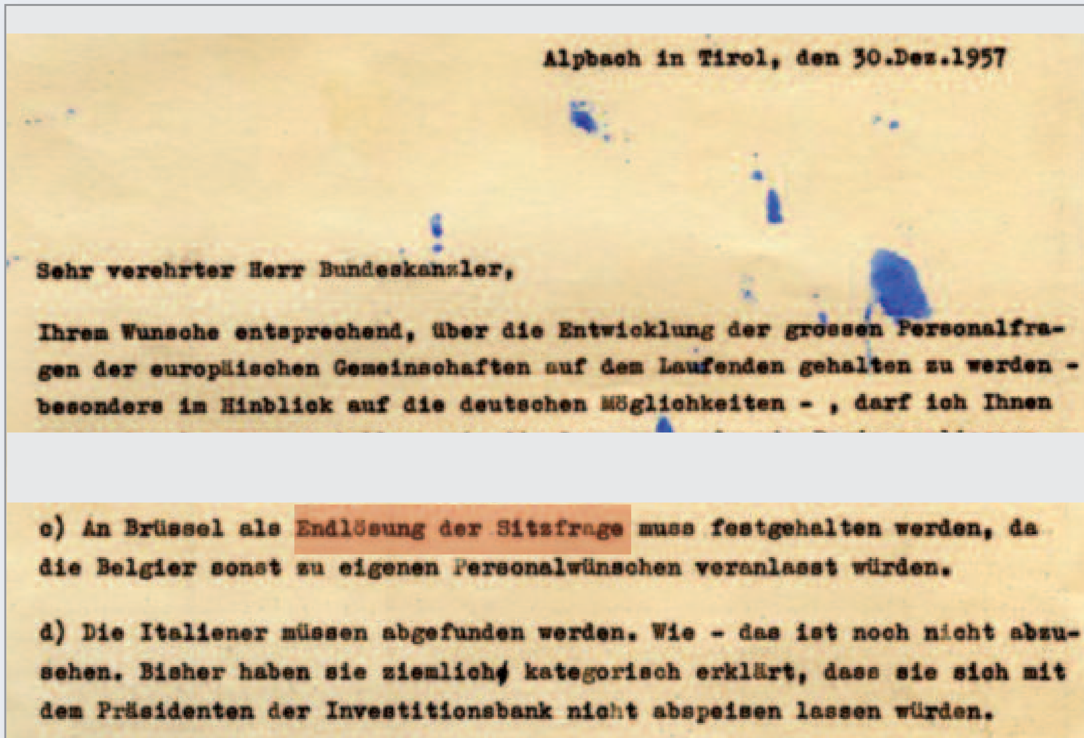
In 2009, door middel van de **‘Machtigingsverdrag van Lissabon’** legden 27 Europese politici deze **“Nieuwe Nationaliteit”** aan honderden miljoenen van hun onderdanen – zonder ook maar een referendum toe te staan om hun toestemming te vragen.

[38] ***‘Erziehungsmittel’***, d.w.z. de uitdrukking ‘vorming’ betekent in het Duits ook ‘discipline’. Hallstein heeft die uitdrukking hier met opzet gekozen om de disciplinaire functie van de wet in dictatoriale Nazi Staat te camoufleren.

[39] ***‘Glaube an Recht und Wahrheit’***, ook hier weer gebruikt Hallstein de Nazi propaganda terminologie te camoufleren namelijk de verschrikking van de werkelijkheid: de wet en de waarheid zijn de eerste waarden die door het totalitaire Nazi regime worden opgeofferd.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

De keuze van Brussel als het 'Politburo' van het kartel

Alpbach in Tirol, den 30.Dez.1957

Sehr verehrter Herr Bundeskanzler,

Ihrem Wunsche entsprechend, über die Entwicklung der grossen Personalfragen der europäischen Gemeinschaften auf dem Laufenden gehalten zu werden - besonders im Hinblick auf die deutschen Möglichkeiten - , darf ich Ihnen

c) An Brüssel als Endlösung der Sitzfrage muss festgehalten werden, da die Belgier sonst zu eigenen Personalwünschen veranlasst würden.

d) Die Italiener müssen abgefunden werden. Wie - das ist noch nicht abzusehen. Bisher haben sie ziemlich kategorisch erklärt, dass sie sich mit dem Präsidenten der Investitionsbank nicht abspeisen lassen würden.

Na de Verdragen van Rome opgesteld te hebben, was de volgende opdracht van het kartel aan Hallstein om deze verdragen uit te voeren vanuit zijn positie als 'chef' van het 'Centrale kartel Kantoor'.

Op 30 december 1957 – vanuit het vakantie oord Alpbach in de Tiroler Alpen – schreef Hallstein een driedelig dossier aan de Duitse kanselier Adenauer.

Deze brief – die bekend zou worden als de 'Beslissende Oplossing van Brussel' – beschrijft in detail de koehandels plannen om de hoogste post in het 'Nieuwe Europa' voor Hallstein zelf te benoemen: in de rol van President van de EU Commissie als 'chef' van het Politburo van het kartel. Hoogtepunten van deze 'Beslissende Brusselse Oplossingsbrief' zijn:

- "Wij staan er op dat Brussel de beslissende oplossing is voor de standplaats kwestie [Opmerkelijk de overeenkomst met Hallsteins Nazi propaganda voor de 'beslissende oplossing van het 'joden vraagstuk']"
- "De Italianen moeten compensatie krijgen, [omdat de standplaats niet in Rome kwam] hoe dat moeten wij nog bekijken".
- "Het idee om de standplaats in Parijs te vestigen kwam naar voren – maar liet men vallen na onze [Hallsteins] tussenkomst."
- "De taken die uitgevoerd moeten worden [als hoofd van de EU Commissie] zijn op het lijf geschreven van Duitsland".
- "Na 7 jaren wachten [is een Duits Hoofd] reeds nodig."

"Op andere juridische terreinen laat de ***Vereniging***[23] *de bestaande juridische orde in tact. In alle* ***Verenigde [Europese] Gebieden****"*[41] *blijft het oude juridische systeem bestaan –* ***natuurlijk behalve daar waar het in tegenspraak is met de Grondwet van de Verenigde [Europese] Staat.***[42] . . . . .

In 2009, met het **'Machtigingsverdrag van Lissabon'** werden de **"Volkeren en Gebieden"** van 27 Europese naties ondergeschikt gemaakt aan de **"Soevereiniteit van de Moeder Staat"** – de'EU Brussel'– met zijn ***"Wetgevende en Uitvoerende Grondwettelijke Macht*** *zoals door Hallstein in 1957 bij de* ***'Verdragen van Rome waren vastgelegd'*** *– en al in zijn rede van 1939 openbaar rond gebazuind door de geheime raad van de Nazi/kartel coalitie .*

"Voor het ***Grotere Duitse Rijk***[25] *is een* ***Algemeen Juridisch Systeem*** *niet een feit, dat automatisch voortvloeit uit de* ***schepping van dit (toekomstige) Rijk,***[34] *maar is het een taak."*

In zijn 'Veroveringsrede' van 1939 gebruikt **Hallstein dezelfde misleidende taal waarmee de meeste van de Europese naties zijn omgekocht en gedwongen door de politieke aandeelhouders** van het kartel in Brussel – en hun marionetten in de Europese landen – om deel te nemen aan de 'EU Brussel'.

Met de **onjuiste belofte** dat de EU slechts een **losse vereniging van Europese Staten** zou zijn om de economische groei en de vrede te stimuleren, **zal de EU als een octopus land na land opslokken.**

Miljoenen mensen in Europa komen er achter, dat hun wantrouwen betreffende de EU bevestigd wordt. De bewijsstukken in dit boek zullen het volk helpen zich te bevrijden van deze octopus en de vrijheid en democratie te waarborgen.

[40] ***'Gesetzgebende wie vollziehende Gewalt (die) sich aus dessen Verfassung ergibt',*** dat betekent dat Hallstein de illusie schept van de Nazi staat met een democratische grondwet met aparte juridische en uitvoerende macht. Ook hier was precies het tegenovergestelde waar: De Nazi 'Machtigingswet van 1933' en de volgende 6 jaren van systematische opbouw van een totalitair juridisch systeem had juist iedere scheiding van de wetgevende en uitvoerende machten afgeschaft. Hallstein was een van de grondleggers van dit totalitaire juridische systeem. Het benadrukt zijn gewetenloze aard als Nazi propagandist, dat hij in deze rede refereert aan de uitvoerende en wet-

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Aangesteld als hoofd van de eerste EU commissie

Minder dan acht dagen na zijn eigen benoemde promotie bracht de 'koehandel' van Hallstein resultaat op: Op 7 januari 1958 werd hij aangesteld als Hoofd van de eerste EU commissie binnen een kleine kring van zes ministers van buitenlandse zaken.

Op die dag had Hallstein de tweede opdracht van het kartel met succes volbracht: het coördineren van hun poging tot verovering van Europa vanuit zijn positie als chef van het nieuw gevormde politburo.

gevende macht en zelfs grondwettelijke rechten in het Nazi 'moederland' – zeker wetende, dat zoiets niet bestond.

41 ***'Vereinigte Gebiete'***, d.w.z. met zijn opvallende terminologie beschrijft Hallstein een wereld onder Nazi gezag als een 'verenigde eenheid' – verenigd door Nazi tanks en door Nazi wetten.

42 ***'Soweit sie der Verfassung des Gesamtstaates zuwiderlaufen'***, een ander voorbeeld van het misleidende van de rede van Hallstein. Deze woordkeus impliceert, dat het

“Een onbevangen waarnemer van deze situatie zou kunnen denken, dat niets makkelijker te volbrengen is als deze taak. Zo iemand zou kunnen denken, dat men slechts een opdracht (‘Vorschrift) nodig heeft, namelijk dat alle wetten van het Oude Rijk [Nazi Duitsland] onmiddellijk van toepassing zouden zijn op Oostenrijk [Ostmark] en het Sudetenland.[44] *Maar de taak is niet zo eenvoudig als het lijkt. . . . . . .*

“Het is onmogelijk om in zo’n Gebied de totaliteit van onze Geschreven [Nazi Duitsland] Wetten ineens op te dringen. Zo een strategie zou onmiddellijk mislukken als gevolg van de simpele ***beperkingen van de geestelijke capaciteit***[45] *van de mensen, die deze wetten moeten uitvoeren.”*

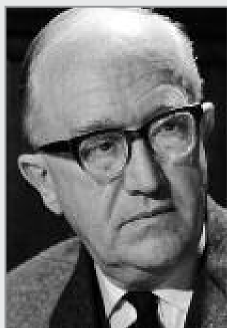
Waar **Hallstein** hier om vraagt is het **element van strategische misleiding** bij het najagen van de doelen van het kartel [Zijn voornaamste reden voor deze voorzichtigheid betreft niet de **“beperkingen van de mentale capaciteiten”**, [let op de arrogante manier van spreken van Hallstein] van de juridische beroepslieden in de geannexeerde landen. Het werkelijke gevaar voor het succes van de strategie van het kartel schuilt in de **“Personaliteit van de Mensen”** in deze landen – dat is hun verzet zich te onderwerpen aan het dictatoriale bewind van het kartel.

Het feit, dat de aandeelhouders van de EU in de 21e Eeuw meer dan 99% van de mensen in Europa het recht om te stemmen op het zogenaamde Verdrag van Lissabon ontzegden, spreekt voor zich. Het maakt duidelijk, dat de **angst** van Hallstein **voor de intelligentie en de democratische personaliteit van het volk, terecht is ook zelfs heden ten dage.**

juridische systeem van de veroverde landen blijft bestaan zo lang het niet in tegenspraak is met het juridische systeem van Nazi Duitsland. Hallstein wist, dat er nergens ter wereld iets zou over blijven van democratische grondwetten, zodra de Nazi’s hen hadden onderworpen aan hun totalitaire macht. In deze zin gebruikt Hallstein ook nog een andere uitdrukking, die de plannen van de Nazi’s voor een veroverd Europa en het plan voor een “**New World** Order verraadt: ‘Gesamtstaat’dat is een uitdrukking voor de ‘Verenigde Europese Staat’ – de huidige ’EU Brussel’ – en naderhand de New World Order onder het gezag van dezelfde belangen.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Het Atomium Brussel – Aanspraak op wereldoverheersing

Geheel passend met de komst van deze nieuwe politieke opzet – de 'EU in Brussel' – vond de Wereldtentoonstelling in 1958, plaats in deze stad. Het symbool voor deze 'Wereldtentoonstelling' – en sindsdien het kenmerk van Brussel – was het Atomium gebouw. De samenstelling van deze enorme vergroting van een atoom was bedoeld om de 'trots' van de mens te symboliseren vanwege het 'temmen' van atoomenergie voor vreedzame doeleinden – en als een aanspraak op wereldmacht.

De 'Machtigingswet van Lissabon' roept op tot het vormen van een Europees leger – met inbegrip van atoomwapens – onder het gezag van het politburo van het kartel, de Europese Commissie. Met deze wet uit 2009 heeft het Atomium symbool duidelijk een nieuwe betekenis gekregen: De aanspraak op Wereldoverheersing door de 'EU Brussel'. Met haar huidige plannen om een nieuw gebouw voor de Europese Commissie te bouwen in "het zicht van het Atomium" laat het kartel geen twijfel bestaan over haar bedoelingen.

[43] ***'Schaffung dieses Reiches'***, dat is het vestigen van een Nazi Reich over geheel Europa.

[44] Hier laat Hallstein voorzichtig achterwege om alle andere landen die veroverd moeten worden, er bij te betrekken.

[45] ***'Grenzen der Geisteskraft'***, dat is de dubbelzinnige formulering van Hallstein, dat de juristen in de bezette landen beperkte geestelijke bekwaamheden hebben – in vergelijking met 'Arische' juristen, zoals Hallstein; dit verband in de tekst van Hallstein toont zijn steun voor de fanatieke Nazi ideologie van (Arische) 'Übermenschen' en 'Untermenschen' in de bezette landen.

*"Een dergelijke poging zou ook fout lopen vanwege de ingewikkelde structuren ['Verwickeltheit des Gefüges] van een **"Moderne Sociale Ordening".**[46] Men kan niet zomaar een ingewikkeld juridisch systeem veranderen als een jurk, die uit de mode is geraakt, omdat elke fundamentele verandering ook de – om het zo te noemen – Persoonlijkheid [Persönlichkeit] van een volk raakt."*

*"Ik kom nu tot de concrete vragen van de **Instelling van de [Nazi/kartel] Wet.**[47] Men moet onderscheid maken tussen verschillende normen, waarvan de invoering niet vertraagd kan worden: zij bestaan uit een bepaald **Noodprogramma ['Sofortprogramm'] binnen het Juridische Unificatie Proces.**"[48]*

In 1957, in de **Verdragen van Rome**, plaatste Hallstein deze **"Noodprogramma's binnen het Juridische Unificatie Proces"** als de basis voor de **'EU Brussel'**– meest opmerkelijk door de vorming van de zogenaamde EU Commissie als een "Uitvoerend Orgaan van de 'EU Brussel'.

De EU Commissie, deze unieke opzet – nimmer vertoond in de geschiedenis van democratische grondwetten – was overgenomen van de Nazi/kartel tekentafels.

In 2009, tekenden 27 Europese politici – zonder daarvoor de toestemming te vragen van hun kiezers – het **'Machtigingsverdrag van Lissabon'** en gingen daarmee accoord met de **"Noodprogramma's binnen het Juridische Unificatie Proces"** met inbegrip van een niet verkiesbaar "Centraal kartel Kantoor" dat – net zoals in de Middeleeuwen – het alleenrecht heeft wetten uit te vaardigen over Europa zonder enige democratische controle.

[46] ***'Moderne soziale Ordnung'***, d.w.z. Hallstein aarzelt niet het totalitaire Nazi Regime te beschrijven als een 'moderne sociale orde'.

[47] ***'Rechtsangleichung'***, dat is Nazi Newspeak voor omverwerping van het bestaande juridische systeem en opleggen van totalitaire Nazi wetten.

[48] ***'Rechtsvereinheitlichung'***. Dat is nog zo'n Nazi uitdrukking om het opleggen van totalitaire Nazi wetten te omzeilen.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Het Duitse kartel krijgt toegang tot nucleaire technologie

Op 1 januari 1959 stelde de Europese Commissie officieel een "gemeenschappelijke markt voor nucleaire stoffen" middels EURATOM in.

Dus slechts een jaar nadat de Nazi/kartel aanhanger Hallstein tot Hoofd van het politburo van het kartel was aangesteld – en 14 jaar na 1945 – had hij zijn derde opdracht vervuld: Toegang van de Duitse kartel belangen tot de nucleaire (wapen) technologie.

"Daarentegen zijn er zulke (wetten), die eerst opgesteld moeten worden, aangezien er op het juridische vlak geen utvindingen zijn, maar alleen ontdekkingen. Deze wetten moeten opgesteld worden met de medewerking van de 'Beschermers van de [Nazi/kartel] Wet' in de ***Oostelijke Gebieden,***[49] *die enkele [!] bijdragen kunnen leveren aan het Zuiveren [läutern] van ons Juridische Systeem teneinde het een* ***Werkelijke [Nazi/kartel] Wet te maken van het Duitse Volk.***

"Het 'Juridische Noodprogramma' – het directe doel – is in feite al in gebruik in het ***Oude Rijk.***[50]

"Het ***Juridische Proces om deze [Nazi/kartel] Wetten in te voeren*** *is de* ***Richtlijn.***[51] *De Bevoegdheid [om deze richtlijnen] uit te vaardigen berust bij de* ***Officiële ambtenaren van het [Nazi/kartel] Europese Rijk.*** *['Reichsminister'] samen met het [Nazi] Ministerie van Binnenlandse Zaken.*

Hallstein nam al deze elementen over in de verdragen van Rome als zijnde de grondprincipes van de overheersing van Europa heden ten dage door de 'EU in Brussel':

- **De "Ambtenaren van het [Europese] kartel Rijk"** in Hallsteins Veroveringsrede werden de **'Europese Commissieleden'** die over Europa regeren ten gunste van het kartel en geheel buiten enige democratische controle om.
- **De "Richtlijnen" van de Nazi/kartel tekentafel werden de "Europese Richtlijnen" van vandaag. Deze "Europese Richtlijnen"** samen met de zogenaamde **"Europese Voorschriften"** zijn de dictatoriale bevelen geworden waarmee het kartel politburo – de Europese Commissie – de wetten bepaalt voor 500 miljoen Europeanen – in wezen geheel buiten het democratisch proces om.

[49] ***"Ostmarken'***; Hier gebruikt Hallstein het meervoud van Ostmark, waarmee hij impliceert, dat hij na de annexatie van Oostenrijk meerdere nieuwe gebieden in het Oosten voorziet, die veroverd gaan worden.

[50] ***'Altreich'***, dat is Nazi Duitsland.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Een traditie van symbolen

Als beloning voor het tot een goed einde brengen van de opdrachten van het kartel, stelden de aandeelhouders van het kartel de 'nieuwe koning van Europa' een 'kasteel' en een 'koninklijke staf' van duizenden gedienstige bureaucraten ter beschikking.

De bouw van het Berlaymont gebouw – dat nog steeds het hoofdkwartier is van de EU Commissie – begon in 1963 en markeerde het begin van de tweede 5-jarige periode van Hallstein als Hoofd. Als men naar de blauwdrukken van dit kasteel kijkt, moet Hallstein overgelukkig zijn geweest: de vorm het Hoofdkwartier van de Europese Commissie lijkt opvallend op het insigne, dat hij – vele jaren met trots droeg.

[51] *'Verordnung'*, dat is de dictatoriale uitoefening van de Nazi wetten in de bezette landen; het is wel een bizarre grap van de geschiedenis, dat minder dan 20 jaar was dat Nazi propagandist Hallstein deze ondemocratische technieken naar voren bracht als een middel om Europa te overheersen onder de Nazi/IG Farben coalitie; hij – als president van de Europese Commissie – dezelfde 'richtlijnen en voorschriften' zou inbrengen als middel waarmee de erfgenamen van IG Farben over Europa konden regeren onder de vlag van de EU. Het Verdrag van Lissabon, dat op 1 december 2009 in werking trad, maakt zijn visioen werkelijkheid.

“Onder de onderwerpen van deze ***snelle richting*** *[van de Nazi/kartel Wet] kunnen wij een onderscheid maken tussen twee groepen: De eerste groep omvat de* ***richtlijnen*** *betreffende de* ***grondwet, die de Nationaal Socialistische Staat vormen,*** *en haar vorm en werkelijkheid bepalen.*

“Deze Richtlijnen werden reeds enkele dagen na de ***[Nazi/kartel] Verenigingswet***[52] *ingevoerd.*

“Daaronder bevinden zich:

- ***De Staats Grondwetten tegen het oprichten van nieuwe politieke partijen [in een Europa onder Nazi bewind.]***[53]
- ***De Staats Grondwetten, die de eenheid tussen de [Europese Nazi/kartel] Staat en de [Nazi/kartel] Partij veilig stellen.***[54]
- ***Staats Grondwetten voor de samenstelling van het [Nazi/kartel] Rijk.***[55]
- ***Staats Grondwetten betreffende Bestuurders van het [Europese Nazi/kartel] Rijk.***[56]

[52] ***‘Vereinigungsgesetz’***, betekent de ingevoerde Naziwet, dat de annexatie van Oostenrijk een pseudo-wettige basis gaf.

[53] ***‘Staatsgrundgesetze gegen die Neubildung von Parteien’***, d.w.z. als een van de eerste maatregelen na in Duitsland de macht gegrepen te hebben, verboden de Nazi’s de oprichting van nieuwe politieke partijen; deze wet was in de ogen van Hallstein zo belangrijk, dat deze zo snel mogelijk ingevoerd moest worden in elk land,dat door de Nazi’s overwonnen was – dit is dus dezelfde man die later vorm gaf aan de EU

Hallstein – Meesterbrein van de ‘EU Brussel’

De overlevering van bevordering van kartel dictatorschappen

Van 1933 tot 1945
uit naam van de
Nazi/kartel coalitie

Van 1958 tot 1967
als eerste president van
de ’EU Brussel’ aange-
steld door het kartel

In 1939 was Hallstein een openlijke voorstander van de opbouw van het dictatorschap van het Nazi/kartel door geheel Europa – met inbegrip van het verbod van andere politieke partijen en andere karakteristieken dan het totalitair regiem.

Minder dan 20 jaar later werd deze ijveraar voor een Europees Dictatorschap via multinationals de hoofd architect van de ‘EU Brussel’

In 1957, werd diezelfde man door het kartel aangesteld als de eerste President van hun nieuwe politburo, de Europese Commissie.

Om het publiek te misleiden werden de militaire aandeelhouders van het kartel na 1945 vervangen, maar het Olie en Farmaceutisch kartel plaatste haar voornaamste juridische en politieke technocraten in top functies voor haar volgende poging voor dominantie van Europa.

[54] de kernwet voor het invoeren van het Nazi dictatorschap in ieder land.

[55] ***‘Neuaufbau’***, dat is omvormen van democratie naar dictatorschap.

[56] ***‘Reichstatthaltergesetz’***, paragraaf 1 van deze wet stelt: De Rijks gouverneur is de vertegenwoordiger van de Rijksregering in zijn gebied. Zijn taak bestaat te verzekeren, dat de politieke bevelen uitgevaardigd door de Führer (Leider) en Kanselier van het Rijk (Hitler) worden opgevolgd’. (‘Er hat die Aufgabe, f ür die Beobachtung der vom Führer und Reichskanzler augestellten Richtlinien der Politik zu sorgen’)

In 1957, ontwierp Hallstein de **"Staats Grondwetten voor de Nieuwe Inrichting van het [Europese kartel] Rijk"** in de Verdragen van Rome.

Meer dan 50 jaar later ondertekenden 27 Europese politieke leiders – zonder de kwaadaardige historische oorsprong van de 'EU Brussel' aan hun kiezers te openbaren – de 'machtigingswet van Lissabon' en daarmee de **"Staatsgrondwetten voor de Nieuw Inrichting van het [Europese kartel] Rijk."**

"De tweede groep van dringende wetten, die zich dagelijks uitbreiden, behelst de Richtlijnen betreffende de opbouw van [Nazi/kartel] Staats Instellingen, Materiële Rechten of de Maatregelen waarover de Nationaal Socialistische Wetsontwerper[57] al een uitspraak heeft gedaan *[let op het oppermachtige woordgebruik!]* ***– of door handhaving van Bestaande [Nazi/kartel] Wettelijke Voorwaarden of door Nieuwe te maken.***

"Deze Richtlijnen als doorgevoerde wetten [Causa Iudicata], d.w.z. zij zijn van de Status van Rechts Politiek *[Rechtspolitik]* ***overgegaan naar de Status van Bestaande [Nazi/kartel] Verordening*** *[geltenden Ordnung].*

"Deze Wetten hebben geen nadere overweging nodig [!].

"De belangrijkste [Nazi/kartel] Wetten in deze categorie, die onmiddellijk werden ingevoerd *[in geannexeerd Oostenrijk]* ***waren:***

[57] ***'Nationalsozialistische Gesetzgeber'***, d.w.z. de Hitler Regering.

Hallstein – Meesterbrein van de ‘EU Brussel’
Ontwerper van het kartel Dictatorschap van de 21e Eeuw

Dictatorschap
1939
‘Veroveringsrede’

Dictatorschap
1957
‘Verdragen van Rome’

Multinationale Bedrijven Dictatorschap
HEDEN

Als U de volgende paragrafen leest zullen de volgende vragen naar voren komen:

- **Hoe konden de politieke leiders** van 27 Europese naties de Machtigingswet van Lissabon ondertekenen en accoord gaan met een politiek platform waarvan de hoofdarchitect duidelijk – en openbaar gedocumenteerd – een uitgesproken voorstander van politieke en multinationaal dictatorschap is?
- **Hoe kunnen miljoenen intelligente mensen** over het gehele Europese Continent – een continent dat zegt aan de wieg te staan van democratie – zijn toekomst uit handen te geven aan een stelletje politici die onwelwillend waren deze verworvenheden te beschermen.

- ***De Wet voor de Bescherming van het Duitse Bloed en de Duitse Eer;***[58]

- *Het instellen van de **administratieve organisaties van het [Europese Nazi/kartel] rijk** [Reichseigene Verwaltungen];*

  a) *De **financiële administratie** [finanzverwaltung] als een van de eerste maatregelen;*

  b) *De **juridische administratie** [‘Justizverwaltung’];*

  c) *De **spoorweg en posterijen administratie** [‘Eisenbahn- und Postverwaltung’];*

  d) *De **luchtvaart administratie** [‘Luftfahrtverwaltung’];*

  e) *De **afdelingen van het propaganda ministerie** [‘die Behörden des Propaganda Ministeriums’];*

- *“De **militaire wetten** [‘Wehrrecht’] en de **wetten betreffende de** [Europese Nazi/kartel] **arbeidsdienst**[59] en de **wet betreffende de luchtverdediging**;*

[58] ***‘Gesetz zum Schutze des deutschen Blutes’***, dit is geen drukfout, hier geeft Hallstein – duidelijk de hoogste prioriteit aan de invoering van de Nürnberg Rassen Wetten in de bezette gebieden.

[59] ***‘Reichsarbeitsdienst’***, beginnend in 1935 voerden de Nazi’s een zes maanden durende verplichte dienst voorafgaand aan de militaire dienst, die ideologische en lichamelijke voorbereiding van iedere Duitse man ten doel had.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Ontwerper van het kartel dictatorschap van de 21e eeuw

Grootbedrijf
Dictatorschap
1939

Grootbedrijf
Dictatorschap
1957

Politieke medestanders van het 'Machtigingsverdrag van Lissabon' voor de invoering van het dictatorschap van multinationals in de 'EU Brussel'

In 1957 werd het de racist Walter Hallstein, een groot voorstander voor de militaire onderdrukking van Europa onder het dictatoriale gezag van de Nazi/kartel Coalitie, mogelijk gemaakt de voornaamste ontwerper van de EU en de eerste president daarvan te worden. Het Europese volk – in die tijd – werd het onmogelijk gemaakt te ontdekken wie deze voornaamste ontwerper van de 'EU Brussel' was.

Na de publicatie van dit boek, kan geen politicus, die het 'machtigingsverdrag van Lissabon' ondertekende en geen politieke partij, die zitting heeft in het 'Europese Parlement' dan nog zeggen: "Wij hebben het niet geweten".

Men kan slechts tot een conclusie komen: Europese politici en politieke partijen die de dictatoriale opzet van de 'EU Brussel' blijven steunen – ondanks de historische bewijzen – moeten weggestemd worden door miljoenen mensen en vervangen worden door vertegenwoordigers, die vastbesloten zijn de democratie te beschermen.

- *Uit de **administratieve wetten** ['Verwaltungsrecht']: de **rijks administratieve gemeentewet** ['Reichsgemeindeordnung'], **de wet op bijeenkomsten**[60], deel van **de ambtenarenwet**[61] en deel van de **wet met betrekking de bezoldigingsregels van ambtenaren** ['Besoldungsrecht'];*

- ***Belangrijke Belastingen:***

- *Volgens de **wetten op regeling van beroepsorganisaties** ['stänsdisches Recht']: de **wet op regeling van de kultuurkamer** ['Kulturkammergesetzgebung'], de **veeartsenijwet** ['Tierärzte- Ordnung'];*

- *Volgens de **landbouwwet** ['Bauernrecht']: de **boerderij erfwet** ['Erbhofgesetz'], de **voedsel-voorzieningswet** ['Nährstandsgesetz'], de **regelgeving betreffende het op de markt brengen van producten** ['landwirtschaftliche Marktordnung'];*

- *Volgens de **sociale wet** ['Sozialrecht']: de [Nazi/kartel] **rijksverzekerings regelingen** ['Reichsversicherungs-Ordnung'] en de **de regelingen van de sociale voorzieningen** ['fürsorgerechtliche Vorschriften'].*

- *Volgens de **werkgelegenheidswet** ['Arbeitsrecht']: stap voor stap de **wet ter regeling van de nationale arbeidsdienst** ['Gesetz zur Ordnung der nationalen Arbeit'].*

[60] ***'Sammlungsgesetz'***, een Naziwet uit 1934, die in wezen het recht op onafhankelijke openbare bijeenkomsten uitschakelt middels officiële goedkeuring van de Nazi autoriteiten vereist voor al dit soort bijeenkomsten.

[61] **'Beamtengesetz'**, een van de eerste Naziwetten van 7 april 1933 – slechts twee weken na de beruchte "Machtigingswet" van de Nazi's (Ermächtigungsgestez) – sluit iedereen van Joodse afkomst, iedereen die tegen het Nazi regime is en al diegenen, "die niet ten allen tijde klaar staan voor het Staatsbelang" (Personen, die nicht jederzeit rückhaltlos für den nationalen Staat eintreten)., uit als ambtenaar te kunnen werken.

Hallstein – Meesterbrein van de 'EU Brussel'

Ontwerper van het kartel dictatorschap van de 21e eeuw

Economie | Sociaal | Justitie | Politie | Andere Zaken

Compleet Gezag Over De
Samenlevingen In Alle Europese Landen

Zelfs al voor de ondertekening van de Machtigingswet van Lissabon, bepaalde de 'EU Brussel' al 80% van alle juridische zaken binnen de lid-staten van de 'EU Brussel'. Het alleenrecht op het doen van wetsvoorstellen berust bij het politburo van het kartel, de Europese Commissie – niet bij het parlement van de EU.

Dit is het gevolg van de zogenaamde Verdragen van Rome, ruim een halve eeuw geleden ontwikkeld door de groep van Hallstein ten gunste van het kartel. Na de Machtigingswet van Lissabon zal dit percentage uitgroeien tot 100% – dat wil zeggen het gehele gezag over de Europese naties, de samenlevingen en het volk door het kartel.

De meeste van deze wetten, zoals door Hallstein in zijn 'Veroveringsrede' van 1939 (linker bladzijde) zullen door heel Europa worden ingevoerd via de EU. De 'Veroveringsrede van Hallstein in 1939 is niet alleen een uniek historisch document, maar ook uiterst actueel: Het geeft de lezer van dit boek – feitelijk iedereen in Europa – een nauwkeurige blik op de toekomst van dit continent onder het gezag van de EU.

- "Uit de **economische wetten** volgde de ***'Regeling om het vierjarenplan Op te Leggen'*** [62]

Het "vierjarenplan"van de Nazi/kartel coalitie was het Centrale Economische Plan van de Nazi/kartel Dictatorschap om Europa te veroveren.

- "Voorts de **regels betreffende de productie sector van de economie** *['gewerblichen Wirtschaft'],*

De "Regels betreffende de Productie Sector van de Economie" waren een onderdeel van het gecentraliseerde totalitaire economische systeem van het Nazi/kartel dictatorschap met het doel om het economische gezag van het kartel in Europa veilig te stellen.

"Betreffende kartel **wetten** *['kartellrecht']*, betreffende **grootbedrijven advertenties** *['Wirtschafts-Werbung']*, betreffende de **formatio vaststelling van prijzen** *['Preisbildung']*, in het bijzonder de overheidsregels betreffende vast leggen van prijzen *['Preisstopverordnung']*;

- Uit het **burgerlijk wetboek** *['Zivilprozessrecht']*, de wet ter voorkoming van misbruik van leidende posities op de markt *['Verhütung missbräuchlicher Ausnutzung von Vollstreckungsmöglichkeiten']*;

- Uit het **wetboek van strafrecht**, in het bijzonder de **wetten betreffende verraad en hoogverraad** ['Hoch- und Landesverrat'];

[62] ***'Verordnung zur Durchführung des Vierjahresplans'***, **d.w.z. het vierjarenplan kantoor was het centrale punt voor de coördinatie van de criminele activiteiten tussen het Olie en Farmaceutisch kartel IG Farben en de Nazi regering in de voorbereiding op WO II. De twee hoofdpersonen waren Dr. Carl von Krauch, ceo van het IG Farben Karetel (BAYER, BASF, HOECHST en andere chemische N.V.'s) en Hermann Göring. Zoals het Nürnberg Oorlogsmisdaden Tribunaal later vaststelde, vervulde dit vierjarenplan verschillende hoofdzaken waaronder:**

Nazi/IG Farben vierjarenplan kantoor: De blauwdruk voor de Europese Commissie

IG Farben Hoofdkantoor in Frankfurt (Duitsland)

IG Farben NW 7 Economisch Ontwerp Kantoor in Berlijn

Karl von Krauch veroordeeld tot 6 jaar gevangenisstraf wegens slavernij, foltering, moord en andere oorlogsmisdaden

H. Göring pleegde zelfmoord vooruitlopend op zijn ter dood veroordeling door het Tribunaal te Nürnberg

Het kantoor voor het vierjarenplan van het Nazi/IG Farben kartel

– ook bekend als het "Krauch Kantoor" (Nürnberg Tribunaal) –

- Bereidde de Nazi's op technisch en logistiek gebied voor op WO II
- Coördineerde de plundering van overwonnen Europa
- Werd geleid door de gevolmachtigde IG Farben Directeur Dr. Karl von Krauch, die over duizenden technocraten de leiding had
- Was de 'Economische Regering' van veroverd Europa
- Werd de Blauwdruk van het kartel – en van Hallstein – en model voor de Europese Commissie

a) Nazi Duitsland op technisch en logistiek gebied voorbereiden op oorlog.

b) Het coördineren van de immense productie en levering van explosieven en ander essentieel oorlogstuig voor de Wehrmacht

c) Het coördineren van de inlichtingen door Bayer, BASF en andere IG Farben dochterbedrijven uit vele landen en deze gebruiken voor strategische oorlogsplannen.

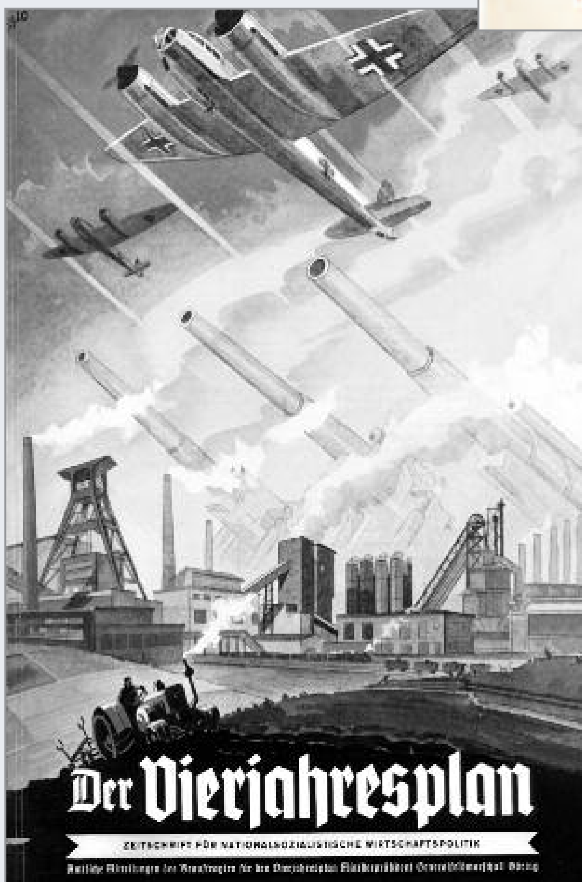
verdere informatie: GB2FY461

De economische regering van het kartel 1936 tot 1945: Het vierjarenplan kantoor.

Het vierjarenplankantoor – de **economische regering** van het kartel voor de verovering van Europa – publiceerde een maandelijks tijdschrift getiteld “Het Vierjarenplan – Tijdschrift voor Nationaal Socialistisch Economisch Beleid” [Der Vierjahresplan, Zeitschrift für Nationalsozialistische Wirtschaftspolitiek].

Het eerste vierjarenplan werd in 1936 gestart en had als doel Duitsland voor WO II klaar te stomen – onder technisch en economische leiding van het IG Farben kartel.

Er zijn veel van deze ‘Vierjarenplan' uitgaven bewaard gebleven. Boven: voorpagina van het januari 1937 nummer met Hitler en Göring, links: een voorpagina gedurende de oorlog, waarin de economische verovering als ware doel van WO II wordt beschreven.

De uitgebreide advertentie sectie van deze publicatie leest als een opsomming van de Duitse N.V.'s. Deze tijdschriften – maken veel duidelijker dan de meeste geschiedenisboeken – wie de drijvende krachten waren achter de Tweede Wereldoorlog.

De economische regering van het kartel
Heden: De 'EU Brussel'

Mail

Wednesday, Mar 31 2010

Britain faces losing power over its own Budget under new plans for an 'economic Government of the EU'

By JASON GROVES

Britain could be forced to have its Budget signed off by European leaders under plans to impose an 'economic government of the EU', it emerged yesterday.

German Chancellor Angela Merkel is pressing for 'oversight' of national economies to be included in controversial arrangements that were agreed by EU leaders yesterday.

65 jaar nadat het laatste economische regeringstijdschrift "der Vierjahresplan" werd uitgegeven, is het kartel bezig met de 'wederopstanding' van dezelfde totalitaire opzet. Middels de hedendaagse aandeelhouders van het kartel, de hoofden van de leidende export naties, stellen deze belangengroepen een dictatoriale Economische Regering voor onder het gezag van de 'EU Brussel'. **De mensen moeten niet wachten op weer een catastrofe en het volgende 'Nürnberg Tribunaal' om deze plannen te kunnen stoppen!**

verdere informatie: GB2EG298

- "Vanuit het **privaatrecht** *['Privatrecht']*, de nieuwe **aandeelhouderswet** ['Aktienrecht'], de wet betreffende **geldwissels en cheques** *['Wechsel- und Scheckrecht']*, de ***spoorwegverkeer wetten*** *['Eisenbahnverkehrsordnung']* ***en anderen***[63]*;*

"De instelling van deze wetten met grote met dringende noodzaak, kan niet eenvoudigweg worden bereikt door een enkele zin, die deze wetten van kracht verklaart in de nieuwe [Nazi/kartel] bezette gebieden.

"Overigens, deze wetten zijn in Sudetenland [deel van de huidige Republiek Tsjechië] ***met dezelfde snelheid (als in Oostenrijk) vanwege tijdgebrek***[64]*, maar ook [in het geval van Sudetenland] omdat* ***wij niet een gehele natie konden overnemen [!]*** *met een welomlijnd juridisch systeem. . . . . .*

Wanneer het **Machtigingsverdrag van Lissabon** is geimplementeerd zal het Kartel niet zomaar een land overnemen maar controle uitoefenen over alle landen binnen Europa.

"De samenstelling van de administratieve organisatie van Sudetenland en Oostenrijk, die momenteel vorm krijgt, zal als voorbeeld dienen voor ***de toekomstige administratie van het gehele rijk.***[65] *Dit is enkele dagen geleden uitgestippeld door de rijks minister (van Binnenlandse Zaken) Frick tijdens een rede in de academie voor administratie te Hamburg (Duitsland);*

- *"Op lager niveau (van deze administratieve opbouw in veroverde naties) zullen er de eenheden van stedelijke en landelijke gemeenten [Stadt- und Landkreise] zijn; de provincies zijn een mengsel van administratieve districten van de staten [staatliche Verwaltungsbezirke] en zelfstandige bestuursorganen.['Selbstverwaltungs-Körperschaften'], deze zullen worden geleid door een administratief hoofd ['Landsrat'].*

d) Het coördineren van de plundering van de belangrijkste N.V.'s door het IG Farben kartel in die landen, welke zijn veroverd door de Nazi Wehrmacht; dit leidde tot de veroordeling van verschillende IG Farben directeuren door het Oorlogsmisdaden Tribunaal te Nürnberg.

[63] Dat Hallstein deze specifieke wetten hier zo expliciet vermeldt is geen toeval. Deze – ogenschijnlijk zonder enig verband – genoemde wetten, reglementen, en verordeningen dienden allen een en hetzelfde doel: de binnenlandse en buitenlandse mobilisatie voor de oorlog.

De visie van Hallstein in 1939 wordt werkelijkheid

Fury as EU approves GM potato

Critics claim plant could spread antibiotic-resistant diseases to humans

By Martin Hickman and Genevieve Roberts

Thursday, 4 March 2010

The introduction of a genetically modified potato in Europe risks the development of human diseases that fail to respond to antibiotics, it was claimed last night.

German chemical giant BASF this week won approval from the European Commission for commercial growing of a starchy potato with a gene that could resist antibiotics – useful in the fight against illnesses such as tuberculosis.

Farms in Germany, Sweden, the Netherlands and the Czech Republic may plant the potato for industrial use, with part of the tuber fed to cattle, according to BASF, which fought a 13-year battle to win approval for Amflora. But other EU member states, including Italy and Austria and anti-GM campaigners angrily attacked the move, claiming it could result in a health disaster.

Met het patenteren van ons voedsel, tracht het kartel niet alleen een multi-miljarden wereldmarkt te veroveren. Er speelt namelijk ook een uiterst belangrijk politiek element: De uiteindelijk volledige afhankelijkheid van miljoenen mensen van GMO voedsel zal hele bevolkingsgroepen aan de genade van de patenthoudende bedrijven over leveren.

Het is geen toeval dat BASF – deelnemer aan het criminele IG Farben kartel – aan het hoofd staat van deze beangstigende ontwikkeling.

64 sinds de annexatie in oktober 1938 en de Veroveringsrede van Hallstein in januari 1939.

65 *'künftigen Reichsverwaltung'*, d.w.z. zullen worden toegepast in andere landen na verovering door de Nazi/IG Farben coalitie in Europa en de rest van de wereld zelfstandige bestuursorganen.['Selbstverwaltungs-Körperschaften'], deze zullen worden geleid door een administratief hoofd ['Landsrat'].

- *Op het middenniveau (van deze administratieve organisatie) zullen er eenheden van gewesten van het rijk['Reichsgaue'] zijn, evenals een mengsel van staats administratieve districten en zelf besturende organen; zij zullen geleid worden door* ***gouveneurs van het rijk.***[66] . . . . .

> *"Deze nieuwe voorbeelden kunnen u een idee geven van hoeveel er nog gedaan moet worden na de politieke verduitsing en ook de* ***juridische verduitsing van de nieuwe gebieden.***[67] *een overvloed van grote mogelijkheden liggen er voor de Duitse* ***'Beschermer van de [Nazi/kartel] wet'.***
>
> ***"Hij zal deze aanvaarden met een diepgaand vertrouwen in de toekomst van ons volk ['Arische Volk'] en met het bewustzijn dat het voor hem een eer is om een bescheiden aandeel te hebben in het opbouwwerk voor de voltooiing van de grote historische taak van Duitsland***[68] ***waar wij allemaal deelgenoot van zijn gemaakt."***

De invoering van de 'Machtigingswet van Lissabon' in 2009 zou de laatste paragrafen en hoogtepunten van de "Veroveringsrede" van Hallstein tegenwoordig een ontnuchterende werkelijkheid maken – voor het Europese volk en van de wereld.

[66] ***'Reichsstatthalter'***, dit waren fanate leden van de SS, Nazi soldaten of bureaucraten, ingezworen om meedogenloos de opdrachten van het olie en farmacie kartel en haar politieke marionetten, uit te voeren (zie hierboven).

[67] **'Nach der politischen auch die rechtliche Eindeutschung'** d.w.z. de [militaire] en politieke onderwerping van Europa is voor de eeuwigheid vast gemetseld door de instelling van een nieuw Duits [Nazi/kartel] juridisch systeem over heel Europa en de wereld.

[68] **'Grosse geschichtliche Aufgabe Deutschlands'**, d.w.z. de grote historische roeping van het Duitse Chemische, olie en farmacie kartel tot verovering en overheersing van Europa en de wereld.

De visie van Hallstein van 1939 wordt werkelijkheid

UK Economy News – vrijdag 26 maart 2010

LEIDERS VAN DE EU MAKEN RUIMTE VOOR een NIEUWE EUROPESE REGERING

vrijdag, 26 maart 2010

Europese leiders uit Duitsland en Frankrijk staan, volgens zeggen, achter een mogelijke invoering van een discutabele "economische regering van Europa". Om het eenvoudig uit te drukken zal dit een overheidsinstantie zijn binnen de Europese Unie, die toezicht zal houden op de economische toestand van een lidstaat en "waar nodig", de macht zal hebben om boetes op te leggen als staten doorgaan met grote begrotingstekorten. Dus…wat gaat dit betekenen voor het Verenigd Koninkrijk?

De politieke erfgenamen van de 'Architecten van Auschwitz' lopen voorop bij de volgende poging tot het gezag over miljoenen mensen.

Merkel (BAYER, BASF) en Sarkozy (HOECHST/Heden SANOFI) zijn de politieke aandeelhouders van de drie kartel zusters, die uiteindelijk verantwoordelijk waren voor twee wereldoorlogen.

De ontmaskering van het criminele verleden van deze kartel bedrijven komt op het juiste moment. De verspreiding van dit boek maakt het de mensheid mogelijk om lering te trekken uit de geschiedenis en niet voor de derde keer slachtoffer te worden van de belangen van het kartel.

Niemand kan zeggen: "Ik wist het niet!"

Zijn hele leven was Hallstein een beruchte dienstknecht van het kartel. Zoals een dwangmatige misdadiger van de ene misdaad tot de volgende wordt gedwongen, zo hield Hallstein nooit op in zijn levenswerk; Europa in de handen van het kartel over te dragen.

Hoewel Hallstein de bedrijfsbelangen die hij diende, niet openlijk kon toegeven, schreef hij openhartig over zijn voornemens tijdens het opzetten van de EU.

In zijn 500 bladzijden dikke boek "De Europese Gemeenschap" [Die Europäische Gemeinschaft] dat in 1979 al in de 5e editie verscheen, schept hij zelfs op over de "originele" aard van zijn opzet: de 'Europese Commissie'. Alsof dit nooit in de geschiedenis is uitgevonden.

Verspreiding van het dictatorschap van het kartel

De grondwettelijke organen

• De commissie

"Iedere handeling begint bij de [EU] commissie.

"De [EU] commissie is het meest oorspronkelijke element in de organisatie van de [Europese] gemeenschap zonder enig voorbeeld in de geschiedenis.

"Haar taak is de vertegenwoordiging van de [Europese] gemeenschap, naar binnen en naar buiten. …

"De [EU] commissie is onafhankelijk van de regeringen van de lidstaten. Aan de [EU] commissie kunnen door de lidstaten geen opdrachten gegeven worden, noch zullen deze aangenomen worden door de [EU] commissie. ….

"De commissie heeft het alleenrecht om wetten uit te vaardigen …

Walter Hallstein
"De Europese Gemeenschap"
5e Druk
Econ Verlag, Düsseldorf, 1979

Het is duidelijk dat weinigen van de politieke leiders, die het "Machtigingsverdrag van Lissabon" ondertekenden bekend waren met het boek van Hallstein.

Gesterkt door deze zelfvoldaanheid, drong het kartel verder aan. Het is nu de hoogste tijd – voor zowel democratische politici als miljoenen mensen – om op te komen voor hun fundamentele rechten van vrijheid en democratie. Als wij nu niets doen, krijgen we misschien generaties lang geen kans meer.

Zeventig jaar nadat Hallstein zijn visie op Europa gaf in zijn veroveringsrede, wordt het nu wel heel kort werkelijkheid.

Sarkozy, Merkel, Berlusconi en andere politici voeren meedogenloos de opdrachten uit van het Olie en Farmaceutisch kartel.

Het is geen toeval, dat deze zelfde politici andere politieke leiders hebben gedwongen om de machtigingswet te ondertekenen, het zogenaamde "Verdrag van Lissabon".

Aangezien deze politici niet de moed hebben om zich tegen de dwang van de aandeelhouders van het kartel te verzetten moet de burger van Europa een beslissing nemen: Accepteer dit dictatorschap van de N.V.'s over Europa – of bescherm onze fundamentele rechten op democratie voor nu en de komende generaties.

Hoofdstuk 3

Het 'Groot Gebied Kartel'

('Das Großraum-Kartell')

en haar organisatorisch raamwerk

**Walter Hallstein was niet de enige ontwerper van een wereld onder gezag van het kartel na de tweede wereldoorlog.
Tegen 1941 had het Nazi regime meerdere ´instituten´ met slechts één doel: De toekomstige economische en politieke vorm van de wereld voor te bereiden – om geactiveerd te worden na de Nazi/kartel zege in WO II.**

Eén van deze 'veroveringsinstituten' was het "Centrale Onderzoek Instituut voor Nationaal Economische Regeling en de Groot Gebied Economie" in Dresden, Duitsland. Het hoofd van dit Nazi/kartel ontwerp kantoor was Arno Sölter.

In 1941 vatte Sölter de plannen voor een na WO II Europa onder hun gezag samen in zijn boek: "Het groot gebied kartel – Een werktuig van de industriële markt regeling in een Nieuw Europa". [De originele Duitse titel is: "Das Grossraum-Kartell – Ein Instrument der Industriellen Marktordnung in einem neuen Europa"].

**Het boek van Sölter werd een blauwdruk voor de EU.
De overeenkomsten zijn ontluisterend.**

Het ‘Groot Gebied Kartel’ van de Nazi’s – blauwdruk voor de samenstelling en het functioneren van de ‘EU Brussel’

INLEIDING

Het Duitse woord voor Grossraum of “grosser Raum” betekent letterlijk groot gebied of grotere sfeer.

Tegen de zomer van 1941 had de coalitie van het olie en farmacie kartel I.G. Farben – BAYER, BASF, HOEGHST (tegenwoordig deel van Sanofi-Aventis) – en hun politieke/militaire aandeelhouders, de Nazi’s, Frankrijk en grote delen van Europa bezet.

Arno Sölter hoofd van het officiële Nazi “Centraal Onderzoek Instituut voor Nationale Economische Ordening en Economie van de Grotere Sfeer” en schrijver van het boek “Het kartel van de Grotere Sfeer.” (“Das Grossraum-Kartell”)

Het was het tijdstip, dat het olie en farmacie kartel I.G. Farben haar naoorlogse plannen openbaar maakten. Na de opkomst van de Nazi’s en de opbouw van hun oorlogsmachinerie gefinancierd te hebben (Er werd in bijna 100% van de explosieven, dieselolie, rubber en andere oorlogsnoodzakelijkheden voorzien), hoopte het kartel op een exorbitante opbrengst voor hun investeringen.

Deze feiten worden gedetailleerd weergegeven in de zittingen aangaande I.G. Farben van het Amerikaanse congress in 1945 en in het proces tegen hen in het Nürnberg Oorlogsmisdaden Tribunaal. **(www.cartel-roots-ww2.org)**

Het I.G. Farben kartel kreeg de terugbetaling op haar investeringen, die het verlangde. Vanuit de ruwweg 20 landen, die door de Nazi troepen waren veroverd ontving I.G. Farben in wezen alle chemische, farmaceutische, petrochemische, minerale en andere industrieën – voor niets. Achter elke tank die België, Nederland, Frankrijk, Polen, Tsjechoslowakije, Denemarken, Noorwegen en al die andere Europese landen binnen rolden, volgde “de mannen in de grijze pakken” – de vertegenwoordigers van de I.G. Farben N.V.’s met als bedoeling hun “buit” te innen.

Deze gewetenloze plundering van gehele industrieën en naties werd de blauwdruk voor de navolgende wereldwijde inpikkerij – van vandaag de dag: Halliburton, verschillende olie en farmacie multinationals en andere bedrijfs-“investeerders” onder het presidentschap van Bush verzekerden zich ervan, dat zij hun deel van de investeringen kregen gedurende de oorlog in Irak.

Terug naar WO II: de terminologie van I.G. Farben voor een na-oorlogse regering over een “groot gebied” beschreef in eerste instantie het grondgebied van Europa inclusief Rusland. Maar dit begrip werd opzettelijk rekbaar gehouden zodat – met de geplande militaire overwinningen in Azië, Amerika en de rest van de wereld – het begrip “Groot Gebied” uiteindelijk de hele wereld zou zijn.

Deze plannen voor een militaire wereld verovering en daaropvolgende onderwerping door de Nazi/I.G. Farben coalitie werd gedetailleerd weergegeven gedurende het Nürnberg Oorlogsmisdaden Tribunaal tegen de directeuren van het I.G. Farben kartel. Kopieën van meer dan 40.000 originele documenten werden 60 jaar lang voor het publiek verborgen gehouden in de Nationale Archieven van de U.S.A. In 2007 werden ze uiteindelijk online gepubliceerd op www.profit-over-life.org.

De volgende gedetailleerde beschrijving van de I.G. Farben plannen na WO II werd in 1941 gepubliceerd in een boek van Arno Sölter getiteld “Het groot gebied kartel – Een methode voor Industriële markt regulering in een nieuw Europa”. [De oorspronkelijke

titel in het Duits was: Das Grossraum-Kartell – Ein Instrument der industriellen Marktordnung in einem neuen Europa].

De publicatie van dit boek was niet het werk van een eenling. Sölter was het hoofd van het officiële Nazi “Centrale onderzoek Instituut voor Nationale Economische Regeling en de Economie van het Groot Gebied” in Dresden, Duitsland in die tijd. Dit “Instituut” was een van de officiële economische ontwerpkantoren van de Nazi/Farben coalitie voor naoorlogs Europa.

Dit boek verschaft de blauwdruk voor wat later de structuur van de Europese Unie zou worden – een lichaam van kartel belangen, die de “groot gebieden” als hun markten opeisten – en zonder enige democratisch bestuur werken.

UITTREKSELS UIT HET BOEK VAN SÖELTER UIT 1941

TITEL VAN HET HOOFDSTUK: ‘HET GROOT GEBIED KARTEL’

“Wij herinneren aan de markt organisatie rangorde: Staat – Economische Groep – kartel, die wij hebben vastgesteld voor het Groot Gebied. In dit verband gaan wij voorbij aan de verantwoordelijkheden van de staat met betrekking tot het gebied van commerciële en financiële politiek binnen het Groot Gebied. Wij willen daarentegen meer in detail kijken naar het probleem van de organisatie van de Europese markt vanuit het oogpunt van het kartel en daaruit volgend,in detail naar de problemen van de economische politiek van de staat, die onvermijdelijk voortvloeien uit het principe van de marktregulering van de gehele ruimte van het ‘Grote Gebieden Kartel’.

Rechtstreeks boven het "Grote Gebieden Kartel" staat de Economische Groep, wiens markt regulerende taken wij graag ondergebracht zagen in een 'Kartel-Kantoor'.

"Hiertoe zal de bestaande kartel afdeling voor de Economische Groepen moeten worden uitgebreid om de taken van dit nieuwe kantoor op zicht te nemen. Boven dit kartel Kantoor zal het Centrale kartel Kantoor staan, dat op grond van de vermindering van verantwoordelijkheden, overeen zal komen met de huidige "kartel Oppertoezicht' afdeling van de Duitse Industrie Groep (Reichsgruppe Industrie), maar ook met de kartel afdeling of gespecialiseerde afdelingen van het Duitse ministerie van economische zaken"[1].

De huidige EU-Commissie is een nauwkeurige kopie van dit "Centrale kartel Kantoor". Het regeert ten bate van kartel belangen en geheel buiten democratisch toezicht.

"Vanuit een praktisch oogpunt moeten deze taken worden gespreid om verdubbeling van werk te voorkomen. Het zou raadzaam zijn om het feitelijke toezicht op de kartel kantoren op te dragen aan het ministerie van economische zaken, terwijl de werkzaamheden van het Centrale kartel kantoor voor Industrie zich meer moet bezig houden met problemen van fundamentele markt organisatie, alsook met de juridische en kartel zaken tussen de staten. Om effectief te kunnen werken moet het kantoor voor Industrie op de hoogte gehouden worden van alle problemen, die zich voor doen. Als wij vervolgens de doelstellingen van het "Centrale kartel Kantoor" bespreken, moeten wij ook de daarbij behorende zakelijke-, en organisatorische problemen daarin meenemen, d.w.z. welke niet zijn aangeduid in overeenstemming met de bovengenoemde autoriteiten.

"Vanzelfsprekend volgt hieruit, dat de Duitse methode van kartel oppertoezicht ook ingevoerd zal worden in de niet-Duitse delen van de Europese invloedssfeer. De grootte en aard van de organisatie in andere landen zal natuurlijk variabel zijn, afhankelijk van de mate van industrialisatie. Hierna bespreken wij de manier van

[1] Uitgaande van organisatorische vereenvoudiging, beschouwen wij de betrokkenheid van de Duitse economische kamer (Reichswirtschaftskammer) als ongewenst.

handelen van de organisatie van het kartel in relatie tot de bestaande omstandigheden in Duitsland".

1. Het centrale kartel kantoor

a) *Het centrale kartel kantoor is de hoogst regelgevende organisatie; daarmee is het*

i) *verantwoordelijk voor het nemen van de uiteindelijke beslissingen over vragen betreffende de verantwoordelijkheid van het kartel oppertoezicht;*

ii) *verantwoordelijk voor het onderhouden van contacten met de hoogste expertise organen (m.b.t. economische, en handelspolitiek, prijspolitiek en handelsgoederen enz) en voor de coördinatie tussen de genoemde organen en hun onderwerp gerelateerde beslissingen en fundamentele opdrachten.*

Het 'Centrale kartel Kantoor' van de EU te Brussel: het Berlaymont gebouw van de EU Commissie. In feite is dit gebouw slechts één van de meerdere kantoorcomplexen van de EU Commissie in Brussel. De gebouwen zijn voor de uitvoerende organen met meer dan 54.000 niet gekozen bureaucraten, die over Europa regeren ten bate van het kartel.

b) *Het centrale kartel kantoor onderhoudt contacten met de mogelijke nationale kartel kantoren van de andere Europese naties, zowel met betrekking tot belangrijke fundamentele zaken als betreffende beslissingen over verantwoordelijkheidskwesties waarover het "Groot Gebied kartel of de individuele nationale kartels niet tot overeenstemming kunnen komen.*

De 'kroonzaal' van het EU Centrale kartel kartel Kantoor: De vergaderzaal van de EU Commissie op de 13e etage van haar Brusselse hoofdkwartier.

c) Daarmee in overeenstemming vertegenwoordigt het centrale kartel kantoor de bevoegde klachten afdeling betreffende beslissingen van kartelkantoren. Daarenboven moeten klachten over zulke zaken als maatregelen genomen aangaande overtredingen door buitenlandse kartels gedaan worden via het centrale kartel kantoor.

d) kartel wetten, die momenteel zeer uiteenlopend zijn en slecht georganiseerd, moeten herzien worden en zo goed mogelijk gestandaardiseerd worden voor het grotere geheel.

e) Algemene markt regulerings principes voor de grote Europese gebieden moeten opgesteld worden. Voor wat betreft markt-, en kartel reguleringen moeten dezelfde regels worden vastgesteld net zoals de economische verordeningen, die zijn gemaakt ofwel nog worden voorbereid door het ministerie van economische zaken voor het boekhoud systeem.

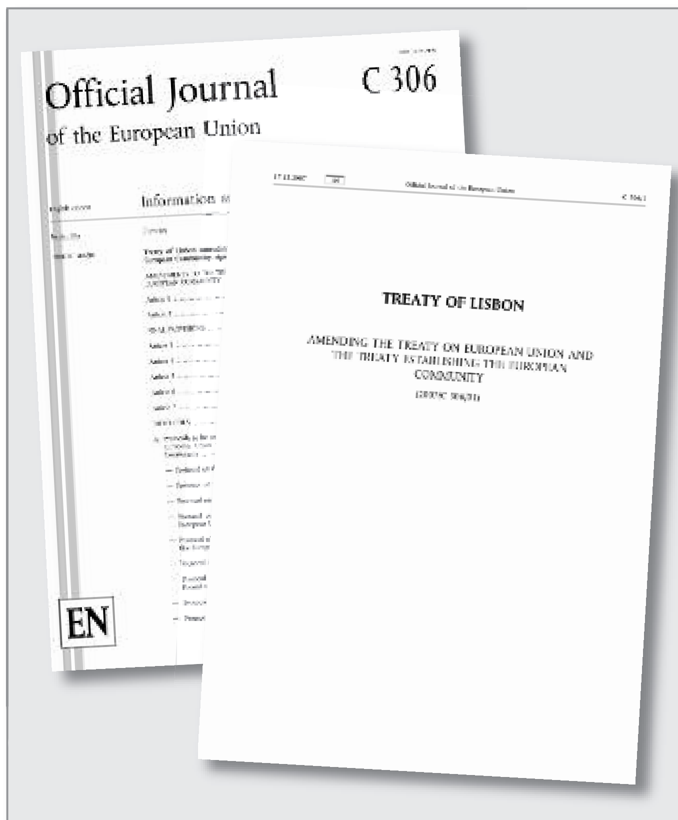
Meer dan 60 jaar later implementeert de EU commissie een bijna exact dezelfde kopie van dit plan met als doel een "standaard kartel wet" in te stellen voor meer dan 500 miljoen europese burgers – zonder ook maar enig democratisch toezicht.

Tientallen jaren later werden de Nazi/I.G. Farben ideeën "EU Richtlijnen" – die niet slechts over de gezondheid en levens van de Europese volken gaan, maar ook nog eens economieën leegzuigen.

f) Wat de zakelijke economie betreft, moet samenwerking met niet-Duitse naties ingevoerd worden ten einde in staat te zijn een gezonde markt regulering voor te bereiden (met inbegrip van interbedrijfs vergelijkingen).

g) Er moet een model organisatieplan voor een "Groot Gebied Kartel" worden opgesteld samen met duidelijke eenvoudige voorwaarden van verbinding. Om een doeltreffend kartel toezicht te garanderen is een passende overeenkomst onmisbaar. Ten gevolge van historische ontwikkelingen en vaak ontelbare veranderingen, eindigen kartel overeenkomsten volstrekt ondoorgrondelijk te worden. Daarom moet er in de toekomst een goed geformuleerde, overkoepelende overeenkomst worden afgesloten, die alle details van lopende veranderingen of aanvullende overeenkomsten omvat.

Deze "hoofdovereenkomst" werd het zogenaamde "Lissabon Verdrag" van de EU – een "machtigingswet" die in 2009 werd aangenomen en die nagenoeg dictatoriale macht toekent aan de "EU Commissie" van het kartel. Om redenen, uit angst dat het zou worden verworpen door de Europese volkeren, stond het kartel geen 'pan-Europees' referendum toe over deze "hoofdovereenkomst". Nota bene, de bevolking van de enige natie, die stemde over het verdrag, Ierland, stuurde een daverend "NEE" aan het "centrale kartel kantoor" – de EU Commissie in Brussel – in juni 2008.

h) Bruikbare bij elkaar gevoegde classificatie schema's moeten ook ontworpen worden voor kartelproductie en distributiestatistieken. De verkoopstatistieken moeten zodanig worden opgezet dat de distributie op elk moment kan worden aangepast aan de consumptie vraag.

i) Er moet een centraal kartel register worden opgebouwd waarin niet alleen Duitse maar ook internationale deelnemers zijn inbegrepen in alle invloedssferen van het "Groot Gebied Kartel". Het kartel register moet zowel de aard van de overeenkomsten als details van de goederen aanschaf, vestigingen van de bedrijven en productie gegevens omvatten. Tot op zekere hoogte moet het register een afspiegeling zijn van het "Groot Gebied Kartel" in zijn geheel.

j) Het centrale kartel kantoor moet zorgen voor de publicatie van een journaal getiteld: "Das Grossraum-Kartell" dat alle beslissingen van de hoogste autoriteit publiceert met betrekking tot alle fundamentele zaken van de Europese markt regulering, richtlijnen[!] en dergelijke zaken.

Ook dit punt werd overgenomen door de EU Brussel, dat het “Officiële Journaal van de Europese Unie” uitgeeft als haar “Juridische Staatscourant”. Geen regel of richtlijn kan in de EU tot wet worden verklaard als het niet is gepubliceerd in deze staatscourant.

De tekst in vette letters en tussen haakjes zijn toegevoegd commentaar.

DE LOOPBAAN VAN ARNO SÖLTER ALS ARCHITECT VAN DE EU BRUSSEL

Men kan iemand vergeven omdat hij denkt dat Arno Sölter één van de Nazi-misdadigers was, die van de aardbodem verdwenen aan het einde van het “duizend-jarige Rijk” in 1945.

Deze naïeve veronderstelling is helemaal niet juist. In werkelijkheid was er naar de diensten van deze Nazi/kartel ontwerper voor de onderdrukking van Europa blijvend veel vraag in de na-oorlogse jaren. In 1962 – 5 jaar na de oprichting van de Europese Economische Unie – maakte Sölter naam als kartel strateeg binnen de EEG Europese Economische Gemeenschap.

Onder de titel “Vertriebsbindungen im gemeinsamen Markt unter wirtschaftlichem und EWG-kartellrechtlichen Aspekt”, (Exclusieve verdeling van rechten in een gemeenschappelijke markt onder economische en EEG-kartel juridische uitgangspunten), publiceerde Sölter zijn oude en nieuwe kartel begrippen in no.4/1962 van het periodieke “Kartellrundschau” uitgegeven door de Carl Heymanns Uitgeverij.

Gezien de naadloze overgang van de Europese strategen van het Derde Rijk tot architecten van de EU, zal de dictatoriale aard van de EU Brussel niemand verbazen.

Hoofdstuk 4

DE 'EU BRUSSEL' VANDAAG DE DAG:

Wat het olie- en farmaciekartel en hun aandeelhouders voor U verzwijgen

De verdragen van de EU: De pogingen van het olie en farmacie kartel om hun macht over Europa te bevestigen

Op het politieke vlak zag men in de jaren 90 en in de eerste tien jaar van de 21e eeuw het olie en farmacie kartel steeds eerzuchtiger stappen ondernemen om hun politieke macht over Europa te versterken – het uiterste doel was daarbij de instelling van een wereld politburo om zich te verdedigen tegen natuurlijke gezondheidsmiddelen en om het wereld monopolie van het kartel op gepatenteerde medicijnen zeker te stellen. De voornaamste onderdelen van deze pogingen waren de ondertekening van het verdrag van Maastricht in 1992; het verdrag van Amsterdam in 1997; het verdrag van Nice in 2001 en het Verdrag van Lissabon, dat in december 2009 een wet werd.

Wat de meerderheid van deze verdragen betreft moet worden vastgesteld, dat de overgrote meerderheid van de Europeanen hoe dan ook niet in de gelegenheid gesteld werden om de beslissingen van hun regeringen af te wijzen om hun rechten en vrijheden weg te geven door deze verdragen te ondertekenen. Als de EU Brussel een echte democratie zou zijn, zouden de Europese burgers natuurlijk eerst een kans hebben gekregen om hun mening te uiten in openbare referenda. Naar alle waarschijnlijkheid zouden deze verdragen nooit ondertekend zijn geworden.

Het verdrag van Maastricht:

- Herstructureerde de EU en opende de weg tot politieke integratie, waarmee het kartel een grotere mate van macht over de Europese naties kreeg.

- Stelde een economische en monetaire unie vast, waardoor het kartel een grotere mate van economische macht kreeg over de Europese naties.

- Legde een gemeenschappelijk buitenlands-, en veiligheidsbeleid vast waarmee het kartel een grotere macht kreeg over de activiteiten van de EU naties op internationaal niveau.

De ondertekening van het verdrag van Maastricht, 7 februari 1992

- Stelde een "gebruikers bescherming" beleid vast waardoor het kartel de mogelijkheid kreeg dit te gebruiken om haar belangen op te leggen. De zogenaamde voedingssupplementen richtlijn van de EU – in 2002 ingevoerd – is hier een klassiek voorbeeld van, waarbij over geheel Europa beperkingen werden opgelegd op de verkoop van vitaminen en minerale supplementen zogenaamd omdat dit nodig was om "een hoog niveau van bescherming van de gebruikers" te bewerkstelligen. In werkelijkheid waren deze beperkingen natuurlijk bedoeld om de omzet van de multi-miljarden euro's van synthetische gepatenteerde medicijnen van de farmaceutische industrie veilig te stellen. Deze werden als gevolg van de ontdekking van de samenhang van scheurbuik en hart-, en vaatziekten, bedreigd door het gebruik van niet patenteerbare behandelingen zoals vitaminen.

Voor verdere informatie: **GB3MT347**

Het verdrag van Amsterdam:

- Bracht zaken met betrekking tot het vrije verkeer van personen binnen het juridische raamwerk van de EU. Dit maakte het noodzakelijk om informatiesystemen in het leven te roepen op Europese schaal, waardoor het kartel grotere mogelijkheden kreeg om zich in de privélevens van de Europese burgers te mengen.

- Gaf toestemming om Europol (het Europese Politie Bureau) activiteiten verder te ontwikkelen, waardoor het kartel de mogelijkheid kreeg haar toezicht op de vrijheden van de Europese burgers over de landsgrenzen te vergroten.

- De gemeenschappelijke veiligheidspolitie werd verder ontwikkeld ten einde geleidelijk een gemeenschappelijke verdedigingspolitiek te vormen, waardoor het kartel de mogelijkheid kreeg om eventueel de militaire controle over de wereld te verkrijgen.

De Europese leiders verzameld om het Verdrag van Amsterdam te tekenen, 2 oktober 1997

Voor verdere informatie: GB3AT833

De invloed van het olie en farmacie kartel op de inhoud van het verdrag van Amsterdam en het risico beoordelingssysteem door de EU

In januari 2010 publiceerden academici van de universiteiten van Bath en van Edinburgh in het Verenigd Koninkrijk bewijs, dat de fabrikanten van olie, farmaceutica, chemicaliën en tabak gezamenlijk in de negentiger jaren van de vorige eeuw een succesvolle lobby strategie aangingen om de politieke besluitvorming van de EU in hun voordeel te beïnvloeden.

Volgens dit onderzoek, dat werd gepubliceerd in het tijdschrift Public Library of Science Medicine en waarvan verslag wordt gedaan op de website van euobserver.com, voerden grote bedrijven met inbegrip van Shell, Bayer, Zeneca, SmithKline Beecham, Unilever, Tesco, en British American Tobacco Company, een campagne gericht op de vorming van het risico beoordelingssysteem van de EU om zeker te stellen, dat het de bedrijfsbelangen zeker stelde ten koste van de algemene gezondheid.

Deze vorm van risicoanalyse die deze multi-nationals doorduwden werd uiteindelijk door de EU ingebracht met het aangaan van het Verdrag van Amsterdam.
Het is daarom veelbetekenend, dat de voedingssupplementen richtlijn van de EU, die in 2002 tot wet werd verklaard, risico analyse gebruikt als een middel om in heel Europa beperkingen op te leggen aan de verkoop van vitaminen en minerale aanvullingen, waardoor de verkoop van de synthetische gepatenteerde medicijnen van de farmaceutische industrie beschermd werd.

Het Verdrag van Nice:

- Voerde een bevoegd meerderheids-stemsysteem in van de Raad van de EU, waarmee de mogelijkheid van de individuele leden van de EU staten werd verminderd om zich te verzetten tegen de belangen van het kartel. Als gevolg van deze verandering bezitten de drie voornaamste kartellanden – Duitsland, Frankrijk en Groot Brittannië – samen met Italië het machtsevenwicht in de raad.

Voor verdere informatie: GB3NT972

- Het vermeerderde en herverdeelde het aantal zetels in het Europese Parlement in het voordeel van de drie voornaamste kartellanden – Duitsland, Frankrijk, Groot Brittannië – en Italië.

De ondertekening van het Verdrag van Nice, 26 februari 2001.

Het Verdrag van Lissabon

Het Verdrag van Lissabon, dat in december 2009 in de Europese Unie tot wet werd, bracht de pogingen van het Olie en Farmacie kartel om haar politieke macht over Europa te versterken op een nieuw hoger niveau.
Met de bedoeling om de opzet van de 'EU Brussel' te wettigen, vormt het verdrag de grondslag voor een toekomstig Europa dat principieel ondemocratisch is. Als een duidelijke stap in de richting van een geheel Europa omvattend dictatorschap voorziet het verdrag in:

- Geen scheiding van grondwettelijke machten – waarmee dus het belangrijkste kenmerk van een democratie wordt uitgeschakeld.

- Geen mogelijkheid voor het Europese volk om op democratische manier hun president te kiezen. Deze wordt daarentegen in het geheim gekozen door de Europese politieke elite ten gunste van de kartel belangen.

- Geen mogelijkheid voor het Europese volk om de 27 leden tellende "Europese Commissie" te kiezen. In tegenstelling wordt dit uitvoeringsorgaan of Kabinet van de Europese regering "aangesteld" door de Europese politieke elite ten gunste van de kartel belangen.

- Geen mogelijkheid voor het Europese volk om de Europese Commissie te vervangen – zelfs als het in overweldigende meerderheid van mening is dat het de mensenrechten heeft overtreden.

- Geen mogelijkheid voor het Europese volk om haar rechten en vrijheid te beschermen tegen verdere uitholling. Ontworpen als een "zichzelf verbeterende wetgeving", maakt het Verdrag van Lissabon het mogelijk voor de 'EU Brussel' te beslissen om meer macht toe te eigenen zonder genoodzaakt te zijn het volk een referendum te gunnen.

De ondemocratische geschiedenis van het Verdrag van Lissabon

De "Vergadering aangaande de Toekomst van Europa" een lichaam dat werd voorgezeten door de Franse President Valéry d'Estaing, was oorspronkelijk begonnen met werken aan de zogenaamde "Europese Grondwet" in februari 2002. Het ontwerp werd aan een EU top in juni 2003 gepresenteerd en werd in juni 2004 aangenomen.

In mei 2005 echter stemde het Franse volk in een nationaal referendum ‘NEE’ tegen deze grondwet. In juni 2005 stemde het Nederlandse volk in een nationaal referendum ook ‘Tegen’. De grondwet werd vervolgens opzij gelegd voor een “bedenktijd” en voor een korte tijd leek het er op, dat het niet weer ten berde zou worden gebracht.

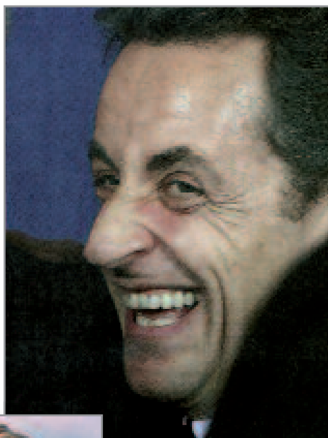
In januari 2007 nam Duitsland, onder Angela Merkel, het presidentschap van de EU over en verklaarde de bedenktijd als voorbij. Slechts twee maanden later werd in maart de verklaring van Berlijn – dat het voornemen van de EU lidstaten omschreef om tijdig, voor de verkiezingen voor het parlement in 2009, met een nieuw Europees verdrag in te stemmen – met algemene stemmen door alle EU lidstaten aangenomen. De tekst van het nieuwe verdrag – sindsdien aangeduid met het Verdrag van Lissabon – werd vervolgens op 4 juni 2007 vrijgegeven.

De Duitse Kanselier Angela Merkel was toonaangevend in de wederopstanding van de Europese Grondwet en de naamsverandering in het Verdrag van Lissabon.

Tot de grote schrik van de Fransen en de Nederlanders – en miljoenen democratische mensen in Europa – bleek dat 86% van de artikelen overgenomen waren uit de verworpen Europese Grondwet. Toen de schrik omsloeg in woede moest zelfs Valéry d’Estaing – de voornaamste samensteller van die grondwet – toegeven, dat de verschillen tussen het verdrag en de grondwet “gering waren en ver te zoeken en meer schoonheidscorrecties waren dan werkelijke veranderingen”.

Ondanks het openlijke bedrog dat had plaats gevonden werd het Verdrag van Lissabon in Portugal door de leiders van de 27 lidstaten van de EU op 13 december 2007 ondertekend. De enige natie, die het

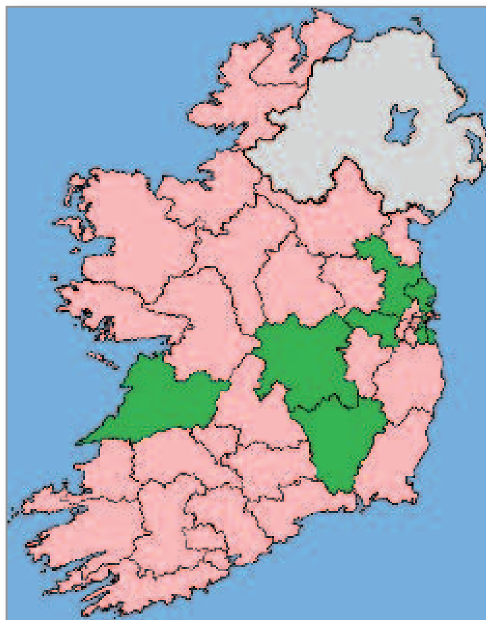
Britse Eerste Minister Gordon Brown en Franse President Nicolas Sarkozy belden José Socrates, de Portugese Eerste Minister om er op aan te dringen dat een referendum over het Verdrag van Lissabon niet nodig was.

verdrag later voor een publiek referendum voordroeg was Ierland; in alle andere 26 lidstaten – inclusief Frankrijk en Nederland, die beiden eerder in openbare referenda hadden tegengestemd – werd het verdrag door de verschillende nationale parlementen van de andere landen – zonder enige openbare stemming aangenomen.

In Portugal werd een referendum over het verdrag uitgesloten onder druk van de Britse eerste minister Gordon Brown en de Franse president Nicolas Sarkozy. Brown en Sarkozy telefoneerden met de Portugese eerste minister, José Socrates. Zij beweerden nadrukkelijk, dat een openbare stemming niet nodig was. (Sarkozy had zelf het Franse volk een referendum over het verdrag ontzegd, ondanks dat 58% van het volk dit wilde.)

In juni 2008 ging het Ierse volk naar de stembureaus voor hun referendum over het verdrag en stemden een duidelijk 'Nee', daarmee een afspiegeling gevend van de stemmen van Frankrijk en Nederland over de Europese Grondwet in 2005. In een duidelijk bewijs van verzet tegen de EU Brussel, werd het Verdrag van Lissabon weggestemd door 33 van de 43 Ierse kieskringen. Met een opkomst van 53% zou elke ware democratie geluisterd hebben naar de stem van het volk en het verdrag in de prullenbak gegooid hebben.

Ierse referendum over het Verdrag van Lissabon, juni 2008

In het Ierse referendum van juni 2008 werd het Verdrag van Lissabon door 33 van de 43 kiesdistricten afgewezen. De districten die het verdrag afwezen zijn in roze weergegeven.
Bron: Wikipedia.

Daarentegen – en ondanks dat peilingen uitwezen, dat driekwart van de Ierse stemmers tegen een tweede referendum over het verdrag waren – kwam de ware aard van de EU naar voren door te eisen, dat Ierland weer ging stemmen om een "goed" resultaat te krijgen. In plaats van te buigen voor de wil van het volk, zoals in iedere ware democratie zou gebeuren, reageerden de leiders van de Europese Unie op het 'Nee' door Ierland een ultimatum te stellen van vier maanden om duidelijk te maken hoe het de publieke steun voor het verdrag kon verwerven. Speciaal Nicolas Sarkozy stond er op, dat de Ieren weer gingen stemmen.

Vervolgens, na politieke tussenkomst van de Europese Commissie; werden subtiele bedreigingen aan het Ierse kiezerskorps gericht – bemoeienis door bedrijven als Ryanair (dat een half miljoen euro's uitgaf aan een campagne voor een 'Ja'), Intel (dat enige honderd duizenden spendeerde), en de farmaceuticareus Pfizer (die openlijk waarschuwde voor een "kapitaalvlucht" als Ierland 'Nee' stemde). Het ergste van alles was het negeren van de Ierse richtlijnen op onpartijdigheid van de media (waarmee gesteld werd, dat commerciële radio-, en televisiezenders geen gelijke zendtijd hoefden te verstrekken aan beide zijden in de debatten over het verdrag). Hierop stemde het Ierse volk in een tweede stemming 'Ja' in oktober 2009. Als gevolg daarvan werd het verdrag tot Europese wet verklaard op 1 december 2009.

Feiten en verzinsels aangaande het Verdrag van Lissabon

Verzinsel:
Het Verdrag van Lissabon verandert de basis van Europa niet.

De feiten zijn: Artikel 1 van de Amendamenten op het Verdrag van de Europese Unie en het verdrag, dat de Europese Gemeenschap vestigde, opgenomen in het Verdrag van Lissabon, stellen vast dat "De Unie de Europese Gemeenschap zal vervangen en opvolgen". Aansluitend hierop stelt Artikel 46A dat "De Unie een rechtspersoon zal zijn". Het is dus duidelijk, dat de na-Lissabon Unie een geheel nieuwe constitutionele en juridische eenheid is en dat de Europese Gemeenschap, waarvan 27 staten lid waren, opgehouden heeft te bestaan.

Krachtens het Verdrag van Lissabon werd Herman van Rompuy aangesteld als EU President, terwijl Catherine Ashton werd aangesteld als Minister van Buitenlandse Zaken. In beide gevallen kregen de burgers van Europa hoe dan ook geen kans om over deze aanstellingen te stemmen.

Daarbij, onder artikel 24 van de Amendementen op het verdrag aangaande het verdrag op de Europese Unie en het verdrag dat de Europese Gemeenschap vestigde, kan de EU Brussel verdragen aangaan met andere naties of internationale organisaties uit naam van haar lidstaten op alle gebieden van haar bevoegdheid.

En natuurlijk mogen wij niet vergeten, dat het Verdrag de post van President (waarin Hermen van Rompuy werd aangesteld zonder openbare stemming); de EU Minister van Buitenlandse Zaken (waartoe Catherine Ashton werd aangesteld zonder openbare stemming) en het Diplomatieke Korps ontstond.

In werkelijkheid is het zichtbaar, dat de “Oorspronkelijke basis” van Europa feitelijk wezenlijk is veranderd.

Verzinsel:
Het Verdrag van Lissabon vergroot de democratische controle van de nationale parlementen.

De feiten zijn: In alle opzichten en doelstellingen geeft artikel 7 van het Protocol over de toepassing van de Principes van Ondergeschiktheid en Evenredigheid aan de nationale parlementen slechts de macht om te klagen over de zaken waarmee zij het oneens zijn. In werkelijkheid maakt het slechts een manier mogelijk waarmee een bezwaar kan worden gemaakt als het wordt gesteund door een derde van de nationale parlementen. Echter, de EU is helemaal niet verplicht om haar handelingen te veranderen of in te trekken en kan eenvoudigweg ervoor kiezen om een dergelijke klacht ter zijde te schuiven.

Daarbovenop, al zou zelfs een meerderheid van de nationale parlementen een bezwaar indienen aangaande een juridisch voorstel van de Europese Commissie, dan nog is er geen verplichting voor de Commissie om ook maar enige van haar handelingen te veranderen of in te trekken. In een dergelijke situatie kan het er eenvoudigweg voor kiezen een bezwaar ter zijde te leggen en verwijzen, dat het opgelost moet worden door de Europese Raad en het Europese Parlement. Als zodanig, in plaats van de democratische controle door de nationale parlementen te verhogen, is het duidelijk dat in de praktijk de bureaucratische hordes, die overwonnen moeten worden, het uiterst onwaarschijnlijk maken.

Verzinsel:
Het Verdrag van Lissabon maakt het besluitvormingsproces van de EU Brussel democratischer.

De feiten zijn: Van alle verklaringen is dit wel de meest onoprechte van allemaal. Aan de ene kant blijft het aan het Europese Parlement, in tegenstelling tot een echte democratie, onmogelijk om vrijelijk wetten op te stellen en uit te voeren. Aan de andere kant, zoals reeds beschreven, riep het Verdrag van Lissabon de functies van EU President en EU Minister van Buitenlandse Zaken in het leven en bepaalde, dat beiden moesten worden benoemd zonder publieke stemming. Daarnaast worden natuurlijk de 27 leden van de EU Commissie ook benoemd zonder publieke stemming.

Het Verdrag van Lissabon is zelf aanvullend en kan aangevuld worden zonder overleg met de Europese burgers middels referenda.

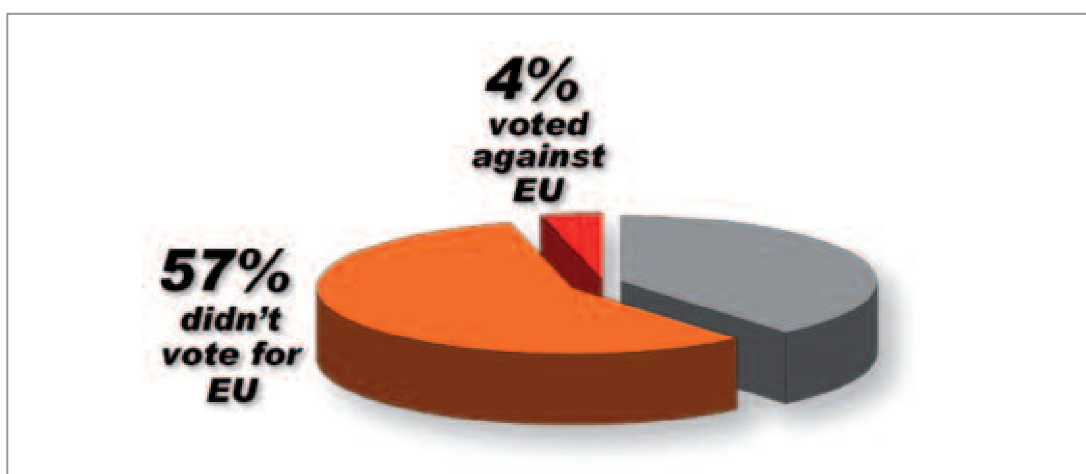
Om de zaak nog erger te maken, Artikel 48 van de Amendementen op het Verdrag van de Europese Unie en het Verdrag ter Instelling van de Europese Gemeenschap, die in het Verdrag van Lissabon zijn opgenomen, maken overduidelijk, dat dit Verdrag zelf verbeterend is; in de toekomst kan het geamendeerd worden, zonder dat een Intergouvernementele Conferentie nodig is of overleg met de burgers middels een referendum.

Met deze feiten in ons achterhoofd, zal het duidelijk zijn, dat, het uitvoerende beslissingsapparaat van de EU feitelijk een vorm is van ongekozen dictatorschap.

Verzinsel:
Het Verdrag van Lissabon reageert op de zorgen, die door de Europese burgers naar voren gebracht worden en zal de rechtmatigheid verbeteren middels het werk van de EU Brussel.

De feiten zijn: Gezien het feit, dat de betrokken burgers van Frankrijk en Nederland overduidelijk de zogenaamde "Europese Grondwet" afwezen in nationale referenda in 2005, en het feit, dat 96% van de tekst van het Verdrag van Lissabon hetzelfde is als die van de Grondwet en dat meer dan 99% van de Europese stemgerechtigden helemaal geen kans kregen om erover te stemmen, maakt het wel heel ongerijmd van de EU om deze bewering waar te maken.

EU VERKIEZINGEN 2009

57% van de burgers, die stemgerechtigd waren voor de EU verkiezingen van 2009 bleven met opzet weg, terwijl een volgend 4% weloverwogen tegen het EU dictatorschap stemden.

Vervolgens moet men niet vergeten dat 57% van de stemgerechtigde kiezers van Europa in juni 2009 protesteerden tegen de EU Brussel door zich met opzet te onthouden van stemmen, terwijl een verdere 4% van de stemgerechtigden een weloverwogen stem uitbrachten tegen het EU dictatorschap door op andere partijen te

stemmen, die anti EU waren of tegen het Verdrag van Lissabon. Als zodanig is enig Idee, dat het Verdrag van Lissabon beantwoordt aan de belangen van deze mensen op zijn minst bedrog.

Verzinsel: Het Verdrag van Lissabon vormt geen Europees leger.

De feiten zijn: Artikel 28A (c) 3, paragraaf 1 van de Amendementen aan het Verdrag van de Europese Unie en het Instellingsverdrag van de Europese Gemeenschap, zoals opgenomen in het Verdrag van Lissabon, stelt dat "Lidstaten burgerlijke en militaire krachten ter beschikking moet stellen aan de Unie voor het nakomen van de gezamenlijke veiligheid en verdedigingspolitiek". Paragraaf 2 militariseert de EU nog sterker door vast te stellen dat, "Lidstaten hun militaire mogelijkheden moeten verbeteren" en maakt duidelijk, dat het Europese Verdediging Agentschap in deze amendementen zal worden opgenomen.

Wat de politieke aandeelhouders van de EU Brussel zeiden over het Verdrag van Lissabon

Vergelijkend met de Europese Grondwet:

"Zonder het te merken zal de publieke opinie gewend raken aan de voorstellen, die wij hen rechtstreeks niet durven voor te leggen …… Alle eerdere voorstellen zullen in de nieuwe tekst staan, maar zullen op de een of andere manier verborgen en verbloemd zijn".
Valéry Giscard D'Estaing, vroeger Franse President en voorzitter van de vergadering, die de Europese Grondwet samenstelde. Le Monde, 14 juni 2007 en in Sunday Telegraph, 1 juli 2007.

"De hoofdzaak van de grondwet is behouden gebleven. Dat staat vast".
Duitse Kanselier Angela Merkel, toespraak in het Europese Parlement, 27 juni 2007.

"Het goede om het geen grondwet te noemen is dat niemand dan om een referendum kan vragen".
Giuliano Amato, vroegere Italiaanse Eerste Minister en Vice-Voorzitter van de vergadering, die de Europese Grondwet samenstelde toespraak aan de London School of Economics, 21 februari 2007.

"De hoofdzaak die was overeengekomen in 2004 is behouden. Wat er niet meer staat is de benaming 'Grondwet''.
Dermot Ahern, Ierse Minister van Buitenlandse Zaken, Daily mail Ireland, 25 juni 2007.

"Feitelijke ongrijpbaarheden zijn dus in de plaats gekomen voor eenvoud als de voornaamste benadering tot een verbeterde EU. Voor wat betreft de veranderingen, die nu voorgesteld worden, zijn de meeste uiterlijke veranderingen, die geen praktisch effect hebben. Ze zijn eenvoudigweg bedacht om bepaalde regeringsleiders te helpen het idee van een bekrachtiging middels een parlementaire actie aan de burgers te verkopen in plaats van referendum".
Dr. Garret FitsGerald, vroegere Ierse Taoiseach,
Irish Times, 30 juni 2007.

Over het punt of zij werkelijk de bedoeling hadden dat de burgers het zouden begrijpen.

"Zij beslisten, dat het stuk onleesbaar moest zijn. Als het onleesbaar is, is het niet grondwettelijk, dat was zo'n beetje het idee ...... stel U de eerste Minister van Groot Brittannië voor – hij gaat naar het House of Commons en zegt: 'Kijk eens, het is absoluut onleesbaar, het is een typisch Brussels verdrag, niets nieuws, geen referendum nodig.' Indien u het op het eerste gezicht kan begrijpen, dan zou er een reden zijn voor een referendum, want dat zou betekenen dat er iets nieuws was".
Giuliano Amato, vroeger Italiaanse Eerste Minister en Vice-Voorzitter van de Vergadering, die de Europese Grondwet ontwierp, opgenomen door Open Europe, The Centre for European Reform, Londen 12 juli 2007.

"Het doel van het Grondwetverdrag was, dat het leesbaar zou zijn; het doel van dit verdrag is dat het onleesbaar is ...... De Grondwet was bedoeld om duidelijk te zijn, terwijl dit verdrag onduidelijk moest zijn. Het is een succes".
Karel de Gucht, minister van Buitenlandse zaken van België, Flandreinfo, 23 juni 2007.

Aangaande het 'Nee' stemmen tegen het verdrag in 2008:

"Alle politieke leiders weten donders goed, dat als dezelfde vraag aan de kiezers was voorgelegd in een referendum, dat het antwoord in 95 % van de Naties waarschijnlijk ook Nee geweest zou zijn".
Charlie McCreevy, Ierse gevolmachtigde bij de EU, Irish Times, 27 juni 2009

Betreffende de Franse 'Nee' stem tegen de Europese Grondwet (waarmee het verdrag 96% gemeen heeft) in 2005:

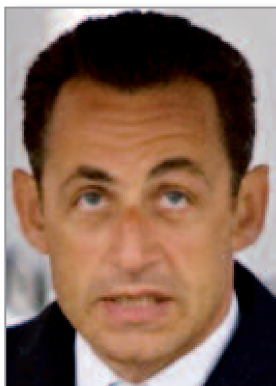
"Frankrijk liep juist voor op de andere landen door Nee te stemmen. Het zou in alle lidstaten gebeurd zijn als zij een referendum hadden gehad. Er is een kloof tussen het volk en hun regeringen ...... Een referendum zou Europa nu in gevaar brengen. Er komt geen verdrag als wij een referendum hadden in Franrijk, dat dan gevolgd zou zijn met een referendum in het Verenigd Koninkrijk".
De Franse President Nicolas Sarkozy, sprekend tijdens een bijeenkomst van oudere MEPs, The Economist, 14 november 2007

Betreffende het afnemen van macht en gezag van het volk:

“.. Ik denk, dat het een goed idee is om deze langzame en doeltreffende manier – die de nationale Staten vrijwaard van ongerustheid terwijl zij van hun macht worden ontdaan – te vervangen met grote institutionele sprongen … Daarom ben ik er voor om langzaam aan te gaan, om delen van gezag beetje bij beetje af te brokkelen, daarbij plotselinge overgangen van nationale naar federale macht vermijdend. Naar mijn mening is dat de manier om het gemeenschappelijke Europese staatsbeleid op te bouwen...”
Eerste Minister van Italië Giuliano Amato voordat hij Vice-Voorzitter werd van de Europese Grondwet Vergadering, interview met Barbara Spinelli, La Stampa, 13 juli 2000

Het olie en farmacie kartel brengt Nicolas Sarkozy aan de macht in Frankrijk

In 2007 werd Nicolas Sarkozy in Frankrijk aan de macht gebracht door het olie en farmacie kartel. Als zoon van een Hongaarse aristocraat was zijn opkomst en verkiezing een onderdeel geweest van "Plan B" van het kartel. Voor het geval, dat het Witte Huis in de VS verloren ging aan mensen, die minder goedgezind waren ten opzichte van de belangen van het kartel dan President George W. Bush – het geen uiteindelijk ook gebeurde toen President Barack Obama in november 2008 werd gekozen – moest het kartel er zeker van zijn dat andere invloedrijke regeringen meteen konden inspringen bij zo'n verlies. In dit geval was het nucleair bewapende Frankrijk een goede kandidaat.

De opkomst van de macht van Sarkozy werd door het kartel zorgvuldig opgebouwd. In 2004, toen Sarkozy nog Minister van Binnenlandse Zaken was, dwong hij de fusie af tussen de Franse farmaceutische dwerg Sanofi en het Zwiters/Duitse Aventis/Hoechst. De N.V. Hoechst, de meest 'waardevolle' bruid in dit gedwongen huwelijk was één van het beruchte bedrijven trio (samen met Bayer en BASF), die Hitler aan de macht hadden gebracht en de voorbereidingen voor WO II hadden gefinancierd, waaronder het Auschwitz concentratiekamp. Met de verhuizing van de N.V. Hoechst van Duitsland naar Frankrijk verhuisde ook alle kennis mee – hoe politieke aandeelhouders aan te trekken, de uitvoerende macht aan zich te binden, hoe een quasi dictatoriale regering op te bouwen en uiteindelijk wereldoverheersing te bereiken. De wijziging van de economische macht en politieke kennis van het vroegere Nazi Duitsland naar Frankrijk was een van de perfecte camouflages, die het kenmerk zijn van het kartel.

De verkiezingscampgne van Sarkozy was bijna een volledige kopie van de verkiezingen in Duitsland van WO II. De verkiezingscampagne van de kandidaat van het kartel werd gefinancierd door Franse olie-, farmacie- en nucleaire energiebedrijven geholpen door propaganda in de media van het kartel. Op bijna dezelfde manier als in de jaren 30, leidde Sarkozy zijn verkiezingscampagne met het thema vreemdelingenhaat en immigranten in een poging de conservatief denkende Fransen in de armen van de kandidaat van het kartel te drijven. Sarkozy ging zelfs zo ver om de stemloze jeugdigen in de Parijse voorsteden “uitschot” te noemen en daarmee met opzet het politieke klimaat aan te sturen en zichzelf als de kandidaat voor “orde en recht” te noemen. Na in de verkiezingen van 2006 aan de macht gekomen te zijn kroonde hij zichzelf samen met Angela Merkel als de nieuwe leiders van de EU op een manier, die overeenkomsten toont met die van middeleeuwse keizers.

Maar Europa was niet genoeg voor Sarkozy en zijn NV begunstigers. Na twee jaar als President benoemde hij zichzelf als de leider van een Mediterraan keizerrijk, waarbij meer dan een dozijn landen om de Middellandse Zee onder het gezag van het kartel werd gebracht. Het gezamenlijke EU/Mediterrane keizerrijk komt opvallend overeen met het Romeinse Rijk ten tijde van Julius Ceasar, één van de historische figuren, naast Napoleon, die Sarkozy tracht na te streven.

Sarkozy – verbanden met de NV’s
De opkomst van Sarkozy in de politieke macht in Frankrijk in 2006 werd gefinancierd door het Franse bedrijfsleven. Zijn voornaamste financiers worden hieronder beschreven.

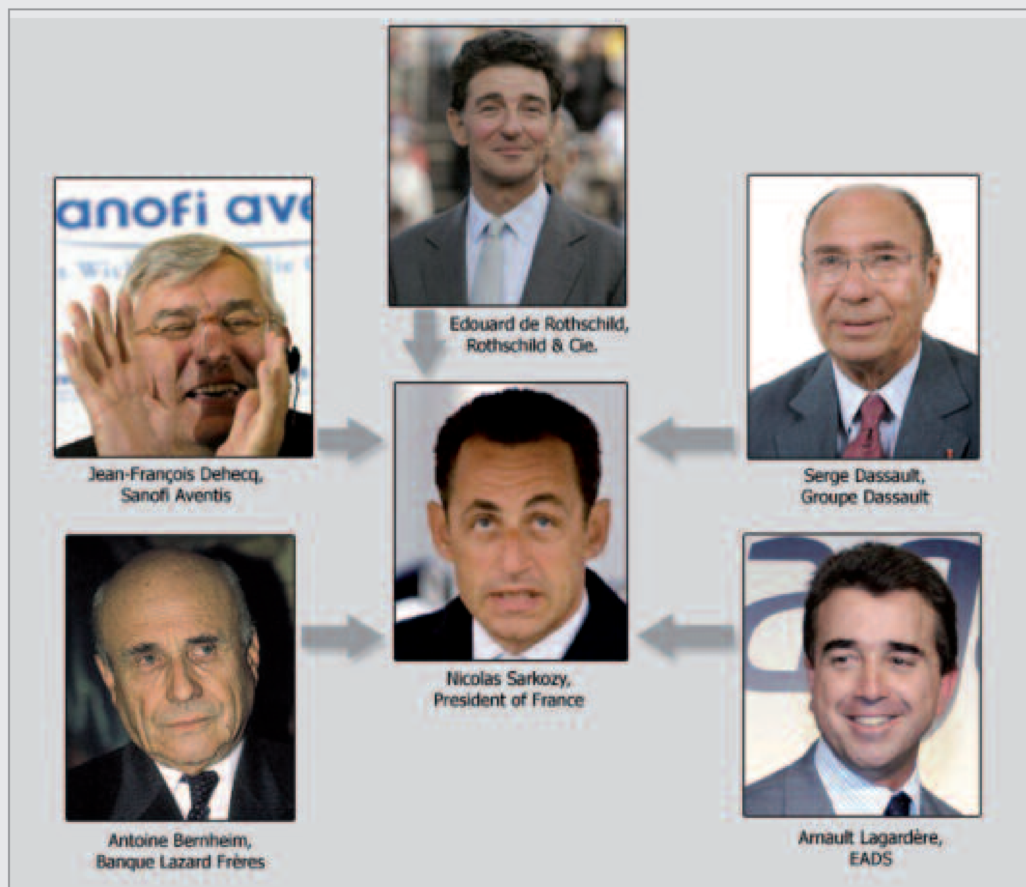
Maar deze steun van het bedrijfsleven alleen was niet genoeg om hem verkozen te krijgen. Daarom werd zijn verkiezingscampagne gedreven door het systematische oproepen van angst – overeenkomstig de verkiezing van Bush in 2004. Sarkozy ging echter nog een stap verder; hij voegde haat tegen immigranten als een keurmerk voor zijn campagne. Sarkozy werd wereldwijd beroemd door de jonge immigranten, ‘uitschot” te noemen –

waarmee hij de raciale haat aanwakkerde. Deze methode van psychologische oorlogsvoering tegen zijn eigen volk was er op gericht om bange en geintimideerde stemmers in zijn armen te drijven.

De twee poten waarop de verkiezingscampagne van Sarkozy berustte – opvallend ten dienste van de kartel belangen en tegelijkertijd de steun van de kiezers afdwingend door angst aan te wakkeren – zijn een getrouwe kopie van een andere verkiezingscampagne, die werd gefinancierd door het olie en farmacie kartel in 1933. In dat jaar bracht het Duitse kartel I.G. Farben (Bayer, BASF en Hoechst, tegenwoordig onderdeel van het Franse Sanofi Aventis) een andere gewetenloze politicus aan de macht met verwoestende gevolgen. De bijzonderheden betreffende deze steun van het olie en farmacie kartel in 1933 achter de opkomst van de Nazi partij zijn vastgelegd in de verslagen van het oorlogsmisdaden Tribunaal te Nürnberg tegen I.G. Farben in 1948.

De geschiedenis leert ons: "Zij, die zich het verleden niet willen herinneren, zijn gedoemd het te herhalen"(George Santayana)

De NV belangen, die Sarkozy aan de macht brachten.

Op het moment, dat de gehele wereld rijp is om waterstof en andere bruikbare energievormen te accepteren, probeert Sarkozy – als een wanhopige verkoper – het gebruik van verouderde atoomenergie technieken op te dringen aan vele ontwikkelings-, en marginale landen in de hoop ze afhankelijk te maken van het olie, farmacie en atoomenergie kartel.

In de ogen van het kartel is Sarkozy de ideale vervanger van George W. Bush als de voornaamste aandeelhouder van haar wereldbelangen.

Infiltratie van de vrijmetselarij en de mafia. Bedrog, corruptie, propaganda en de uitholling van burgerlijke vrijheid binnen de EU Brussel

Morele waarden of dubieuze connecties?
Corruptie onder haar functionarissen is een voortdurend probleem binnen de Europese Commissie sinds het begin. Stereotiep voor de Commissarissen aangaande zedelijke kwesties kan misschien het beste worden samengevat van een gebeurtenis, dat plaats vond in november 2004. Rocco Buttiglione een devote Katholiek en persoonlijke vriend van de toenmalige Paus Jan-Paul II, was aangesteld als een van de nieuwe leden van de Europese Commissie. Kort daarna werd hij afgewezen wegens zijn sterke Katholieke geloof, dat hij openlijk had verdedigd.

Buttiglione werd vervangen door Franco Frattini, een intieme vriend van de Italiaanse Eerste Minister Silvio Berlusconi. Zoals in een verslag van The Times in Londen van 10 november 2004 gaf Buttiglione bij zijn vertrek een waarschuwing mee, over Frattini: “Ik hoop dat niemand hem vraagt of hij een vrijmetselaar is.”

Franco Frattini, Vice President van de Europese Commissie voor Justitie, Vrijheid en Veiligheid, 2004-2008

Ondanks deze openlijke waarschuwing, werd Frattini plaatsvervangend President van de Europese Commissie met, ironisch genoeg, verantwoordelijkheid voor Justitie, Vrijheid en Veiligheid. In deze hoedanigheid tussen 2004 en 2008 zag Frattini persoonlijk toe op het politiek gekonkel van wetgeving, dat de burgerrechten over heel Europa zou beknotten en feitelijk ieder facet van het leven van de Europese burgers zou beïnvloeden. Deze gebeurtenis, hoe onschuldig deze mag lijken, werpt een onthullend licht op de morele waarden van de “EU Brussel”.

Infiltratie in de "EU Brussel" door de Vrijmetselaars en de Maffia.

De Vrijmetselarij is sinds 1981 een gevoelig onderwerp in Italië toen een geheime en onwettige rechtse Vrijmetselaarsloge, bekend als P2 (Propaganda Due) in een openbaar schandaal, werd opgerold. Het is daarom opmerkelijk, dat Silvio Berlusconi, voormalig Eerste Minister van Italië, één van de duizend namen bleek te zijn, die als leden geregistreerd stonden – samen met andere hooggeplaatste personen in het bankwezen, de handel, geheime diensten, de media, militairen en de politiek. Beweerd werd dat Berlusconi, die in 2009 gelinkt werd aan een campagne van de Maffia, zich in 1978 bij de P2 aansloot.

Ligio Gelli, de vroegere Grootmeester van P2 (Propaganda Due), een onwettige rechtse Vrijmetselaarsloge met verbindingen met het Nazisme. Lid van P2 was onder andere: Silvio Berlusconi. (Afbeelding Wikipedia)

In historisch opzicht is het welbekend, dat P2 contacten had met uiterst rechtse groeperingen. Licio Gelli, de vroegere Grootmeester werd in 1998 gevangen gezet wegens corruptie en bedrog in verband met het Banco Ambrosiano schandaal en werd door de *New York Times* openlijk beschreven als een "bekende Fascist". De onderzoekend schrijver David A. Yallop stelt in zijn boek: 'In God's naam: Een onderzoek naar de moord op Paus Johannes Paulus I' dat Gelli betrokken was bij een samenzwering, die leidde tot de moord op Paus Johannes Paulus I, die in 1978 slechts 33 dagen als Paus fungeerde.

Nog verontrustender zijn sommige bronnen met inbegrip van de *New Zealand Herald* en *The Observer* in Engeland, die verbanden leggen tussen P2 en staatsterrorisme. Ondertussen zijn er anderen, zoals de BBC, die stellen, dat P2 verbindingen had met zowel de Maffia als uiterst rechtse terroristische groeperingen.

Bedrog in de Europese Commissie en de bestraffing van klokkenluiders

In 1999 moest de gehele Europese Commissie onder Jacques Santer en masse aftreden na de publicatie van een rapport van een klokkenluider. Eén van de voornaamste mikpunten van het rapport was de Franse Gevolmachtigde Edith Cresson, die werd beschuldigd ernstig en herhaald bedrog te hebben gepleegd; vervalsing van contracten; kopieëren van andermans handtekeningen en verduistering van EU gelden voor persoonlijk gewin. Gedurende haar zitting als commissaris ging zij zelfs zo ver om een van haar naaste vrienden, René Berthelot, een tandheelkundig chirurg, als een hoogbetaalde EU adviseur aangaande HIV en Aids in dienst te nemen. Ondanks dat hij totaal geen ervaring had met HIV en Aids, werd Berthelot naderhand onbevoegd beoordeeld. In twee jaar tijd produceerde hij 24 bladzijden notities zonder enige waarde voor Cresson. In 2006 verklaarde het Europese Gerechtshof, dat Cresson haar verplichtingen als Europees Commissaris had geschonden.

De beschuldigingen, die de Europese Commissie uiteindelijk ten val brachten werden naar buiten gebracht door het Nederlandse lid van het Parlement, Paul van Buitenen, destijds werkzaam als accountant in de financiële controle afdeling van de Commissie. Als straf voor zijn klokkenluidersactie vanwege het overtreden van de normale procesgang werd zijn salaris met 50% gedurende vier maanden verminderd. Daarnaast werd hij overgeplaatst naar een onbeduidend baantje, het controleren van gloeilampen na productie.

Maar vergeleken met andere klokkenluiders kwam Van Buitenen er nog goed vanaf. In 2004 werd Marta Andreasen, de voormalige hoofd accountant van de Europese Commissie, ontslagen omdat zij beweerde, dat de boekhouding van de EU vol zat met "fondsen voor omkoping en bedrog". Ondanks het feit, dat haar beschuldiging werd gestaafd door openbaar gemaakte rapporten van de EU accountants – die in 2004 geweigerd hadden de financiële verklaringen van het politieke blok gedurende 10 jaar, te ondertekenen, wijzende op veronderstelde pogingen tot bedrog – verwierp het bur-

gerlijke tribunaal van de EU haar verzoek om het ontslag te annuleren en hield vast, aan elk van de bezwaren, die tegen haar waren gemaakt door de Commissie.

Bedrog in het Europese Parlement

Het Galvin Rapport, genoemd naar Robert Galvin, de eigen verificatie accountant van de EU, werd aan het eind van 2006 geschreven als een accountantsonderzoek naar de uitgaven en toelagen als opgegeven door – als voorbeeld – 160 Europese Parlementariërs. De bevindingen behelsden ernstige en herhaalde afwijkingen in betalingen voor kantoorhulp en – diensten; twijfelachtige grote contante betalingen aan personeel en dienstverleners boven op hun salaris; onjuiste registratie en belastingontduiking; slechte of niet bestaande facturering; schimmige of niet geboekte onkostendeclaraties.

Dit omvangrijke verslag werd tot februari 2008 geheim gehouden, totdat het werd geopenbaard door het Britse Parlementslid Chris Davies. Zelfs toen bleef de inhoud geheim en slechts een selecte groep parlementsleden werd toegestaan het rapport te lezen in een afgesloten en bewaakte kamer. Nadat het nieuws naar buiten kwam en zij (de parlementariërs) werden beschuldigd van plegen van “zware fraude”, stemden de parlementariërs tegen publicatie en voor het geheim houden van hun duistere onkostendeclaraties.

Corruptie in het “Anti Misdaad Bureau” van de EU

Zelfs Eurojust het zogenaamde anti misdaad bureau van de EU is betrokken bij corruptieschandalen. In december 2009 bij voorbeeld, nam Jose da Mota, hoofd van Eurojust ontslag nadat hij voor 30 dagen was geschorst wegens het onder druk zetten van Portugese aanklagers om een onderzoek naar corruptie te stoppen van de Portugese Eerste Minister Jose Sócrates. Volgens het persagentschap van UPI werd Sócrates beschuldigd van het aannemen van douceurtjes als dank, toen hij als Minister van Milieuzaken van Portugal een bouwproject op beschermd land goedkeurde.

De propagandaoorlog van de EU Brussel

Verre van op een doorzichtige manier te werken ten opzichte van de burgers, exploiteert de EU een enorme propaganda organisatie, die wordt betaald door de belastingbetalers.
Volgens Maria Rankka, die de Zweedse denktank Timbro beheert, geeft de nooit gekozen Europese Commissie geldbedragen uit, die veel groter zijn dan het officiële € 213 miljoen communicatie budget, aan door de EU gesponsorde radiozenders en websites. De voorbeelden die zij noemt omvatten ook het Europese radionetwerk 'Euranet' en het YouTube kanaal van de EU: "EU Tube".

Rankka beweert evenzo, dat de zender Euronews € 10,8 miljoen per jaar ontvangt uit fondsen van de EU. Net als het Brusselse – in Maastricht zetelende – Europese Journalisme Centrum, dat toekomstige verslaggevers traint, in 2008 een schenking ontving van € 1 miljoen. Het is duidelijk, dat als dergelijke organisaties zulke grote schenkingen ontvangen van een politieke organisatie, er serieuze vragen gesteld kunnen worden betreffende de objectiviteit van deze begunstigden.

Maar dat is nog niet alles, volgens Rankka geeft de EU ook schenkingen aan organisaties, zoals het Centrum voor Europese Politieke Studie, de Europese Beweging, Europa voor de Burgers en Vrienden van Europa. Gegeven hoe sterk pro EU deze organisaties zijn, lijkt het redelijk aan te nemen, dat dergelijke schenkingen eenvoudigweg aangemerkt mogen worden als een methode om de bewering van de EU, dat de burgerbevolking haar politiek steunt, te onderbouwen.

Tot nu toe hebben de propaganda activiteiten van de EU Brussel zich gericht op de kiesgerechtigde burgers . In de toekomst echter lijkt het er op, dat hun belangstelling zich zal verleggen naar kinderen. Sommige leden van het Europese Parlement bijvoorbeeld vragen nu, dat alle schoolkinderen in de 27 lidstaten gedwongen worden om Europese les te krijgen. Echter zonder twijfel, zal het beoogde leerplan – dat waarschijnlijk onderwerpen zal bevatten

als de “Oprichters” en “Hoe de EU het leven van alle dag beïnvloedt” – ertoe leiden, dat schoolkinderen niet de ware feiten zullen leren, zoals in dit boek beschreven.

De misleidingen van de EU met betrekking tot de rechten van de mens en fundamentele vrijheden

De EU Brussel heeft veel werk gemaakt om de illusie hoog te houden, dat het “de rechten van de mens en de fundamentele vrijheid van de burgers beschermt”. Van al het bedrog op dit gebied is de “Sakharov Prijs voor Vrijheid van Denken”, één van de klassieke voorbeelden. Ingesteld in 1988 “om personen of organisaties voor hun inspanningen op het gebied van rechten van de mens en fundamentele vrijheden te eren”, wordt de Sakharov Prijs ieder jaar toegekend door het Europese Parlement tijdens een formele zitting in Straatsburg (Frankrijk).

Uiteraard willen wij de inspanningen van sommige winnaars van deze prijs niet tekort doen. Maar het is wel heel vreemd dat uitgerekend de EU zo'n prijs uitreikt. Een EU die bezig is een politiestaat op te bouwen en de burgers hun vrijheden probeert te beperken. De EU drijft de spot met een fundamenteel principe van een democratie door het de burgers te beletten om hun vertegenwoordigers op het uitvoerende niveau van de regering, te kiezen. Daarnaast onderneemt de EU stappen om de burgers te beletten om wetenschappelijk bewezen natuurgeneeswijzen en informatie daarover, te kunnen betrekken.

Hoofdstuk 5

Hoe het Dictatorschap van de ‘EU Brussel’ afgedwongen wordt.

Hoe het dictatorschap van de EU Brussel afgedwongen wordt.

Zoals wij reeds in hoofdstuk 3 beschreven, was het ontwerp van het Olie en Geneesmiddelen kartel voor de EU heel nauw gebaseerd op de ontwerpen, van Arno Sölter, het hoofd van het Nazi "Centrale Onderzoek Instituut voor Nationale Economische Eenheid en de Grotere Ruimte Economie". De grondbeginselen van de strategie, die wordt gebruikt om het Brusselse Dictatorschap er door te drukken, stammen rechtstreeks af van die welke in 1933 door de Nazi's werden gebruikt nadat de Machtigingswet van het kartel in het Duitse Parlement werd aangenomen.

Het opzetten van een Europese controlestaat.

Hoofdkwartier in Berlijn van de Geheime Politie van de Nazi's (de Gestapo). De grondbeginselen voor de strategieën van de hedendaagse EU te Brussel stammen regelrecht af van die, welke de Nazi's gebruikten nadat het Duitse Parlement in 1933 de Machtigingswet van het kartel had aangenomen. (Bron: Wikipedia).

Eén van de voornaamste doelen van het kartel in de dertiger en veertiger jaren was om Europa in een totalitaire staat te veranderen, waarbij alle tegenstand tegen het Nazi Regime uitgeschakeld kon worden. Om dit te bereiken moesten de Nazi's zich toeleggen om op uitgebreide schaal de bevolking te bespieden. De instanties, die daarmee in Duitsland voornamelijk belast werden, waren de Sicherheitsdienst (de veiligheidsdienst) en de Geheime Staats Politie (de Gestapo). Aangezien de afluistertechnieken toen nog niet ver ontwikkeld waren, moesten zij het voornamelijk hebben van het werk van verklikkers en de bereidwilligheid van het volk om elkaar te verraden.

In de hedendaagse EU worden moderne 21ste eeuwse technieken gebruikt, die het opbouwen van een Europese politiestaat een veel eenvoudiger maken. Door het afluisteren van de communicaties tussen de burgers onderling per telefoon, e-mail of internet en het nog steeds uitgebreid toenemen van hoogstaande technische afluister-, en spionagemiddelen, komt de lang gekoesterde wens om een totalitaire staat in Europa te stichten, steeds meer in zicht.

Bewaren van de persoonlijke contacten van de burgers

In 2010 kregen het Italiaanse parlementslid Tisiano Motti (links) en het Sloveense parlementslid Anna Záborská (rechts) het gedaan om de steun van meer dan 300 leden van het Europese Parlement te verkrijgen voor hun voorstel om internet zoekmachines te dwingen details van web onderzoeken voor minstens 2 jaar te bewaren voor mogelijk onderzoek door de autoriteiten.

De Opslag van Gegevens Richtlijn, die in 2006 werd aangenomen, dwingt alle 27 lidstaten van de EU zeker te stellen dat telefoonmaatschappijen, internet providers en andere communicatiebedrijven al hun communicatiegegevens van niet minder dan 6 maanden tot 2 jaren op te slaan. Volgens de wetgeving moeten de communicatiebedrijven alle details van de telefoongesprekken, schriftelijke berichten, e-mails en internetgebruik van al hun klanten ter beschikking kunnen stellen aan de regering.

Alsof dit nog niet genoeg is, werd er in juni 2010 aangekondigd, dat alle 300 leden van het Europese Parlement (LEP) een plan ondersteunden om zelfs veel omvangrijker gegevensbestanden op te slaan, dat internet zoekmachines zou dwingen details van webnaspeuringen tot 2 jaren op te slaan ten dienste van mogelijke beoordeling door de autoriteiten. Hoewel op het moment van schrijven de “schriftelijke akkoordverklaring” van de LEP’s nog geen wet is is het een duidelijk teken, dat de verschillende instellingen van de EU, bezig zijn om Europa in een totalitaire staat om te vormen. En daarbij voor niets terugdeinzen.

Opslag van vertrouwelijke persoonlijke gegevens van burgers

Begin 2010 werd bekend dat er grote hoeveelheden vertrouwelijke persoonlijke gegevens van Europese burgers werd opgeslagen in een enorm groot, over heel Europa verspreid computer netwerk, dat meer dan 500.000 ingangen heeft.

Bekend als het Schengen Informatie Systeem, bevat het systeem een enorme hoeveelheid persoonlijke gegevens met inbegrip van namen, geboortedata en geboorteplaats, nationaliteit, lichamelijke bijzonderheden en andere details van mensen, die onder "stille bewaking" stonden.

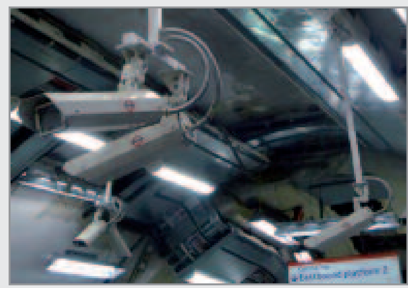

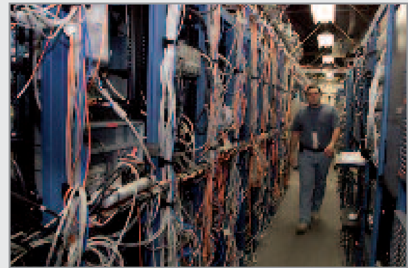
Grote hoeveelheden vertrouwelijke persoonlijke gegevens betreffende Europese burgers zijn opgeslagen in een gigantisch computer netwerk over heel Europa dat meer dan 500.000 toegangen heeft.

Tot stand gekomen als gevolg van het zogenaamde Schengen Akkoord – dat in 1985 als een stap voorwaarts tot de vorming van een Europese Superstaat – alle controle tussen de landsgrenzen van de lidstaten van de EU ophief. Het systeem bestaat uit een nationale afdeling en een technisch steunpunt in Straatsburg in Frankrijk.

Ten tijde van dit schrijven wordt verwacht dat een uitgebreider SIS database, bekend als SIS2, begin 2013 in gebruik genomen kan worden om daarmee het aantal "waarschuwingen" te verhogen van 31 miljoen tot 70 miljoen. Maar een officieel werkdocument van de Europese Commissie voorziet echter een veel grotere database en bepaalt nadrukkelijk, dat het nieuwe systeem getest moet worden met de mogelijkheid om up te graden naar 100 miljoen "waarschuwingen".

Het bewaken van "abnormaal gedrag"

De EU te Brussel spendeert miljoenen Euro's aan de ontwikkeling van een soort 'Orwelliaanse' computertechnieken ontworpen om CCTV beelden te onderzoeken en het internet af te zoeken naar "abnormaal gedrag".

De Eu Brussel spendeert miljoenen euro's aan de ontwikkeling van een soort "Orwelliaanse" (George Orwell was de schrijver van het boek '1984'; 'Big Brother is Watching you!') computertechnieken ontworpen om CCTV (Close Circuit TV) beelden te onderzoeken en het internet af te zoeken naar "abnormaal gedrag".

Met het programma dat bekend staat als "Project Indect" (zie Wikipedia) laat het een computerprogramma ontwikkelen dat automatisch informatie opneemt uit websites, CCTV beelden, discussie forums, archiefdiensten, onderlinge netwerken en zelfs afzonderlijke computers.

Open Europa, een onafhankelijke denktank, meent dat de informatie, die door Project Indect wordt vergaard door het European Joint Situation Centre (SitCen), een bij slechts heel weinigen bekende organisatie, dat door vele waarnemers wordt gezien als het feitelijke begin van een Geheime Dienst van de EU. Een deel van het zogenaamde "Europese Buitenlandse Actie Dienst" wordt geleid door de Europese Minister van Buitenlandse Zaken en Vice President van de EU te Brussel, Catherine Ashton – wiens vorige positie in de EU bestond uit het doorvoeren van patenten op geneesmiddelen. Van SitCen is inmiddels al bekend dat het over een groep geheime agenten beschikt, die vanuit de Europese hoofdsteden wordt ondersteund.

Recherche-, en vervolgingprogramma's vermeerderen zich in de EU momenteel zo vlug dat, volgens Stephan Booth een Europa analyticus, er nu al 17 wethandhaving systemen en databases werkzaam of in ontwikkeling zijn, waarvan er 6 het verzamelen en opslag van persoonlijke gegevens op EU niveau vereisen.

Observatie van mensen die "radicale gedachten" verspreiden

In juni 2010 kwamen bewijsstukken boven water betreffende een massaal bewakingsproject van de EU om informatie te verzamelen van personen en groepen waarvan men meende dat zij "radicale gedachten" verspreidden. De personen en groepen in de bewijsstukken, staan beschreven als mensen betrokken bij „antiglobalisatie" of "nationalistische" groeperingen.

In de typische soorten van bewijsstukken is het vergaren van informatie gericht op de vrienden van de betrokken personen, familie, buren, internet gebruik, psychologische trekken, godsdienst, status in het sociaaleconomische verkeer, en zelfs "mondelinge opmerkingen" – naar wij aannemen aftappen van telefoongesprekken – die zij maakten met betrekking tot politieke kwesties.

De EU Brussel is bezig informatie te verzamelen aangaande mensen, waar zij van meent dat zij "radicale gedachten" verspreiden. De mensen, die onder deze geheime observatie zijn gesteld volgens het "Big Brother is watching you" systeem, zijn hen, die betrokken zijn bij "antiglobalisatie" of bij "nationalistische" groepen.

Uitgaande van de inhoud van deze bewijsstukken lijkt het redelijk om aan te nemen, dat iedereen, die actief en openlijk tegen de overname is van Europa door grote industriële bedrijfsbelangen, van nu af aan door de EU ter observatie worden gesteld wegens het bevorderen van radicale gedachten.

Nog verontrustender is zoals wij hierna zullen opmerken dat de EU in de komende jaren waarschijnlijk zelfs de politieke keuze vast zal leggen van Europese burgers, die een petitie ondertekenen.

Beheersen van de politieke overtuigingen van haar burgers

Het zogenaamde "Europese Burgers Initiatief" (ECI) dat door het Europese parlement werd goedgekeurd in december 2010, wordt door de EU valselijk voorgesteld als "een nieuwe vorm van burgerlijke deelneming in de vorming van de politiek van de Europese Unie".

De heimelijke bedoeling van de EU in het opzetten van het "Europese Burgers Initiatief" is het verkrijgen van politieke overtuigingen van de Europese burgers.

Ingevoerd onder de massale tegenstand van het dictatoriale Verdrag van Lissabon, tracht het ECI de EU Brussel te portretteren als een democratie, die het de Europese burger mogelijk maakt om op de Europese Commissie een beroep te doen om politieke initiatieven, naar voren te brengen. Achter deze vriendelijk klinkende holle leuzen, blijkt de waarheid heel anders te zijn.

In plaats de verzoeken van burgers een kans te geven de dictatoriale verdragen van de EU Brussel te herzien, staat het ECI slechts toe om voorstellen in te dienen "over zaken waar zij menen dat een wettelijke maatregel van de Unie vereist is met betrekking tot het opleggen van de Verdragen". Met andere woorden, voorstellen van burgers, die ook maar tegen enig onderdeel van de Brusselse Verdragen zijn of die tegen de "waarden" van de EU zijn – worden niet aangenomen.

Maar dat is nog niet alles. Om de handtekeningen van de burgers ook maar door de EU aangenomen te krijgen stelt het ECI uiterst bureaucratische en verzwarende regels op. In feite zo erg, dat Europese actiegroepen nu al vast stellen dat het enorm moeilijk zal zijn om een verzoek met enig succes in te dienen.

Echter het meest verraderlijke aspect van de hele ECI is de eis van de EU, dat alle handtekeningen van de burgers vergezeld moeten gaan van – hun volledige namen, hun adressen, hun geboortedata en – plaatsen, hun nationaliteiten en hun ID-kaartnummers. (Kleine verschillen per lidstaat daargelaten)

Het mogelijk maken van "openbare deelneming in het Europese politieke vormingsproces", zoals wordt beweerd, is de ware bedoeling van de EU om het ECI op te starten een onwettige mogelijkheid te vormen om de politieke overtuigingen van de Europese burgers op te slaan.

Afluisteren van gesprekken in Europese steden

Een geheim toezichtsysteem dat gebruik maakt van verborgen microfoons om gesprekken van burgers af te luisteren wordt momenteel al in verschillende Europese steden toegepast. Bijvoorbeeld in Amsterdam zijn 20 microfoons gemonteerd boven de loketten van het Centraal Station.

In een scenario die heel veel overeenkomsten heeft met de soort van wereld, die door George Orwells klassieke roman "1984" wordt beschreven, wordt momenteel in verschillende Europese steden al een geheim toezichtsysteem toegepast dat met behulp van verborgen microfoons de gesprekken van de burgers afluistert. Van de techniek, die Sigard wordt genoemd, wordt beweerd dat het "asociaal gedrag" kan voorspellen door gegevens te analyseren, die door de ontvangstapparatuur wordt geregistreerd.

Actiegroepen voor Burgerrechten en Bescherming van de privésfeer hebben al gewezen op het enorme gevaar voor misbruik van deze vorm van toezicht waarin letterlijk iedere burger als een potentiële misdadiger wordt beschouwd en daardoor het systeem in de richting van een totalitaire politiestaat gaat.

Het is daarom veelbetekenend dat Sound Intelligence, het Nederlandse bedrijf dat verantwoordelijk is voor de levering van de Sigard techniek, zelfs heeft voorgesteld dat politieauto's met microfoons uitgerust moeten worden en tijdens het patrouilleren naar "tekenen van problemen" te speuren.

Afluisteren en vastleggen van gesprekken van vliegtuigpassagiers

In de toekomst wordt het ook mogelijk dat men vliegtuigpassagiers gaat afluisteren als zij in een vliegtuig reizen. In 2010 werd bekend gemaakt dat de EU onderzoek bekostigt van de Universiteit van Reading in Engeland, dat er op gericht is om een combinatie van camera's, microfoons, computersystemen en nog andere systemen te combineren om de gesprekken van passagiers af te luisteren en hun gedragingen tijdens de vlucht vast te leggen. Het betalen van deze kosten heeft een aantal Europese Burgerlijke Vrijheid activisten, die heel sterk tegen de ontwikkeling zijn van het spionagesysteem van de EU met belastinggeld van de burgers, erg verontrust.

De Brusselse EU financiert onderzoek naar elektronische apparaten voor het afluisteren van gesprekken van vliegtuigpassagiers.

Spionnen in de lucht

In dezelfde lijn staat de ontwikkeling van UAV's (Unmanned Aerial Vehicles) voor de observatie van woongebieden. Het staat bekend als het Drones project en de plaatsen, die worden aangeduid als toepasselijke gebieden voor het idee zijn naast openbare plaatsen ook vliegvelden.

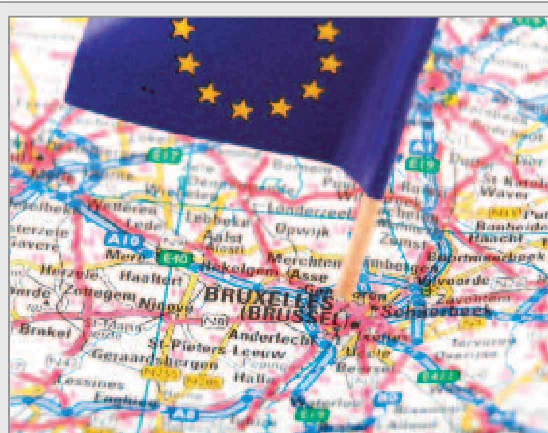

De EU Brussel heeft onderzoek gesteund naar de ontwikkeling van Onbemande Lucht Voertuigen (UAVs) voor monitoren van woonwijken. (Afbeelding namens: Wikipedia).

Sommige lidstaten zijn al heel ver in de voorbereidingen voor UAV observatie van hun bevolking. In het Verenigd Koninkrijk bijvoorbeeld hebben zowel het Ministerie van Defensie als het Ministerie van Binnenlandse zaken uitgebreide UAV toepassingsplannen ontwikkeld, terwijl er voorbereidingen worden gemaakt om onbemande drones te gebruiken ter ondersteuning van politiewerkzaamheden en het monitoren van burgers.

Voorstellen om „zwarte dozen“ in auto's te monteren

In een vrij onbekend driejarig onderzoek "Project Veronica" genaamd, maakt het EU plannen om auto's te voorzien van een soort "zwarte dozen" vergelijkbaar met de dozen in de luchtvaart. De dozen, ook bekend als Gebeurtenis Gegevens Opnametoestellen (Event Data Recorders = EDR) zouden veranderingen als snelheid, hoe en wanneer de remmen, de claxon en de richtingaanwijzers werden gebruikt, kunnen aangeven en meer van dat soort zaken.

Om de EU te Brussel in staat te stellen een bijna volledige bekendheid met de bewegingen van de Europese burgers te verkrijgen, maakt de EU te Brussel plannen om auto's uit te rusten met een soort "zwarte dozen" als in de luchtvaart worden gebruikt om daarmede de reizen en routes van de burgers kunnen observeren.

Hoewel door voorstanders van het systeem wordt beweerd, dat het voornaamste doel van de dozen is om verzekeringsmaatschappijen en de politie in staat te stellen oorzaken van auto ongelukken met

zekerheid vast te stellen, is de werkelijkheid dat, indien gecombineerd met ander opsporingsgegevens, zoals die van mobile telefoons en bestaande verkeersbesturingssystemen, de dozen zouden de Brusselse EU in staat zouden stellen om bijna alle activiteiten/bewegingen van de Europese burgers te registreren.

Eind 2009 werd een laatste rapport over Project Veronica gepubliceerd en aanbevolen werd dat de EU een richtlijn zou indienen om ongevalgegevens opnameapparatuur in verschillende soorten van Europese voertuigen en weggebruikers in te bouwen. Er bestaan echter plannen om zodra deze eerste apparaten door de burgers zijn geaccepteerd, geavanceerde indringende technieken – zoals reisgegevens opslag apparaten, die gegevens kunnen opnemen voor "observatiedoeleinden" gedurende de rit – te gebruiken.

Biometrische catalogisering en identificatie van burgers

Europese burgers kunnen uiteindelijk een nachtmerriescenario tegemoet zien, dat hun DNA, vingerafdrukken en persoonlijke gegevens beschikbaar zijn voor de EU door een druk op een knop.

Een onthullende bekendmaking eind 2009 door Giesecke & Devriendt, een bedrijf dat voorziet in technologische zaken met een hoofdkantoor in München, suggereert dat de EU bezig is om een systeem van biometrische catalogisering en identificatie aan haar burgers op te leggen. Zij beschrijven een Europees onderzoek bekend als "Project BioP@ss" dat zij het "grootste chip card onderzoek project in de EU" noemen. Het nieuwsbericht vat het doel van het project samen als "de introductie van een elektronische ID-kaart met het formaat van een chip en die door de gehele Europese Unie geldig is".

Als aanvulling op de basis ID-kaart, is de kaart echter ook bedoeld om te voorzien in een veilige manier van dienstenlevering van regering en openbare instanties. Houders kunnen via internet zich makkelijk identificeren en machtigen.

Als men tussen de regels leest lijkt het doel, dat van de Europese burgers vereist wordt dat zij de kaart gebruiken voor het doorgeven van een verhuizing, een kentekenbewijs aanvragen, een belastingformulier invullen, toegang tot diensten van de detailhandel, de banken en de verzekeringsmaatschappijen.

Verontrustend echter is de mogelijkheid, dat de Europese burgers terzijnertijd geconfronteerd worden met een afschrikwekkend scenario waarbij hun DNA, hun vingerafdrukken en persoonlijke gegevens voor de EU Brussel toegankelijk zijn met een druk op een knop.

Nog erger! Beslissingen op het gebied van “nationale beveiliging” door de EU schijnen te worden gemaakt door bedrijven, die er uiteindelijk grote winsten mee maken.

Volgens een in het Verenigd Koninkrijk gestationeerde burgerlijke vrijheid observerende groep Statwatch genaamd, is het ontwerp van een € 1,4 biljoen kostend Europees Beveiliging Onderzoek Programma (ERSP) “uitbesteed aan dezelfde grote bedrijven, die er het meest aan zullen verdienen als het ingevoerd wordt“, zoals de defensie bedrijven Thales, Finmeccanica, EADS, Saab en Sagem Défénsé Sécurité.

Hoofdstuk 6

800 JAAR NA MAGNA CARTA: Het bewind van de EU Brussel zal een einde maken aan eeuwen van vrijheid en onafhankelijkheid in Groot Brittannië

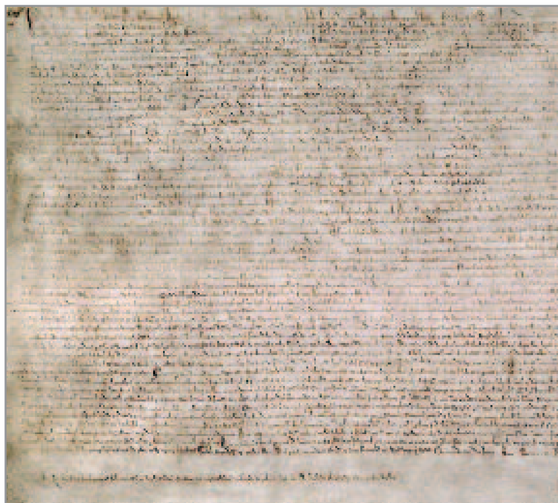
Achthonderd jaar na Magna Carta:

Het bewind van de EU Brussel zal een einde maken aan eeuwen van vrijheid en onafhankelijkheid in Groot Brittannië

Hier is een wet die zelfs boven de Koning staat en die zelfs hij niet kan verbreken. Deze bevestiging van de allerhoogste wet en de beschrijving in een algemene oorkonde is het grote werk van de Magna Carta en dat alleen al rechtvaardigt het respect waarin de mens het heeft behouden.

Winston Churchill, 1956

Van alle geschiedenissen betreffende vrijheid en onafhankelijkheid in Europa zal onder het totalitaire bewind van de EU Brussel eindigen Zeker in Groot Brittannië zal dit een tragische gebeurtenis zijn. Voor het volk van een land, dat twee een beslissende rol speelde in het tegen houden van het chemicaliën, olie en farmacie kartel van wereldverovering. De overlevering aan Europa is in die handen die twee wereldoorlogen hebben veroorzaakt. Oorlogen waarvoor miljoenen voorvaderen hun leven hebben gegeven om dit te voorkomen.

Het Magna Carta van Engeland, ondertekend in juni 1215, ging de wereld voor in de ontwikkeling van een grondwet en wordt wereldwijd gezien als een van de belangrijkste juridische documenten in de geschiedenis van de democratie. *(Bron: Wikipedia)*

Terugkijkend op de geschiedenis, is het opmerkelijk, dat Groot Brittannië, middels haar grootste lidstaat Engeland, aan de wereld de Magna Carta gaf – een handvest, dat als één van de belangrijkste juridische documenten van de geschiedenis wordt beschouwd. Het werd in 1215 ondertekend te Runnymede in het Engelse graafschap Surrey. Dit handvest was eeuwen lang het bolwerk tegen tirannie in Engeland. Door het recht van habeas corpus – Recht op hoor en wederhoor van een gevangene – te erkennen en door zelfs vorsten en overheidsdienaren onder de wet te stellen, was de Engelse Magna Carta de voorloper in de wereld in de ontwikkeling van grondwettelijke rechten.

Wat echter vele Britten niet weten is, dat de zogenaamde “Europese Arrestatie Volmacht” van de EU, die in 2002 werd aangenomen, habeas corpus heeft ingetrokken. Parallel daaraan trekt ook het Verdrag van Lissabon niet alleen de bescherming van de Magna Carta in, maar ook de specifieke volmacht van het Britse Parlement – een instelling, die als voorbeeld diende voor parlementaire systemen in de gehele wereld.

Het Britse Parlement wordt alom erkend als voorbeeld voor parlementaire systemen in de gehele wereld. Desondanks werd haar volmacht en die van alle andere parlementen in de EU ongedaan gemaakt door de regels van het Verdrag van Lissabon. *(Bron: Wikipedia)*

Een geschiedenis om trots op te zijn: Groot Brittannië verdedigt de wereld tegen het olie en farmacie kartel

Groot Brittannië begon WO I op 4 augustus 1914, toen de toenmalige Eerste Minister Herbert Asquith het Duitse Keizerrijk de oorlog verklaarde na de invasie van België door Duitsland. Te midden van de vele factoren, die doorslaggevend waren voor de nederlaag van Duitsland in WO I wordt de hoofdrol van de Royal Navy – de grootste marine ter wereld in die tijd – vaak over het hoofd gezien. Feitelijk was de rol, die de Engelandse marine in WO I speelde zo belangrijk, dat het onmogelijk zou zijn voor het land om oorlog te kunnen voeren.

Hoewel de vloot slechts één zeeslag leverde gedurende WO I, bij Jutland op 31 mei 1916, boekte de Britse vloot succes bij het voorkomen, dat de Duitse vloot aan de opsluiting in de Noordzee kon ontsnappen. Daarmee speelde het een beslissende rol door de handel overzee tussen Engeland en haar bondgenoten te laten voortduren. Samen met het grote leger, was Engeland ook het arsenaal en de financier van het bondgenootschap en doorstond zelfs de verklaring van Duitsland van onbeperkte onderzeebootoorlog in februari 1917[1]. Het zal duidelijk zijn, dat zonder de inspanningen van Engeland WO I heel anders afgelopen zou zijn.

Sir Winston Churchill, Eerste Minister van het Verenigd Koninkrijk 1940-1945, 1951-1955.

De Tweede Wereldoorlog begon voor Engeland op 3 september 1939 toen het Duitsland de oorlog verklaarde na de Duitse invasie van Polen. Zeer dapper een wapenstilstand weigerend, was de rol van Groot Brittannië, voor de tweede keer, in de verdediging van de wereld tegen het kartel niet minder doorslaggevend als het vijfentwintig jaar geleden was geweest. Onder Winston Churchill, de

[1] Britain and World War One, 1901 – 1918; BBC History.

Britse Eerste Minister en de opmerkelijkste oorlogsleider in de moderne geschiedenis, bleef Engeland overeind tegen het door het kartel gefinancierde oorlogsgeweld. Door Hitler tot een oorlog op twee fronten uit te lokken, lleidde dit uiteindelijk tot de ondergang van Duitsland.

Desondanks begonnen de machten binnen het kartel zich een paar jaar na WO II, te hergroeperen en geheime plannen te maken tegen Engeland.

De geschiedenis van het Actie Comité voor de Verenigde Staten van Europa is grotendeels verborgen gehouden voor het Britse volk.

De samenzwering van het Actie Comité voor de Verenigde Staten van Europa om Groot Brittannie binnen de EU te lokken

Een onbekend comité, waarvan de geschiedenis voor het Britse volk geheim werd gehouden, het Actie Comité voor de Verenigde Staten van Europa, werd door Jean Monnet – een sjacheraar, die in een democratische verkiezing nooit tot een openbare functie was verkozen – in oktober 1955[2] opgericht. Hij was voorheen een Hoge Autoriteit van de Kolen en Staal Gemeenschap (ECSC), een positie die hij een maand eerder had opgezegd. De vergaderingen van het Actie Comité begonnen in januari 1956 en werden in het geheim gehouden.

[2] Actie Comité voor de Verenigde Staten van Europa: Mededelingen en Verklaringen 1955-67. Pub. Chattam House, London, 1969

Direct vanaf het begin maakte Monnet heel duidelijk wat de bedoeling was. In een brief verzonden aan politici en vakbonds leiders, die zich aansloten bij de vorming van het comité, stelde hij het volgende:

“Slechts alleen samenwerking tussen de verschillende regeringen zal niet voldoende zijn. Het is onvermijdelijk, dat de landen bepaalde volmachten afstaan aan Europese federale instellingen, die volmacht krijgen van alle deelnemende landen als een geheel. Tegelijkertijd moet een nauwe samenwerking van Groot Brittannië met deze nieuwe verworvenheden zeker gesteld worden”. Kortom, het uiteindelijke doel van het Comité, zoals vastgelegd bij aanvang, was “om te komen tot een Verenigde Staten van Europa door concrete maatregelen”.

Jean Monnet, een sjacheraar, die in een democratische verkiezing nooit tot een openbare functie was verkozen, richtte het Actie Comité voor de Verenigde Staten van Europa op in 1955. De drie grote Britse politieke partijen werden lid van deze comité, die een belangrijke rol speelde in het lokken van Groot Brittanië naar de EU te Brussel.

Vervolgens, in een brief van 28 september 1968, kondigde Jean Monnet aan dat het Comité besloten had om de drie grote Britse politieke partijen uit te nodigen om deel te nemen als volwaardige leden. Daarbij stelde hij ronduit, dat de politieke partijen en vakbonden, waaruit het comité bestond, “vastbesloten waren om de weg vrij te maken voor toetreding van Engeland in de Europese Gemeenschap zo snel als mogelijk”.

Overigens onbekend voor het Britse volk was, dat het langst dienst doende lid van het Comité de Duitse Kurt Georg Kiesinger was, (januari 1956-mei 1965). Kiesinger was lid van de Nazipartij (zijn Nazi NSDAP lidmaatschapnummer was 2633930) en hij heeft gewerkt voor de radio propaganda afdeling van het Nazi Ministerie voor Buitenlandse zaken gedurende WO II[3]. Hij werd later Kanselier van West Duitsland van 1966 tot 1969.

[3] New York Times, 10 maart 1988.

Het langst dienstdoende lid van het Actie Comité voor de Verenigde Staten van Europa en van het Uitvoerend Comité was de Duitser Kurt Georg Kiesinger. Een vroeger lid van de Nazi Partij, Kiesinger werkte voor de radio propaganda afdeling van het Nazi Ministerie van Buitenlandse Zaken gedurende WO II. *(Bron: Wikipedia)*

Andere opvallende leden van het Comité waren de Italiaan Aldo Moro, politieke secretaris tussen mei 1959 en december 1962. Tot aan WO II was Moro lid van de Fascistische Universiteit Organisatie (Gioventù Universitaria Fascista), een groep die werd gesponsord door de Fascistische Partij van Mussolini. Moro werd uiteindelijk Eerste Minister van Italië van 1963 tot 1968 en van 1974 tot 1976.

Het is echter verbazingwekkend dat, ondanks de bovenstaande feiten, de leiders van alle drie Engelse partijen zeer positief reageerden op de Uitnodiging van Monnet. Eerste Minister Harold Wilson bijvoorbeeld schreef uit naam van de regerende Labour Party: "De doelstellingen van het Actie Comité komen sterk overeen met die, welke de Labour Party onderschrijft." Hij voegde er aan toe, dat hij verheugd was de uitnodiging van de Labour Party te accepteren om zich bij het comité te voegen "als volledig lid." Wilson stelde drie leden van de partij voor – George Brown, Walter Padley en Michael Stewart – om als vertegenwoordigers op te treden.

Anthony Barber, Voorzitter van de Conservatieve Partij, antwoordde op eenzelfde positieve manier, zeggende dat, na overleg met zijn collega's, hij het een genoegen vond de uitnodiging aan te nemen en dat zijn partij het lidmaatschap zeer zou waarderen. Barber nomineerde ook drie leden van zijn partij – Mr. Reginald Maulding, Afgevaardigde van de Partij; Sir Alec Douglas-Home, Woordvoerder voor Buitenlandse Zaken; en Mr. Selwyn Lloyd, vroegere Secretaris van Buitenlandse Zaken en Minister van Financiën – om als vertegenwoordigers op te treden.

Jeremy Thorpe, leider van de Liberal Party, was net zo enthousiast zeggende, dat hij met “goede hoop” aan het Actie Comité zou deel nemen. Hij voegde er aan toe, dat de sfeer van samenwerking “uitgebreid moest worden en ook diplomatie, verdediging en grote delen van sociale en culturele zaken moest omvatten”.

Als gevolg daarvan waren onder de deelnemers aan de 14e Zitting van het comité op 11 maart 1969, ook leden van alle drie Britse politieke partijen aanwezig, die allemaal niet op persoonlijke titel aanwezig waren, maar als aangewezen vertegenwoordigers van hun partijen. De vergadering werd in Londen gehouden en was een belangrijk moment om Groot Brittannië binnen de EU te lokken.

Vergaderingen van het Actie Comité voor de Verenigde Staten van Europa werden gedurende de jaren 60 gehouden en eindigden in 1973 toen Engeland lid werd van de Europese Economische Gemeenschap.

Invoering van het tientallig stelsel voor de Britse muntsoort – de eerste stap tot het afdanken van het pond

De Britse munteenheid, het Pond Sterling – is de oudste nog in gebruik zijnde munteenheid ter wereld.

Voor de ontwerpers van de EU Brussel was een belangrijke stap om zeker te stellen, dat het de lidstaten onmogelijk werd het blok te verlaten, het in het leven roepen van een Europese munt: de Euro. De gedachtengang hierachter was eenvoudig: door de nationale munteenheid af te danken en het onder controle te stellen van een centrale bank, wordt een autonome staat een gewoon deelnemende staat in een door NV’s gecontroleerde superstaat.

Voorafgaand aan de tot stand koming van de Euro, werden de in gebruik zijnde geldsystemen van de zes oprichtende naties van de EU gebaseerd op het tientallig stelsel. Aldus werd besloten, dat alle pan-Europese geldsystemen het tientallig stelsel zouden gebruiken. Gezien de Britse munteenheid, het Pond Sterling – 's werelds oudste in gebruik zijnde munteenheid – tot 1971 was gebaseerd op deeltallen van tweehonderdenveertig, werd het in overeenstemming brengen met de op decimale stelsel gebasseerde systemen noodzakelijk geacht, voordat het Britse volk gedwongen kon worden het pond los te laten.

Aldus ontstond wat langzamerhand de "Decimalisering" van de Britse munteenheid wordt genoemd.

De aankondiging, dat Engeland op het "decimale stelsel zou overgaan" werd op 1 maart 1966 gedaan door de toenmalige Minister van Financiën James Callaghan, die het beschreef als een "Monumentale historische beslissing". Hoewel de ware achtergrond nooit aan het Britse volk werd verteld, gaf Callaghan openlijk toe dat "grote groepen" uit de industrie, de handel en het bankwezen hadden vastgesteld, dat het ten gunste zou zijn van de economie[4]. Onnodig te vermelden, dat de redenering waarom het geldsysteem met tweehonderdveertig onderverdelingen de Britse economie in de weg had gestaan, nooit duidelijk werd gemaakt. Ondanks dit alles ging men voort met het omzetten naar het decimale stelsel van de munteenheid en het werd op 15 februari 1971 over het hele land ingesteld.[5]

[4] Britain to go decimal in 1971. BBC News.
[5] D-Day delivers new UK currency, BBC News.

Edward Heath – de man die Groot Brittannië aan de EU overleverde

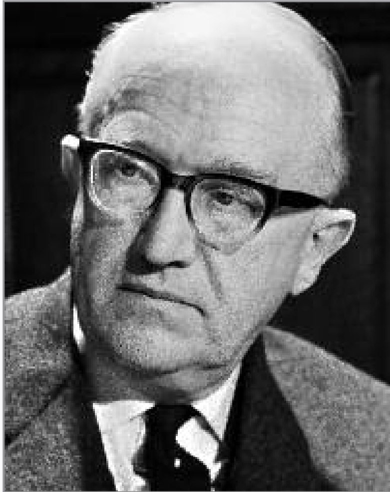
Edward Heath, Eerste Minister van Engeland tussen 1970 en 1974, was nauw verbonden met de elite van het kartel en leverde Engeland uit in de handen van de EU te Brussel in 1973.

Engeland trad in januari 1973 toe tot de EU onder de regering van de toenmalige Eerste Minister Edward Heath, iemand die al lang de wens had gekoesterd om het land te binden aan een Europese Federatie. In zijn openingsspeech toen hij op 26 juni 1950 toetrad tot 'The House of Commons' (de Engelse Tweede Kamer), riep Heath openlijk op om deel te nemen aan het Schuman Plan. Juist één maand voor Heath lid werd van het parlement, leidde het Schuman Plan uiteindelijk tot het oprichten van de EU Brussel.

Heath had goede betrekkingen met de elite van het kartel. Hij nam deel aan de clandestine Bilderberg Groep in 1976[6] en sprak een vergadering toe van de (door Rockefeller bestuurde) Trilaterale Commissie in 1980[7]. Tijdens zijn ambt als de Britse Eerste Minister tussen 1970 en 1974, was hij ook een goede vriend van de Voorzitter en President Directeur van Glaxo: Sir Austin Bide – de man, die door de engelse krant Independer werd omschreven als: "Verantwoordelijk voor omvorming van Glaxo, van fabrikant van babyvoeding, tot een wereldmacht in de farmaceutische industrie"[8]. Opmerkelijk, is dat Bide gedurende WO II was aangesteld bij Glaxo om te werken aan vitamines en penicilline en verantwoordelijk was voor patenten.[9]

[6] The Daily Collegian, 9 september 1976. [7] Voltallige Vergadering van de Trilaterale Commissie, 1980. [8] Sir Austin Bide: Industriëel, die Glaxo omvormde tot een wereldmacht, maar daarna met Thatcher in botsing kwam over British Leyland. The Independent, Zaterdag 24 mei 2008. [9] Sir Austin Bide: Na succes met Glaxo bleef hij in gebreke met een oplossing voor British Leyland. The Guardian, Donderdag 5 juni 2008.

Een andere goede vriend van Heath was Eric Roll, die later Baron Roll of Ipsden werd en lid van het Engelse House of Lords. Roll nam ook regelmatig aan Bilderberg vergaderingen deel en hij was lid van de machtige centrale commissie van die groep.[10]

Ex-Nazi jurist walter Hallstein ontmoette Eerste Minister Howard Heath bij vele gelegenheden en werkte nauw met hem samen. Hallstein beloofde Heath hem terzijde te staan in het doordrukken van het Britse lidmaatschap van de EU Brussel.

Maar Bide en Roll waren niet de enige twijfelachtige medewerkers. Nadat de Franse President Charles de Gaulle de toetreding van Groot Brittannië tot de EU in de Zestiger jaren had geblokkeerd, nodigde Heath de ex Nazi Jurist Walter Hallstein, op dat moment President van de Europese Commissie, uit op Chequers, het landgoed van de Eerste Minister, om uit te pluizen waarom de aanvraag voor het lidmaatschap was mislukt[11]. Dit bezoek was een van vele die Hallstein op Chequers aflegde gedurende de tijd dat Heath eerste minister was. Achter de schermen, gedurende het decennium, dat ertoe leidde, dat Groot Brittannië in 1973 lid werd van de EU, ontmoetten Hallstein en Heath elkaar bij verschillende gelegenheden en werkten zij nauw samen.

Als erkenning van hun nauwe samenwerking schreef Hallstein zelfs een voorwoord in de Duitse uitgave van het boek van Andrew Roth uit 1973; 'Edward Heath – Ein Mann für Europa'.[12] Hieruit blijkt, dat Hallstein Heath gebruikte als barometer om het politieke klimaat te peilen voor officiële politieke vergaderingen en onderhandelingen over Engelands toetreding tot het EU blok. Hij beloofde Heath terzijde te staan om het lidmaatschap van Engeland door te drukken en het is helder dat Hallstein vastbesloten was dat het land zou toe-

[10] British House of Lords, Register of Lords' Interests. [11] Heath and the heathmen. Andrew Roth. Pub. Routledge & Kegan Paul, 1972. p.169.

[12] Edward Heath – Ein Mann für Europa. Andrew Roth, vertaald door Heinrich-Gottwald. Pub. Böhlau-Verlag, Keulen, 1973.

treden ongeacht welke tegenstand ook van het Britse volk. Het is opmerkelijk dat Hallstein de rol van Heath om Engeland in de armen van de EU te Brussel te drukken omschreef als: "Het succes van deze strijd was op het beslissende punt, zijn victorie".

Heath verloor zijn macht aan de Labour Party van Howard Wilson wiens verkiezingsmanifest zich verplichtte het Britse volk een referendum toe te staan of Engeland lid zou blijven van de Europese Unie onder bepaalde voorwaarden of er helemaal uit te stappen.

In de verkiezingscampagne, die vooraf ging aan het referendum trad de zakenman en miljonair Alastair McAlpine, die later penningmeester werd van de conservatieve partij van Heath, ook op als penningmeester van de campagne voor "Ja" stemmers. In een gesprek met de krant Independent in juni 2005, gaf McAlpine toe, dat: "de banken en grote industriële bedrijven heel grote bedragen schonken aan de "Ja" campagne".

De Independent beschreef ook hoe, volgens een organisator van de "Ja" campagne Carlonie de Courcey Ireland, de "Ja" kant daarnaast ook het voordeel had van giften van de Europese Commissie, die werden gebruikt om een reeks straalvliegtuigen van British Caledonian Airlines te charteren om ongeveer 1000 pro-Europese sprekers naar instructie bijeenkomsten van hooggeplaatste Eurocraten te vliegen. Nogal onthullend was, dat zij deze gelden omschreef "als een soort speciale gift van de Commissie".[13]

Geconfronteerd met de referendum vraag: "Denkt u dat Groot Brittannië in de Europese Gemeenschap (Common Market) moet blijven?", verzekerde de zware financiële ondersteuning door het bedrijfsleven en de Europese Commissie dat iets meer dan 67% van de stemmers voor stemden. Na de stemming gaf Heath toe, dat hij er "25 jaar aan gewerkt had".[14]

Tot op de huidige dag is de stemming van 1975 het enige referendum, dat het Engelse volk kreeg met betrekking tot Europa.

[13] Hoe wij Europa binnengepraat werden. The Independent Zaterdag 4 juni 2005.
[14] Het Verenigd Koninkrijk omarmt Europa in een referendum. BBC News.

Zullen de Britten vechten om hun vrijheid en onafhankelijkheid te behouden?

Met de ondertekening van het Verdrag van Lissabon staat bijna alles dat Göring – als hoofd van de Duitse Luftwaffe in WO II – trachtte te bereiken voor het kartel op het punt werkelijkheid te worden. Als zodanig is het grote verlies van levens gedurende de twee Wereldoorlogen, voor niets geweest, tenzij het Britse volk bereid is om te vechten voor hun vrijheid en onafhankelijkheid.

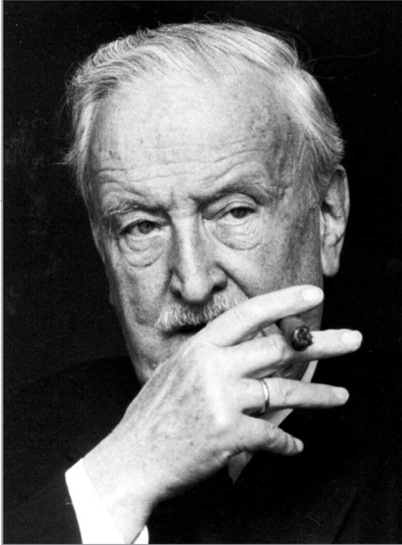
Hoofdstuk 7

Wie is wie in de ‘EU Brussel’

Wie is Wie in de 'EU Brussel'

In dit hoofdstuk beschrijven wij in het kort biografische notities van geselecteerde personen, die in dit boek worden vermeld. De lijst is willekeurig en de namen zijn in alfabetische volgorde.

De selectie van de personen, die belicht worden was niet gemaakt met het oogmerk van een algemene binding met een speciale partij of organisatie. Wat zij met elkaar gemeen hebben is dat zij werkten of nog werken, als economische en politieke aandeelhouders van het chemie-,olie en farmakartel.

Abs, Hermann Josef

(*1901 †1994)

Hermann Josef Abs was een van de voornaamste personen in de Duitse economie vanaf eind jaren 30 tot in 1970.

- Vanaf 1940 was Abs lid van toezichthoudende raad van IG Farben vooral gericht op financiële transacties.

- Zijn belangrijkste taak als lid van de Raad van Commissarissen van Duitslands grootste bank bestond uit het zekerstellen van een toppositie van de Deutsche Bank in de bezette gebieden.

- Abs was daarnaast lid van toezichthoudende raden van bestuur van vele andere bedrijven, die te maken hadden met de Duitse bezetting van Oost Europa.

- 80% van alle financiële transacties gedurende het door IG-Farben gebouwde Auschwitz – fabriekscomplex, werden verricht door de Deutsche Bank en gingen door de handen van Abs.

- Abs was de leider van de Duitse delegatie tijdens de "Overeenkomst betreffende Duitse Buitenlandse Schulden" in 1953, die uiteindelijk resulteerden in betrekkelijk lage betalingen van Duitse schulden na WO II met inbegrip van alle toekomstige eisen door instellingen voor slachtoffers.

- Abs was rechtstreeks betrokken bij de onteigening van Joodse bedrijven in Duitsland en in bezette landen.

- Na de oorlog werd Abs kort gevangen gezet, maar kwam al weer gauw aan het werk door contacten te leggen met de Britse en Amerikaanse bezettingsmacht.

- Voordat hij zijn oude funktie bij de Deutsche Bank weer aantrad, was Abs hoofd van de "Kredieanstalt für Wiederaufbau" (Duitse heropbouw lening organisatie) en financiëel adviseur van ***Konrad Adenauer***. Hij was dus direct betrokken bij de heropbouw van de Duitse economie.

- Gedurende de 60-er jaren was Abs lid van raden van toezicht van 60 bedrijven – waarvan bij 20 bedrijven als voorzitter van de Raad van Commissarissen – een ongekende hoeveelheid macht.

Adenauer, Konrad
(*1876 †1967)

Konrad Adenauer, de eerste na-oorlogse kanselier van Duitsland gebruikte zijn macht om vele nazi-trawanten weer aan de macht te brengen.

- Toen hij in 1933 zijn aanstelling als burgemeester van Keulen verloor, nam Adenauer in augustus 1934 contact op met hooggeplaatste Nazi politici en bood de Nazi-beweging zijn diensten aan. Nadien ontving hij betalingen van het Nazi-regime.

- Tijdens onderhandelingen, die plaats vonden met de bezettingsmachten in 1949 deed Adenauer zijn best om het demonteren van laboratoria, die aan Bayer toebehoorden, tegen te gaan.

- Gedurende zijn 14-jarige regeerperiode hielp Adenauer strategisch nazi-criminelen weer aan de macht. Anderen werden, mede door zijn bemoeienis, eerder in vrijheid gesteld en werden geholpen om weer hoge posities in het bedrijfsleven te bekleden.

- Een van die Nazi criminelen was ***Hans Globke***, die Adenauer aanstelde als zijn persoonlijke veiligheidsadviseur.

- Een ander voorbeeld was ***Walter Hallstein***, die door Adenauer werd geholpen aangesteld te worden als hoofdontwerper van de opbouw van de 'EU Brussel' en als eerste president van de zogenaamde Europese Commissie.

- In 1956 richtte Adenauer de W-Duitse Geheime dienst op "Bundesnachrichtendienst" (BND). Het hoofd van de BND en een groot aantal van de werknemers was personeel van de voormalige SS en Gestapo.

Verdere informatie: **GB5KA364**

Ambros, Otto

(*1901 †1990)

Otto Ambros was lid van het IG FARBEN uitvoerende comité tussen 1938 en 1945.

- Als Operation Manager hield Ambros toezicht op de keuze van de locatie, planning, bouw en exploitatie van de 'IG Auschwitz' fabriek/concentratiekamp.

- Tussen 1940 en 1945 was Ambros adviseur van het hoofd van het “Vier-jahresplan” (Vierjarenplan) kantoor, ***Carl Krauch***, en hoofd van de Afdeling voor Onderzoek en Ontwikkeling.

- Ambros werd aangesteld als “Wehrwirtschafsführer” (leider van de militaire industrie) en was verantwoordelijk voor chemische middelen voor oorlogvoering. Hij persoonlijk stelde het gebruik van zenuwgassen Sarin en Tabun aan Hitler voor.

- Voor IG Farben ontwikkelde Ambros in 1939 de chemische wapens Sarin en in 1944 Soman.

- Tijdens het Nürnberg Tribunaal tegen IG Farben, werd Ambros aansprakelijk gesteld voor de misdaden, die hij pleegde gedurende WO II. Hij werd schuldig bevonden aan “slavernij” en veroordeeld tot acht jaar gevangenis.

- In 1952 werd hij ontslagen uit de gevangenis zonder zijn tijd uitgezeten te hebben. Hij werd vervolgens in dienst genomen als adviseur van ***Konrad Adenauer*** en verschillende farmaceutische bedrijven.

Verdere informatie: GB5OA882

Augstein, Rudolf
(*1923 †2002)

Rudolf Augstein, uitgever van het tijdschrift "Der Spiegel", was een van de meest belangrijke journalisten van het na-oorlogse Duitsland.

- Augstein gebruikte zijn invloed om de aandacht van het publiek af te leiden van de verantwoordelijkheid van de Nazi´s voor de Rijksdagbrand in 1933. De mythe, dat de brand was gesticht door Marinus van der Lubbe, die als enige schuldige werd aangewezen, werd breed uitgemeten in een reeks artikelen in "Der Spiegel".

- Augstein gebruikte de ervaring van SS- en Gestappo functionarissen om een systeem van "onderzoeksjournalistiek" op te zetten met als doel het beïnvloeden van de na-oorlogse politiek in Duitsland.

- De opsluiting van Augstein in 1962, volgens het zogenaamde Spiegel-schandaal, werd gebruikt als propaganda om hem in de ogen van het publiek als "links" te doen voorkomen. Niet verbazingwekkend werd "Der Spiegel"als gevolg daarvan als een voorstander van persvrijheid gezien.

- Augstein gaf hooggeplaatste Nazi functionarissen topfuncties binnen de redactie.

- Wilfried van Oven, persoonlijke persbeambte van de Nazi Minister voor Propaganda, Josef Goebbels, werd correspondent voor Zuid Amerika, persoonlijk verkozen door Augstein, die zijn perskaart ondertekende.

- Paul Carell, vroeger persfunctionaris van de Minister van Buitenlandse zaken tijdens WO II ***Joachim von Ribbentrop***, schreef regelmatig voor het tijdschrift van Augstein.

- Georg Wolff, hooggeplaatste functionaris van de voornaamste Rijks Veiligheidsdienst, werd in dienst genomen door Der Spiegel in de vroege jaren 50 en werd uiteindelijk plaatsvervangend hoofdredacteur in de jaren 60.

- Horst Mancke, nog zo´n hooggeplaatste functionaris van de voornaamste Rijks Veiligheidsdienst, was hoofd van de afdeling buitenland van Der Spiegel en schreef later ook voor Axel Springer.

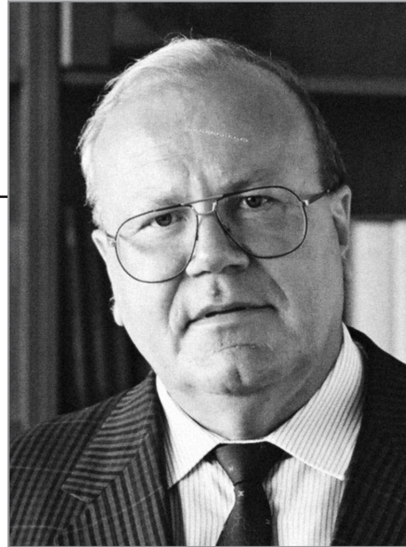
- Karl-Friedrich Grosse, hooggeplaatste functionaris in het ministerie van von Ribbentrop, werd hoofd van het kantoor van Der Spiegel in Berlijn.

- Erich Fischer, hoofd van een afdeling van het ministerie van Goebbels, werd hoofd van het kantoor van Der Spiegel in Düsseldorf.

- Rudolf Diels, eerste hoofd van de Gestapo, werd aangenomen om artikelen te schrijven over zijn eigen geheime politie, die de werkzaamheden van vroegere collega's, die werkzaam waren in het na-oorlogse Duitsland, witwasten. In 1933 was Diels – toen hoofd van de Gestapo – de voornaamste ondervrager van Marinus van der Lubbe in verband met de Rijksdagbrand.

Verdere informatie: GB5RA733

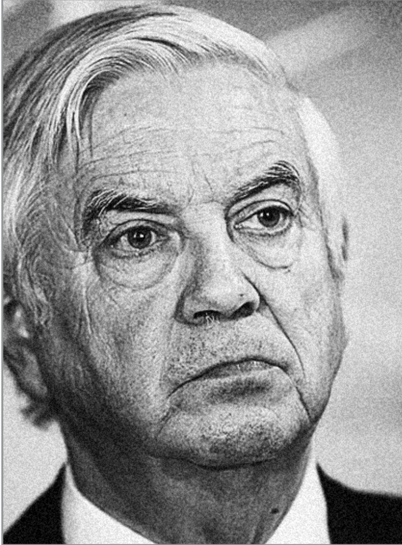
Bangemann, Martin
(*1934)

Martin Bangemann, Duits politicus, was lid van de Europese Commissie tussen 1989 en 1999.

- Gedurende zijn eerste zitting in de Europese Commissie tussen 1989 en 1995 werkte hij als Commissaris voor de Interne Markt en Industriële Zaken.
- Als Commissaris kwam Bangemann in de problemen in de jaren 90, toen hij hoge betalingen aannam voor spreekbeurten, ondanks dat dit voor Commissarissen verboden was.
- Bangemann werd ook beschuldigd van misbruik van zijn positie, nadat hij zijn Commissie chauffeur de opdracht gaf om met de auto van de Commissie naar Zuid Frankrijk te rijden, om hem bij zijn jacht op te halen.
- Bangemann was EU commissielid voor Industriële Zaken, Informatie en Telecommunicatie Technologieën gedurende de commissie van Jacques Santer. In 1999 was hij betrokken bij een fraudeschandaal en werd gedwongen af te treden samen met de gehele Santer Commissie.
- Na het ontslag van de Santer Commissie , werd Bangemann enkele weken later benoemd in de Raad van Commissarissen van het Spaanse Telecommunicatiebedrijf Telefonica. In 1999 diende de EU een aanklacht tegen hem in op grond van mogelijke verstrengeling van belangen. De aanklacht werd later ingetrokken toen Bangemann had beloofd pas in 2001 voor Telefonica te gaan werken.

Verdere informatie: GB5MB824

Bolkestein, Frits
(*1933)

Frits Bolkestein was Europees Commissaris voor de Interne Markt en Diensten tussen 1999 en 2004.

• In 1996, toen Bolkestein leider was van de regerende VVD in Nederland, trachtte hij de Nederlandse Minister voor Gezondheid, Els Borst, te overtuigen om een cholesterol verlagend medicijn in het vergoedingsysteem van het Nederlandse Ziekenfonds op te nemen. Het medicijn Cozaar, werd op de markt gebracht door Merck, Sharp & Dome, waarvan Bolkestein toen een directeur was. Volgens het nieuwsorgaan Netwerk werd van Bolkestein ook gezegd, dat hij bij Borst aandrong om ook het vergoedingslimiet van Zocor – ook een Merck, Sharp & Dome product – te verlagen.

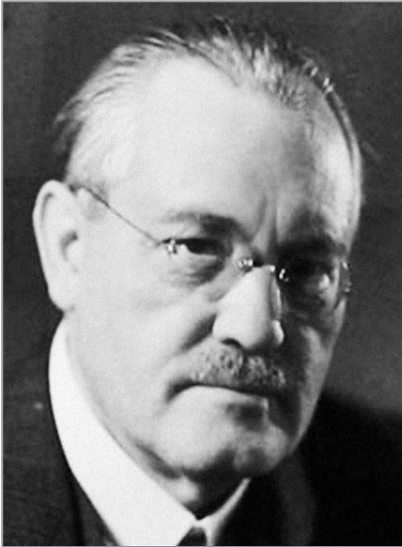
- Gedurende de periode als Europees Commissaris voor Interne Markt en Diensten ontwierp Bolkestein de "Richtlijn voor Diensten in de Interne Markt". De zogenaamde "Bolkesteinrichtlijn" was bedoeld om een enkele markt voor diensten te maken, in feite in de geest van de plannen van de Nazi jurist Walter Hallstein.

- In 2001 weigerde Bolkestein actie te ondernemen nadat leden van het Europese Parlement aan de Commissie vroegen om beschuldigingen te onderzoeken betreffende niet bekend gemaakte rekeningen, die bij Clearstream, een afdeling van de financiële dienstverlener Duitse Beurs, werden aangehouden. Vijf jaar later in 2006, beweerde de klokkenluider Paul van Buitenen – die in 1996 het schandaal van de Santer Commissie openbaarde – dat Bolkestein lid was van de raad van de Russische "Bank Menatep".

- De “Bank Menatep” was eerder al beschuldigd door het Franse parlementslid Harlem Désir, van het onderhouden van een niet openbaar gemaakte rekening bij Clearstream – waardoor wezenlijke vragen gesteld kunnen worden betreffende de weigering van Bolkestein om actie te ondernemen tegen Clearstream.

- Vanaf 1960 tot 1975 werkte Bolkestein voor het Koninklijke petrochemische bedrijf Shell.

Verdere informatie: GB5FB421

Bosch, Carl
(*1874 †1940)

Carl Bosch was voorzitter van de toezichthoudende raad van IG Farben vanaf 1931 tot zijn dood.

- In 1910 ontwikkelde Bosch samen met Fritz Haber een proces om ammoniak te vervaardigen in grote hoeveelheden voor gebruik in explosieven. Dit startte een zeer voordelig monopolie voor het bedrijf van Bosch, BASF en later voor IG Farben.
- In 1918 was Bosch adviseur voor de Duitse regering tijdens de vredesonderhandelingen die op WO I volgden. Tegen de oorspronkelijke bedoelingen van de overwinnaars om alle chemische productie faciliteiten te ontmantelen, wist Bosch een overeenkomst te bereiken om de fabrieken te redden. Daarvoor in de plaats kregen de geallieerden geheime kennis betreffende de kleurstoffenindustrie en het Haber-Bosch proces voor het vervaardigen van ammoniak.
- Na de totstandkoming van IG Farben in 1925, werd Bosch voorzitter van de raad van directeuren.
- In 1931 na de dood van ***Carl Duisberg***, werd Bosch voorzitter van de toezichthoudende raad van IG Farben. Deze toppositie behield hij tot zijn dood in 1940.
- In 1937 werd Bosch benoemd tot voorzitter van het Kaiser Wilhelm Genootschap, de overkoepelende organisatie van de Kaiser Wilhelm Instituten, een van de speerpunten van het onethische wetenschappelijke onderzoek dat gedurende de Nazi periode werd uitgevoerd. Het genootschap ontving zowel publiek- als privégeld. Onder andere de IG Farben en de Rockefeller Foundation waren privéfinanciers.

Verdere informatie: GB5CB992

Daitz, Werner
(*1884 †1945)

Werner Daitz was een van de voornaamste voorstanders van de Nazi "Grotere Sfeer" theorie van een Europa onder Duits gezag.

- Werner Daitz studeerde technische chemie en werkte 10 jaar als algemeen directeur van "Schön & Co". De fabriek werd naderhand onderdeel van IG Farben.

- In 1916 was Daitz de eerste die het begrip "Europese Economische Gemeenschap" bedacht. 40 jaar later werd dit begrip overgenomen door zijn opvolgers om de voorloper van de Europese Unie te beschrijven.

- Rond die tijd begon Daitz artikelen en boeken te publiceren over economische en sociale kwesties, met als voornaamste kern een grotere Europese markt, onder het leiderschap van Nazi Duitsland.

- In 1931 werd Daitz lid van het Rijksbestuur van de Nazi partij van Hitler, en was hij verantwoordelijk voor economische kwesties.

- Na 1933 was Daitz lid van de Reichstag (het Duitse parlement) voor de Nazi partij.

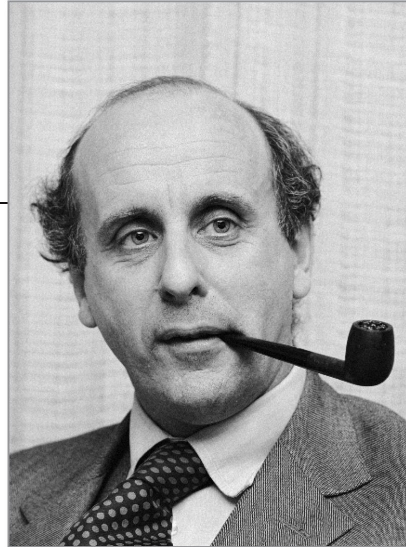
- In 1933 werd Daitz hoofd van het bureau voor speciale kwesties en later van dat voor buitenlandse handel van de Nazi partij. Het bureau voor buitenlandse handel was een van de voor-naamste Nazi ideeëngroepen en werd aangevoerd door Arnold Rosenberg, een van Hitler´s plannenmakers betreffende buitenlandse zaken.

- In 1939 stichtte Daitz het Genootschap voor Europese Economische Planning en Macro-economie.

- Een directe vertakking van dit Genootschap voor Europese Economische Planning en Macro-economie, was het Centrale Onderzoeks Instituut voor Nationale Economische Regeling en Grotere Sfeer Economie, dat werd bestuurd door ***Arno Soelter***.

Verdere informatie: GB5WD198

Davignon, Étienne
(*1932)

Étienne Davignon is een vroegere Europese Commissaris. Momenteel is hij voorzitter van de Bilderberg Groep en lid van de Raad van Directeuren van het farmaceutische bedrijf Gilead.

- Davignon was Europese Commissaris voor Industriële Markten, Douane Unie en Industriële Zaken gedurende de Jenkins Commissie van 1977 tot 1981, en van 1981 tot 1985 was hij Europese Commissaris voor Industriële Zaken en Energie gedurende de Thorn Commissie.

- Davignon is een lid van de Trilaterale Commissie.

- Van 1989 tot 2000 was Davignon voorzitter van de Belgische Société Générale de Belgique.

- Sinds 1990 is Davignon lid van de Raad van Directeuren van het farmaceutische bedrijf Gilead Sciences, hetzelfde bedrijf waarvoor de Amerikaanse Minister van Defensie Donald Rumsfeld voor werkte als lid van de Raad van Directeuren en voorzitter ervan.

- In 2005 werd Davignon voorzitter van de geheimzinnige Bilderberg groep, waarvan de geheime vergaderingen achter gesloten deuren plaats vinden, buiten het zicht van het publiek en die uitsluitend op uitnodiging worden bijgewoond door de rijke en machtige ultra elite uit de wereld van de aristocratie, politiek, economie, bankwezen en journalistiek.

Verdere informatie: GB5ED424

Frattini, Franco

(*1957)

Franco Frattini is de huidige Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken en vroegere Commissaris van de EU.

- Na in 2004 tot de Commissie benoemd te zijn, werd de verkiezing van Frattini ogenblikkelijk door het slijk gehaald wegens beschuldigingen dat hij een Vrijmetselaar was.

- In 2008 kwam Frattini met plannen om van alle bezoekers van buiten de Europese grenzen vingerafdrukken te maken en grondig te onderzoeken. Het jaar daarop werd het voor alle Europese paspoorten verplicht om een digitale vingerafdruk en foto te bevatten. Vanaf 2011 moeten alle Niet-EU-burgers, die een aanvraag om een visum doen, al hun biometrische bijzonderheden verstrekken.

- Bondgenoten van Frattini, zoals de Italiaanse Eerste Miniter Silvio Berlusconi, zijn beschuldigd van contacten met de vrijmetselarij en de Maffia.

Verdere informatie: GB5FF666

Globke, Hans
(*1898 †1973)

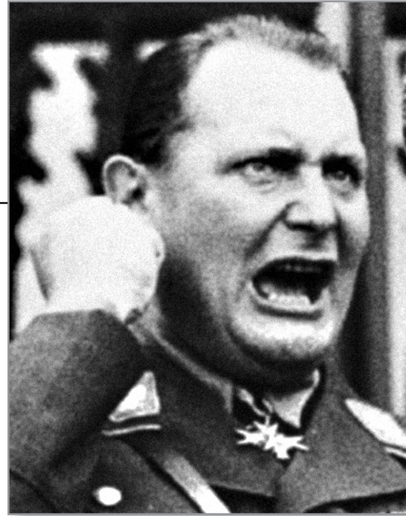
Hands Globke werkte aan de Jodenvervolgingswetten van de Nazi's en was de "grijze eminentie" achter Konrad Adenauer, de eerste naoorlogse kanselier van Duitsland.

- Globke studeerde rechten en politieke wetenschappen voordat hij in dienst trad van het Pruisische en later het Duitse Binnenlandse Bestuur.
- In 1929 werd Globke administratief adviseur van het Pruisische ministerie van Binnenlandse Zaken.
- Na de Rijksdagbrand werd Globke betrokken bij het schrijven van de Machtigingswet en de Pruisische Ontbindingswet. Hij werd vervolgens overgeplaatst naar het Duitse Ministerie van Binnenlandse Zaken.
- Globke kreeg een reputatie als expert betreffende rassenkwesties. Hij werkte aan de "Zweite Verordnung zur Durchführung des Gesetzes über die Änderung von Familiennamen und Vornamen" (Tweede Regeling om de wet op te leggen inzake verandering van achternamen en voornamen).
- De wetten en regelingen waar Globke aan werkte in het Ministerie voor het Binnenland, speelden een doorslaggevende rol bij de voorbereiding voor de rassenwetten van Nürnberg.
- In 1936 was Globke mede-auteur van de commentaren op de Nürnberg Rassenwetten.

Verdere informatie: GB5HG188

- Gedurende WO II speelde Globke een overwegend belangrijke rol bij het overbrengen van de Jodenvervolgingswetten van de Nazi´s, op de geannexeerde Europese gebieden.
- In het na-oorlogse Duitsland werd Globke de “grijze eminentie” achter de eerste West Duitse Kanselier ***Konrad Adenauer***. In deze rol had hij kolossale invloed op de vorming van het nieuwe Duitsland en het uitwerken van plannen voor de ‘EU Brussel’.

Göring, Hermann
(*1893 †1946)

Hermann Göring was een van de vooraanstaande Nazi politici en hoofd van het Vierjarenplan van IG Farben.

- Göring was de zoon van de eerste Rijkscommissaris voor het Duitse Zuid West Afrika (tegenwoordig: Namibië).
- In WO I, na eerst gediend te hebben bij de grondtroepen, trad hij toe tot de Duitse Luchtmacht. In 1917 werd hij leider van een luchtmachteskader en in 1918 werd hij benoemd tot commandant van een gevechtseskader. Aan het einde van WO I bezat Göring de rang van kapitein.
- In 1922, toen hij geschiedenis en economie studeerde in München, ontmoette hij daar Adolf Hitler. Hij werd benoemd tot eerste leider van de Stormafdeling (SA). In 1928 werd hij lid van het parlement van de Nazi partij en tijdens zijn tweede periode in het parlement werd hij de voorzitter. In deze functie speelde Göring een doorslaggevende rol in het vernietigen van de Duitse democratie en het instellen van het dictatoriale Nazi regime.
- In 1933 werd Göring Rijksminister voor Luchtvaart en kreeg hij de verantwoording voor de wederopbouw van de Duitse luchtmacht. Voor zijn inspanningen op dit gebied promoveerde Hitler hem tot de hoogst bestaande militaire rang – “General Feldmarschall” (Generaal Veldmaarschalk) – voordat hij in 1940 een nieuwe hogere rang creëerde – “Reichsmarschall” (Rijksmaarschalk) – en Göring er per decreet tot benoemde.

Verdere informatie: GB5HG322

- In 1936 werd Göring benoemd tot Gevolmachtigd Hoge Commissaris van het Vierjarenplan met de verantwoordelijkheid om het Duitse leger voor te bereiden op oorlog binnen vier jaren. ***Carl Krauch***, die naar een dergelijke aanstelling had lopen zoeken, werd later een belangrijke rol gegeven in het plan. Naderhand – ter gelegenheid van een verjaardagspartij, bedankte Göring Hermann Schmitz – voorzitter van de Raad van Directeuren van IG Farben – ervoor hem Krauch afgestaan te hebben.
- In zijn functie als hoofd van het Vierjarenplan was Göring verantwoordelijk voor de economische uitbuiting van de bezette gebieden. Het feit dat miljoenen mensen de hongerdood stierven was volgens hem “noodzakelijk”.
- In 1940, hoewel het Vierjarenplan van Göring werd verlengd, begon zijn invloed in het Nazi regime af te nemen. Hitler begon ontevreden te worden over Göring die verslaafd was geraakt aan morfine. In 1942 werden zijn functies in het Vierjarenplan overgenomen door het Ministrie van Bewapening van Albert Speer.
- Toen de oorlog was afgelopen, was Göring een beklaagde in het Nürnberg Tribunaal voor oorlogsmisdadigers. In 1946 werd hij schuldig bevonden aan het deelnemen aan een algemeen plan ofwel samenzwering van het bewerkstelligen van een misdaad tegen de vrede; het plannen, starten en voeren van aanvalsoorlogen; oorlogsmisdaden en misdaden jegens de mensheid. Hij werd ter dood veroordeeld, maar pleegde zelfmoord kort voor de executie.

Verdere informatie: **GB5KG822**

Heath, Edward

(*1916 †2005)

Edward Heath was de Britse Minister-President tussen 1970 en 1974. Groot Brittannië trad toe tot de 'EU Brussel' onder zijn Premierschap in 1973.

- Heath koesterde al lang de wens om Engeland aan de Europese Federatie te binden. In zijn openingsrede bij Intrede in het House of Commons (het Lagerhuis) op 26 juni 1950 deed hij openlijk een beroep op de regering om aan het Schuman Plan deel te nemen. Dit plan werd slechts een maand voordat Heath lid werd van het Lagerhuis, door de Franse Minister voor Buitenlandse Zaken Robert Schuman, uitgebracht. Het Schuman Plan leidde uiteindelijk rechtstreeks tot het ontstaan van de 'EU Brussel'.
- Heath had goede connecties met de elite van het kartel, hij nam deel aan een vergadering van de Bilderberg Groep in 1976 en sprak de vergadering toe van de, door Rockefeller gestuurde Trilaterale Commissie in 1980. Hij was ook een vriend van de President en directeur van het farmaceutische bedrijf Glaxo: Sir Austin Bide.
- Een andere goede vriend van Heath was Eric Roll, die later Baron Roll van Ipsden werd en lid van het House of Lords (het Hogerhuis). Roll was ook een veelvuldig deelnemer aan de Bilderberg vergaderingen en was lid van de machtige centrale commissie van die groep.
- Nadat de Franse President Charles de Gaulle zijn veto had uitgesproken over de toetreding van Groot Brittannië tot de 'EU Brussel' in de jaren 60, nodigde Heath de Nazi jurist Walter Hallstein, toen President van de Europese Commissie, uit op Checkers, het landgoed van de Britse Minister-President. Dit bezoek was een van meerdere, die Hallstein op Checkers bracht gedurende Heaths tijd als Minister-President. Achter de schermen, gedurende de tien jaar voordat Groot-Bittanië tot de EU toetrad in 1973, ontmoetten Hallstein en Heath elkaar op vele gelegenheden en werkten zij nauw samen.
- In zijn voorwoord van de Duitse uitgave van het boek van Andrew Roth in 1973 – 'Edward Heath – Ein Mann für Europa' vatte Hallstein de rol van Heath samen wat betreft zijn invloed om Engeland in de armen van de 'EU Brussel' over te leveren door te verkondigen dat: "Het succes van deze strijd voor een beslissend deel, zijn overwinning was.

Verdere informatie: GB5EH388

Ilgner, Max
(*1899 †1966)

Max Ilgner was lid van de Raad van Directeuren van IG Farben en geheel volgens de plannen en doelstellingen de voornaamste contactpersoon tussen de Nazi regering en IG Farben.

- Ilgner werd min of meer in de chemiehandel geboren; zijn vader werkte voor BASF. Na een periode aan de Pruisische Officier Opleiding School te Berlijn, studeerde hij chemie, rechten, metaalkunde en politieke economie.

- In 1924 was Ilgner hoofd van de afdeling inkoop en procuratiehouder van Cassella, het eerste bedrijf, dat chemotherapeutische medicijnen vervaardigde.

- Nadat Cassella werd gefuseerd met IG Farben, werd Ilger hoofd van de centrale financiële afdeling in Berlijn.

- In de volgende jaren voerde Ilgner een systeem in waarmee de Nazi regering gemanipuleerd werd, dat bekendheid kreeg als "Systeem Ilgner". In de Berlijnse kantoren van IG Farben werd het Berlijnse "NW 7" (afdeling voor politieke economie), geleid door Ilgner, opgericht met het oog op contacten met regeringsvertegenwoordigers.

- De door Ilgner geleide economische afdeling in de IG Farben kantoren te Berlijn werd gebruikt om voor de Nazi regering te spioneren in het buitenland. Hun rapporten werden uitgebreid gebruikt door regeringsinstellingen.

- Ilgner was een volledig geïntegreerde figuur in de zogenaamde "F-Cirkel" van industriële leiders. De "F-Cirkel" kwam bijeen op het kantoor van Ilgner en adviseerde Joseph Goebbels, Hitler´s propagandaminister over zaken die van invloed waren op de propaganda van Duitse industriën in het buitenland.

- Max Ilgner werd in 1938 aangesteld als leider van de militaire industrie.

- Een deel van Ilgners verantwoordelijkheden in de Berlijnse IG Farben kantoren bestond uit de ontwikkeling van strategieën voor de invoering van de Europese Grotere Sfeer economie. In dit verband vertegenwoordigde hij IG Farben als vice-voorzitter van het Centrale Europese Handelsforum, een belangengroep van de Duitse industrie, banken en handelsgenootschappen.

- Voor de invasie van Polen door het Duitse leger, voorzag Ilgner de Nazi regering van een lijst van fabrieken, die IG Farben zich wilde toeëigenen. Deze procedure werd steeds weer herhaald voor iedere Nazi bezetting van een nieuw land.

- Ilgner werd in 1945 gearresteerd door de Amerikaanse militairen en veroordeeld voor drie jaar gevangenisstraf voor oorlogsmisdaden; misdaden jegens de mensheid door het plunderen en beroven van bezette gebieden; en het in beslag nemen van fabrieken.

Verdere informatie: **GB5MI444**

Kohl, Helmut
(*1930)

Helmut Kohl is de vroegere Duitse Kanselier en vurig lobbyist voor de farmaceutische indutrie.

- Na WO II leidden de chemische en farmaceutische industrieën systematisch politici op voor de hoogste regeringsposities. Helmut Kohl was een daarvan.
- Vanaf 1959 tot 1969 had Kohl een volledige taak aan lobbyen voor de farmaceutische industrie bij het "Verband der Chemischen Industrie" (Federatie van de Chemische Industrie).
- In 1969 werd Kohl Minister President van de Duitse Staat Rijnland-Palts, een staat die sterk onder invloed stond van de farmaceutische industrie.
- In 1982 bereikte Kohl de top van de Duitse Federale regering – Kanselier – door een zogenaamde opbouwende verkiezing van wantrouwen. Dankzij het farmaceutische kartel groeide hij uit van gewone medewerker van de BASF, naar iemand die centrale machtsposities bekleedde.
- Kohl gaf blijk van een bijzondere belangstelling voor de Europese eenwording. Hij was een van de voornaamste opstellers van het Verdrag van Maastricht en bedenker van de Euro. De beslissing om Frankfurt tot vestiging van het hoofdkantoor van de Europese Centrale Bank te maken was voornamelijk te danken aan zijn invloed.
- Zestien jaar bevorderde Kohl de wereldwijde politieke belangen van het farmaceutisch kartel vanuit het bureau van de Kanselier van de Federale Duitse Republiek.
- In 1995, toen Kohl Kanselier was, kwam naar voren, dat een wapenhandelaar een aantal niet openbaar gemaakte donaties had verstrekt aan de Christen Democratische Party (het CDU) van Kohl. In 1999 werd het schandaal nog groter toen openbare aanklagers in de Duitse stad Augsburg een arrestatiebevel uitvaardigden tegen de vroegere penningmeester van het CDU, die werd beschuldigd van belastingontduiking, voor het niet aangeven van een donatie van een lobbyist van de wapenindustrie. De onderzoekers ontdekten, dat het niet een eenmalig geval betrof, maar dat het CDU al lang een systeem gebruikte van een geheime boekhouding waarop donaties werden geboekt. Desondanks heeft Kohl bij herhaling geweigerd de namen van de donateurs te noemen en het blijft tot op de dag van vandaag een raadsel hoeveel miljoenen zijn CDU partij op die manier verkreeg.

Verdere informatie: GB5HK841

Krauch, Carl
(*1887 †1968)

Carl Krauch was voorzitter van de toezichthoudende Raad van IG Farben.

- Carl Krauch studeerde scheikunde en begon in 1912 bij BASF te werken. Hij werd directeur van de amoniakfabrieken in Merseburg in 1922.
- In 1929 werd Krauch hoofd van het nieuwe IG Farben filiaal "Hochdruck-Chemie" (hoge druk chemie) en, en in 1934 werd hij lid van de Raad van Directeuren van IG Farben.
- Naast zijn betrekking als hoofd van het hoge druk chemie filiaal van IG Farben, werd Krauch ook hoofd van de "Vermittlungstelle Wehrmacht", de schakel tussen IG Farben en het Duitse Leger.
- In 1936 werd Krauch hoofd van de Afdeling Onderzoek en Ontwikkeling va het bureau voor het Vierjarenplan. Het bureau voor het Vierjarenplan was een regeringsafdeling, die opgericht was om Duitsland voor te bereiden op oorlog binnen vier jaar. Voor het oprichten van de afdeling had Krauch gelobbyed voor een afdeling voor oorlogsmobilisatie.
- In 1938 werd Krauch Algemeen Vertegenwoordiger voor Speciale Zaken met betrekking tot Chemische Producten, van het Vierjarenplan-bureau. Zijn speciale aandacht ging uit naar het grootschalige gebruik van gifgassen van IG Farben in de komende oorlog.
- In 1939 werd Krauch bevorderd tot President directeur van de Afdeling Economische Ontwikkeling, die een onderdeel was van het Vierjarenplan.

- In 1940 volgde Krauch Carl Bosch op als voorzitter van de toezichthoudende raad van IG Farben. Naast deze nieuwe betrekking bij IG Farben bleef hij werkzaam bij het Bureau van het Vierjarenplan.
- In 1948 werd Krauch in Nürnberg veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf voor oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid vanwege deelneming aan de slavernij en verbanning naar concentratiekampen voor slavenarbeid.
- Hij werd in 1950 vrij gelaten en werd lid van de toezichthoudende raad van Chemische Werke Hüls AG, een van de bedrijven die na de ontbinding van IG Farben werden gevormd.

Verdere informatie: GB5CK498

Merkel, Angela
(*1954)

Angela Merkel werd in 2005 de Duitse Kanselier en onderhoudt nauwe betrekkingen met de chemische lobby.

- Merkel studeerde aan de Universiteit van Leipzig in Oost Duitsland van 1973 tot 1978. Haar werd een doctoraat toegekend voor een proefschrift over kwantum chemie. Tussen 1978 en 1990 werkte en studeerde Merkel bij het Centrale Instituut voor Natuurkundige Scheikunde aan de Academie vor Wetenschappen in Oost Berlijn.
- Na de eenwording van Duitsland werd Merkel gekozen in 1990 als lid van het Parlement van de Duitse Bundestag.
- In 1991 werd Merkel Minister voor Vrouwen en Jeugd in het kabinet van ***Helmut Kohl***. Van 1994 tot 1998 was Merkel Minister voor Milieu en Nucleaire Veiligheid. Zij had een innige relatie met Kohl en werd bekend als “Kohls Mädchen” (Kohls Meisje). In 2000 volgde Merkel Kohl op als partijvoorzitter van het CDU.
- In 2005 werd Merkel Kanselier van Duitsland. In een toespraak kort voordat zij verkozen werd zei ze: “Het volk van Duitsland heeft geen recht op democratie en een vrije markt economie in de toekomst!” Het was duidelijk, dat op Merkel was ingepraat door vertegenwoordigers van het kartel.
- Een van haar naaste adviseurs is de president directeur van BASF, Jürgen Hambracht. Gedurende WOII was BASF een van de leden van het IG Farben kartel.

Verdere informatie: GB5AM988

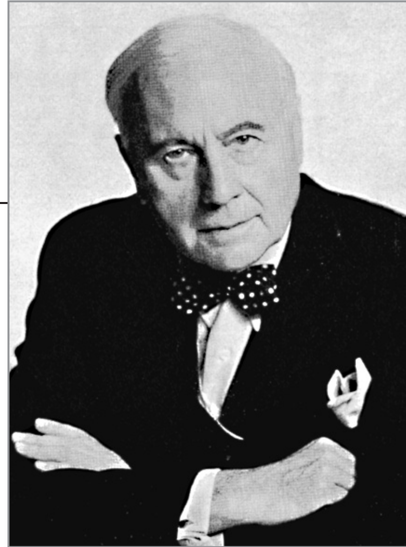
Oettinger, Günther
(*1953)

Günther Oettinger werd in 2010 Europees Commissionaris voor Energie.

- In 1972 begon Oettinger Rechten en Economie te studeren aan de Universiteit van Tübingen. Vanaf 1984 werkte hij als advocaat in Ditzingen.
- Zijn politieke loopbaan begon in 1983 toen hij het voorzitterschap overnam van de "Junge Union", de jeugdorganisatie van de regerende conservatieve partij in zijn thuisstaat Baden-Württemberg.
- Gedurende zijn tijd als voorzitter van de Junge Union was Oettinger mede oprichter van het "Andenpakt". Het "Andenpakt" was een informele groep van politici, onder andere bestaande uit Minister Presidenten Roland Koch (voor de deelstaat Hessen) en Christian Wulff (Neder-Saksen), de vroegere ministers Matthias Wissmann en Franz-Josef Jung, het parlementslid Elmar Brok en de vroegere President van het Europese Parlement, Hans-Gerd Pöttering.
- In 2005 werd Oettinger President van Baden-Württemberg. In deze functie sprak hij een lofrede uit, waarin hij een van zijn voorgangers, de Nazi jurist Hans Filbinger, aanprees. In plaats van Filbinger te beschrijven als de Nazi misdadiger, die hij was, probeerde Oettinger hem te doen voorkomen als een tegenstander van het Nazi regime.
- Ondanks de poging van Oettinger om het Nazi verleden van Filbinger te veranderen, stelde Angela Merkel hem (Oettinger) voor als Europees Commissaris van Duitsland, hetgeen ertoe leidde dat hij in 2010 Europees Commissaris werd voor Energie. Waarschijnlijk niet verbazend, werd Oettingers gebrek aan ervaring in de Europese politiek en globale energiekwesties de aanleiding tot veel kritiek.

Verdere informatie: GB5GT422

Ophüls, Carl Friedrich
(*1895 †1970)

Carl Friedrich Ophüls was een Duitse jurist.

- Ophüls studeerde economie en rechten voordat hij begon te werken voor het Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken in 1923.
- Tussen 1925 en 1931 werkte Ophüls op de Duitse Ambassade te Londen.
- Nadat de Nazi's aan de macht waren gekomen, werkte Ophüls als rechter in patentrecht en als directeur van het arrondissementsgerecht te Frankfürt.
- In 1942 kreeg hij een onderwijsaanstelling bij de Universiteit van Frankfürt.
- Na de oorlog werd Ophüls juridisch adviseur bij de regering betreffende de Europese integratie. Tussen 1955 en 1958 was hij de Duitse Ambassadeur in België.

Verdere informatie: GB5CO266

Ortoli, François-Xavier
(*1925 †2007)

François-Xavier Ortoli was President van de Europese Commissie van 1973 tot 1977 en Europees Commissaris van 1977 tot 1984.

- Ortoli werd in 1968 de Franse Minister van Economie en Financiën. Van 1969 tot 1972 was hij Minister voor Industrie en Wetenschappelijke Ontwikkeling.
- In 1973 werd Ortoli President van de Europese Commissie en bleef dit tot 1977. Tijdens de volgende commissie onder Roy Jenkins was hij Europees Commissaris voor Economische en Financiële Zaken.
- In 1983 nam Ortoli deel aan de eerste vergadering van de “Europese Ronde Tafel van Industriëlen”, een invloedrijke belangengroep, onder andere, bestaande uit hooggeplaatste vertegenwoordigers uit de chemische, petrochemische en farmaceutische industrieën. De deelnemers van de vergadering, waar Ortoli ook aanwezig was, bestonden uit hooggeplaatsten van het Shell Petrochemische bedrijf, het Ciba-Geigy chemische/farmaceutische bedrijf en het chemische bedrijf ICI.
- In 1984, meteen na zijn laatste periode in de EU Commissie, werd Ortoli aangesteld als voorzitter (van de Raad van Commissarissen) van Total, het Franse petrochemische bedrijf.

Verdere informatie: GB5FO552

Reithinger, Anton
(*1898 - ?)

Anton Reithinger was hoofd van de politieke-economische afdeling van IG Farben in Berlijn. Zijn afdeling werd gebruikt om in het buitenland te spioneren voor de Nazi regering en zijn rapporten werden uitgebreid gebruikt in de regeringskantoren van de Nazi's.

- Anton Riethinger was hoofd van de "Volkswirstschaftliche Abteilung"(de economische afdeling, Vowi) in de Berlijnse NW7 kantoren.
- De Vowi van Riethinger werd gebruikt om voor de Nazi regering in het buitenland te spioneren. De rapporten, die door Vowi werden gemaakt, werden uitgebreid gebruikt in de Nazi regeringskantoren en boden ruime mogelijkheden voor manipulatie.

Verdere informatie: GB5AR877

von Ribbentrop, Joachim

(*1893 †1946)

Joachim von Ribbentrop was de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken tussen 1938 en 1945. Hij werd veroordeeld voor oorlogsmisdaden en in 1945 werd hij, na het proces in Nürnberg, opgehangen.

- Na de gevechten in WO I, waarin hij de rang van luitenant bereikte, werd von Ribbentrop een vertegenwoordiger voor een Frans wijn- en likeurbedrijf. In 1920 trouwde hij met Anna Elisabeth Henkell, dochter van Otto Henkell, het welgestelde hoofd van het champagne bedrijf Henkell & Co. Gedurende de jaren 20 was het import/exportbedrijf van von Ribbentrop een van de grootste in Duitsland.
- In de late jaren 20 ontmoetten hij Hitler en hij werd in 1932 lid van de Nazi partij en regelde vervolgens contacten tussen de Nazi’s en andere invloedrijke personen.
- Nadat Hitler aan de macht was gekomen, werd Von Ribbentrop de adviseur van de Nazi partij aangaande buitenlandse politiek. Later werd hij Rijks Minister Gevolmachtigd Ambassadeur zonder portefuille; deze positie bezette hij tussen 1935 en 1936. Na twee jaar te hebben gewerkt als Ambassadeur in Londen werd hij in 1938 de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken.
- von Ribbentrop was de stuwende kracht achter de groeiende anti-Britse stemming van Hitler en de Duitse regering. In 1939 speelde hij een doorslaggevende rol bij de onderhandelingen voor het Duits-Russische non-agressie verdrag.

- Na de geslaagde bezetting van Frankrijk en andere West Europese naties, werd het Ministerie van von Ribbentrop verantwoordelijk voor de Joden, die in deze landen leefden. Von Ribbentrop was actief betrokken bij het georganiseerde doden van Joden in die regio's en hij ontving in 1943 hiervoor een cadeau van 1 Miljoen Reichsmark van Adolf Hitler.
- Von Ribbentrop werd in 1945 gearresteerd en tijdens het Nürnberg Proces schuldig bevonden aan het plegen van oorlogsmisdaden, misdaden tegen de vrede en de mensheid, en het opzettelijk plannen van een agressie-oorlog. Hij werd ter dood veroordeeld en in october 1946 opgehangen.

Verdere informatie: GB5JR411

Sarkozy, Nicolas
(*1955)

Nicolas Sarkozy was President van Frankrijk, tussen 2007 en 2012

- Sarkozy studeerde Civiele-, en Zakelijke rechten aan de Universiteit van Parijs X Nanterre te Frankrijk. Hij werkte vervolgens als advocaat gespecialiseerd in zakelijk recht en burgerlijk recht. Eén van zijn klanten was Silvio Berlusconi, de Italiaanse Eerste Minister en groot media eigenaar.
- De politieke carrière van Sarkozy begon in 1982, toen hij burgemeester werd van Neuilly-sur-Seine, één van de rijkste gemeentes van Frankrijk. Hij behield deze functie tot 2002.
- In 2002 werd Sarkozy de Franse Minister van Binnenlandse Zaken. In deze functie dwong hij de fusie af van de Franse farmaceutische dwerg Sanofi met de Zwitserse/Duitse chemiereus Aventis/Hoechst. Tussen 2004 en 2005 was hij de Franse Minister van Financiën en daarna weer Minister van Binnenlandse Zaken van 2005 tot 2007.
- In 2006 maakte Sarkozy zijn plannen bekend op te willen gaan voor het Presidentschap van Frankrijk. Gedurende zijn harde verkiezingscampagne, gaf hij uitgebreid kritiek op buitenlanders en immigranten om daarmee de gemiddelde Fransman te intimideren. Hij ging zelfs zo ver om van kiesrecht uitgesloten jeugd in de Parijse voorsteden 'tuig' te noemen, waardoor hij opzettelijk het politieke klimaat verhardde. Op deze manier introduceerde hij zich als een kandidaat die orde en recht zou brengen.

Verdere informatie: GB5NS721

Sölter, Arno
(*1911 †1987)

Arno Sölter was een sterk voorstander van de Nazi Uitbreiding Theorie.

- Sölter was hoofd van het officiële Nazi "Centraal Onderzoek Instituut voor Nationale Economische Regeling en Groot Gebied Economie".
- In 1941 schreef Sölter het invloedrijke boek "Het Groot Gebied Kartel" ("Das Grossraum-Kartell"), dat de economische plannen beschreef voor een Europa onder Duits gezag.
- Na WO II werkte Sölter voor het Duitse "Bundesverband der Industrie" (BDI), een lobbygroep van industriëlen.

Verdere informatie: **GB5AS335**

Sutherland, Peter
(*1946)

Peter Sutherland was Europees Commissionaris van 1985 tot 1989 en had zitting in Raden van Bestuur van een aantal multinationals, met inbegrip van het BP petrochemicaliën bedrijf.

- Sutherland studeerde rechten aan University College in Dublin. In 1982 werd hij Procureur Generaal van Ierland.
- Hij trad in 1985 toe tot de Europese Commissie als Commissionaris voor Concurrentie Politiek. Toen in 1990 zijn termijn afgelopen was trad hij toe tot de Raad van Directeuren van het petrochemiebedrijf BP. In 1997 werd hij tot voorzitter van die Raad benoemd.
- Terwijl hij nog zitting had in die Raad, werd Sutherland in 1992 voorzitter van een comité, dat aan de Europese Commissie verslag deed over het functioneren van de zogenaamde 'Interne Markt' van de EU.
- In 1995 werd hij Algemeen Directeur van de Wereld Handelsorganisatie (WTO).
- In 2007, gelijktijdig met zijn voorzitterschap van BP, werd Sutherland adviseur inzake energie en klimaatverandering kwesties van de President van de Europese Commissie: Barroso.
- Behalve zijn voorzitterschap van de Raad van BP, was Sutherland ook voorzitter van de Raad van Goldman Sachs International. Hij was recent niet-leidinggevend directeur van de Royal Bank of Scotland en lid van de Raad van Commissarissen van de multinationale werktuigkundige NV: ABB.
- Sutherland is lid van de machtige centrale commissie van de Bilderberg Groep. Hij is ook Europese Voorzitter van de – door Rockefeller gefinancierde – Trilaterale Commissie, waarvan de leden bestaan uit de wereldelite van de handel, de media, academia, de politiek, en niet regeringsorganisaties (NGO's) van Japan, Europa en Noord Amerika.

Verdere informatie: GB5PS961

ter Meer, Fritz
(*1884 †1967)

Fritz ter Meer was lid van de Raad van Directeuren van IG Farben en een veroordeelde oorlogsmisdadiger.

- Ter Meer studeerde chemie en rechten in Frankrijk en Duitsland, waarna hij werkzaam was in het chemische bedrijf van zijn vader, Dr. E. ter Meer & Co. In 1925 fuseerde het bedrijf met IG Farben.

- Ter Meer werd in 1925 lid van de Raad van Directeuren van IG Farben en hij bleef tot 1945 lid van de raad. Hij was daarnaast ook lid van het werk comité en het technische comité van IG Farben.

- Ter Meer was tevens directeur van sectie II van het Duitse Ministerie van Oorlog.

- In 1939 wist hij het hoofd van het Duitse Bewapeningsagentschap te overtuigen het gifgas Tabun, dat door IG Farben werd gemaakt, te gebruiken.

- Vanaf 1941 was Ter Meer verantwoordelijk voor de bouw en het gebruik van de IG Farben fabriek in het Auschwitz concentratiekamp.

- In 1943 werd Ter Meer Algemeen Vertegenwoordiger voor Italië van de Rijks Minister voor bewapening en oorlogsproductie.

- Ter Meer werd in 1945 gearresteerd en moest terecht staan tijdens het Nürnberg Proces tegen IG Farben, waar hij schuldig werd bevonden wegens het plegen van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid; het plunderen en beroven van bezette gebieden; het in beslag nemen van fabrieken en deelneming aan slavernij en deportatie van slavenarbeiders. Hij werd veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf, maar werd in 1950 vrij gelaten.

- In 1952 werd Ter Meer voorzitter van de toezichthoudende raad van Bayer.

- Gedurende het Nürnberg proces tegen het IG Farben kartel, specificeerde zijn advocaat uitdrukkelijk, dat het idee van een algehele Europese economie de grondslag vormde van de doelen, die zijn cliënt zich stelde.

Verdere informatie: **GB5FM677**

Wurster, Carl

(*1900 †1974)

Carl Wurster werkte voor IG Farben en voor Degesch en was één van de verantwoordelijken voor het gifgas, Zyklon B.

- Wurster studeerde chemie en begon in 1924 voor BASF te werken. In 1925 begon hij te werken voor de afdeling anorganische chemie van IG Farben.
- In 1934 werd Wurster hoofd van de anorganische chemie afdeling van IG Farben.
- Hij was ook werkzaam in de Raad van Bestuur van het door IG Farben overgenomen Degesch, de fabrikant van Zyklon B – het gifgas, dat in de gaskamers van Auschwitz werd gebruikt.
- In 1938 werd Wurster lid van de Raad van Directeuren van IG Farben.
- In 1952 werd Wurster algemeen directeur van BASF.

Verdere informatie: GB5CW892

Hoofdstuk 8

Relay Of Life

Relay Of Life

In de voorgaande hoofdstukken beschreven wij de manier, waarop de erfgenamen van de architecten van Auschwitz, wederom een poging doen om de wereld te domineren.

Gezien de omvang van de misleiding en het bedrog, die deze belangen een kans kan geven bij deze laatste poging zou het voor iedere lezer een les moeten zijn: De enige manier waarop de verovering van de wereld voorkomen kan worden – voor nu en in de toekomst – is door onszelf immuun te maken voor de leugens en misleiding, die de basis vormen van de werkmethoden van deze belangengroepen.

Belangrijker nog, nu dat wij de waarheid over de architecten van Auschwitz bloot gelegd hebben, voelen wij ons verplicht u een weg vooruit aan te bieden.

Dit boek doet eigenlijk niets anders dan de geschiedenis van de Twintigste Eeuw beschrijven.

Daaruit volgt, dat voor de Eenentwintigste Eeuw rekening moet worden gehouden met deze nieuwe kennis.

De ontnuchterende analyse zoals in dit boek vastgelegd, vormt een unieke kans om onze toekomst vorm te geven zonder de fouten van het verleden te herhalen. Gezien de omvang van deze fouten zullen de stappen, die wij nu moeten nemen moedig, verstrekkend en wereldwijd zijn.

Overigens is het nu de tijd om het pad te leggen naar een betere wereld. Want, als wij nu niet de zorgvuldige conclusies trekken uit de lessen van het verleden, zal de mensheid een belangrijke kans voorbij laten gaan om een andere koers te bepalen.

In dit hoofdstuk willen wij acties beschrijven, die nodig zijn om een gezonde wereld op te bouwen in vrede en sociale rechtvaardigheid. Deze wereld is niet langer een illusie. Deze kan en moet nu opgebouwd worden.

Hoe snel deze wereld een feit wordt, hangt af van slechts een enkele factor: hoe velen van ons zijn bereid om zich in te zetten om dit doel te bereiken. Deze oproep tot actie is speciaal gericht tot de jongere generatie, want het is hun wereld en hun toekomst waarover nu beslist wordt.

De mensheid staat op een kruispunt. De alternatieven kunnen niet duidelijker zijn. Aan de ene kant staan de economische belangen, die verdienen aan ziekte en ellende van miljoenen. Aan de andere kant staan de volkeren van de wereld voor wie geen groter belang geldt dan de bescherming van hun levens en gezondheid.

De overlevenden van de Auschwitz concentratiekampen hebben dit beslissende moment in het bestaan van de mensheid onderkend. Met hun roep voor een 'Relay of Life' geven zij, als de weinige overlevenden van die hel op aarde, de morele verplichting door aan de gehele mensheid van vandaag.

'Relay of Life' is niet uitsluitend een morele verplichting, maar ook een oproep tot actie om het leven op aarde in de ruimste zin, te beschermen – en daardoor de basis te leggen voor een betere wereld.

De doelen

De mensheid heeft nu de kans om een wereld van gezondheid, vrede en sociale rechtvaardigheid te scheppen. Maar, deze wereld ontstaat niet uit zichzelf. Wij, het volk, zijn genoodzaakt

Dit boek legt de basis van één van de grootste bewegingen uit de geschiedenis van de mensheid: De “Movement of Life”. Het doel van deze beweging is om de mensheid te verlossen van de ketens van eeuwenlange afhankelijkheid van het olie en farmacie kartel en daarmee ons mensenleven te beschermen voor alle toekomstige generaties.

Voor iedere beweging is het belangrijk duidelijke doelen te hebben. De doelen voor de “Movement of Life” zijn de volgende:

- **Verspreiden van de waarheid**
  Het zal nu duidelijk zijn, dat wij, bedrogen zijn ten aanzien van zulke belangrijke vraagstukken als: Wie waren uiteindelijk verantwoordelijk voor de grootste misdaden van de Twintigste Eeuw – zestig miljoen doden van de Tweede Wereldoorlog? Als de belangengroepen, die deze informatie meer dan zeventig jaar voor ons verborgen hebben gehouden, tegenwoordig nog steeds de macht hebben over de openbare opinie dan moeten wij ons afvragen:

  1. Waarom logen zij tegen ons?
  2. Als zij tegen ons logen over zulke belangrijke zaken als deze, waarom zouden wij ook maar iets geloven van wat zij ons vandaag de dag vertellen?

  Helder is dat begrip en verspreiden van de waarheid over de geschiedenis een eerste vereiste is voor de opbouw van een betere wereld.

- **Beschermen van gezondheid en het leven**
  Het belangrijkste doel van de "Movement of Life" is de bescherming van de gezondheid en levens van de burgers van deze wereld – nu en voor alle toekomstige generaties – tegen misbruik door of opgeofferd worden aan de belangen van het bedrijfsleven.

- **Het verbieden van patenten op gezondheid en leven**
  De mensheid heeft twee wereldoorlogen moeten doorstaan, met meer dan honderd miljoen doden om te beseffen, dat de achterliggende oorzaak het principe van patenten was. Dus moet het doel zijn om patenten op gezondheid en leven te verbieden.

- **Het opzetten van een nieuw gezondheidssysteem**
  Gedurende de vorige eeuw hebben farmaceutische belangengroepen getracht een systeem op te bouwen gebaseerd op twee hoofdpunten: De exclusiviteit van gepatenteerde medicijnen als therapieën en de privatisering van de gezondheidszorg onder hun controle. Het spreekt voor zich, dat de voorwaarde voor een nieuw gezondheidszorg systeem bestaat uit het opheffen van deze twee onderdelen van overheersing.

  In tegenstelling tot het bestaande zorgsysteem, dat gegrondvest is op het bevorderen en verbreiden van ziekten voor gepatenteerde medicijnen, moet het nieuwe zorgsysteem erop gericht zijn op voorkomen en uitroeien van ziekten. De eerste stap om een nieuw zorgsysteem op deze doelen te richten is het uitbannen (buiten de wet stellen) van patenten op genezende en andere medicijnen.

  Een tweede stap is om het bestaande zorgsysteem onder toezicht van het volk te plaatsen. Dit is de enige manier om zeker te zijn, dat wetenschappelijk medisch onderzoek, educatie en toepassing uitsluitend de gezondheidsbelangen ten goede komt en niet de financiële belangen van de farmaceutische industrie.

- **Bescherming van het leven**
  Het genoom (*red. het geheel van alle genen van de chromosomen van een individu*) van mensen als de blauwdruk en de biologische basis van het leven behoort ons allemaal toe. Pogingen om deze genetische code te bezitten met het doel om het te veranderen, verkopen en manipuleren van het menselijk lichaam, of delen daarvan, voor bedrijfswinst, moet verboden worden.

- **Bescherming van de voedselvoorziening**
  De genetische informatie in dieren, planten en het voedsel dat al eeuwenlang op onze akkers en in onze tuinen groeit, behoort ons allen toe. Het manipuleren en veranderen van de genetische code van het leven met het doel daarop patenten te verkrijgen en wereldmarkt monopolies te veroveren, brengt het gevaar met zich mee, dat onze voedselvoorzieningen gestuurd en gebruikt worden voor politieke voordelen van de belangen van grote bedrijven.

- **Bescherming van het milieu**
  Goede gezondheid en het voortbestaan van leven zijn afhankelijk van schone lucht, schoon drinkwater en de afwezigheid van giftige stoffen in het milieu. Gedurende de afgelopen eeuw is vervuiling van de atmosfeer door koolstofproducten ontstaan. Olieborende en kolenmijnbouw industrieën zijn één van de grootste bedreigingen voor ons milieu. Opwarming van de aarde en andere gevolgen bedreigen ook het voortbestaan van onze planeet. Daarbij hebben conventionele intensieve landbouwtechnieken, die het gebruik van grote hoeveelheden gepatenteerde giftige insecten-, en onkruidbestrijdings- middelen en kunstmest nodig hebben, onze bodem en watervoorraden verontreinigd, waarmee het ecologische evenwicht en zelfs het leven bedreigd worden.

  In de Eenentwintigste Eeuw, moeten van koolstof afhankelijke energiebronnen vervangen worden door op waterstof gebaseerde energie, zonenergie, wind en getijde energie, en andere vernieuwbare energie, waarmee tegelijkertijd het leven en het milieu gespaard worden. Evenzo moeten intensieve landbouw technieken vervangen worden door organische natuurlijke landbouwmethoden.

- **Bescherming van de Wereldvrede**
  Het bewaren van de vrede is gedurende de hele geschiedenis een droom van elke generatie geweest. Hoewel de meeste oorlogen plaatselijke geschillen betroffen, waren in de twintigste eeuw twee oorlogen, die bijna de gehele wereld betroffen.

  De correcte uiteenzetting van de oorzaken van deze twee wereldoorlogen is een eerste vereiste om opnieuw een wereldoorlog te voorkomen. Aangezien een dergelijke oorlog – ongetwijfeld – gepaard zal gaan met massavernietigingswapens.

  De feiten, die in dit boek zijn vastgelegd, kunnen slechts tot één conclusie leiden: Het beëindigen van de mogelijkheid patent te verkrijgen in zaken van leven en gezondheid is een voorwaarde om de wereldvrede te bewaren.

  Op gelijke wijze zal het beëindigen van de afhankelijkheid van olie en het daarmee gepaard gaande winstbejag. Oorzaak van militaire operaties in olierijke landen, doen ophouden. Conclusie: hoe eerder kan worden voldaan aan levering van energie uit gedecentraliseerde vernieuwbare energievormen, des te minder kans er bestaat op nieuwe oorlogen.

- **Instellen van Sociale Justitie**
  De koloniale wereldrijken uit de voorgaande eeuwen, die de wereld verdeelden in arm en rijk, zijn opgevolgd door de leidinggevende export naties van de wereld met hun chemische, farmaceutische en petro-chemische producten. De wereldwijde belangen van het "Olie en Chemie kartel" versterken niet alleen de onrechtvaardigheid op onze wereld, maar verspreiden deze steeds verder uit.

  Van alle nieuwe vormen van economische afhankelijkheid, is de meest gruwelijke die van het "farmaceutische kolonialisme". Achter het misleidende masker van liefdadigheid en bestrijden van epide mieën, worden giftige en dodelijke medicijnen, die de bevolking decimeren en de economische afhankelijkheid groter maken, sterk aanbevolen in de ontwikkelingswereld.

Op dezelfde manier wordt het verschil tussen arme en rijke landen opgevoerd door gepatenteerde genetisch gemodificeerde zaden en voedsel sterk aan te bevelen in de ontwikkelingslanden onder het valse voorwendsel van strijd tegen het wereld voedsel gebrek.

De lessen uit de geschiedenis zijn duidelijk: Zo lang de mensheid de erfgenamen van de Auschwitz architecten toestaat door te gaan de makelaars van de macht achter het huidige economische wereldsysteem te zijn, zal er geen sociale rechtvaardigheid zijn.

Het stopzetten van investeringshandel in gepatenteerde medicijnen en gepatenteerd voedsel is een voorwaarde om het gat tussen geïndustrialiseerde en ontwikkelingslanden te verkleinen en sociale rechtvaardigheid te verkrijgen op wereldwijde schaal.

De moderne gedecentraliseerde technologieën op het gebied van gezondheid, voeding, energie etc. vormen de basis voor economische groei in de ontwikkelingslanden en vermindert daarmee de afhankelijkheid

Bovendien zal het beëindigen van 'tribute payments', d.w.z. speciale betalingen door ontwikkelingslanden aan het olie en chemie kartel, enorme hulpbronnen vrij maken in deze landen, die aangewend kunnen worden om in de basisbehoeften van deze volken te voorzien.

Wij, de mensen, zijn de architecten van deze nieuwe wereld.

Op dit moment hebben wij, de mensen, twee keuzes: Allereerst kunnen wij de belangen van multinationals blijven verstevigen en uitbreiden van hun monopolie. Of, wij, de mensen, kunnen de verantwoordelijkheid nemen om deze nieuwe wereld op te bouwen, voor onszelf en de toekomstige generaties.

Als wij deze wereld over laten aan de belangen van de multinationals, zullen zij doorgaan met hun 'zaken' als armoede, honger, milieuvervuiling, ziekten en dood. Natuurlijk kan deze wereld – en de economische voordelen, die daaruit voortvloeien – alleen in stand gehouden worden onder een werelddictatorschap, dat deze multinationals toestaat om de rechten van de mens te beperken en de wil van het volk te negeren.

Als wij, beslissen om de verantwoordelijkheid te dragen, kunnen wij gebruik maken van de modernste technologieën, zoals hernieuwde energie en wetenschappelijk bewezen natuurlijke gezondheid en een wereld van gezondheid opbouwen en sociale rechtvaardigheid. De vrije uitwisseling van informatie tussen de mensen en de enorme hoeveelheid economische hulpbronnen, die daarbij vrijkomen, zullen de mensheid in staat stellen een enorme sprong voorwaarts te maken naar een betere wereld.

De volgende stappen

Elke lezer van dit boek, die deze informatie krijgt en de urgentie ervan begrijpt, moet onmiddellijk actie ondernemen om aan een betere wereld te werken. Hieronder volgen enkele taken, die ondernomen moeten worden:

- **Denk zelf na!**
  Als u nadenkt over de inhoud van dit boek en uw eigen onderzoek doet, zult u begrijpen in hoeverre u bent misleid en weerhouden bent van de juiste informatie omtrent de geschiedenis, u zult in het bijzonder kritisch moeten zijn ten opzichte van de media, want deze bevorderen de bestaande toestand en werken zodoende mee aan de wereldwijde misleiding.

- **Verspreiden van de informatie in dit boek**
  Dit boek bevat bijzondere informatie, documentatie en een overzicht, dat u nergens anders zult vinden. Wij hebben geprobeerd het met zo veel mogelijk bewijzen uit officiële bronnen te staven met inbegrip van materiaal, dat lang in regerings-, en internationale archieven verborgen was. Wij moedigen u aan om alle verbindingen van de on-line versie van dit boek te bestuderen en uw eigen onderzoek te doen. Wij vragen u de online versie van dit boek aan iedereen die u kent, te sturen en te voorzien van een persoonlijk commentaar over wat u hebt opgestoken.

- **Neem contact op met uw politieke vertegenwoordigers**
  U moet niet aannemen, dat uw politieke vertegenwoordigers bekend zijn met de feiten in dit boek. Sommige van hen zijn aan de macht zijn gekomen via de genoemde belangengroepen, vele anderen zijn gewoon het slachtoffer – net als wij. Zij in die tweede groep moeten de kans krijgen te bewijzen,dat zij werkelijk uw belangen dienen. Stuur een exemplaar van dit boek aan uw politieke vertegenwoordigers.

  Vraag uw politieke vertegenwoordigers of zij bekend zijn met de feiten in dit boek. Hun antwoorden kunnen een verrassing voor u zijn.

- **Regel de verspreiding van de boodschap in dit boek**
  De beste manier om zeker te zijn, dat dit boek alle uithoeken van uw woonplaats of land bereikt, is door een groep te vormen met andere lezers, die dezelfde wil hebben als u om iets te doen. De eerste handeling voor zo'n groep is natuurlijk om een manier te ontwikkelen om dit boek in uw gemeente te verspreiden. Als gevolg van dit werk kunnen vele andere activiteiten ontplooid worden.

- **Zoek gelijkgestemde mensen en werk met hen samen**
  Er zijn vele mogelijkheden en plaatsen waar u zich kan inzetten en bij campagnes betrokken kan worden. Deze betreffen:

  Milieubescherming
  Alternatieve energie opwekking
  Wetenschappelijk onderbouwde natuurlijke gezondheid
  Organische landbouw
  Microfinanciering en alternatieve economische systemen
  Iedere ander terrein, waarmee de greep, van de NV belangen op onze planeet verminderd kunnen worden

- **Stem met uw beurs**
  Wees net zo zorgvuldig met het kiezen van uw politieke vertegenwoordigers, waarop u stemt, als met het geld, dat u uitgeeft. Waar u en waaraan u geld uitgeeft kan de wereld werkelijk veranderen. Bij voorbeeld:

  Door organisch gekweekt voedsel te kopen en uw stem uit te brengen tegen de handel van de chemische industrie in insecten bestrijdingsmiddelen
  Door een brandstof besparende auto te kopen brengt u een stem uit tegen de petrochemische industrie en vervuiling
  Door voor wetenschappelijk onderbouwde natuurlijke gezondheid te kiezen, brengt u een stem uit tegen de farmaceutica handel in ziekten en haar monopolie op gezondheid.

Platform voor een betere wereld

De documentatie en analyses, die in dit boek vermeld worden, vormen het lanceerplatform, waarop de mensheid een betere wereld kan bouwen.

Twee jaar geleden zijn overlevenden van de concentratiekampen in Auschwitz bijeen gekomen om een nieuwe grondwet aan de regeringen van Europa aan te bieden. Deze grondwet “Voor het Volk, door het Volk” beschreef de noodzaak om de belangen van het volk veilig te stellen tegen de hebzucht van de multinationals.

Helaas werd deze historische oproep – gebracht als “Relay of Life” door een groep mensen met het hoogste morele gezag ter wereld – door de politieke leiders van Europa volstrekt genegeerd. Daarentegen gaven deze kortzichtige politici door de ondertekening van de “Machtigingswet van Lissabon” het groene licht aan een ontwikkeling, die het Europese continent in handen gaf van dezelfde bedrijfsbelangen, die verantwoordelijk waren voor twee wereldoorlogen.

Gezien deze toestand hebben wij, de schrijvers van dit boek, besloten om deze oproep in dit boek op te nemen en dus als een politiek platform te verspreiden en als een vereiste om de democratie te behouden voor de komende generaties. Op de volgende bladzijden leggen wij de historische oproep voor een “Verandering van het Leven” voor de opbouw van Europa – en uiteindelijk een Wereld – voor het Volk en door het Volk. In tegenstelling tot vele nationale en regionale politieke platformen, kan deze internationale oproep ondersteund worden door een overweldigende meerderheid van de volkeren van de wereld, omdat het een niet eerder vertoonde geloofwaardigheid en gezag heeft: De morele kracht van de overlevenden van de grofste misdaden tegen de mensheid, gecombineerd met de juiste analyse van de oorzaken van twee wereldoorlogen.

Doorgeven van de herinnering – Doorgeven van het leven

OPROEP VOOR EEN EUROPA VOOR HET VOLK VAN HET VOLK

Inleiding

Wij, de overlevenden van de Holocaust – bestempeld als slaven door de nummers die in ons lichaam werden gebrand in de Duitse Concentratiekampen – voelen dat de tijd snel voorbij gaat. De wereld begint steeds meer weerstand te bieden tegen onze getuigenissen over de honger en ellende, over vernietiging, slavenarbeid, over oorlog en haat en andere Nazi misdaden.

Wij leefden om een groeiende bewustzijn te zien van een mooi idee voor een nieuw Europa. Dit Europa moest gebouwd worden op de herinneringen uit het verleden en om te dienen als een grondbeginsel voor een Europa voor het volk en van het volk.

Wat wij echter zien zijn steeds verder gaande afwijkingen van dit grondbeginsel. In de geschiedenis van Europa waren de basale mensenrechten op gezondheid en leven, juist de rechten die het meest werden geschonden.

Alleen al in de laatste eeuw kostten twee wereldoorlogen het leven van meer dan 100 miljoen mensen. In de cyclus van gebeurtenissen, die het beeld van Europa schiepen, steekt er één plaats uit als het symbool van foltering en dood: het Duitse concentratiekamp Auschwitz-Birkenau.

Honderdduizenden mannen en vrouwen vanuit geheel Europa gevangen in concentratiekampen verloren hun leven als slavenarbeiders uit naam van hebzuchtige multinationals.

Erger nog, tienduizenden van hen verloren hun leven in zogenaamde medische experimenten, die op gevangenen werden uitgevoerd om daardoor patenten te kunnen verkrijgen op verschillenden medicijnen ten gunste van verschillende farmaceutische bedrijven binnen het IG Farben kartel.

Tegenwoordig vindt de opbouw van een nieuw Europa plaats op een moment, waar wij, nog steeds onze getuigenis afleggen met betrekking tot de gevolgen van de geringschatting voor mensenlevens en de behoeften van mensen.

Onze levens werden gevormd in een tijdperk waarin een mensenleven geen waarde had en de slaaf alleen maar nodig was voor zijn arbeid. De onbeperkte eigenaars van een mensenleven waren niet zozeer de SS-ers, maar de robotten van geld en macht van IG Farben Auschwitz.

Dat is waarom wij ons verantwoordelijk voelen voor het proces van opbouw van een nieuw Europa voor de mensen en door de mensen.

Dit is geen resultaat van een politieke mening.
Dit is onze oproep tot herinnering.
Dit is onze oproep voor leven,
Voor verstandig denken,
Voor een Europa voor het volk van het volk,
Voor doorgeven van herinnering,
Voor een verandering van het bestaan.

Wij mogen niet toestaan, dat deze verandering ophoudt, zelfs niet als, vanachter de gordijnen van een nieuw Europa, vreemde vermommingen opdoemen, die op de gezichten van IG Farben Auschwitz lijken.

DE GRONDWET VAN DE BURGERS VAN EUROPA

De meest fundamentele rechten van de mens zijn het recht op leven en gezondheid. Deze rechten worden niet alleen bedreigd door militaire conflicten, maar ook door de belangen van multinationals en hun toenemende pogingen om het menselijk lichaam en de kennis omtrent het lichaam uit te buiten als hun persoonlijke eigendom en bron van winsten.

DAAROM KONDIGEN WIJ DE ONUITWISBARE RECHTEN AF VOOR IEDERE EUROPEAAN:

HET RECHT OP GEZONDHEID

Onze gezondheid en ons lichaam zijn de meest waardevolle goederen, die wij bezitten. Zij mogen niet gebruikt worden als een markt voor gepatenteerde medicijnen of elke andere vorm van vercommercialisering. Ieder zorgsysteem, dat gegrondvest is op deze grondbeginselen en deze bevordert, moet verboden worden.

HET RECHT OP LEVEN

Het genoom van de mens als de blauwdruk van het leven en de biologische basis voor ons bestaan, behoort aan de gehele mensheid toe. Pogingen om deze genetische code in bezit te krijgen met het doel deze te veranderen, te verkopen en het menselijk lichaam of delen daarvan te bewerken of te verkopen voor winst voor de multinationals, is illegaal en daarom verboden.

HET RECHT OP NATUURLIJK VOEDSEL

De genetische informatie van alle planten en het voedsel, dat al duizenden jaren op onze akkers en tuinen groeit behoort de hele mensheid toe. Bewerking en verandering van de genetische code van planten met de bedoeling daarop patent te verkrijgen en wereldwijde marktmonopolies te veroveren, houdt het gevaar in, dat onze voedselvoorziening onder de controle komt van NV belangen. Zoals bij gezondheid en leven leidt het monopolie op voedsel tot controle over gehele leefgemeenschappen.

DERGELIJKE WERKZAAMHEDEN ZIJN NIET GRONDWETTELIJK

De reden waarom deze fundamentele mensenrechten niet wereldwijd zijn aangenomen en toegepast, is toe te schrijven aan de beginselen van het patenteren. Patenten zijn het economische gereedschap om de opbrengsten van investeringen voor hele industrieën op te voeren met inbegrip van de industrieën die rechtstreeks invloed hebben op het leven en de gezondheid van de mensen.

LEVEN MAG NIET GEPATENTEERD WORDEN

Om dit grondbeginsel kracht bij te zetten en om het leven en de gezondheid van deze en toekomstige generaties van Europeanen te beschermen, moeten patenten op het gebied van leven, gezondheid en voeding niet grondwettig verklaard worden. Wij doen een beroep op de BURGERS van Europa, om deze voorgestelde GRONDWET VAN BURGERS VAN EUROPA te ondersteunen met hun handtekeningen.

HET DENKBEELD VAN EUROPA VOOR HET VOLK EN VAN HET VOLK

De voorgestelde grondwet dient als een blauwdruk waarin fundamentele mensenrechten over heel Europa vastgelegd worden, inclusief het recht op een gezond milieu, eerbied voor de menselijke waardigheid en bescherming van sociale waarden. Wij doen deze oproep aan de burgers van Europa. Zij zijn de ware beschermers van de herinnering, die het historische geheugen voor vele generaties behoeden en doorgeven.

Dit bewijsstuk is niet zo maar weer een hartstochtelijke oproep voor een betere wereld. De duidelijke analyse en de beknopte uitgangspunten, die in dit document worden uitgestippeld, maken dat het voorbestemd is de hoeksteen te worden van een wereld, die binnen een mensenleven haalbaar is.

- **Deelnemen aan de 'Relay of Life'**

  Als u, als persoon of organisatie een actieve rol wil spelen in de 'Relay of Life' beweging neem dan alstublieft contact met ons op.

  Wij hebben belangstelling voor de opbouw van een netwerk van mensen en organisaties, die betrokken zijn bij het verspreiden van de historische waarheid en het beëindigen van tientallen jaren van wereldwijd bedrog. De informatie in dit boek en de daaraan gekoppelde verwijzingen vormen onze wegwijzer.

U kunt contact met ons opnemen via het volgende e-mail adres:
info@dr-rath-foundation.org

Appendix

Belangrijke websites voor verdere informatie

www4.dr-rath-foundation.org

Dr. Rath Health Foundation

Dr. Rath Health Foundation is een non-profit organisatie gericht op de verbetering van de gezondheid van de mensen op een wereldwijde schaal, door onderzoek, opleiding en de verdediging van de rechten van patiënten om natuurlijke geneeswijzen te kiezen. De wetenschappelijke ontdekkingen van oprichter Dr. Matthias Rath, een baanbreker in onderzoeken naar natuurlijke gezondheid, bieden grote doorbraken in het op natuurlijke wijze behandelen van hart- en vaatziekten, kanker en andere gezondheidsproblemen.

Zijn visie, ondersteund door zijn uitgebreide onderzoek, heeft het mogelijk gemaakt om deze ziekten langs natuurlijke weg te bedwingen. Als gevolg daarvan heeft de Foundation een cruciale rol gespeeld in: het promoten van onderwijs in natuurlijke gezondheid en het bevorderen van gezondheidsrechten van mensen in de hele wereld.

www.eu-facts.org

De historische documenten, die gepubliceerd worden op de EU-feiten website, bewijzen dat de blauwdruk voor de ondemocratische EU Brussel, afkomstig is van de Nazileiders gedurende WO II. De publicatie van deze informatie betekent het begin van het einde van het ondemocratische experiment in Brussel.

www.eu-referendum.org

Het Europese Referendum Initiatief

Het Europese Referendum Initiatief is een campagne voor burgers om een stemrecht te hebben in een referendum, wanneer belangrijke wettelijke veranderingen, die hen beïnvloeden, worden genomen op nationaal of Europees niveau. Momenteel vormen de volgende acties een deel van het initiatief: een petitie voor een Europa voor het volk, door het volk, een petitie om het zogenaamde Verdrag van Lissabon te verwerpen, en een petitie voor een referendum over natuurlijke geneesmiddelen. Tot nu toe hebben meer dan een kwart miljoen mensen in geheel Europa deze petities ondertekend.

www.health-peace-justice.org

Het Internationale Verbond voor Gezondheid, Vrede en Sociale Rechtvaardigheid

Het Internationale Verbond voor Gezondheid, Vrede en Sociale Rechtvaardigheid is een wereldwijde beweging, die als doel heeft een gezonde, vredige en rechtvaardige wereld te vormen door mensen van alle nationaliteiten, rassen, beschavingen en geloofsovertuigingen te verenigen in een poging om samen deze doelen te bereiken. Het nodigt alle personen en organisaties (zowel nationaal als internationaal) uit zich erbij aan te sluiten en samen te werken voor een betere wereld.

www.nuremberg-tribunal.org

Het NT-2 project: Oproep voor een tweede Nürnberg Tribunaal

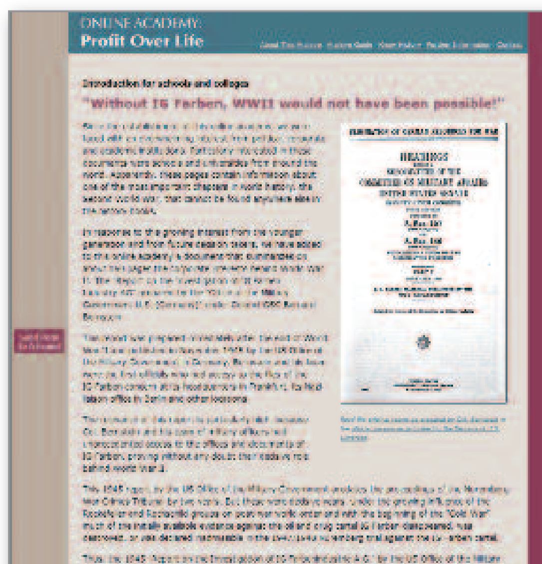
Het oorspronkelijke Nürnberg Tribunaal was een onderdeel van de pogingen van de Verenigde Staten en andere geallieerde regeringen, om de verantwoordelijkheid voor WO II vast te stellen en diegenen, die misdaden tegen de mensheid hadden begaan ter verantwoording te roepen. Tussen 1945 en 1948 vonden verschillende van deze processen in de Duitse stad Nürnberg plaats. Het belangrijkste proces daarvan was de zaak tegen het olie- en farmaceutische kartel IG Farben. De directeuren van dit kartel waren volgens de Amerikaanse hoofdaanklager Telford Taylor, de voornaamste oorlogsmisdadigers, zonder hen was WO II niet mogelijk geweest. Hoe dan ook, terwijl het oorspronkelijke Tribunaal IG Farben ter verantwoording riep, was het slechts gedeeltelijk gelukt om hun misdaden te stoppen. Slechts enkele jaren na de beëindiging van de processen, was de oorsprong van het chemische kartel alweer spoedig hersteld.

Sindsdien, heeft de misleidende verkoop van dure, vaak dodelijke farmaceutische medicijnen, geleid tot het ontstaan van multi-miljoenen dollar markten, die gebaseerd zijn op uitbreiding in plaats van uitroeiing van ziekten. Dus terwijl zij doen alsof ze oplossingen zoeken voor de meest endemische ziekten in de wereld, floreert de farmaceutische industrie van de uitbuiting van ziekten om winst te maken. Erger nog, deze industrie negeert, verbergt en bemoeilijkt de toepassing van effectieve, veilige en wetenschappelijk bewezen natuurlijke genezingsmethoden, die grotendeels in staat zijn de voornaamste endemische ziekten in de wereld uit te roeien. Het NT-2 project richt zich er daarom op een tweede 'Nürnberg Tribunaal' van de grond te krijgen als een poging om zeker te stellen, dat de misdaden van het chemie kartel eindelijk voor eens en voor altijd zullen stoppen.

www.profit-over-life.org

Na 60 jaar stilte opent het Profit Over Life online archief de officiële documenten van het Nürnberg Oorlog Tribunaal tegen IG Farben, de grootste chemisch / farmaceutische multinational van de eerste helft van de Twintigste Eeuw. De tienduizenden documenten die het archief bevat, stellen op ondubbelzinnige wijze vast, dat WO II – een oorlog die meer dan 60 miljoen mensenlevens kostte – werd bedacht en gefinancierd door het IG Farben kartel, dat in die tijd bestond uit Bayer, BASF, Hoechst en anderen.

Studenten, leraren, wetenschappelijke onderzoekers, politici en miljoenen mensen wereldwijd, zijn daarom uitgenodigd om van dit archief gebruik te maken, om een beter begrip te krijgen van de geschiedenis. Dit is vooral van belang, omdat multinationale bedrijfsbelangen tot op de dag van vandaag nog steeds doorgaan met het gebruik van militaire macht om hun wereldwijde doelen te bereiken.

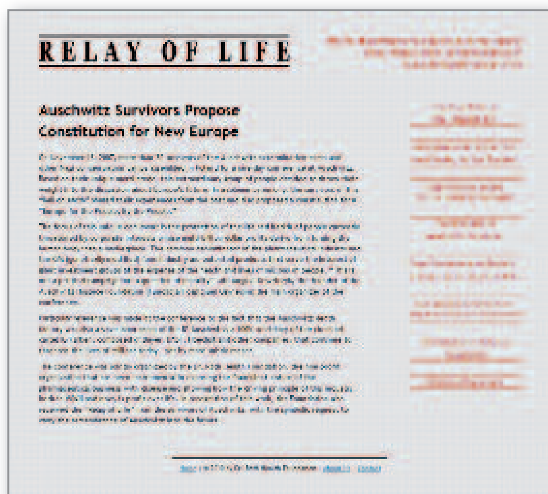
www.reject-the-eu.co.uk

Voor de inwoners van het Verenigd Koninkrijk is de ontmaskering van de Nazi wortels van de EU Brussel een bijzondere aantijging. Na voorheen twee keer – in WO I en in WO II – een doorslaggevende rol te hebben gespeeld om Europa te redden van overgenomen te worden door het olie en farmacie kartel en haar politieke aandeelhouders, worden zij nu geconfronteerd met de mogelijkheid dat de grote mensenoffers van hun landgenoten voor niets zijn geweest. Met hun onderwerping aan het Verdrag van Lissabon en de EU Brussel, komen de levens van de huidige zestig miljoen Britten en hun volgende generaties onder het juk van dezelfde belangen, die al twee keer eerder geprobeerd hebben het Verenigd Koninkrijk te veroveren.

Inwoners van het Verenigd Koninkrijk worden daarom dringend verzocht om te helpen de informatie van de Reject the EU! Website onder hun familie, vrienden, kennissen, collega's te verspreiden en bovendien hun politieke vertegenwoordigers op plaatselijk, regionaal, nationaal en Europees niveau, ermee te confronteren.

www.relay-of-life.org

De website Relay of Life beschrijft hoe op 13 november 2007 meer dan 30 overlevenden van het vernietigingskamp Auschwitz en andere Nazi concentratiekampen in Polen bijeen kwamen voor een ééndaagse conferentie. Uitgaande van hun unieke morele geloof, besloot deze zeer bijzondere groep mensen hun gewicht in de schaal te leggen bij de discussie over de toekomst van Europa. In een plechtige samenkomst deelden deze "overlevenden van de hel op aarde" hun ervaringen uit het verleden en stelden ook een grondwet op voor een "Europa voor het Volk, van het Volk".

De conferentie werd mede georganiseerd door de 'Dr. Rath Health Foundation' de non-profit organisatie, die heeft meegewerkt aan de ontmaskering van de bedrieglijke aard van de farmaceutische handel met betrekking tot ziekte en die heeft bewezen dat de stuwende kracht achter deze industrie, zowel in WO II als heden, 'winst boven leven' is.

Als waardering voor dit werk kreeg de Foundation van de overlevenden van Auschwitz het "Relay of Life", met de symbolische vraag om Auschwitz in de toekomst te blijven herdenken.